

A ZALAEGERSZEGI
ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYV

a 2010–2011. iskolai évről

AZ ISKOLA FENNÁLLÁSÁNAK 116. ÉVÉBEN

2011. JÚLIUS HÓ

ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM, ZALAEGERSZEG
IGAZGATÓ: HORVÁTH ATTILA

A ZALAEGRSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ÉVKÖNYVE

A ZALAEGERSZEGI
ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYV

a 2010–2011. iskolai évről

AZ ISKOLA FENNÁLLÁSÁNAK 116. ÉVÉBEN

2011. JÚLIUS HÓ

ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM, ZALAEGERSZEG
IGAZGATÓ: HORVÁTH ATTILA

Az évkönyv megjelenését támogatta:
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány

Szerkesztette:
KOLLARICSNÉ SOÓS ERIKA
NÉMETH LÁSZLÓ

Műszaki szerkesztő:
Juhász Tibor

Kiadja:
Zrínyi Miklós Gimnázium
Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30.
Felelős kiadó: Horváth Attila igazgató
2011. július

Készült: Gura Nyomda Bt., Zalaegerszeg
ISSN 0865-3534

Szalagavató – 2011

Kedves végzős tanítványaink, kollégáim! Tisztelt ünneplő közönség!

A szalagavató a felnőtté avatás ünnepe. Ilyenkor – úgy gondolom – egész életre szóló intelmeket kellene mondani, lehetőleg magasztos formában. Sajnos, én nem tudok zsonglőrködni a szavakkal, ezért, hogy végzős diákjainknak szóló gondolataimat ne egy-két tömör mondatban fogalmazzam meg, segítséghez fordulok. Segítőtársam egy indiai származású jezsuita szerzetes, Anthony de Mello. Egyik könyvében olvashatjuk a következőket:

„Idézd fel magadban azt az érzést, amit akkor érzel, ha valaki megdicsér, ha elismernek, elfogadnak, megtapsolnak! Aztán állítsd szembe azzal az érzéssel, ami akkor keletkezik benned, ha a napkeltét vagy a naplementét figyeled, vagy csak a természetet úgy általában; ha olyan könyvet olvasol, vagy olyan filmet nézel, amit őszintén élvezel!

Ragadd meg ennek az érzésnek az ízét, és hasonlítsd össze az elsővel, azzal, ami akkor keletkezik benned, amikor elismertek téged! Látni fogod, hogy az első érzés, ami rólad szól, végül is öndicsőítés. Földi érzés. A második viszont egy másfajta beteljesülés eredménye, lelki érzés.

Van másik ellentét is. Idézd fel azt az érzést, amit akkor érzel, ha sikeresen megoldasz valamit, ha feljutsz a „csúcsra”, ha megnyersz egy játékot, fogadást vagy vitát. Állítsd szembe azzal az érzéssel, ami akkor ér, ha igazán örömmel végzed a munkád, ha teljesen elmerülsz abban, amit éppen csinálsz! Megint észre fogod venni a földi, azaz anyagi és lelki érzés közti különbséget.

Vagy más. Emlékezz vissza, milyen érzés volt az, amikor hatalmad volt, te voltál a főnök, felnéztek rád, az emberek tőled kaptak utasítást, vagy amikor egyszerűen csak népszerű voltál! És állítsd szembe ezt a földi érzést a meghittség érzésével, az együttléti érzésével – azokkal a percekkel, amikor mindenestül jól érezted magad egy barátod, a családod vagy egy jó társaság körében, ahol vidámság és nevetés volt!

Az összehasonlítások végén érezni fogod a különbséget érzések és érzések között. Ha rájössz erre, megérted azt is, hogyan próbálják az emberek megnyerni a világot, s hogyan veszítik el közben a lelküket.”

Kedves végzős tanítványaim! A-sok, akiket leginkább a humor és a kreativitás jellemez, B-sek, akik intelligensek, kötelességtudóak vagytok, C-sek, akik élvezitek a tehetséggondozó program előnyeit, de nehezen viselitek annak kötöttségeit és N-esek, akik lelkes kisgimnazistaként, lázadó kamaszként, lassan komolyodó ifjúként igyekeztek az iskola életét színesebbé tenni, egész életre szóló élményeket szerezni. A szalagtűzés azt jelenti, véget ért a gyermekkor, előttetek komoly feladatok állnak, nemegyszer nehéz harc árán tudtok eredményesek, sikeresek, boldogok lenni. Vigyázzatok, közben ne veszítsétek el lelkéteket!

Orbán Edit

Orbán Edit tanárnő beszédet mond

A szalag feltűzésének pillanata

Kedves tanáraink, szeretteink, barátaink, drága diáktársaim!

Úgy képzelem, minden emberben van egy lámpás, melyben bíbor fény világít, erőt és életszeretetet sugároz, táplálja a fiatalság kíváncsiságát, megismerés és tudás iránti vágyát. Azonban vigyázni, óvni kell a lángot, mert ha kialszik, valamit elveszítünk, valami értékeset, valami lényegit. Úgy hiszem, hogy emlékeink, a múlt kedves pillanatainak felelevenítése éltetik a bíbor lámpafényt, a ragaszkodást életünk túnt morzsáihoz, melyeket szándékosan hagytunk magunk után, mintegy lábnyomként az utókor és későbbi önmagunk számára.

Ahogy itt állok, eszembe jut diáktársaim izgatott tekintete, melyben reményt és az emlékek örömét láttam. Persze, hiszen a vége felé szeretünk visszanézni oda, ahonnan indultunk, végigkövetni az utat, melyet bejártunk, emlékezni a botlásokra, a futásokra, a nagy hajrákra, a pihentető domboldalra, a mérföldkövekre és az emberekre. Ez a diáklét szépsége, hogy együtt indultunk és együtt érkezünk. Mindnyájan osztoztunk ugyanazon a kenyéren, csupán más-más falatjából szakítottunk. Van, aki majd arra emlékezik, hogy már az első zrínyis évnnyitójáról elkésett, pedig időben ott volt, csak nem találta a termet. Van, aki itt kapta élete első sárgalapját, és még fociznia sem kellett hozzá, más valaki a sulitúrán volt kénytelen téglát cipelni mint utóbb kiderült, a semmiért. Van, aki annyit tanult éjjel, hogy reggel a pizsamájára vette fel a ruháját, más valaki ugyanezen okból aznap a tanári mosdóba tévedt, míg megint más kiöntötte a kávéját a büfé előtt, mert hát őt aztán meglökték.

A sok nehézség mellett azonban mindig ott volt az életmentő vidámság. A napi röhögőgörcsök, a galacsindobálások szünetekben, a táblán akasztófázás, a büfés tülekedés furcsa izgalma. Na és persze a trükkös előrefurakodás a menzasorban: az „énekkaros vagyok” vagy „faktom lesz”, „megy a buszom”, „kóteros vagyok.” Alibi szövegek, amelyek néha igazak is voltak, hogyha nem, úgyis rajtakaptak, és a sor végén duzzoghattál. Szép emlékek az iskolanapok is, a közös éneklések, gólyaavatók, amikor másnap fáj a karod, mert valaki kicsavarta a gabalyodós játéknál. Az abszolút komolytalan pillanatok, amikor már csak röhögcsélünk és nevetünk mindenben, egy dupla- vagy triplá-órás magyardolgozat, törifaktdolgozat, vagy akár német témafelelés után.

Itt megtanultuk, hogyan kell küzdeni, kitartani, de azt is, hogyan kell segíteni, összefogni, csapatban játszani, együtt nevetni, együtt hallgatni. Sok embernek tartozunk hálával és köszönettel ezekért a pillanatokért, a lehetőségekért, a támogatásért és azért, akivé válhattunk. Köszönjük tanárainknak az útmutatást, a kedves, bátorító szavakat, önzetlen munkájukat, hihetetlen türelmüket és a bizalmat, hogy hittek és hisznek bennünk. Szívből köszönjük szüleinknek a biztonságot és nyugalmat, az elcsomagolt tízórait, a reggeli ébresztéseket, a szeretetet és odaadást. Végül köszönöm diáktársaimnak a változatosságot, a közös játékokat, énekléseket, az igaz öleléseket és az életre szóló barátságokat.

Életünkben még rengeteget fogunk tanulni, sok új ösvényen fogunk járni, és sok új utazó lesz majd kísérőnk, de emlékezzünk az itt maradókra, egymásra, az itt elszórt élet morzsáinkra. Sok mindent elveszíthetünk, de az emlékeink megmaradnak. Mert a bíbor tűz a szívünkben él, és soha nem alszik el.

Benkő Claudia 13. B

Ballagás – 2011

Tisztelt ünneplő közönség! Kedves ballagó tanítványaink!

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit a Zrínyi Miklós Gimnázium ballagási ünnepélyén. A búcsúzó diákok mellett külön köszöntöm a jelenlévő édesanyákat, nagymamákat, akiknek ez a hétvége dupla ünnepet jelent. Kívánom, hogy a mai és holnapi öröm kísérje el Önöket és családjukat gyermekük, unokájuk érettségi-felvételi vizsgáján. Köszöntöm a körünkben megjelent Gyutai Csaba országgyűlési képviselőt, városunk polgármesterét, Balaicz Zoltánt, városunk alpolgármesterét, Felföldi Tiborné nyugalmazott igazgatónőt, dr. Vajda István nyugalmazott igazgatót urat, dr. Kocsis Gyulát, az Iskolaszék elnökét és Gyuk Zsoltot, a szülői munkaközösség elnökét.

Kedves ballagó diákok!

Számotokra eddig a Zrínyi volt a kicsiny és a nagyobb emberi közösségek találkozásának, szellemi-erkölcsi kölcsönhatásának legfontosabb, leginkább titeket alakító intézményi formája. Az iskolán keresztül indul a gyermek a nagyobb világ felé: a város, a haza és a nagyvilág irányába. De a külső, nagyobb világ is az iskola értékelő-értelmező funkcióin keresztül válik áttekinthetővé, befogadhatóvá. Az iskola eddig a teljes világot jelentette számotokra, a felkészülést a felnőtt életre. Mert mindaz, ami veletek itt történt, cél és értelem szerint való.

Az emberiség legfontosabb ismereteit tantárgyakban kínáltuk fel nektek, hogy kedvetekre válogathassatok, s az alkatotoknak, a gondolkodásotoknak legmegfelelőbb tudományokban mélyedhettek el. A jó sherpa, a hegyi vezető módjára – aki legjobbban ismeri bár az utat, de maga is újra meg újra végigjárja – mi is veletek voltunk ezen az utakon. Számunkra mindig az egyik legtalányosabb kérdés, hogy egymásra talál-e a diák és a tanár gondolkodása, személyisége. Tudják-e egymást inspirálni a tananyag közvetítésével, vagy éppen kioltják egymás pozitív energiáit?

Németh László íróval együtt vallom: „Egy sikerült tanóra a legcsodálatosabb dolog a számomra. Ott ülünk egy üvegharang alatt, ami elszigetel minket a világtól és az emberi tudás egy kis részletét behúzza oda, azt mintegy vegyi laboratóriumban elégetjük, analizáljuk, s közben megtudunk valamit nemzetünk sorsáról, az egész mindenség szerkezetéről is.” Később így folytatja gondolatát a tanárra vonatkozóan: „Ez a legönzetlenebb pálya a világon: mert azt, hogy egy tanár mit csinál, hány mikronnyival emelte meg nemzete műveltségét, ellenőrizni nem lehet.” Ezt a hivatást csak úgy lehet eredményesen és hosszú ideig folytatni, ha ez az önzetlenség meg van a tanárban. A mai ballagáson két ilyen önzetlen kollégánk búcsúzik az alma matertől.

Halász Istvánné tanárnő 36 éves tanári pályafutásából 35 évet töltött gimnáziumunkban. Ebben az időszakban tanulók százaival próbálta megszerettetni a mozgást és a különböző sportágakat. Számatalan diákolimpiai érem és helyezések fűződik tanítványai nevéhez különböző sportágakban. Eredményes munkája elismeréseként a tantestület Zrínyi-emlékérmet adományoz a tanárnőnek.

A 13. A osztály és Orbán Edit osztályfőnök

Németh László igazgatóhelyettes úr pályafutása kezdetétől gimnáziumunk tanára. Az elmúlt 36 évben sikeresen oktatta a matematika és a fizika tárgyakat. Tanítványai tanulmányi versenyeken győztesként és helyezetteként bizonyították a közös munka eredményességét. Oktató-nevelő munkája mellett 8 évig a levelező tagozat vezetőjeként és 23 évig igazgatóhelyettesként szolgálta az alma matert. Kívánom minden igazgatótársamnak, hogy ilyen mentalitású és munkabírási helyettes segítse munkáját. Tanár úr, a munkádat Zrínyi-emlékéremmel köszönöm meg. Búcsúzó kollégáinknak hosszan tartó, jó egészségben eltöltött és aktív nyugdíjas éveket kívánok.

Kedves szülők, hozzátartozók, barátok!

Köszönjük, hogy kísérték fiaikat, lányait, fiainkat, lányainkat eddigi útjukon.

Amilyenek ezek a fiatalok lettek, s amilyen lesz az életük, abban közös a felelősségünk. Véges földi létünknek aligha lehet magasabb célja, minthogy gyermekeinket, ezeket az ifjakat, jó irányba fordítsuk. Értük aggódó tekintetünk, még őket szorosan tartó karjaink érzik közelségüket, azonban hamarosan távolabbról kell figyelniük önállóvá válás törekvéseiket. Az ifjúságnak joga, hogy újrafogalmazza önmagát. Figyelő szemünk az eddigi szeretettel követik őket, de meg kell várnunk, hogy kérően nyújtsák felénk kezüket, s akkor nem lankadó erővel sietünk segítségükre lenni. El kell engedni gyermekeinket, hogy majd visszatérhessenek hozzánk!

A 13. B osztály és Lőrincz István osztályfőnök

Kedves búcsúzó diákok!

Boldogok leszünk, ha magatokkal viszitek a tanulás, a tudás tiszteletét és méltóságát, s képesek lesztek megérteni az alma mater üzenetét. Nemcsak a tanítási órák ismeretei formáltak titeket. Az iskola ennél távolabbra tekint. Átadja a szaktudományok életkorra szabott tárházát, azonban rejtettebb tudás, összetettebb képesség kialakításának is színhelye. Ez nem azonos egy sikeres feladatmegoldással, egy jó magyardolgozattal vagy tanulmányi versenyhelyezéssel. Ez ennél több. Ezekben az intellektuális, érzelmi- és lelki erőfeszítésekben megformálódik és tudatosodik az az értékrend, amely reményeink szerint megmutatja, hogy mi a jó és mi a rossz. Hogy majd évek, évtizedek múlva is, túl az iskola tér- és időbeli határain, biztosan tudjatok választani, s ez kifogyhatatlan lelki tartalék maradjon.

Az ifjúkor csúcspontjára léptek. Magatokon viselitek az ifjúság három nagy ajándékát: az értelmet, a szépséget és a mosolyt. Ezekre most nagy szükség van. Gyanútlanul léptek át a felnőttek világába. Abba a világba, amely sajnos nem olyan jó, mint amilyen lehetne. Ti már demokráciánk szülöttei vagytok. Az elmúlt évezred végén valamennyien azt hittük, hogy húsz év alatt felépítünk egy olyan Magyarországot, amely korlátlan lehetőségeivel vár benneteket. Enyhén szólva sem sikerült. Nem szeretnék még nagyobb terhet a vállaitokra rakni, de ez a munka is rátok fog várni. Ha jobban teljesítetek, mint az elmúlt 20 év országirányítói, talán egyszer lesz egy olyan Magyarország, ahol minden ember (fiatal és idős) megtalálja boldogulását, és nem máshol kényszerül keresni azt.

A 13. C osztály és Bertók Éva osztályfőnök

Eddigi munkátok, eredményeitek bizakodással tölthetnek el bennünket. A csütörtöki polgáravató után polgármester úrtól 23-an vehettetek át jutalmat, azért mert valamilyen országos tanulmányi vagy sportversenyen az első öt helyezett között szerepeltetek. Ez a 23 fő az érdemben díjazottak több mint 30%-a. Igaz, hogy polgármester úr ennek ellenére kevesellte gimnáziumunktól ezeket az eredményeket, mi azért büszkék vagyunk rátok. És nem csak az ünnepségen megjelenő 23 végzős diákra, hanem mind a 118 ballagóra. Rátok, akik 98 középfokú és 58 felsőfokú nyelvvizsgával rendelkeztek, akik az országos középiskolai tanulmányi versenyeken több döntős helyezést értetek el, mint az összes többi Zala megyei középiskolás, akik nyolc különböző sportág diákolimpiai döntőjén bizonyítottatok, hogy a sport és a tanulás a Zrínyiben összeegyeztethető, akik a Helikoni Ünnepségeken, művészeti bemutatókon, a Szépirodalmi Műhely tagjaként, városi, országos és nemzetközi rendezvényeken sikerrel képviseltétek iskolátokat, városotokat. Köszönöm 5, illetve 8 éves munkátokat, és bízom benne, hogy a rátok váró akadályokat hétfőtől sikeresen veszitek. Márai Sándor szavaival búcsúzom tőletek:

*„A világ megismerése érdekes, hasznos, gyönyörködtető, félelmes
vagy tanulságos;
önmagunk megismerése a legnagyobb utazás,
a legfélelmesebb felfedezés,
a legtanulságosabb találkozás.”*

Viszontlátásra kedves tanítványaink!

Horváth Attila igazgató

Kedves szüleink és diáktársaink! Tisztelt tanáraink!

Szeretettel köszöntöm mindnyájukat Márai Sándor szavaival:

*„Mert a világ sötét és furcsa volt
A föld húzta s akart valamit tőle –
Ő az ablakon egyszer áthajolt
S talpraesett és ember lett belőle.”*

Ismét felsorakoztak az osztályok, sajnos nem az iskolaudvaron, és a tűző nap sem vakít ugyanúgy, mint az eddigi években. Mégis érzi mindenki, hogy az idei tanév is a végéhez közeledik. Mi, az érettségizők, utolsó tanóráikon vettünk részt az elmúlt héten, és biztos vagyok benne, hogy az itt maradók közül sokan ugyanolyan hálások a sorsnak a jövő heti szünetért és a várva várt osztálykirándulásért, mint amennyire mi szoktunk lenni ez idő tájt. A figyelmes szemlélő mégis különbségeket fedezhet fel a tavalyi ballagáshoz képest: a „rajtrácson” felsorakozók odébb kerültek, új évfolyam követel helyet magának a szélen, előre tolva a többieket. Számunkra nem jutott hely ott szemben, így kerültünk a tér közepére. Ami több egyszerű térbeli átrendeződésnél, a mi búcsúnk ez a nap.

A költő szavai találóan jelzik a felnőtté válás látszólagos pillanatszerűségét, az eltelt idő perceknek tetszik, eddigi létünk szinte pár szemvillanásnyi időszaknak. Azonban ha időt adunk magunknak arra, hogy végiggondoljuk az utóbbi időszakot, azonnal az ellenkezőjére döbbenünk rá. Egyfelől események rengetege jelöli ki az ösvényt, melyen eddig jutottunk, másrészt nem is vagyunk felnőttek igazán.

Közhelyesnek tűnhet az emlékek felsorolása, ám vallom, hogy ezek kötnek bennünket gyökereinkhez, alapozzák meg későbbi személyiségünket, adnak erőt a továbbiakhoz. Claudia fogalmazta meg nálam sokkal eredetibben, művészibben szalagavatónkon, hogyan táplálják a bennünk fénylő bíbor színű lámpást a múlt apró, derűs villanásai. Talán nem haragszik, ha az ott felsorolt élmények sorát kiegészítem, továbbfűzöm gondolatait. Maroknyian eljutottunk Hollandiába, jó néhányan Angliába, Skóciába, Németországba, ketten Abu Dhabiba. Megesett, hogy az izlandi vulkán parancsolt megálljt a hazaút előestéjén. Évente meghódítottuk Rogla lejtőit, a Dunántúl emelkedőit; az előbbit sílécen, az utóbbi kerékpáron. Feljutottunk a TV-toronyhoz is a Parti-Túra során. Sportban jeleskedő társaink atlétika- és kosárlabda országos döntőn küzdöttek, a röplabda-szakosztály „törzsvárosa” pedig Debrecen lett. A tanulmányi versenyek fordulóit is hasznos tapasztalatokkal, értékes élményekkel és tárgyjutalmakkal gazdagítottak bennünket.

Közben mindig éreztük, kedves szüleink, a töletek áradó szeretetet, törődést. Bár megesett, hogy a dorgálásokat támadásnak véltük, lassacskán tudatosult bennünk, nem ellenünk van a szigor. Majd ráeszméltünk, még hosszú ideig nem leszünk abban a helyzetben, hogy viszonzzuk mindazt, amivel eddig támogattatok minket. Hálások vagyunk nektek, és kérjük, segítsetek bennünket ilyen rendületlenül továbbra is.

Sokára fejezném be ezt a beszédet, ha csak a töredékét mondanám el annak a köszönetnek, amennyit tanáraink érdemelnek. Meghatározó időt töltöttünk együtt Önökkel. Ezalatt egyre magabiztosabban kezeltük az alma mater nagy tölgyfaajtáját, amelyre

A 12. N osztály és Szekér Gábor osztályfőnök

igazgató úr nem mulasztotta el évről évre felhívni figyelmünket. Megszámlálhatatlan oklevél, díj minősíti közös munkánkat. Ennek során nem csak a tananyag átadása volt céljuk, hanem igyekeztek emberségünkben is erősíteni bennünket. A vidáman töltött percek pedig épp a napokban idéztük fel az iskolaújságunkban. Hála illet még nagyon sok embert, hiszen a gimnázium működéséhez elengedhetetlen munkájuk. Titkárság, gazdasági iroda mind-mind az olajozott gépezet egységei, és azok is, akik napról napra projektort visznek, kísérleteket állítanak össze, ebéddel várnak, takarítanak, télen fűtenek, havat szórnak, majd fűvet nyírnak, termet rendeznek és hangosítanak.

„Ember lett belőlünk” – valljuk büszkén Márai szavaival. „Gondoljátok ti...” – bújkál a mosoly a felnőttek arcán. Az igazság valahol a kettő között lehet. Véget ért egy életszakasz, de máris jön a következő. Folyamatosan válunk felnőtté.

Ezekkel a gondolatokkal búcsúzom az itt maradóktól. Rátok hagyjuk az első helyeket a menzasorban. Remélem, hogy sokszor üdvözöljük ezután is egymást mint jó barátok, akár egyetemistaként visszatérve az iskolába. Legkésőbb hét év múlva ti is végigjártok majd az osztálytermeget. Itt állnak köztünk már azok, akik – ha egy kis szerencsétek van – kevésbé patetikus beszéddel értékelik majd az itt töltött időszakot! Néha el akarják hitetni velünk, az élet szenvedés. Ám az, hogy az elkövetkező pár év örömben vagy szenvedésben lesz gazdagabb, rajtatok áll. Ehhez ad majd erőt a zrínyis lét. Isten veletek!

Pácsonyi Imre 13. A

Kedves ballagók!

Picasso egyszer ezt mondta: „*Isten mindenekelőtt egy művész. Megalkotta a zsiráfot, az elefántot és a hangyát. Sosem próbált meg egy bizonyos stílust követni. Egyszerűen csak azt csinálta, amihez kedve volt.*”

Készen kaptatok egy világot, amelyben megvalósíthatjátok az álmaidokat. Biztonságot nyújt, hiszen a zsiráf, az elefánt és a hangya holnap is ugyanúgy fog kinézni. Ha egyszer kéznél van ez a jól bejáratott modell, miért akarna bárki más szabályok szerint élni? Ha alkalmazkodtok, elkerülhetitek azokat a hibákat, amit mások már elkövettek.

De nem ugyanazt fogjátok-e tenni, mint bárki más előttetek a történelemben? A nyakkendőtök színe illik majd a zoknitokéhoz. Ha esik az eső, esernyőt fogtok magatok fölé tartani. Minden bizonnyal elvégzitek az egyetemet, és állást találtok majd magatoknak, az életetek a megszokott mederben fog haladni tovább. Holnap is ugyanúgy gondolkodtok, mint ma. Következtesen ki kell tartanotok a véleményetek mellett. De mégis, hova vezet ez, ha egyszer a körülöttetek lévő világ folyton változik? Én azt mondom, változtassatok ti is. Merjete naponta más véleményen lenni, ellentmondásba keveredni akár önmagatokkal is! Képzeljétek el máshogyan a zsiráfokat, az elefántokat és a hangyákat! Adjátok meg magatoknak ezt a szabadságot, és ne foglalkozzatok azzal, mit gondolnak rólatok! Az emberek így is, úgy is gondolnak majd valamit, ez a mesteriségük. Persze, nem lesz könnyű. Néha úgy érzitek majd, hogy bár az álmaidotoknak éltek, mindent megtesztek értük, mégis folyton csalódtok magatokban és a világban. De meg kell vívnotok a lehetetlennek tűnő csatákat is! *Sic transit gloria mundi* – így múlik el a világ dicsősége, tartja a latin mondás. Bár a világ dicsősége elmúlik, mégis hajt minket embereket. Titeket is űz valami előre, várjátok a munkátok eredményét, elismerését, amit meg is érdemeltek. Azt kívánom nektek, hogy ez az emberiség minden egyes tagjában meglévő erő, bizonyítási vágy, az a megfoghatatlan kényszer, hogy nyomot hagyjon maga után, sose szűnjön meg új kihívásokra ösztökélni titeket.

És ki hagyhatna nyomot a világban, ha nem ti? Itt álltok büszkén, céltudatosan: ti, a zrínyis ballagók. Megvan bennetek minden szükséges összetevő a sikerhez, a céljaitok eléréséhez. Bármilyen hegyet is kívántok ezután megmászni, sikerülni fog. Csak körültekintően kell kiválasztani a célpontot és alázattal viszonyulni a sziklákhöz, a szakadékokhoz, az égető naphoz és a hideg éjszakákhoz, amelyek az utat nehezítik. Fel kell készülnötök arra, hogy esetleg a tervezettnél hosszabb távot kell megtennetek, a távolról hívogató hegycsúcs még sincs olyan közel, mint gondolnátok. De ha egyszer eléritek, kiáltstok, hogy „sikerült”! Nevessetek teljes szívetekből, élvezzétek a hűs szellőt (mert mindig fűjdogál hűs szellő a hegycsúcsokon), ami ott vár rátok! Pihentessétek lábaitokat, és fűjjátok le az út porát a szívetekről: megcsináltátok! Ezután pedig keressetek új hegyet, új kalandokat!

Ha pedig mindezzel elkészültetek, meséljétek el másoknak is a történeteteket! Mondjátok el, hogy nektek sikerült, hogy lehetséges, járjatok elől példaként, hogy ők is erőt érezzenek magukban a saját hegyük megmászásához! Mindehhez kívánok nektek a búcsúztató diákok nevében elegendő kitartást, erőt és sok szerencsét!

Radics Dorottya 11. N

Hová tűntél, édes grund?

Jaj, de jót aludtam! De hol vagyok? Ó, a múzeumkertben! Mit szól majd édesanyám, jaj nekem! De szaladok is, először az iskolába, bele se merek gondolni, hogy Rácz tanár úrtól mit fogok ezért kapni. Mindketten csak azt fogják mondani: „Ernő, Ernő, mi lesz így veled?” Na, de futok, sietek! Várjunk csak, mi ez a sok furcsa zaj? Ennyi autó!?! Még életemben nem láttam ilyen sokat, összesen sem, nemhogy egy helyen. Ha ezt elmesélem Bokának, meg a fiúknak! De mit keres itt ennyi ember?! Megkérdezek én erről a sok furcsa dolgról valakit!

– Uram, elnézését kérem – ide se nézett, egy gyereket is lehetne azért emberszámba venni. No, sebaj! Ez a kedves hölgy majd biztos válaszol minden kérdésemre.

– Hölgyem, zavarhatnám egy pillanatra, a kérdésem az lenne – ő se figyelt rám, egy felnőt legalább figyelhetne a gyerekekre.

Á, elmegyek az iskolába, megkérdezem Bokát, ő biztosan tudja, de ha mégis másképp esne, akkor megkérdezem Rácz tanár urat. Ha ő nem tudja, akkor senki. Futok, szaladok, hiszen még édesanyámhoz is oda kell érnem a délutáni grundgyűlés előtt.

Végre elérkeztem az iskolához, útközben is nagyon sok autót láttam, egyszerűen hihetetlen. Bevallom, kicsit féltem tőlük, hisz olyan furcsák és ijesztőek voltak. Na, de pont most csöngettek ki, rohanok a fiúkhoz. Na hiszen! A gyerekek a színes ruháikban valósággal kicsődülnek az iskola kapuján! Mindegyiknek van a kezében valami furcsa dolog, és magukban beszélnek. Majdnem minden gyerek rág valamit. Ilyen sok gittegyleti tag lett egy nap alatt?! Magasságos ég! Lányok, fiúk vegyesen! Rossz helyre jöttem volna? De nem, ez a Lónyay úti iskola. Na, mindegy! Hazafelé veszem az utam, édesanyám haragja ellenére is biztosan ad valami ebédet.

Hamar elindultam a Lónyay utcából, tovább a Pipa utcán, majd befordultam a Soroksárira, a dohánygyárnál ismét balra kanyarodtam, és itthon is lennék..., de hova tűnt a ház? Pedig itt a helye..., azt csak tudom, hogy hol lakom?! Ilyen nem lehetséges! A ház helyén U-N-I-T-Á-R-I-U-S templom áll. Az meg milyen? Erre is van talán magyarázat, elmegyek a grundra! De mégsem, először inkább a Fűvészkerthe, meglátogatom a vesztes vörösingeseket.

Miért van ez a rengeteg ember a Fűvészkertheben, a sok család, gyerekekkel? És hová tűnt a tó, amibe engem nemrégiben Áts Feri parancsára a Pásztorok belenyomtak? Igaz, hogy utána nekik is fürödni kellett... Minden eltűnt! Az üvegház még ott van, de hogy megváltozott! Teljesen más volt még tegnap! Itt egy mesterséges tó is. Meg ez a sok hal az üvegdobozokban! Ráadásul délután van, a vörösingeseknek pedig se híre, se hamva. Ilyen még sose volt. De jaj! Miért is vagyok én ilyen butaságokkal elfoglalva! Hisz mindjárt kezdődik a grundgyűlés, sietnem kell.

Már megint mi ez itt? Nincs itt a grund! Nincs itt Boka, Csele, Barabás, Kolnay, meg a többiek! Eltűntek a grunddal együtt. Hol vagy, hová tűntél, édes grund, te vadnyugat, te nagy, hatalmas préri!? Hol van az iskolám, Rácz tanár úr, a fiúk, az otthonom, az igazi Fűvészkerthe, a vörösingesek? De ami a legjobban fáj, hogy az emberek mogorvák, itt ez a sok zaj, ez a sok kocsí, az örökös rohanás. Én így nem bírok itt maradni! Inkább viszszafelek aludni!

Nemecsek Ernő 2011. évben játszódó „rémálmát” feljegyezte:

Rumi Anna Sára 5. osztály

Etika órai gondolatok –
Nagy Linda képeiről

Fotók: Nagy Linda 12. B

Down

Egy kis tó szép környezettel. Nem lehet túl mély, inkább tavacska. Down (le) – ez a kép címe.

Vajon mi lehet a felszíne alatt? Mennyi élőlénynek lehet otthona? Mennyi minden rejtőzhet benne, amit átlagos szemlélőként észre sem veszünk, vehetünk?

Vajon nézünk mi a dolgok mélyére, mielőtt véleményt formálunk róluk? Például kivágunk egy fát, mert az utunkban van, vagy elítélünk valakit. Megnéztük előtte, hogy miért fontos ott az a fa, ahol áll? Megismertük azt az embert, a helyzetét valamennyire is? De talán saját magunkat sem ismerjük eléggé. Hogy mi rejtőzik saját lelkünk legmélyén?

Bende Lilla 11. N

Egy idős néni

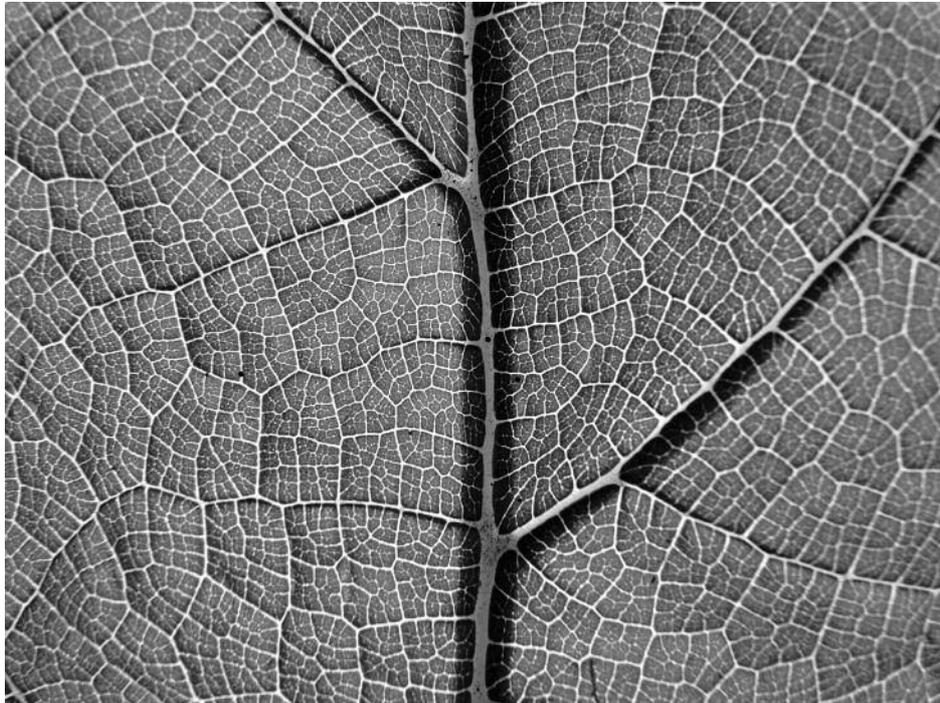
Haja ős, homloka ráncos, kissé hajlott háttal áll. Kezei elhasználódtak a munkában, sokat dolgozhatott életében. Arca, tekintete nyugalmat és megbékélést tükröz.

Hogy bánunk manapság az öregekkel?

Én szeretek idős nénikkel és bácsikkal beszélgetni, mert legtöbb mondatuk, történetük mögött megbújik egy-egy tapasztalat, életigazság. Régen több nemzedék élt együtt, a fiatalok tanultak az idősebbektől, átvették tudásukat, ők is tettek hozzá némi tapasztalatot, majd továbbadták az utánuk jövőknek. Ma már nem jellemző ez. Sokan nem hallgatnak az öregekre mondván, a világ megváltozott, nem érthetnek a mai dolgokhoz. Szerintem ez nem így van. Az élet, a világ alapvető dolgai, lényege nem változik meg soha, és éppen ez az, melynek megértéséhez szükségünk lenne segítségre, egy tapasztaltabb ember útmutatására. Az idős emberekben a megszerzett tudás és a tapasztalat bölcsességgé érett, az idő megérlelte őket.

Az idős emberekben az a különleges, hogy másként látják a világot, mint a fiatalok. Sokkal nyugodtabbak, megfontoltabbak, nemigen kapkodnak. Példát vehetnénk róluk, mert előbb-utóbb mindannyian rájövünk, hogy nincs értelme bármit is elsietni. Az idősek többsége nagyon segítőkész, mindig adni akar gyermekeinek, unokáinak, s büszke is rájuk, bennük látja a jövőt, a reményt. Ők már tudják, hogy saját életük ugyan elmúlóban van, de az élet a fiatalabbakban folytatódik.

Lengyel Nóra 12. B

Network

Egy levél részlete. Nem a levél a fontos, hanem a gyönyörűen kirajzolódó érhálózata. Vannak főerek, melyek hangsúlyosabbak, de láthatjuk még a legkisebb, hajszálvékony erecskéket is. Az előbbi és az utóbbi ugyanolyan fontos a levél, a növény szempontjából. Rendezett, szoros hálózatot alkotnak, mely életben tart.

Valahogy így van ez az emberi közösségben is. Az emberek között vannak olyanok, akik – mint a főerek – hangsúlyosabb szerepet játszanak a világ életében, több befolyásuk van; és vannak, akik mintha teljesen láthatatlanok lennének. De lehet, hogy ha ők nem léteznének, akkor valami hiányozna a világból, nem lenne működőképes.

Az ereket a levél visszáján található. Ha a színéről nézzük, akkor csak sejlik belőle valami. Talán így van ez a kapcsolatainkkal is. Vannak, akikkel szorosabb kapcsolatban állunk, és vannak, akikkel csak hosszas kutatás után tudjuk felfedezni a lelki rokonságot. Néha magunk sem vagyunk tisztában igazán azzal, hogy kihez mennyire kötődünk, kinek mekkora a szerepe.

Ha az erek nem továbbítanák a tápanyagot, akkor ez a levél pusztulásához vezetne. Így lehet a kapcsolatainkkal is. Ahhoz, hogy ne sorvadjanak el, ne szakadjanak meg, folyamatos áramlásra van szükség, azaz ápolni kell őket, olykor akár komoly erőfeszítés árán is.

Vissi Borbála 11. N

Nagy Linda önálló kiállítása

„...számomra a fotográfia: olyat látni, ami mellett a legtöbbben elmennek...”

Hálás feladat baráttal interjút csinálni. Nem kell lefutni a kötelező ismerkedési köröket, felszabadultabban lehet beszélni, ráadásul sokkal gördülékenyebben megy a munka is. Így történt ez Nagy Lindával is, a gimnázium 12. B-s tanulóival, akivel első fotókiállítására kapcsán beszélgettem, és aki, mint amolyan jó alany, ha kifejejtetem volna valamit, rám szólt, hogy erről még szeretne beszélni. Az összeválogatott, legjobbnak talált képeket már egy ideje nézegethették az érdeklődők, de a hivatalos megnyitóra május 13-án, pénteken, 9 órakor került sor. Lássuk, hogyan sikerült Lindának a kezdeti szárnypróbálgatások után lesöpörni azokat a bizonyos tojánhéjakat, és eljutni az első önálló kiállításáig.

Gelencsér Milán: Nagyon meg fog lepni az első kérdésem. Miért és mikor kezdte fotózni?

Nagy Linda: Mindig is imádtam a képeket, a mai napig is sokszor csak előveszem a „fotósdobozt” és órákig nézegetem a fényképeket. Azt hiszem, kilencedikes voltam, amikor Horváth Petra – aki egyébként kiállításomat is megnyitotta – fotókiállítását láttam a suliban, és akkor döbbsenem rá, hogy én is fotózni szeretnék. Ekkor kaptam az első fényképezőgépet is. Így kezdődött az egész. Eleinte mindent megörökítettem, ami körülvettem; minden felhőt az égen, minden apróságot a szobámban, mondhatjuk, elkezdtem képekben gyűjteni a világot.

G.M.: Mi fogott meg a képekben, a fotózásban? A kompozíciók, esetleg a fantáziád valóságba való átültetésének lehetősége?

N.L.: Az, hogy képesek megállítani az időt. Bármikor elővehetem őket, és visszarepítenek oda, ahol és amikor készültek. Tulajdonképpen kézzelfogható emlékek, amelyek majd azt mondják a jövőbeli generációknak: itt voltam, és így láttam a világot.

G.M.: Mikor kezdte el ezzel a hobbival komolyabban foglalkozni?

N.L.: Tudod, mindig is akartam valamit csinálni, amivel kifejezhetem magamat. Sokáig táncoltam, de miután abbahagytam, hiányt éreztem, és ezt teljesen betöltötte a fényképezés. Az első fotóm után néhány hónappal éreztem azt, hogy megtaláltam, amit kerestem. Majd kaptam egy jobb fényképezőgépet, amivel fejleszteni tudtam a technikámat, újdonságokat próbálhattam ki. Azóta pedig folyamatosan igyekszem fejlődni.

G.M.: Milyen utat jártál be az első kiállításodig?

N.L.: Még az elején, amikor elkezdtem fotózni, egy hivatásos fotós (Pezetta Umberto) látta a képeimet. Ő azt mondta, hogy van érzékem hozzá, és mindenképpen folytassam. Ez nagyon sokat jelentett nekem és az is, hogy Petra is mindig biztatott. Így amikor már összegyűlt elég kép, publikálni kezdtem őket az interneten, egy megosztó portálon, ahol a világ különböző pontjairól kaptam kommenteket és üzeneteket olyan emberektől, akiknek tetszettek a képeim. Most az Ifjúság Magazinban (ha szabad így diszkréten hazabeszélnem) jelennek meg a fotóim.

G.M.: Élvezet végigsétálni nap mint nap a képeid között? Dicsérgetnek?

N.L.: Először furcsa volt látni, hogy a saját fotóimmal találkozom, amikor végigsétálok a folyosón, de ugyanakkor felemelő is. Jól esik, amikor megszólítanak a suliban, és gratulálnak a kiállításához, illetve megdicsérik a képeket. Örömmel tölt el, hogy tetszik az, amit csinálok.

G.M.: Nem félsz a megnyitótól?

N.L.: Nem félek tőle, inkább izgatott vagyok. Főleg azért, mert Petra fogja megnyitni, akinek a kiállításával kezdődött minden és akinek nagyon sokat köszönhetek. A fényképezés nagyon összekovácsolt minket.

G.M.: Ezek bizony szép gondolatok. Petrán kívül kikkel találkozhatunk még a megnyitón?

N.L.: Karát Eszter előadásában hallhatjuk Nina Simone „Feeling Good” című dalát, amit már alig várok. Eszterre bíztam, hogy mit fog énekelni, és nagyon örültem, amikor hallottam, hogy mire esett a választása. Nagyon eltalálta az érzést, amit igazából a fotózás ad nekem. Lesz még egy énekes is, Borsos Anna, ő egy Whitney Houston-dalt ad elő. Egy másik elengedhetetlen szereplője a műsornak Pánczél Kristóf, a Pálóczi Horváth Ádám Zeneiskola tanára, aki zongorán kíséri a két énekest.

G.M.: Több témában válogattál össze képeket. Melyek készítését élvezted a legjobban?

N.L.: Eddig a természetfotókból volt a legtöbb, hiszen ez egy nagyon gazdag és sokrétű téma. A képeim másik része a csendélet kategóriába sorolható, viszont újabban elkezdtem embereket fotózni. Ez a téma tetszik eddig a legjobban, és most ezzel szeretnék többet foglalkozni. Nem csak a klasszikus portrékra gondolok, hanem például az utcai járókelőkre.

Legutolsó munkáim Zalaegerszeg utcáin készültek; hajléktalanokat fotóztam, ami nagyon nagy hatással volt rám. Még ha csak egy pillanat erejéig is, betekintést kaptam olyan emberek életébe, akik a járdán ülve töltik mindennapjaikat. Kicsit közelebb lépve, letérdelve melléjük szembesültem vele, hogy onnan „lentről” minden más. Ezt igyekeztem visszaadni a képekkel. Szeretném, ha az emberek megpróbálnák más szemszögből látni a körülöttük lévő világot. Tulajdonképpen ezt jelenti számomra a fotográfia: olyat látni, ami mellett a legtöbben elmennek.

G.M.: Ha a jövőre gondolsz, milyen helyet látsz benne a fotózásnak?

N.L.: Jelenleg nem erre a pályára készülök, de mindenképpen szeretnék tovább fejlődni. És ki tudja mit hoz a jövő? Ha adódik lehetőség, biztosan kihasználom. Hobbiként viszont örökre megmarad.

Gelencsér Milán 10. N

**Vidhyasagar
Upadhyay indiai
festőművész
az absztrakt
képzőművészet
rejtelseibe
vezeti be
a 12. B osztályt**

Megérteni az absztraktot

Sokak számára az absztrakt művészet idegen, furcsa és megfoghatatlan. Vonalak, foltok és színek. Valóban csak ennyi lenne? Semmi több?

A képek megértéséhez a felszín mögé kell látnunk, meg kell próbálnunk beleélni magunkat a festő lelkivilágába. A színekhez érzéseket, hangulatokat kapcsolhatunk. Vannak hideg és meleg színek, egyesek feszültséget, mások nyugalmat sugároznak. Vidhyasagar Upadhyay, indiai festő számára a világ színekből, foltokból épül fel. A festő egy virágra ránézve nem a körvonalakat, a formát szemléli, hanem a színeket, ehhez lehetséges, hogy indiai származása is hozzájárul. Festményei egy színes szemüvegen át közvetítik számunkra a világot.

Ez talán belemagyarázásnak tűnne, ha nem a festő saját szájából hallottuk volna. Művészettörténészek, tudósok magyarázzák, értelmezik a körülöttünk lévő világot. Néha tudunk azonosulni velük, máskor nem. Ezért mondhatjuk magunkat szerencsésnek, ha lehetőséget kapunk arra, hogy az alkotót hallgassuk, amint művészetéről beszél. Így sokszor kézzelfoghatóbbnak és érthetőbbnek tűnik a kép magyarázata. A festő, a maga nemes egyszerűségével, pár szóval megnyitja gondolatvilágát előttünk, és az ajtó kitér. Ami eddig összevisszaságnak tűnt, érthetővé válik, és a megszerzett tudás, érzés által többé válunk mi magunk is

Vidhyasagar Upadhyay arra buzdított minket, menjünk kiállításokra, látogassuk a múzeumokat, ha lehetőségünk nyílik rá. Úgy gondolom, erre valóban szükségünk van, hiszen a múzeum- vagy kiállításlátogatás alkalmával bővül látókörünk, a világ egyre újabb és újabb szeletét ismerhetjük meg. A művészetben, a tudományban való elmerülés nélkülözhetetlen, nélkülük szürkévé és sivárrá válnának hétköznapjaink.

A rendhagyó rajzóra végére talán mindannyiunk szívéhez közelebb került az addig távoli és érthetetlen fogalomnak tűnő valami, az absztrakt. A témához érdekes képeket találhattok ezen az internetes oldalon: <http://www.artybuzz.com/find-art/untitled/4753>

Kintli Borbála 12. B

A Szépirodalmi Műhely 2010/2011-es emlékei

A 2010-2011-es tanév is csupa izgalom és meglepetés volt a Szépirodalmi Műhely tagjainak. Bajnóczy Zoltán tanár úr Shakespeare *Szentivánéji álom* című vígjátékát választotta ki a csapat számára. Nem volt egyszerű dolga, hiszen a tapasztalt *régi*ek mellett jó néhány *új* tag – köztük én is – szerepelt a darabban. A végtelennek tűnő próbák mégis gyorsan véget értek, és elérkezett az első előadás napja. Az előző évekkal ellentétben nem a kultúra napjára esett, hiszen egyik szereplőnk lebetegedett a nagy napra, hanem január 27-ére. Összesen nyolcszor bújunk bele jelmezeinkbe. Bakikban idén sem volt hiány, de ez maradjon a mi titkunk. Annyit azért elárulhatok, hogy egyik fő kellékünknek, a ládának, nem direkt dőlt ki az egyik oldala. Azonban a fásasztó próbák és a színpalak mögötti ideges fel-le rohangálás mind elvesznek a boldogság fényében, amit a hangos tapsok okoztak.

A jutalom az idén sem maradhatott el. Kérdemelt kirándulásunk helyszínéül Budapestet választottuk. Ez a bizonyos ajándékút egy pénteki napra esett, így az első órák fáradalmi után találkozhattunk a kisbusznál, ahol a kipihent arcú végzősök már vártak ránk. Az első járművünk kicsit megijesztett minket, amikor megláttuk, de a külső nem minden. Viszont hiába reménykedtünk, a belseje sem volt bizalomgerjesztőbb, mert még levegőt venni se nagyon volt hely, nemhogy mozogni. Ha valaki mégis szeretne volna kinyújtani a lábait, az az előtte ülő bordái között, esetleg a mellette tartózkodó ölében található helyet elzsibbadt végtagjainak. Nem sokkal indulásunk után átszálltunk egy másik kisbuszba, ami csupán annyiban különbözött az előzőtől, hogy sötétített üvegei voltak. No, de sebjaj! Legalább mindenkit láttunk és hallottunk egyszerre. Az utazás alatt kifaggattuk az érettségizőket, és felelevenítettük régi, szép emlékeinket is. Megtudtuk, ki mitől félt gyermekkorában, és melyikünket vitték el az ufók álmában. Továbbá felfedeztük azt is, hogy radírral lehet rajzolni az ablaküvegre, és hogy a buszban nem mindenhol van téroró. Miután lefolytattunk egy komoly eszme-futtatást a mesefigurákról, megérkeztünk az első állomásunkra, a meglepetésprogramunkhoz, ami a Láthatatlan Kiállítás volt.

Azt hiszem, mindannyiunk nevében mondhatom, hogy az a közel egy óra, amit a látásunk nélkül töltöttünk, megváltoztatta a vaksághoz való hozzáállásunkat. Látássérült idegvezetőnk saját életéről is mesélt, miközben mi megpróbáltuk felismerni a környezetünkben található tárgyakat. Nekünk a gyümölcsök megkülönböztetése is problémát okozott fény nélkül, ők viszont egész életüket a sötétségben töltik. Így közlekednek, dolgoznak, főznek. Elképzelni sem tudjuk, mennyi nehézségbe ütköznek napról napra. Látássérült kísérőnk sem vakon született, így meg kellett változtatnia a mindennapjait, mégsem ez jelentette neki a legnagyobb fájdalmat. Számára az önállóságának elvesztése volt a legnehezebb. Szerencsére egyre több találmány születik a vakok megsegítésére, amelyek talán egy kicsit függetlenebbé tehetik majd őket. Persze, segítségére mindig szükségük lesz. Elbűvölve és nagyokat pislogva léptünk ki a kiállításról, azt kívánván, bárcsak ők is ilyen könnyen visszanyerhetnék a látásukat, mint mi.

A kiállítás után a Bárka Színház felé vettük az irányt, ahol kibővítettük a csapatunkat az örök műhelyes Török Marcellel, az OKTV díjátadójáról érkezett Farsang Zsófiával és kísérőtanárával, Kocsisné Németh Erika tanárnővel. A Bárkán aznap Háy János *Nehéz* című darabja került színpadra, Bérczes László rendezésében és Mucsi

Zoltán főszereplésével. Míg várakoztunk a stúdióterem előtt, megfejtettük a darab címét is. Azért nehéz, mert nehéz kivárni. Végül hetet ütött az óra, és az ajtók kitarultak. Egy régi vidéki házikó konyhájába varázsoltak minket, ahol egy idős néni zöldségeket pucolt. Később kiderült, ő „a Mama, aki nem tudott semmit”, mint azt a főszereplő a darabban többször is említette. A kettő és negyed órás, szünet nélküli darab első közel két órája csak Mucsi Zoltán előadásában zajlott, majd a végén három szereplővel bővült a játék. A körülményektől eltekintve, gondolok itt a rendkívül magas hőmérsékletre, a borzasztóan szűk helyre és a kényelmetlen székekre, az előadás mindenképpen megindító volt.

Egy lecsúszott alkoholista élettörténetét ismerhettük meg, aki gyermekkori sérelmeit, munkahelyi kudarcait és vidéki származását okolja félresiklott életéért. A munkája, a felesége és a gyermekei elvesztése után visszaköltözik oda, ahova soha nem akart többé menni, a szülőházába. Ebből a faluból indult, és ide is tér vissza örökre. Az ő története itt véget ért, a miénk viszont nem. Begörcsölt lábainkat és kiszáradt torkunkat figyelmen kívül hagyva vártunk a beígért beszélgetésre, a nélkülözhetetlen hármassal, azaz az íróval, a rendezővel és a főszereplővel. Érdekes volt hallani, hogyan dolgozott össze a három művész, és hogyan gyúrták össze különböző nézeteiket egy darabbá. Továbbá szó esett a mű keletkezéséről és az előadás közönségre gyakorolt hatásáról is. Egy kisebb vitát is kirobbantottunk a „kell, avagy nem kell szünet” kérdéssel. Az író szerint igenis kellett volna egy kis pihenő a három szereplő megjelenése előtt, de Bérczes László kitartott a véleménye mellett, miszerint az a tíz perc megtörné a színdarab folyamatosságát. Végül nem sikerült közös nevezőre jutnunk. Sajnos újabb kérdésekre már nem maradt időnk, hiszen ők is és mi is egyaránt fáradtak voltunk már, így negyed tizenkettőkor hazaindultunk. Ajándékkul magunkkal hoztunk egy hatalmas vihart, gyönyörű szép villámokkal és félelmetes mennydörgésekkel.

A legnagyobb örömet, azt hiszem, mégsem a jutalomút jelentette. Az izgatott várakozás a jeleneteink előtt, a nevető arcok és társaink elismerő pillantásai felejthetetlennek tették az elmúlt évet. Bátran kijelenthetem, életem egyik legjobb döntése volt, amikor a csatlakoztam a Szépirodalmi Műhelyhez.

**A Szépirodalmi Műhely tagjai
a Láthatatlan Kiállítás bejáratánál**

Gyenesse Vivien 10. N

A képen balról jobbra:
Kaszás Gergely 12. B, Baki
Melinda 9. N, Geráth Júlia
13. A, Szakony Dorina 10. B,
Balogh Tamás 13. A, Tóth
Tamás 13. A, Takács Bence 9. N,
Berecz Dániel 10. B, Horváth
Júlia 9. N, Bakony Alexa 12. N,
Gyenesse Vivien 10. N és
Horváth Bianka 12.A.

Elveszített szavak

(Az alábbi írás egy „írótábor” egyik feladatának megoldásaként született. A kiemelt szavak felhasználásával kellett egy történetet alkotni.)

Tudtam, hogy kicsit kopasz vagyok, hasamon talán több a háj-köteg a kelleténél. De volt nő is az ágyamban, ha szükségem volt rá. A feleségem. Amióta ujjára húztam a gyűrűt, azóta félttem, hogy **elveszítem**. Más nem tudna szeretni. Nem vagyok az a kedvelhető típus.

Egyszer igazán megijedtem, hogy magamra maradok. Először talán csak önzésből gondoltam, hogy a magányt nem engedhetem meg magamnak, de a feleségemnek is szüksége volt rám. Most az egyszer, neki, rám. Mindig ő vigasztalt engem, gyáva és megvetendő dolog a részemről, de vállalom. **Romantikus** se voltam soha. Legtöbbször a tévé előtt ittam a sört, hallgattam a betelefonálós játékok agyzsibbasztó hülyeségeit. Nem volt más, mint **szóforgatag**. Na jó, azért egy csokor virágot egyszer loptam a szomszéd kertjéből. Valahogy nem törődtem azzal se, mennyi munkát jelent a konyha, ahova ő csalódott arccal elhelyezte a bokrétát. Gondoltam, úgyis ez az ő dolga.

Gyereünk soha nem lehetett. Őt nagyon megviselte, hogy méhében nem foganhat élet. Az egyik kórházi vizsgálat során mindenre fény derült. Rákos. Megerőltető kemoterápiák, a haja kihullott, a kulcscsontja kiemelkedett mellkasából. **Levélszemétnek** tartotta a sok receptet, gyógyszerkészítmények használatára szolgáló papirokat. Jogosan. Műteni kellett. Megfósztották nőiességétől. Levették a bal mellét. Tudtam, hogy mellette a helyem, támogatni akartam, többé nem voltam lusta és semmirekellő. Megijedtem.

Az éjszaka kellős közepén arra ébredtem, hogy **hangtalanul** zokog. Minden nap. Az se segített már, ha **összefonódtunk**, mindig kihúzta testét, ha átöleltem.

– Nem vagy rá méltó, lelkem, hogy tovább ebben a testben **hordozhassalak**.

A melle nem volt más, mint **szövet-örlemény**. Kivettem kezéből a kést. Fél éven belül sikerült elfogadtatnom önmagával. Kirakatban állt, a bal féltekén vörös selyem. Megmutatta az embereknek mit jelent az újjászületés. Tükörbe nézett, vállán a lepellel, bizonytalan volt, de kimondta: – **félmeztelenséged** is lehet teljesség.

Erejében rejlő szépsége a mai napig **hipnotizál**. Szememben ő volt a NŐ. Mindent megváltoztatott, hogy újra magára talált. Szerettem, és el is mondtam neki. Talán 5 éve nem hallotta tőlem ezt a szót. Akkor láttam hosszú idő után ismét mosolyogni.

Beleremegett és megcsókolt. De úgy, mint eddig még soha. Az esküvőn se. Miért kellene másnak lennie, miért ne lehetne benne újra a szenvedély a betegsége után, és olykor-olykor az a forró, tüzes düh, amitől még ellenállhatatlanabb. A feleségem. Barack-lágy arc, kék szeméből azúr-fény simogatta a sötét szoba falait. Most már összefonódtunk. Nem húzta ki testét karomból. Egység volt a szétesett-egész.

Igen, megbékéltem testemmel, egy mellel is megéltem a teljességet. Kezdetben nehéz volt feldolgozni, nem tagadom, csábított a gondolat: öngyilkosság. Aztán alkoholproblémákkal küszködtem, mellé doboznyi gyógyszer reggeli-ebéd-vacsorára. Altató-nyugtató kombináció. Csak a párom tudott segíteni, hogy újraépíthessem a reménytelenséget. Meggyógyultam. De ez több volt annál. Csodával határos módon, bár

már lemondunk róla, gyermekem fogant. Az élet maga volt az újjászületés. Reggelente ágyba vittem férjemnek a reggelit, bár tiltakozott, de nem tudott visszatartani. Mindig fél órával előbb kidobott az ágy. Neki köszönhettem A MINDENT.

Kézen fogva jártuk az utcákat, a tereket, a világot. Nekem a legkisebb sikátor is a világ volt velem. Úgy szerettem a kezét. Vékony, kézfeje enyhén szőrös, de csak úgy puhán. Csontos ujjak, kellemesen erős szorítással. A középsőn kicsit kiemelkedő bütyök, túl szorosan fogta a tollat, miközben írt. Körmeit rendszeresen vágta, a kedvemért. De jól is állt neki. Nem szerettem, ha hosszú, elrontja a férfikéz összhangját. Amikor zongorázott..., azok a kecses csuklók. Libabőrös lettem. Folyton. Már ezekért a kezekért is érdemes volt élni. Jegygyűrűjét mindig magán hordta. És amikor puha tenyerével végigsimította pocakom, mindig rügött egyet éledő kisfiunk. Már most elkezdődött a kötődés az apjához.

Éjszakákat reggelek követtek, a frissen főzött kávéval érkeztem a hálóba. Most kicsit tovább aludt, bár nem volt rá jellemző. Megcsókoltam, hátha csak valami trükk lehetőségével akarja kicsalni belőlem. Nem csókolt vissza.

Amióta ujjamra húzta a gyűrűt, azóta féltem, hogy elveszítem. És most elköltözött otthonról. Emlékszem mindenre, de még egyszer muszáj megérinteni. Vékony, hosszú, csontos ujjak. Kezembe fontam volna. Egyszerre, csak úgy minden szó nélkül magamra hagyott. Megszegte az esküt. Azok a kezek. Körmeit mindig kedden vágta le. Azt hiszem, ez már elmarad. De így is tökéletes, a kis bütyökkel együtt. Még mindig puha a szőre. Aranykarika. Jéghideg. Mindig magán hordta.

Fehér ing. Ott új otthonra lel. Lila bársonnyal bélelt. Hasamhoz szorítottam kezem. Aranyszegélyezett. Fekete. Koporsó.

Büki Bettina 10. N

**Büki Bettina osztálytársai körében
a Zalai Hírlaptól kapott Aranytoll-díjjal**

Liszt Ferenc – egy diáktársunk szemével

Nem, ez nem az a liszt, amelyből a kenyér készül. Ő Liszt Ferenc a zongoravirtuóz, zeneszerző. Lehet, hogy mostanság többet hallottatok, hallotok róla, hiszen idén ünnepeljük születésének 200. évfordulóját.

Liszt Ferenc 1811. október 22-én született Doborjánban (a mai Raidingban), Ausztria területén. Zenesz családba született, tehetsége hamar megmutatkozott, korán lett ismert, ünnepelt zongorista. Több európai koncertsorozaton kápráztatta el virtuozitásával a nagyérdeműt. De a maga korában rendhagyó magánélete miatt is ismerték. Rengeteg futó kalandja ellenére sohasem kötött házasságot, így törvénytelenül született 3 gyermeke (közülük csak egy érte meg a felnőtt kort) Marie d'Agoult-tól. S hogy egyeztethető ez össze azzal, hogy abbé (világi pap) volt? Liszt magyarsága a mai napig vitatott. Nem magyar területen született, nem beszélt magyarul, Magyarországon csak koncertezni fordult meg. Viszont zenéjére, alkotói munkásságára kétségtelenül a magyar zene volt a legnagyobb hatással. Önmagát mindig is magyarnak vallotta. *„Ezek a belső felindulások és érzések tették számomra nyilvánvalóvá a haza szó jelentését. Hirtelen visszatértem a múltba, és szívemben tisztán és érintetlenül megtaláltam gyermekkori kincseit. Nagyszerű táj jelent meg szemem előtt. Magyarország volt a hazám!”*

No, de ki az a diáktárs, akit érdemes Lisztről faggatni? Sokan ismerjük. Egy srác a kosárcsapatból, az énekkar basszus szólamából, egy srác, aki 7.50-kor gördül be a biciklijén neonzöld bukósisakjában, az a 12. N-es, akinek nevét sokszor halljuk a DSD és német nyelvtanulás kapcsán; s a srác a zongora mögül. Az idei Keresztury Mária Zenei Díj jutalmazottja, Vissi Barnabás.

Hajdu Anna: Mesélj egy kicsit a zongorával való „kapcsolatodról”!

Vissi Barnabás: 10 évvel ezelőtt írtak be a szüleim a zeneiskolába, mert állítólag egyszerre több dologra tudtam figyelni.

H.A.: Te nem is akartál zongorázni?

V.B.: Nem. Én semmit nem akartam. Én zeneiskolába sem akartam járni. Engem úgy kellett berángatni az ajtón, sőt a meghallgatáson még sírtam is. Aztán az elején úgy nézett ki, hogy könnyen megy nekem ez a dolog, meg gyorsan meg tudom tanulni a darabokat. Nagyon lusta voltam, ezért nem sokat gyakoroltam az elején, mégis haladtam, mert aki ügyesebb, annak könnyebben megy. De aztán eljött az az idő, amikor el kellett volna kezdeni gyakorolni. Akkor már rendszeres munka nélkül nehezen mentek a dolgok, és 3–4. osztályos koromban ki akartam iratkozni. Szerencsére valahogy túlélttem ezt az időszakot. És azután eljöttek azok a művek, amelyek már művészi élményt nyújtanak, és nem csak azt éreztem, hogy most zongorázni tanulok, hanem azt, hogy valami szépet tudok eljátszani. Sikerült átvészelnem a válságos időszakot, és azóta egyre inkább a művészi darabok felé haladok.

H.A.: Manapság az életed is szorosan összefügg a zongorával?

V.B.: Igen. Mostanában jóval többet számít a zene. Kiskoromban is szerettem a zenét, csak akkor még úgy, hogy tök jó: járok zongorázni. Most viszont már megfogott, emiatt sokkal többet gyakorlok.

H.A.: Naponta mennyit?

V.B.: Háát... nagyjából 3 órát, de most ez az idő, az érettségi miatt (is), eléggé lecsökkent.

A zongoránál Vissi Barnabás

H.A.: Ha jól tudom, Liszt az egyik kedvenc zeneszerződ. Mi fogott meg benne?

V.B.: Igen, ő az egyik kedvencem, a másik Chopin. Az hatott rám, hogy milyen ellentétesek a darabjai, a kifejezőmódja. Rettenetesen nagy dinamikai (hangerőbeli), érzelmi különbségek vannak a műveiben. Például a h-moll szonátában – amely egy félórás darab – a leghangosabb forte részekről kezdve a leghalkabb pianissimóig minden van benne. Eszméletlenül dübörgő futamok és lágy, érzelmes dallamok. Liszt rendkívül sokszínű, és egy darabon belül is nagyon gyakori, hogy teljesen ellentétes dolgok szólnak meg. Nagyon tetszik ez a változatosság. Elég furcsa szerzet lehetett – mint a művészek általában –, mert néha olyanokat ír le, amit nem lehet lejátszani. A zongorát nemcsak zongoraként kezeli, hanem más hangszert is meg akar rajta szólaltatni. Lenyűgöző, ahogyan a zongorán szimfonikus hatást ér el. Liszt egy zenekar lehetőségeit akarta „ráerőltetni” a zongorára, teljesen kitágította a hangszer kifejezőmódját.

H.A.: Mikor és mit játszottál először Liszt művei közül?

V.B.: Elsőnek a d-moll etűdöt játszottam az első etűdsorozatból, amely a legkönnyebb etűdsorozata. 14 évesen írta, és ezen még nagyon érezhetőek a klasszikus stílus jegyei. Azt hiszem, negyedikes voltam ekkor.

H.A.: Melyik Liszt-mű áll a szívedhez a legközelebb?

V.B.: Igazából nincs olyan darab, amelyre azt tudnám mondani, hogy ez áll hozzám a legközelebb, vagy ezt szeretem a legjobban, mert amiket kiválasztok, azokat mindig nagyon szeretem. Nagyon finnyás ízlésű vagyok. A nagy kedvencem az E-dúr legenda –

Paulai Szent Ferenc a hullámokon jár. Azért is, mert ezzel voltam tavaly az országos zongoraversenyen. Azt mutatja meg, hogy az élet viharában a hitnek milyen nagy szerepe van, és ez nekem fontos, ezért tudok azonosulni a darab mondanivalójával. A Rigoletto-parafrázist pedig a bravúrossága miatt kedvelem, mert őszintén bevallom, hogy szeretem, ha jól néz ki, ahogyan zongorázok. Játsoztam egy Schumann-dalnak az átíratát, az a címe, hogy Ajánlás, ez egy szerelmes dal. Ebben meg az volt a nagyszerű, hogy nagyon jól ki lehet fejezni vele az érzelmeket.

H.A.: Mi a nehéz egy Liszt-műben egy zongorista számára?

V.B.: A technikája. Amellett, hogy rengeteg technikai problémával kell megküzdeni, a hallgatóságnak ezt nem szabad érzékelnie, az egésznek nagyon könnyűnek kell tennie. Magamat visszahallgatva, ez nem mindig sikerül. Liszt nem olyan dallamos, mint Chopin, de sok zenei elemet tartalmaz, és nem csak egy virtuóz „hülyéskedés” a zongorán. Sokszor az ember hajlamos elveszni a technikai bravúrokban, és háttérbe szorítja a művészetet. Ha arra törekszem, hogy minél gyorsabban játsszak, az megöli a muzsikát. Az az igazi probléma, hogy bármennyire is nagyok ezek a „technikai hegyek,” meg kell látni mögöttük a zenét, és ezt kell láttatni a közönséggel. Annak semmi értelme, hogy minél gyorsabban minél több hangot lejátsszak.

H.A.: Mi már csak azt látjuk, hogy a kezded szédületes tempóban cikázik a billentyűkön, de ez szerintem egy hosszú folyamat eredménye.

V.B.: Így van. Mielőtt elkezdek tanulni egy darabot, mindig utánajárok, hogy mi ihlette a művet. Liszt rengeteg programzenét írt, amelynek van valami irodalmi vagy képzőművészeti alapja vagy valamilyen tájélménye, melyek után ezeket papírra vetette. Nagyon fontos, hogy tudjam, hogy mi ihlette meg a szerzőt, és azt tudjam kifejezni a darabban, amit ő kifejezett a megírt művel. Ezután kezdődik a gyakorlás folyamata. Megtanulom a darabot külön először az egyik, majd a másik kézzel, azután megpróbálok eljátszani együtt. A nehéz részeket többször is, nagyon lassan gyakorolom. Ha már úgy érzem, hogy megtanultam, akkor elrakom „pihenni” egy hétre. Amikor újra előveszem, akkor új megvilágításba kerül, kikerülnek belőle azok a megrögzött dolgok, amelyek nem tudatosak, de a gyakorlás közben belém ivódtak. Ha nem játszom a darabot egy ideig, akkor ezek kikerülnek az agyamból, kezemből. Így talán sokkal inkább úgy szólal meg a mű, mint ahogyan én szeretném, és nem úgy, ahogy a zongora akarja, vagy ahogyan a kezem megy. A kifejezésmódnak jót tesz, ha pihen egy darab. Így a technikai megoldásokat felülműlják az érzelmek, és ez mindenképpen jó.

H.A.: Nagy zongoraművészek előadásában nem szoktad meghallgatni a műveket?

V.B.: Dehogynem. Mindig minden művet sok előadásban meghallgatok, és... hát kópintani azért nem szoktam, de ez a kezdet, amikor ismerkedem a művel. Ilyenkor eldöntöm, hogy mit tartok szépnek egy előadásban, és mit nem, és hogy én mit szeretnék hasonlóan vagy másként játszani, mint mondjuk XY. Ebből alakul majd ki a saját előadásom.

H.A.: Nem zavar, hogy olyan műveket játszol, amelyeket nagy zongoraművészek is?

V.B.: Egyáltalán nem zavar. Inkább inspirál, ahogyan ők megszólaltatják, jó hatással van a játékomra. Nem szoktam irigykedni. Leginkább a kifejezésmódot próbálok ellesni tőlük.

H.A.: Hogyan ítéled meg Liszt Ferenc magánéletét?

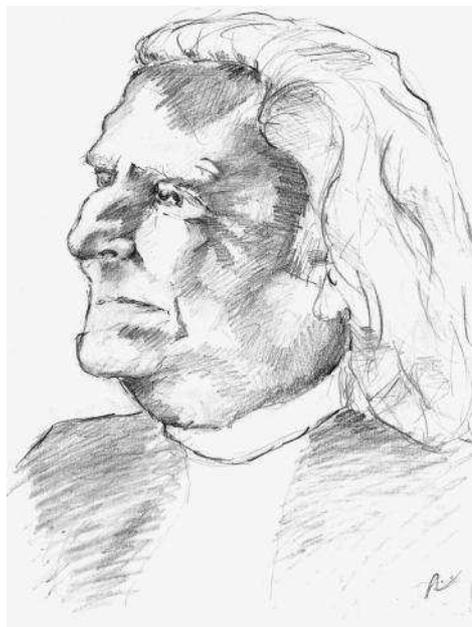
V.B.: Lisztnek szerintem erősen kettős élete volt. Saját maga szerint nagyon vallásos volt, és sokszor tért be csak úgy templomba, hogy nem misére ment, legalábbis az életrajzában ezt olvashatjuk. Nagyon sok egyházi témájú művet írt, ezek elsősorban az oratorikus művei: a Krisztus-oratórium, a Szent Erzsébet-legenda, az E-dúr legenda, Paulai Szent Ferenc a hullámokon jár vagy az Assisi Szent Ferenc a madaraknak prédikál. Élete végén abbé is lett. A másik oldalon viszont ott van, hogy a nagy népszerűségét kihasználva elég sok nő(nek) csavarta el a fejét. Az egyház értékrendjével az sem egyeztethető össze, hogy 3 törvénytelen gyereke volt.

H.A.: Mi a véleményed a Liszt-év eddigi programjairól?

V.B.: Nagyon jó dolognak tartom, hogy megszólítják a fiatalabb (általános iskolás) korosztályt egy országos Liszt-vetélkedővel. Jó, hogy megpróbálják velük megszerettetni a romantikus komolyzenét, meg Lisztet is megismerik. Nagyon örülök, hogy ez nem csak helyi kezdeményezés, hanem egy országos verseny, meg hogy a városból, környékből hat csapat vett részt rajta. Sajnos a városban eddig nem találkoztam olyan rendezvényt, kiállítással, koncerttel, amely kifejezetten a Liszt-év miatt lenne. Az országban viszont rengeteg ilyen koncertet, eseményt találni. Például októberben (Liszt születésének hónapjában) Bogányi Gergelynek lesz egy koncertje a MüPában (Művészetek Palotája, Budapest), melyen többek között Liszt-műveket is játszik. Én meg saját megemlékezésként, tisztelem jeléül, egy barátommal október 22-én, Liszt születésnapján, szeretnék elbiciklizni a szülőházához.

H.A.: Köszönöm, hogy szakítottál időt a beszélgetésre az érettségi előtti hajrában. További szép élményeket Liszttel, a műveivel meg a zongorázással.

Hajdu Anna 11. B

**Liszt Ferenc – linómetszet
Verebes Mihály 8. osztály**

50 éves az űrhajózás

50 éves az űrhajózás. Ez nem igaz! – mondaná a laikus, arra hivatkozva, hogy már 1957-ben feljutott a világűrbe az első ember alkotta eszköz, a szovjet Szeptnyik–1 műhold. Az űrkutatás valóban idősebb, de űrhajónak kifejezetten az embert szállító űrjárműveket nevezzük.

Jurij Alekszejevics Gagarin űrhajója, a Vosztok–1 1961. április 12-én, moszkvai idő szerint 9 óra 7 perckor emelkedett a világűrbe a kazahsztáni Bajkonurból. 1 óra 48 perc alatt megkerülte a Földet, majd a Volga egyik kanyarulatánál, Szaratovtól délre landolt. Gagarin – biztonsági okokból – mintegy 7 km magasan, ejtőernyővel kiugrott a visszatérő kabinból, és így ért földet.

A világ első űrhajója 1960-ban került be a szovjet űrprogramba. 20 társával együtt kemény kiképzésen ment keresztül. Gagarint és tartalékát, German Tyitovot kitűnő teljesítményük, illetve kis termetük alapján választották ki az űrutazásra. (Gagarin 157 cm magas volt.)

1962-től a Legfelső Tanács tagja lett, de később visszatért Csillagvárosba, ahol többször használható űrhajók tervezésével foglalkozott. 1967-ben Komarov űrhajós tartalékának választották a Szojuz–1 repülésre. A Szojuz–1 a visszatéréskor lezuhant, Komarov életét veszítette.

Gagarin a Szojuz–1 katasztrófája után a Csillagvárosban folyó kiképzést vezette. Ezzel párhuzamosan újból elkezdett vadászgépen repülni. 1968. március 27-én egy rutinrepülés közben kiképzőjével együtt lezuhant, és meghalt.

1961. április 12-től 2011. június 25-ig 522 űrhajós követte Gagarint a világűrbe. Közülük Franklin Chang Diaz és Jerry Ross hétszer emelkedett fel a Földről. Hat űrutazása során Szergej Krikaljov töltötte el a legtöbb időt az űrben. A Mir, majd a Nemzetközi Űrállomás fedélzetén 803 napig volt távol a Föld felszínétől. Egyhuzamban Valerij Poljakov tartózkodott a legtovább, mintegy 437 napig, a világűrben a Mir űrállomáson. A legtöbbször, 16-szor, Anatolij Szolovjov lépett ki az űrhajóból a világűrbe, természetesen űrruhába öltözve. Így ő tartózkodott a legtöbbet, összesen 78 órát az űrhajón kívül. Egy huzamban Susan Helms és James Voss töltötte el a legtöbb időt űrruhában. Egy szerelés során 8 óra 56 percig voltak az űrállomáson kívül.

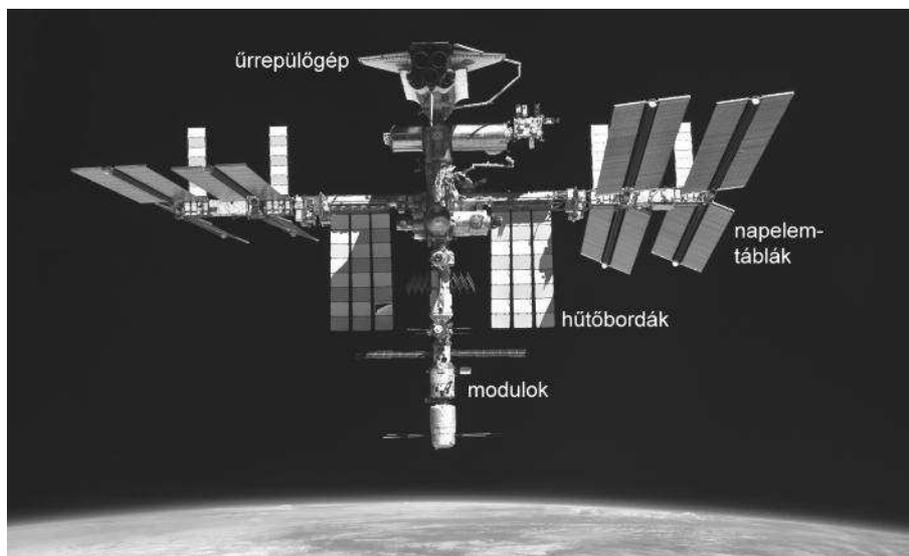
Jelenleg – a cikk írásának idején – hat űrhajós kering a Föld körül, a Nemzetközi Űrállomás (ISS: International Space Station) lakójaként. Az űrállomás több részletben, modulonként került a világűrbe. Az első modul 1998. november 20-án emelkedett a magasba, de csak jövőre lesz teljesen készen a létesítmény.

Az űrállomás nagyjából henger alakú modulokból áll, teljes hosszúsága 51 méter. Egy-egy modul mérete körülbelül akkora, mint egy busz. Ezekben a modulokban laknak az űrhajósok, illetve ezekben végzik a kísérleteket. A napelemtáblákat és egyéb kiegészítőket tartalmazó keresztváz hossza 109 méter. Egy-egy napelemtábla hosszúsága 73 méter. A táblák összterülete közel feleakkora, mint egy futballpálya.

**Jurij Alekszejevics
Gagarin
(1934–1968)**

(Forrás: spacefacts.de)

A Nemzetközi Űrállomás 2011. május 23-án, egy Szojuz-űrhajóból fényképezve
(Forrás: spaceflight.nasa.gov)

Űrhajósok 2000. november 2. óta tartózkodnak folyamatosan a fedélzetén. Az elmúlt évtizedben az ISS volt az emberi űrutazás egyetlen célpontja.

A <http://www.nasa.gov/externalflash/ISSRG/> weblap segítségével te is virtuális túrát tehetsz az űrállomáson, és körbe is repülheted.

A Nemzetközi Űrállomás átlagosan 360 km magasan kering a Föld körül. Másfél óra alatt tesz meg egy kört. Naponta többször elhalad Magyarország felett. Szabad szemmel jól megfigyelhető az esti, illetve a hajnali szürkületben, amikor itt lent sötét van, de az űrállomást megvilágítja a Nap. Jóval fényesebb, mint a csillagok, fényessége a Vénuszéval vetekszik. Ennek a hatalmas területű napelemtábláin visszaverődő napfény az oka.

Ha meg akarod látni az űrállomást, pontosan ismerned kell az átvonulások időpontját. Ezeket megtalálod például a www.heavens-above.com webhelyen. Adatbázisában a magyarországi településekre is rá lehet keresni, de jobb, ha GPS vagy a Google Föld segítségével megállapítod megfigyelőhelyed pontos földrajzi koordinátáit.

Miután letöltötted a honlapot, jelöld ki lakóhelyedet (*Current observing site*) a *from database* hivatkozás segítségével. Válaszd ki Magyarországot, majd írd be a *Search String* szövegdobozba a megfelelő település nevét! A *Neighbours* listájában Zalaegerszeg környékén több városrészt is találsz. Ennek főleg az Iridium-felvillanások megfigyelésénél van jelentősége (lásd alább).

Ha inkább a koordinátákat adod meg, akkor a honlapon a *from database* helyett válaszd az *edit manually* hivatkozást! Ügyelj arra, hogy Nyugat-Magyarország földrajzi szélessége (*Latitude*) 47 fok, hosszúsága (*Longitude*) pedig 17 fok körül van! Tizedesvessző helyett tizedespontot írd!

Kényelmesebb az előrejelzések használata, ha – ingyenesen – regisztrálsz a webhelyen. Ezt a honlapon a *Create new user account* hivatkozásra kattintással teheted meg.

A koordináták megadása után kattints az ISS átvonulások 10 napos előrejelzésére (*10 day predictions for ISS*). A táblázat megadja a dátumot (*Date*), a feltűnés (*Start*), a legnagyobb magasság (*Max. altitude*) és az eltűnés (*Ends*) adatait. Az időpont (*Time*) megfelel az órád által mutatott időnek. A horizont feletti magasságot (*Alt.: altitude*) 0-tól 90 fokig mérjük. A 90 fokos magasság a fejed felett lévő pontot jelöli. 20 foknál alacsonyabb átvonulásokat nem érdemes megfigyelni, mert a légkör fényelnyelő hatása nagyon lecsökkenti az űrállomás fényességét. A szögek becsléséhez jó ha tudod, hogy kinyújtott (!) kézben 1 cm megfelel körülbelül 1 foknak. Az irányt (*Az.: azimuth*) az égtájak szerint adják meg. (N: észak, E: kelet, S: dél, W: nyugat). A szokásos felosztásnál finomabb tájolást használnak. Így például WSW nyugat-délnyugatot jelent, azaz a nyugati és a délnyugati irány közti felezőpontot. A tájékozódást segítő ábrát találsz, ha rákattintasz a táblázat fejlécének *Az.* feliratára.

A táblázat tartalmazza az űrállomás fényességét is a legnagyobb magasság elérésekor (*Mag.*). A csillagászatban a fényességet magnitúdóban (mg) mérik. Történeti okokból minél kisebb a szám, annál fényesebb az égitest. A negatív értékek nagyon fényes csillagokat jelölnek. Az égbolt legfényesebb csillaga, a Sirius $-1,4$ mg, a jóval fényesebb Vénusz -4 mg körüli.

Érdemes rákattintani a táblázatban a dátumra. A megnyíló weblapon csillagtérkép mutatja az ISS útját az égbolton. A *Ground Track Click here* feliratára kattintva pedig egy térképen láthatod, hogyan vonul el fölöttünk.

A jelzett időpont előtt 5–10 perccel keress egy viszonylag sötét helyet, ahol nem zavar az utcai lámpák fénye. A táblázat alapján próbáld meg elképzelni az űrállomás útját az égbolton. Ügyelj arra, hogy az órád késhe, de az űrállomás pontosan érkezik! A feltűnés megadott időpontjához képest 1-2 perccel később fogod észrevenni, amikor már magasabbra emelkedett a látóhatár fölé. A megfigyelésnél vedd figyelembe, hogy dombok, fák, épületek akadályozhatják a kilátást.

A nyugodt fényű, folyamatosan mozgó pont néhány perc alatt szeli át a teljes égboltot. Nem villog! Állványra helyezett fényképezőgéppel, könnyen le is fényképezheted. Ha meglátod, integess az űrhajósoknak! ☺

Ha kedvet kapsz a megfigyelésekhez, érdemes megpróbálnod egy Iridium-műhold felvillanását is megnézni. Hihetetlen látványban lesz részed! Az Iridium-műholdak egy nemzetközi műholdas telefonrendszer átjátszóállomásai. 780 km magasan, körülbelül 100 perc alatt kerülnek meg a Földet. Szobaajtónyi méretű, téglalap alakú antennájuk ezüstözött teflonbevonatú alumíniumlap.

Ez veri vissza a telefonadást az erősítőállomásokig.

Eredetileg 77 műhold keringett volna a Föld körül. Innen kapták a nevüket, mert az iridium rendszáma 77. Később azonban megemelték a pályamagasságot, így 66 műhold is elég a teljes földfelszín lefedéséhez. A tartalékokkal és a néhány tönkrement műholddal együtt valójában 95-öt állítottak pályára. (A sorszámozás 98-ig terjed, mert az első három műholdat nem lötték ki.)

A műholdak érdekessége, hogy poláris pályán keringenek, azaz pályasíkjuk majdnem merőleges az egyenlítőre. Keringésük során elhaladnak az északi és a déli sark fölött.

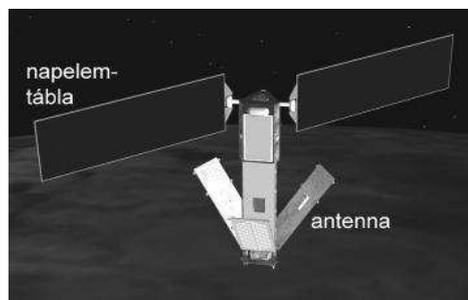
Ha egy Iridium-műhold antennáján megcsillan a napfény, akkor a felszín megfelelő helyéről egy nagyon fényes, akár -8 mg-s felvillanás látható az égbolton. Ez vetekszik a félhold (első negyed) fényességével! A felvillanás azonban csak egy néhány km-es tartományból figyelhető meg, ezért nagyon pontosan kell ismerned földrajzi koordinátáidat. Ismételten GPS vagy a Google Föld használatát ajánljuk.

A felvillanások időpontjait megtalálod a Heavens Above webhelyén. A honlapon a *Satellites/Iridium Flares next 24 hrs* (vagy *next 7 days*) hivatkozására kattints. A megjelenő táblázat adatai hasonlítanak az űrállomás táblázatára, de csak egyetlen irányt és magasságot adnak meg. Az iránynál nem az égtájak szerepelnek, hanem ezt is fokban mérik, északról kelet felé indulva, 0-tól 360 fokig (kelet tehát 90 fok, dél 180 fok, nyugat pedig 270 fok). Láthatod továbbá a távolságodat attól a ponttól, ahol a legfényesebb a felvillanás (*Distance to flare centre*). Az utolsó oszlop pedig annak a műholdnak a nevét tartalmazza, amelyik a felvillanást produkálja.

Kattints rá a megadott időpontra! Egy kis térképet kapsz a centrumhoz viszonyított helyzeteddel és további adatokkal. A felvillanás 10–20 másodpercig tart, ezért az órádat is pontosan állítsd be! A műhold a felvillanás előtt szabad szemmel nem figyelhető meg. A jelzett időpontban és a jelzett helyen először fokozatosan kifényesedik, majd néhány másodpercre eléri legnagyobb fényességét, utána pedig fokozatosan elhalványul. Közben lassan mozog az égbolton. Azok a felvillanások látványosak igazán, melyeknél a fényesség -6 és -8 mg közé esik. Érdekes megnézni, mert feledhetetlen látványban lesz részed! Próbáld meg lefényképezni!

Az Iridium-műholdak legfényesebb felvillanásait állítólag lehet látni nappal is. Az adatokat a Heavens Above honlapján a *Daytime flares for 7 days* hivatkozásra kattintva érheted el. Csak nagyon tiszta, párától teljesen mentes égbolt esetén érdemes próbálkozni a megfigyeléssel. Minél nagyobb legyen a felvillanásnak a Naptól mért szögtávolsága (*Sun/From flare*). Olyan helyet keress, ahol fa vagy épület eltakarja a Napot! A felvillanás helyét nagyon pontosan, iránytűvel, szögmérővel határozd meg!

A Heavens Above webhelyén további érdekes adatokat találsz az égboltról és az űrszondákról.

Iridium-műhold vázlata (celestrak.com)

Pethő Samu 11 N

A szerkesztő megjegyzése: az űrállomás átvonulásáról, a műholdak felvillanásáról beküldött fotókat közzétesszük a Zrínyi webhelyén.

„... jó szóval oktasd, játszani is engedd szép, komoly fiadat!”

József Attila *Levegőt!* című versének gyakran idézett utolsó két sora is lehetett volna a mottója annak a Göcseji Múzeum által szervezett és lebonyolított múzeumpedagógiai programsorozatnak, melyre egy – a Társadalmi Megújulás Operatív Program keretében kiírt – pályázat adott lehetőséget. Iskolánk a „Varázslatos ezer év” című programban több mint 300 tanulóval vett részt.

A múzeum szakembereinek a vállalkozással az volt a feltett szándéka, hogy élvezetessé és kézzelfoghatóvá tegyék a történelmet a fiatalok számára, közben pedig megismertessék őket a múzeum gyűjteményével és az ott zajló munkával. Elérjék, hogy ne csak alkalmi látogatói, hanem visszatérő vendégei legyenek intézményüknek. Nemcsak igényes elméleti előadásokkal, hanem színes, izgalmas, interaktív foglalkozásokkal igyekeztek felkelteni a tanulók érdeklődését, akik kirándultak, régéskedtek, agyagoztak, korongoztak, fotóztak, ragasztottak, meséltek vagy éppen „időutazáson” vehettek részt. Játszva tanultak, miközben megismerkedtek a Göcseji Múzeum összes kutatási területével: a régészettel, a néprajzzal, a helytörténettel, a történelemmel, a képzőművészettel, illetve Németh János keramikumművész állandó tárlatához kapcsolódva a keramikusmesterséggel is. A foglalkozások tematikája illeszkedett a Nemzeti Alaptantervhez, megerősítve az egyes évfolyamok aktuális tananyagait, különösen a magyar nyelv és irodalom, művészettörténet, hon- és népismeret, történelem tantárgyak esetében, de egyben ki is egészítette azokat helytörténeti ismeretekkel, hagyományápolással.

Diákjaink négy témapon és négy szakkör munkájában vehettek részt a tanév első és második felében, a nyolcadik osztályosok pedig egy várostörténeti vetélkedőn. A „kisgimnazisták” körében a fazekas szakkör és a középkori életet megelevenítő drámapedagógiai foglalkozás volt népszerű, míg a nagyobbak a régész szakkörön, illetve a Zala megye képzőművészeti és építészeti emlékeit bemutató szakkörön bővíthették ismereteiket.

A fazekas szakkör 12 foglalkozása alatt a kisdíákok Horváth Csaba fazekasmester vezetésével áttekintették a kerámiakészítés történetét az őskori kerámiáktól kezdve, a római-, avar- és középkori kézművességen át a göcseji és őrségi fazekasságig. Az elméletet mindig gyakorlat követte, hiszen az órán megismert kerámiatípushoz hasonlókat kellett készíteniük kézzel vagy korongozással. Az elkészült tárgyakat ki is égették, és így mindenki hazavihette saját fazekasremekét. Külön múzeumi óra tárgyalta a Czugh fazekas- és a Németh kályhásdinasztia zalai működését, a szakkör zárásául pedig a résztvevők ellátogattak egy búcsúszentlászlói fazekasműhelybe. Szili Dóra 5. osztályos tanuló a következőképpen nyilatkozott a foglalkozásokról: „A fazekas szakkör azért jó, mert aki egyébként is szeret saját kezűleg ajándékokat készíteni, az ötletet kaphat, és gyakorlatot szerezhethet. Már korábban is dolgoztam agyaggal, és otthon is szoktam kisebb tárgyakat formázni. Biztos, hogy később se hagyom abba, és mindig emlékezni fogok arra, amit itt tanultam.”

A szintén 12 foglalkozásból álló drámajáték során a gyerekek Ganzerné Rabócsi Margit, Babi néni drámapedagógus irányításával minden egyes alkalommal visszaesőpenhettek a „sötét” középkorba, hogy átéljék az akkori hétköznapiok rejtjelmeit, nehéz-

ségeit, szépségeit. Játszva szereztek hasznos ismereteket a lovagkorról, a középkori várak világáról, a gasztronómiáról, az egyházi emlékekről, művészetekről vagy éppen a korabeli gyógyításról. Az iskolai „száraz” tananyagot a játék tette élmény- és életszerűvé és befogadhatóvá. „Minden héten nagyon vártam a múzeumi foglalkozásokat, mert mindig tanultam valami újat és érdekeset a középkorról. Ráadásul úgy érzem, az osztálytársaimmal is jobban megismerhettük egymást, összekovácsolódtunk, hiszen mindannyiunk közös munkája, együttműködése kellett a játékos feladatok sikeres megoldásához.” – tudtuk meg Mózsa Ábel 5. osztályos tanulótól.

A hat foglalkozásból álló régészeti szakkör résztvevői Simmer Lívია és Orha Zoltán régészek segítségével megismerhették Zala megye régészeti korszakokon átívelő történetét, ellátogathattak egy valódi ásátásra, majd makettek segítségével maguk is kiáshattak egy csontvázat. A foglalkozások során lehetőség nyílt a kézügyesség fejlesztésére is, hiszen a diákok a lelet tisztításán, rajzolásán, fotózásán, restaurálásán, leltározásán keresztül végigkísérték annak útját az ásatási lelőhelytől egészen a kiállítóteremig. Harcz Viktória 11. B. osztályos tanuló így emlékezik vissza a foglalkozásokra: „Számomra az volt a legnagyobb élmény, hogy nem csupán makettekkel dolgozhattunk, hanem minden alkalommal a kezünkbe vehettünk eredeti leleteket is. Lívია és Zoltán személyében pedig kiváló régészeket és nagyszerű pedagógusokat is megismerhettünk, mert roppant szaktudást igénylő munkájukról mindig egyszerűen, érthetően és közvetlenül beszéltek velünk.”

Az építészeti és képzőművészeti szakkörön a diákok dr. Kostyál László művészettörténész képekkel gazdagon illusztrált, szakszerű és sokszor humoros előadásai révén találkozhattak a különböző történelmi korok épített emlékeivel, az egyes művészeti korszakok stílusjegyeinek azonosításával, Zala megye építészeti emlékeivel, valamint a képzőművészet helyi alkotóival és alkotásaival. A tanulók vállalkozhattak egy-egy épület vagy alkotás önálló bemutatására, elemzésére is. A szakkört tartalmas tanulmányi kirándulás zárta, amely a búcsúszentlászlói barokk templomot és kálváriát, a zalaszentgróti Batthyány-kastélyt és plébániatemplomot, a kisszentgróti kolostorromot, a kallósi rotundát és a kehidakustányi Deák-kúriát érintette. Molnár Marcell 9. B. osztályos tanulónak is a kirándulás volt az egyik legemlékezetesebb élménye, a másik pedig maga az előadó, Kostyál László, aki nem egyszer elkápráztatta a tanulókat a szakterülete terén felhalmozott hihetetlen tudásával, precizitásával, előadásmódjával pedig sikerült vonzóvá, érdekessé tenni a művészettörténet-oktatást.

„Az én városom, Zalaegerszeg” című vetélkedő célja az volt, hogy a diákok jobban megismerjék városuk történelmét, épített és természeti környezetét, az onnan származó nevezetes embereket. Négy fordulóban különböző feladatlapokat kellett az öt főből álló csapatoknak kitölteniük, az 5. fordulóban pedig egy öt perces PowerPoint bemutatót kellett készíteniük „Az én városom” főcímmel. Péterfi Csaba a második helyezett csapat tagjaként az értékes könyvjutalmaknak és a jutalomkirándulásnak örült a legjobban.

A témanapok közül kettőt az általános iskolás-korú, kettőt a középiskolás korú diákok számára terveztek. Az első félévben az ötödik osztályosok, a második félévben a hatodik osztályosok egy-egy csoportja vehetett részt „A cipészlegény kalandjai” címet viselő mesés drámajáték megelevenítésében. A témanapot vezető Ganzerné Rabócsi Margit drámapedagógus segítségével a gyerekek bepillanthattak a középkori céhek, céhlegények világába, de a mesés kerettörténet eljátszásával a középkori étkezési szokásokról, életmódról, a várak, vásárok világáról is hasznos ismereteket szerezhettek.

A másik témanap, a határjárás is felejthetetlen élményt jelentett a „kisgimnazisták” számára, ugyanis egy kellemes, vacsorával záruló városkörnyéki túra keretében ismerkedhettek meg a zalaegerszegi határjárás szokásával, menetével és útvonalával Marx Mária etnográfus vezetésével. Külön érdekesség, hogy Zalaegerszegen a húsvéti határjárás szorosan összefonódott a török elleni védekezés egyik mondájával. Ezt felelevenítve a gyerekek dobokkal, kereplőkkel és mindenféle zajkeltő eszközökkel felszerelve vonultak végig hangosan énekelve és zajongva a város főutcáján a Mária Magdolna-templomtól a kálváriakápolna irányába, nem kis meghökkenést és derűtséget keltve a járókelőkben. „A határjárás során a régi határjelek ellenőrzésére, megújítására természetesen már nem volt lehetőségünk, de jó hangosan tettük a telet a Marika nénitől kapott mókás kalapokban, síppal, dobbal, nádi hegedűvel, sőt zöldágot is törhettünk.” – emlékezik vissza Berta Bernadett 6. osztályos tanuló a vidám határjárásra.

A nagyobbak számára szervezett régészeti témanapon a tanulók Simmer Livia és Orha Zoltán régészek kalauzolásával, közvetlen helyszíni szemlén tanulmányozhatták a megye középkori várainak szerepét, az egerszegi vár történetét és funkcióját, a Rezi várból végzett ásásokat, állagmegóvó munkálatokat és az erődítmény stratégiai szerepét. Sok érdekességet tudhattak meg a várak feltárásával, a romok konzerválásával és a rekonstruálható részek újraépítésével kapcsolatban.

„A kályhától a derűtséget sugárzó domborművekig” címet viselő három foglalkozásból álló témanapsorozat Németh János Munkácsy-díjas keramikumművész munkásságán keresztül ismertette meg a diákokat a keramikumesterség fogásaival, technikájával. Megtekintették Németh János állandó kiállítását, köztéri alkotásait, megismerkedtek a művész alkotásainak gazdag jelkép- és szimbólumrendszerével.

A sikeres programsorozatot végigkísérték iskolánk segítő tanárai is, a legnagyobb elismerés azonban Kissné Kovács Ágnes múzeumpedagógust illeti, aki projektmenedzserként koordinálta, adminisztrálta és legtöbbször személyesen is végigkövette a programokat, kirándulásokat.

Dr. Beckné Sallay Anikó

Az én városom vetélkedő győztes csapata a prezentációját mutatja be

Az én városom Zalaegerszeg

A 2010/11-es tanévben osztálytársaimmal számos versenyen vettünk részt. Ezek közül talán a legizgalmasabb a Göcseji Múzeum által, „Az én városom Zalaegerszeg” címmel meghirdetett vetélkedő volt, melyre az osztályomból sokan jelentkeztek. A verseny célja Zalaegerszeg történetének megismertetése volt. A vetélkedőre 5 fős csapatok jelentkezését várták. Így négy barátnómmal együtt én is feliratkoztam. A csapat tagjai (mely végül a SMILEY nevet kapta): Fehér Zsófia, Fejes Petra, Máhr Anna, Tószegi Judit Réka, valamint jómagam voltunk.

Először meghívtak minket a múzeumba, ahol körbevezettek egy Zalaegerszegről szóló kiállításon, majd idegenvezetők segítségével megtekintettük a város fontosabb épületeit. Túránk során jártunk az Arany Bárány Hotelben, a levéltárban és a bíróság épületében is. A túra után minden csapattól elérhetőséget kértek, majd tájékoztattak minket a verseny további részleteiről. A múzeumi látogatás után feladatlapokat kaptunk, melyeket a kiszabott határidőig le kellett adni a múzeum portáján.

Mind a 4 levelezős forduló tartalmazott tesztet, és sokszor találkoztunk olyan feladatokkal, melyekben fényképeket kértek tőlünk, például olyan épületekről, melyeken látható Zalaegerszeg címere. Végig összedolgozott a csapat. Az írásbeli munkákat egyenlően felosztottuk, azokat a feladatokat pedig, amelyek miatt sétát kellett tenni a belvárosban, és képeket kellett készíteni, mindig közösen oldottuk meg. A kérdőíveket külön-külön értékelték, majd a pontszámokat összesítették. Ezek azonban nem a végleges eredmények voltak, hiszen a feladatlapok után az összes csapatnak a múzeumba kellett mennie, hogy a helyszínen megoldandó problémákkal mérjék össze tudásukat. Minden csapat a levelezős fordulókban elért összpontszáma alapján kapott 1, 2, 3 vagy 4 pontot. Ezzel értékelték az egymáshoz képest elért eredményünket.

A vetélkedőn a sok izgalmas és érdekes feladat szintén csapatmunkát kívánt. Itt sem csak a lexikális tudást értékelték, számított a kreativitás, hiszen eredetmondát is kellett írunk az Aranyoslap vagy az Azáleás-völgy keletkezéséről. Továbbá fel kellett ismerünk az épületeket kép alapján, és el kellett őket helyezniük Zalaegerszeg térképén. Végül egy előre elkészített prezentációt kellett előadnunk arról, hogy milyen nevezetességeket mutatnánk meg Zalaegerszegen egy ide érkező turistának. Az értékelést a zsűri végezte, akik végig figyelemmel kísérték a vetélkedő menetét. Az eredményhirdetés után minden csapat jutalomban részesült, azonban az 1. és 2. helyezett csapat a könyvjutalmon túl egy kiránduláson is részt vehetett, amelyet a Göcseji Múzeum szervezett. A túra során megtekintették a Zalaegerszeg környéki kulturális nevezetességeket. A mi csapatunk nem vett részt ezen a kiránduláson, mert mi 3. helyezettek lettünk. A győztes csapat tagjai: Tompa Mátyás, Horváth Ádám, László Mátyás és Virrasztó Márton.

Nagyon élveztük a versenyt, hiszen a feladatok közös megbeszélésénél együtt töltöttünk egy-egy délutánt, annak is örültünk, hogy mint öt barát dolgoztunk együtt. Szerintem ebben a versenyben az volt a jó, hogy megismerhettünk olyan dolgokat is városunkról, amiről eddig nem hallottunk. Azt hiszem, hogy Zalaegerszeg most már tényleg a mi városunk.

Kovács Réka Eszter 8. osztály

A felsőház terme – jelenleg a vendégek számára fenntartott hely

Az alsóház terme – itt folyik a plenáris ülés

Rendhagyó látogatás a Parlamentben

Bizonyára az évkönyvet lapozgató diákok és tanárok többsége már járt a Parlamentben – akár családdal, osztállyal, önként vagy „kényszerítve”, – de az nem valószínű, hogy mindenki látta a mélyen tisztelt képviselő urakat aprópénz-dobáló közelségből (erről később).

A Parlamenti Különóra nevű program az egyes történelmi versenyeken előkelő helyezést elérő csapatok vagy egyéni versenyzők számára biztosítja a lehetőséget, hogy kicsit mélyíthessék tudásukat hazánk döntéshozó testületének székházáról. A programban való részvételt a SZAKE egyesület Európai Unió komplex állampolgári ismeretek vetélkedőjén nyertük, más versenyek első öt helyezett csapataival együtt. (Felkészítő tanárunk és kísérőnk Monok Zoltán tanár úr volt. Csapattársam, és egyben osztálytársam, Cseh Kristóf.) Néhány esetben azonban a megengedett három főből a vonattal való utazás kedvezményessége miatt tíz fő lett, aminek a Parlamentben dolgozó szervezők nem igazán örültek.

Kicsit korán érkezünk az Országház elé, ezért arra várva, hogy végre átengedjenek bennünket a kordon másik oldalára a tizenkettes számú kapuhoz, bőven volt időnk megcsodálni a TMRSz (Tette kész Magyar Rendőrök Szakszervezete) felkészülését a tüntetésre, valamint a nézelődőktől szintén kordonnal elválasztott parkolót, amely igazi luxusautó-kiállításnak is beillett volna. Nem ácsoroghattunk túl sokáig, még mielőtt gyanúsnak tűntünk volna az őrnök, továbbálltunk. Épp időben, mert egy egyenruhás úr észrevette, hogy feltűnően sok fiatal és kísérőtanárr várakozik a fák árnyékában. Végre beengedtek bennünket.

A fémdetektoros kapunak szerencsére csak kevesen nem voltak szimpatikusak, így gyorsan „megjelöltek” bennünket különböző színű műanyag órára hasonlító karpereccel, majd a felsőházi ülésterembe kísérték a csoportot. A felsőházi ülésterem pontosan ugyanakkora, mint az alsóházi, amelyben napjainkban az országgyűlés ülészik. Mégis úgy tűnik, hogy az sokkal nagyobb. Az optikai csalódást csak a boltívek mérete és formája okozza, egyébként csak a székek színe különbözik.

Itt (az ülésteremben) egy LMP-s képviselő, Szilágyi László válaszolt a minden aktuális témakört érintő, a megjelent diákságot foglalkoztató kérdésekre. A fél órás időkeret jóval túlléptük, és még így is akadt volna kérdés, azonban a főszervező hölgy úgy

döntött, ideje továbblépni a következő napirendi pontra, ez pedig a szavazás volt. Az asztalokon lévő három gombbal tudtuk leadni a voksainkat (igen – nem – tartózkodom). A kérdések az életszínvonalunkról, jövőképünkről szóltak. Az utóbbi témához kapcsolódó két kérdés során a szavazást vezető hölgy arcára megrökönyödés ült ki az eredmény láttán, hiszen a voksolás bebizonyította, hogy generáciánk (az ország minden pontjáról érkezett) tagjai igencsak pesszimisták, és nem sokan tervezik, hogy Magyarországon fognak élni, munkát vállalni.

A hideg ebéd után – egy szendvics, hogy mindenkinek jusson, egy pogácsa és egy pohár ásványvíz – elérkezett a sokak által legjobban várt program: bevittek bennünket az alsóházi ülésterem karzatára, ahol leszögezett székeken ülve megtekinthettük az ülés egy részét, meghallgathatunk néhány felszólalást, miközben az éppen beszélővel nem szimpatizáló pártok politikusai a laptopjukon pötyögtek, újságot olvastak vagy a szomszédjukkal beszélgettek. Azonban még mielőtt szépen libasorban felmehettünk volna a székekhez, mindent ki kellett pakolnunk a zsebünkből és kis rekeszekbe zárni, például a mobiltelefont, aprópénzt, mégpedig azért, hogy ne legyen mivel megdobálni hazánk politikusait. Igencsak meglepődtünk, amikor észrevettük, hogy a televíziós közvetítés nemcsak az üléstermet „nagyítja”, hanem valamiért a képviselőket is magasabbnak mutatja.

Fél órás üléstermi látogatásunk után megtekinthettük a koronát egy idegenvezető kíséretében, majd a koronaórség bemutatóját a Parlament lépcsőjén. Ezzel zárult a Parlamenti Különóra.

Kovács Judit Veronika 10. N

Esőben – vegyes technika

Paulovics Ágnes 12. N

A „Világfa művészeti, hagyományörző és természetvédelmi programok” támogatásával harcművészettel, korongozással, gyöngyfűzéssel és számos egyéb hagyományörző programmal töltötték el egy-egy napot az 5–7. osztályos diákok.

Irány Botfa!

(Akár minden héten!)

Az utolsó hetek egyik délelőttjét rendhagyó módon töltöttük a botfai kastélyban. Különbusszal vittek ki minket az iskolából, hogy aztán érdekes és változatos élményekben legyen részünk. Először Rita néni (a program fő szervezője) köszöntött bennünket, és elmondta, mi mindent csinálhatunk majd. A beharangozóban ígért kézműves tevékenységeket legtöbbször már ismertük, az íjászkodás és a kardforgatás csábítóan hangzott, de hogy a barátát eszik-e vagy isszák, arról fogalmunk sem volt. Hogy mindannyian mindent kipróbálhassunk, és hogy folyamatosan legyen elfoglaltságunk, hatos csoportokat alakítottunk, s egymás után kerültünk sorra a kinti és benti helyszíneken.

Mi először bőrből mintás karkötőt készítettünk. A hozzáértő felnőttek mindent megmutattak, de azután hagyták, hadd próbálkozzunk. A lyukasztó és a kalapács egész rendszeren engedelmeskedett, de mikor a bőrszíjat kellett befűzni, kiderült, nem egyformán ügyesek az ujjaink. De azért mindannyian büszkén viseltük a csuklónkon az elkészült remekeket.

Aztán festett gyapjúból labdát és virágot ügyeskedhettünk. A színek kiválasztása után szorosan egymásra kellett tekerni a gyapjúrétegeket, és addig gyúrni, görgetni szappanos kézzel, míg a forma teljesen megszilárdult. Kívülről kisgyerekek pancsikolásához is hasonlíthatott amit csináltunk, de jó volt látni, ahogy valami szép született szó szerint a kezünk alatt. (Az elkészült nemezvirágokat még egyik-másik apuka is megdícsérte otthon!)

A gyöngyfűzés látszólag nem fiús elfoglaltság, mégis szép nyakláncsal, karkötővel ajándékozhattuk meg édesanyánkat, mert olyan sokféle és különleges gyöngyből válogathattunk, hogy szinte mindenki lelkesen alkotott. Némelyikünk – persze inkább a lányok közül – még a visszaindulás előtti percekben is visszazaladt még egy és még egy fülbevalót gyártani.

A kastély udvarán újabb elfoglaltság várt ránk. Elsőként kétféle íjat próbálhattunk ki, s hiába látszott közelinek a céltábla, még eltalálni sem volt könnyű, nemhogy a középebe lőni. Aztán belejöttünk annyira, hogy egymás között afféle minibajnokságot rendeztünk. A legügyesebbeknek azt is felajánlották a foglalkozást tartó felnőttek, hogy járjanak a helyi íjászegyesület edzésére.

Nemrég az Egri csillagokat olvasva nem gondoltuk, hogy rövidesen megtanítták nekünk, hogyan kell vágni egy karddal, illetve miként kell védeni a vágásokat, de most erre is sor került. Miután az alapelemeket „megtanultuk”, párokban vívhattunk egymással, mestereink irányítottak és buzdítottak bennünket. Mintha csak Török Bálint udvarába kerültünk volna! (Persze azért egymás ujját és lábát is eltaláltuk úgy a fakardokkal, hogy percekig sajtott a „vágás” helye.)

Nekünk a végére maradt a baranta, amelyről kiderült, hogy ősi harcművészeti mód pusztá kézzel és olyan eszközökkel, amelyeket a mindennapjaikban használtak a még

Ezt most eltalálom

nomád életmódot folytató népek. Mindebből mi az átmozgató bemelegítés után előbb páros viadalokat próbálhattunk ki játékos formában, egészen jó birkózófogásokat elsajátítva. Aztán csoportosan mérkőztünk meg egymással, s nem is mindig azonos létszám-ban álltunk ki egymás ellen. Most aztán kiderült, ki mennyire ügyes, elszánt, mennyire tud küzdeni! A fiatalok, akik tanítottak minket, nagyon figyeltek az erőviszonyokra, és úgy bátorítottak bennünket, hogy közben vigyáztak is ránk.

Egyszer azonban minden jó véget ér! Jött értünk a busz. Ekkora egyetértés rég volt köztünk, ilyen délelőtt akár hetente lehetne. No jó, legalább havonta. De félévente mindenképpen!

Csapó Dániel 6. osztály

K&H pályázat

I. rész

Egyszer volt, hol nem volt, olyan régen, hogy már nem is emlékszem milyen napon, legyen elég annyi, hogy egy tanítási napon reggel nyolc óra előtt, Boncz Barnabás föl-hívta a 6. osztályosok figyelmét egy pályázatra. A pályázatot a K&H bank írta ki, alsós és felsős kategóriában. A lényege az volt, hogy versenyfeladatokon keresztül megismer-tesse a gazdaság működését az általános iskolásokkal, megkönnyítse a mindennapi pénzügyekben való eligazodást. A versenynek három szakasza volt. Az első forduló, amit helyben végre lehetett hajtani, a második forduló, amely Pécsen zajlott és a har-madik, amelyet Budapesten szerveztek meg. Barnabás unszolására az érdeklődők, azaz Kovács Péter, Horvát Péter és Kocsis Kende és én, Tóth Márk összeálltunk egy csapat-tá. Nekem kezdetben szokatlan volt ez az ötlet. Ha sikerül is túljutnunk az első fordul-ón, hogyan tovább. Csak 12 évesek vagyunk, hogy jutunk el Pécsre, netán a főváros-ba?

Másnap hozzá is láttunk a feladatok felosztásához, elkészítéséhez. Az első feladat-ban pénzt kellett tervezni az iskolánknak. Ezt a feladatot Kovács Péterrel együtt vállal-tuk. Örömmel jelenthetjük be, hogy iskolánk új pénze a Kerék (ezt én terveztem ☺), váltópénze a Görgő (ezt tervezte Péter).

A második feladatot közösen oldottuk meg. Ebben a feladatban a csapatnak pénzt kellett keresnie. Mi ezt különböző saját készítésű termékek eladásával oldottuk meg, sőt én még egy fülhallgatót is eladtam. Felváltva vittünk három napig süteményt, szalon-cukrot és pogácsát, mézet. Az első napon kb. 8000 Ft-ot gyűjtöttünk, a második napi bevételünk nagyjából 12000 Ft volt, míg a harmadik napi 2000 Ft körül lehetett. Az árbevétel ingadozásában jelentős szerepe volt annak, hogy a támogató szülői háttér a harmadik napra eléggé kifulladt a munka utáni éjszakába nyúló sütögetés miatt.

A harmadik feladatban egy megvalósítható üzleti tervet kellett készítenünk, szeren-csére nem kellett megvalósítani. Ezt a feladatot Barnabás vállalta, és egy játékbolt üzle-ti tervét dolgozta ki.

A negyedik feladat egy leírást kívánt arról, hogy mit hogyan érintett a gazdasági vál-ság, illetve válságkezelő ötleteket kellett adni. Ez a feladat jutott Kendének. Nagy volt az öröm, amikor a továbbjutottak listáján szerepelt az iskolánk neve, címe (akkor még nem volt csapatnevünk) és az, hogy eljuthatunk Pécsre.

II. rész

Hogy az első fordulón ilyen szépen továbbjutottunk, sürgősen el kellett kezdenünk megnézni a versenyhez ajánlott rajzfilmeket. Ki is nyomtattuk hozzá az oktatási segéd-anyagot, minden héten legalább egyszer összegyűltünk és föl-váltva felolvastunk a segédanyagból, megválaszoltuk a kérdéseket, megoldottuk a feladatokat. Egyszer el is jöttek hozzánk megnézni a rajzfilmeket, de nem értünk a végére, a pizzázás és sütizés is időigényes feladat.

Végre elérkezett a nagy nap, az iskola előtti parkolóból indultunk. A szülők mellénk álltak, Boncz Róbert (Barnabás édesapja) vitt el bennünket Pécsre. Az odaút hosszú volt, azzal szórakoztattuk magunkat, hogy szóláncoztunk. A városba érve elindultunk

megnézni a híres sétálóutcát. Hát, ahogy ott sétálgatunk, egyszer csak utánunk szól egy idősebb hölgy, hogy nem turisták vagyunk-e. Mondtuk, hogy igen. Akkor azt kérdi, hogy nem hagytunk-e el egy diákigazolványt, mert mintha a Kende (a hölgy persze nem tudta, hogy Kendének hívták) lett volna azon az igazolványképen. Kende a zsebébe nyúlt, s láss csodát, nincs ott a diákigazolványa, aminek ott kellene lennie. Megkérdeztük, hogy hova adta le a diákigazolványt, mire ő azt válaszolta, hogy a munkaügyi központba, amit így meg így találunk meg, sőt még az is segítségünkre volt, hogy épp egy rendőrautó fordult meg előtte. Bementünk, rákérdeztünk az igazolványra, ott egy tisztviselő közölte velünk, hogy az említett okmányt épp az imént vitték el a rendőrök, és a rendőrségen megtaláljuk. Mivel nekünk sietnünk kellett a versenyre, ezért Robi bácsinak kellett a rendőrségre elmennie. A viszontagságokat követően szerencsésen visszakerült Kendéhez az elveszett tulajdona.

A versenynek ebben a fordulójában öt csapat, köztük mi, az EGRSZEG (közvetlenül a mostani tudáspróba előtt találtuk ki ezt a nevet) mérte össze tudását. A feladatok között szerepelt online bankkártyás vásárlás, különböző országok valutájának meghatározása, közgazdasági fogalmak magyarázata eljátszott jeleneteken keresztül. Mivel az elérhető 64 pontból 66-ot (nem tévedés!) szereztünk meg, a hazafelé út mintha sokkal rövidebb lett volna, mint oda vezető.

III. rész

A budapesti döntőt újabb felkészülés előzte meg nálunk, amibe persze belefért egy kis közös íjazás és egy nagy szabad teret igénylő fizikai kísérlet is, pumpa és szeleppel ellátott üdítő palack felhasználásával. Tovább bővítettük közgazdasági ismereteinket pénzügyi alapfogalmakkal, és mindent újra átismételtünk. Szerencsére a javát már tudtuk, már csak olyan kacifántos kifejezések voltak vissza, mint *currency*, valamint a *banking-elmélet*, *bimetallizmus* stb.

Erre a fordulóra is Barnabás apukája vitt minket a Zrínyi parkolójából. Ez a forduló 13-án, pénteken zajlott Budapest XIII. kerületében, és 13 órakor kezdődött. Még nem tudtuk szerencsét hoznak-e a tizenhármak. Ennél a versenyszakasznál az odaút, bár hosszabb volt az előzőnél, gyorsan elröppent. A verseny előtt ellátogattunk a vasúttörténeti parkba.

Itt is öt csapat versengett egymással. A másik négy csapatnak vagy egy tucat szurkolója volt, nekünk kettő. A feladatok között szerepeltek villámkérdések, kvíz, egy háztartás költségvetésének megtervezése, egy óriási csekk kitöltése...

Szorongva vártuk az eredményhirdetést. Ötödik helyezett: nem mi (ez várható volt). Szólt a zene, a csapattagoknak átadtak egy-egy emléklapot, apró ajándékot. Negyedik helyezett: nem mi (hurrá, dobogósok leszünk). Zene, ajándékok kiosztása... Harmadik helyezett: másik csapat (megyünk a Balatonra!)... vajon mi leszünk a másodikok? ...A második helyezett csapat: ezek se mi vagyunk! Mámoros üvöltésben tört ki a csapatunk, mi tapsoltuk meg lehangosabban a második helyezettet. És az első helyezett nyilván az EGRSZEG! Mi is kimentünk az emléklapokért és az ajándékokért. Aligha gondolta bárki is, hogy a versenyzők közül a legfiatalabbak fogják elvinni a fődíjat!

Hazafelé, hátunk mögött az izgalmas nappal, mindenki elújságolta a jó hírt az ott-hon izguló szüleinek. Én is felhívtam anyukámat, és olyan szomorúan köszöntem, ahogy csak tudtam. Persze ahogy meghallotta a hangomat, egyből rákezdte, hogy „nem

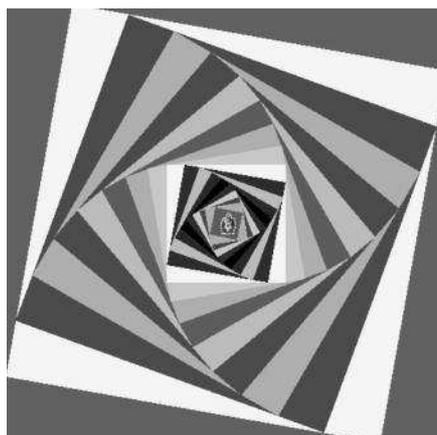
baj, kisfiam, ha nem is sikerült, milyen nagyszerű, hogy egyáltalán eljutottatok a döntőbe” – mindenkiből kitört a nevetés. Hiszen mi lettünk az országos verseny győztesei! Azt hiszem, ez az élmény mindegyikünket további sikerek felé fog sarkallni, és ezután a 13-as a szerencseszámunk lesz.

Köszönjük mindazoknak, akik támogattak bennünket, különösen Dienes Gyula tanár úrnak, aki nevét adta a vállalkozásunkhoz, lehetővé téve a részvételt számunkra a versenyen; igazgató úrnak, aki az utazásunk költségeit fedezte; szüleinknek, kiemelve Boncz Barnabás apukáját, aki egyetlen felnőtt drukkerünk és szállítónk volt. Külön öröm, hogy mi is az iskolánk támogatójává válhattunk, hiszen 750 ezer forint értékű számítógépet nyertünk az iskola számára. A verseny fáradalmait Fonyódligeten fogjuk kipihenni a háromnapos nyaralótáborozáson.

Tóth Márk Andor 6. osztály

Logo-varázs

Te is készíthetsz látványos Logo-grafikát. Bemutatjuk például a mellékelt ábra programját (Imagine Logo). Könnyen megértheted, ha az utasítások alapján elképzeled magadnak a teknőc mozgását. A toll színét véletlenszerűen váltogattuk. Színesben természetesen jobban mutat. Próbáld ki!

Kovács Péter Tamás 6. osztály

```
Eljárás Négyzetek :darab :oldal :szög
  ha :darab > 0
    [tollszín! vszám 15
     tollatfel hátra :oldal / 2 tollatle
     balra 90 előre :oldal / 2 jobbra 90
     ismétlés 4 [előre :oldal jobbra 90]
     jobbra 45
     tollatfel előre 5 tollatle
     tölt
     hátra 5 jobbra 45 előre :oldal / 2 balra 90
     előre :oldal / 2 jobbra :szög
     Négyzetek
       :darab - 1
       :oldal / ((gyök 2 ) * cos ( 45 - :szög))
       :szög
    ]
  Vége
```

Makettek és csodák

A Logo egy egyszerűbb programozási nyelv, amelyet sokan tekintenek a komolyabb nyelvek előszobájának. Ezzel foglalkozunk Ipsics Csilla tanárnő irányításával már második éve a szakkörön. A Logo-versenyen elért szép eredményeinkért június 14-én tízennégyen Budapestre utazhattunk, a Hadtörténet Múzeumot és a Csodák Palotáját látogattuk meg.

A kora reggeli indulás ellenére vidáman és játékokkal telt a vonatút, majd a pályaudvarról hosszú lépcsősorokon (ki nem mondott verseny folyt, ki ér fel előbb) eljutottunk a budai várnegyedbe. Kicsit ismerkedtünk a nevezetességeivel, majd irány a Hadtörténeti Múzeum, ahol már vártak bennünket. Rövid tárlatvezetésen bemutatták azokat a harcászati járműveket, amelyeknek később a makettjét elkészíthettük. Az egyik rettegett német tanknak 100 km-en 600 liter benzin volt a fogyasztása! Lelkesen ragadtunk ollót, használtuk a ragasztót, s ügyeskedésünk nyomán kisebb fajta papírmada állt előttünk, melyet haza is hozhattunk magunkkal. Az egyik tankból egész sorozat készült, mert a Zrínyi-tankot természetesen mindannyian megcsináltuk! Aztán rátaláltunk – nem egészen véletlenül – arra a teremre, amelyben második világháborús fegyvereket lehetett kézbe venni. Micsoda időutazás volt néhány pillanat alatt!

Ebéd után a Csodák Palotájába indultunk. Itt aztán mindenféle csodadolgok vártak minket. Aki már járt itt, tudja, micsoda lenyűgöző tud lenni a fizika! Ugyanis ez az érdekes tudományos kiállítás látványos, átélhető, sőt érthető módon ismerteti meg a természet fizikai törvényeit. Itt mindenki mehetett amerre látott, azaz kipróbálhattunk mindent, ami csak megtetszett. Kiderült például, hogy szögletes kerekű autóval is lehet zötyögés nélkül közlekedni, csak megfelelő pálya kell hozzá. Sikertől önmagunkkal kezett fognunk egy gömbtükör segítségével; sőt mások számára úgy tűnt, repülni is tudunk, ha megfelelő módon álltunk egy tükör elé és mögé. Egy alkalmas ruhadarabot fölveve fölragadtunk a tépőzárfalra; drótkötélen biciklizhattunk egykerekűvel, s kipróbálhattuk, átmegy-e a ferdén álló egyenes rúd az íves vonalú nyíláson. Kiderült, hogy föl tudjuk magunkat emelni – csak csigák kellene hozzá –, s izgalmas volt mérni, hogy ki a gyorsabb, kinek jobb a megosztott figyelme, kinek mozognak ügyesebben az ujjai, kinek jobb az egyensúlyérzéke, mert számos képességet is végezhattunk. Aztán az Öveges-teremben egy bemutatót vettünk részt, amelynek során kísérleteket láthattunk szárazjéggel és folyékony nitrogénnel, melyek látványosak és a robbanások miatt izgalmasak is voltak. A kísérleteket bemutató fiatalok nekünk is tettek fel kérdéseket, s elismeréssel nyugtázták, mi mindent tudunk ennyi idős létünkre. Ez az egész kiállítás Öveges József szellemiségét őrzi és adja tovább, aki évtizedeken át a tévében, a rádióban és könyvekben nagy sikerrel, magával ragadóan népszerűsítette a fizikát, kísérletek bemutatásával, leírásával. Öveges tanár úr egyébként Zalában született (Pákán) 1895-ben.

A hazafelé tartó út sem volt unalmas, ugyanis a kiállításról magunkkal hozott ördöglakatokat (ezek ősi logikai játékok, melyek főleg fából és fémből készülnek) próbáltuk összerakni, kinyitni, kibogozni – változó sikerrel. Volt akinek szinte mindegyik feladvány könnyűnek bizonyult, s akadtak feladatok, melyekkel hazáig sem tudott megbirkózni némelyikünk.

Kovács Péter Tamás 6. osztály

Kollarics Sándor 10. N osztályos tanuló aranyérmét szerzett az Európai Unió természettudományos diákolimpiáján

EUSO 2011 Pardubice

(...avagy mit jelenthet a címben szereplő két szó)

A tanév elején Pálovics Róbert tanár úr egy érdekes versenyt említett meg nekem. Egy európai uniós tudományos diákolimpiáról volt szó, amire az országok (köztük Magyarország is) 2 csapatot küldhetnek. A csapatba kerüléshez előre meghatározott versenyeken elért eredmények és egy előválogató alapján lehetett bekerülni.

Mindkét csapat egy biológusból, egy kémikusból és egy fizikusból állt. A tanév elején a korábbi a versenyeredmények miatt (fizikusoknál ez a Mikola Sándor Fizika-verseny) szaktárgyanként közel 20 diáknak küldték ki a meghívókat, és később további válogatóversenyben kellett bizonyítani. A fizika rész levelezős mérésekből állt, majd a legjobbak a BME fizikalaborjában bizonyíthattak. Miután megküzdöttem a mérésekkel (amelyek közül több is a korábbi OKTV döntők feladataiból került ki), bekerültem a döntő fordulóba, és ott a második helyet elérve a B csapat tagja lettem. Nem sokkal később még egy csapattalálkozáson beszéltek meg a teendőket.

Az EUSO helyszíne a csehországi Pardubice városa volt, itt szálltunk meg és a helyi egyetemen zajlott a verseny. 20 ország nevezett 2-2 csapatot, így 38 ellenféllel kellett megküzdenünk. Azért írom, hogy „csak” 38-cal, mert természetesen a magyar A-csapatot nem tekintettem versenytársnak, hiszen az ő sikereiknek ugyanúgy örültem volna, mint a magunkénak. A csapatok különböző szakterületű tagjai külön feladatot kaptak, ezekről előzetesen csak annyit lehetett tudni, hogy valamennyire kapcsolódnak a helyi nevezetességekhez. Ez ennek a versenynek az egyik alapelve. A csapattagok természetesen segíthették egymás munkáját, időnként erre a feladatban még külön fel is hívták a figyelmünket és szükség is volt rá. Ez a verseny nem csak az egyéni villogásról, hanem a közös munkáról is szólt. Két versenynap volt, köztük érdekes programokkal, mint például sörfözde-, múzeum- és várlátogatás. A szervezés a hagyományos diákolimpiákhoz hasonlóan zajlott, a másik csapattal csak a verseny után találkoztunk, tanárainkkal pedig csak a második versenynap után.

A feladatok – az előzetes sejtésnek megfelelően – kötődtek Csehországhoz és a cseh feltalálókhoz. Az első versenynapon a kémikusok és a biológusok a sörélesztővel kísér-

**A magyar csapatok tagjai
a felkészítő tanárokkal**

**A győzelem pillanata –
az aranyérmes B csapat**

leteztek, a fizika-mérés pedig a sör bizonyos paramétereinek (sűrűség, alkoholfok, alkoholszázalék...) meghatározása valamint egy cukoroldat élesztésekor keletkező szén-dioxid gáz mennyiségének mérése volt. A második versenynapon a cseh feltalálókhoz köthető kontaktlencse volt a téma. A kémikus egy a lencséhez szükséges vegyületet állított elő, a biológus a szem tanulmányozásával foglalkozott, én „fizikusként” a középiskolás optikai méréseket vettem alapul, kiegészítve a kontaktlencse vizsgálásával.

A versenyek között a csapatok az időt a programokkal és ismerkedéssel töltötték. Miután találkoztunk tanárainkkal és megbeszéltük a feladatokat, kevésbé voltunk feszültek és versenyhez képest kevés izgalommal vártuk az eredményeket.

Eljött az eredményhirdetés estéje. A terembe belépve láttuk, hogy rengeteg érem van az asztalon. Minden csapat kapott érmet az elért teljesítmény alapján, ahogy ez a többi tudományos diákolimpián szokás. Leültünk, hallgattuk a beszédeket, ezeket hirtelen nagyon hosszúnak éreztem. Elkezdtem mérlegelni, milyen érmet lenne jó hazavinni. Mire lezártam magamban ezt a vitát, és eldöntöttem, „minimum egy gyenge ezüst”, már a közel 20 bronzérmes csapatot sorolták, majd egy tucatnyi ezüstérmes következett. Még mindig nem hívták egyik magyar csapatot sem, és már csak egy ezüstérem volt. A szervezők megéreztek, hogy húzni kell az időt, de kibírtuk, és óriási csatakiáltással jeleztük örömünket, amikor nyilvánvalóvá vált, „mindkét csapatunk aranyérmes”. Ezután bármelyik hellyel elégedettek lettünk volna. De még ma is egy álomnak tűnik, hogy az A csapatunk 1., míg a B csapatunk 3. helyezett lett. Közénk csak az észtek furakodtak be, utánunk a németek, a szlovákok és a bolgárok zárták az aranyérmesek sorát. A versenyen nem minden uniós ország vett részt, de az megfigyelhető volt, hogy a közép-európai diákoknak sokkal jobb volt a teljesítménye. Nem tudom, mi lehet ennek az oka, talán az oktatás színvonalában kereshető. A mi tanáraink, még a sokkal rosszabb körülmények ellenére is, mintha jobban odatennék magukat...

Az eredményhirdetést záróünnepély és vacsora követte, majd másnap már aranyéremmel a nyakunkban zötykölődtünk hazafelé.

Kollarics Sándor 10. N

Stefan Koppelkamm: Ortszeit, Local Time – kiállítás a Folyosógalérián

A 2010/2011-es tanév első kulturális eseménye Stefan Koppelkamm német fotóművész „Ortszeit, Local Time” című kiállítása volt a gimnázium Folyosógalériáján. A kiállítás apropójául egy jeles történelmi évforduló kínálkozott: 2009. november 9-én a berlini fal ledöntésének évfordulójára emlékeztek Németországban és világszerte. Húsz éve ezen a napon omlott le az a korlát, amely 1961 és 1989 között, halálos áldozatokat is követelve, őrizte az 1949 óta kettészakított Németország közötti határt. A Fal több volt, mint a kelet-német szocialista diktatúra eszköze. A Fal egy világrend szimbóluma volt, melynek leomlása a rendszer végének eseményévé vált, s mely megnyitotta a német egységhez vezető utat. Németország méltó módon kívánta ezt megünnepelni. Ehhez az ünnepségsorozathoz csatlakozott a Goethe Intézet a Koppelkamm-fotográfikából válogatott kiállítással. Az eltelt egy esztendő alatt a kiállítás a világ számos Goethe Intézetében volt látható, s most lehetőség nyílt, hogy vándorkiállításaként magyar oktatási intézményekbe is eljussanak a fotográfikák.

Iskolánkban a kiállítás megnyitására 2010. szeptember 3-án került sor. Először Vissi Barnabás 12. N osztályos tanuló előadásában szólalt meg Yan Tiersen kompozíciója a „Good bye, Lenin!” című filmből, ez az egyik legnépszerűbb alkotás a két német állam újraegyesítéséről. Ezt követően Dienes Gyula tanár úr szolt a Folyosógaléria jelentőségéről, s az érdeklődők figyelmébe ajánlotta a kiállított fotókat. Befejezésül Karát Eszter 11. B osztályos tanuló előadásában, Pánczél Kristóf énektanár kíséretében, hallhattuk Marius-Müller Westernhagen „Freiheit” című dalát, amely 1989-ben a szabadság himnuszaként járta be Európát. A kiállítást Marosiné Kohut Gyöngyi némettanár nyitotta meg, bemutatta a művészt, szolt a képek keletkezési körülményéről s a fotográfia segítségével megörökített változásokról. Most következzen egy részlet ebből a beszédből!

„A nyugat-német születésű, ma Berlinben élő Stefan Koppelkamm sokoldalú művész: grafikus, fényképész, író, s a berlini Kunsthochschule tanára. Fotográfusként a városi építészet múltjának és jelenének bemutatására törekszik pályája kezdete óta. Munkái közül kiemelkedik a 2006-ban megjelent fotóalbuma, mely „Ortszeit” (Helyi idő) címet viseli, s mely a legújabbkori német történelem városaiba kalauzolja el az érdeklődőt.

Közvetlenül a berlini fal 1989-es leomlását követően Stefan Koppelkamm elindult, hogy Kelet-Németországban felkeresse azokat a helyeket, amelyek addig ismeretlenek voltak számára. Olyan állapotot akart megörökíteni a fényképezőgép segítségével, amiről azt feltételezte, hogy nem marad így sokáig, hanem rövid időn belül eltűnik majd, amint a privatizációt követően megkezdődik a kelet-német tartományok újjáépítése. Így jutott el e néhány hónap alatt Drezdába, Erfurtba, Lipcsébe, Halléba, meglátogatta Görlitzet, Bautzent, Pirnát és Zittaut. Nem az újat kereste, de nem érdekelték a neves építészeti alkotások sem, sokkal inkább a hétköznapi, kevésbé ismert épületek vonzották. Olyan városokat, helyeket választott, ahol a szemlélőnek az lehetett az érzése, mintha megállt volna az idő, s mintha a II. világháború körüli Németországban járna. Mint

Marosiné Kohut Gyöngyi megnyitja a német művész fotókiállítását

művész az épületeken az elmúlt évtizedek, évszázadok nyomait kereste, pl. a még látható történelmi feliratokat, az egy-egy építészeti stílust jellemző jegyeket. Így örökített meg egy régiségboltot Halléban, egy pékséget Görlitzben s még számtalan lakóépületet, utcát, teret. Az 1989/1990-ben készített felvételeket szeretne volna egy kötetben közreadni, ehhez azonban akkor nem talált kiadót, mert senkit nem érdekelt, milyen rettenetes állapotban vannak a kelet-német városok.

Közben eltelt egy jó évtizednyi idő, s Stefan Koppelkamm – bár eredetileg nem tervezte – 2002-ben visszatért az egykori helyszínekre, és pontosan ugyanarról a helyről, ugyanabból a szögből ismét lefényképezte az épületeket, utcarészleteket, tereket. Az így létrejött képanyag rendező elvéül a képek időbeli szembeállítását választotta, az „egykor és most” ellentétét. A „vorher und nachher” révén izgalmas kép-párok születtek, melyekben a változó idő manifesztálódik. Az album az „Ortszeit” nevet kapta, 50 fekete-fehér alkotás került be a kötetbe, és óriási könyvsiker lett Németországban. Az 1990-ben készült képek a Kelet- és Nyugat-Németország közötti időeltolódást rögzítik, kézzelfoghatóvá válik az NDK-ra jellemző másfajta helyi idő, az évtizedekkel elmaradó idő. Koppelkamm fotóin málladozó falak, lepusztult, színtelen homlokzatok, romos, lebombázott épületek, foghíjas telkek, több felvételen lakatlan házak, macskaköves utcák, másutt már a lebontott berlini fal nyomai láthatók. Egy óriás fényképalbum lapjai előtt sétálhatunk, s előttünk az a környezet elevenedik meg, amelyben az egykori kelet-német, illetve a mai német polgár élte, éli mindennapjait.

A 2002-ben készült képeken az egykori Kelet-Németország és a mai keleti tartományok szembesülnek egymással. A homlokzatok és utcarészletek közvetlen szembeállításából olykor egész finoman és alig észrevehetően, máskor igen erőteljesen tűnnek elő a változások. Koppelkamm olyan világot mutat be a második szériában, amelyben a dolgok szebbé válnak. Az NDK idejéből ismert lepusztult homlokzatok, házfalak kicsinosítva, a házak többségét renoválták, új üzletek, kávéházak nyíltak. A gazdagodás, a jólét jelei félreérthetetlenek. Új, nyugati márkájú autók sokasága parkol az egykori Trabantok helyén, magántulajdonra utaló táblákkal találkozhatunk. A második széria képei az újraegyesítés utáni fölgyorsult átalakulást, a végbement társadalmi és gazdasági változást, a német újjáépítést dokumentálják. Koppelkamm azonban nem titkolja, hogy ambivalens viszony fűzi ehhez a változáshoz. Egy vele készült interjúban arról szól, hogy a pozitív példák ellenére 2002-ben sokkolta az, amit látott, amivel találkozott, mert sok esetben megsemmisítették a történelmet, eltüntették a múlt jellegzetes, számára oly vonzó ismertetőjegyeit.”

A fotókat szeptember 3–17. között láthatták az érdeklődők, számos németóra a galérián zajlott. A tanulók a képek segítségével ismerkedtek a legújabbkori német történelemmel.

Tudósítás és részlet Marosiné Kohut Gyöngyi tanárnő megnyitóbeszédéből

A Jó, a Rossz és a Csúf, avagy aki vonattal megy kosarazni, az éremmel jön haza...

Úti beszámoló egy kosárdöntőről

Ha a kosáredző/testnevelő tollat ragad, annak oka van. A zrínyis évkönyvek legfanatikusabb olvasói tudhatják csak, hogy az utóbbi évek legjelentősebb eredményei mind megérték néhány sort a legendás kiadvány lapjain. Az idei csapat újra rászorgált a dicsőségre és a méltató sorokra.

Hogy is kezdődött? Már csak a régi kisgimnazisták emlékezhetnek az elmúlt évek szép eredményeire, az országos döntőn elért két ötödik helyre, a bronzéremre és az eddigi csúcst jelentő ezüstre. Ez egy nagy korosztály szép eredményesora, követendő példa a maiak előtt. Az élet rendje azonban, hogy elballagott a Dancs-testvérpár, Molnár Kristóf, Császár Zoli, Czigány Marci, Tuboly Roland, Gombás Janó, Tucsni Laci és a többiek... Szerencsére a már megszokott hétfő-szerda ritmusú edzésprogramunk során találkozhattunk néhányukkal a tornatermünkben, és elleshattunk a régi trükkök közül néhányat.

A szép és eredményes éveket követően kezdődött a csapatépítés. Lelkesedésünk továbbra is a régi volt, de még azért volt hová fejlődniük. Az „éremkorszak” után az első évünkben csak egy hajszállal maradtunk le az országos döntőről, a rivális Csány csapata mögött. Ez már a csapatépítés első fázisa volt, mert már bemutatkozott a legendás fehér mezben az akkor még nyolcadikos Wagner Csaba és Kristóf Gábor...

Egy évvel ezután, egy emlékezetes, a Zrínyiben megrendezett megyei döntőt követően újra az országos döntő résztvevői lehettünk. A későbbi győztes szerencsiekkel kerültünk egy csoportba, és ez meg is határozta további szereplésünket. A mérkőzés után sportszerűen azt mondta az egyikük: tiétek a jövő. Akkor a 12. helyen végeztünk, de bíztunk abban, hogy igazi jók lesz mostani ellenfelünk.

Tavaly újra mindenkit legyőztünk a megyében, és vártuk a még jobb folytatást. Már egy kicsit összeszokottabban a 8. helyen végeztünk az emlékezetes budapesti döntőn, ahol nagy örömünkre a zrínyis lányokkal együtt szerepelhettünk. Maradandó élmény volt, és megfogadtuk, hogy bizonyítjuk, nem véletlenül kerültünk a labdajátékokban olyan mágikusnak tekintett legjobb 8 közé. Elbúcsúztattuk a Fehér András-Hantos Dani fémjelezte generációt, és az emlegetett bizonyítási vágy hevében vágtunk neki az idei szezonnak.

Az első erőfelmérőn még nem találtuk a fonalat, a hazai rendezésű Lang Mária Emléktornán a nagy rivális Csány elorozta előlünk az aranyat. Persze közben csapatunk ásza, Wagner Csabi betegen ült a nézőtéren. „Semmi baj” – mondtuk, így legalább nem bízzuk el magunkat! Ezek után „csak azért is” hangulatban lelkes felkészülés kezdődött, immár a visszavágás reményében. A sokat javuló csapatmunkánknak hála, a városi döntőn már csak az volt a kérdés, hogy milyen különbséggel vágunk vissza ősi riválisunknak. Vissi Barni hármasai, Gabesz (Kristóf Gábor) legendás gólpasszai, Ragán Dani (ezután csak Plazma) centermunkája és a sokat emlegetett Csabi pontjai mindenre választ adtak. Csakúgy, mint a megyei döntőn a Keszthely ellen. Irány Mezőtúr, az országos döntő helyszíne, no és előtte jó néhány felkészítő tréning. Az edzőmérközéseken lelkes és nagy tudású edzőpartnerekre találtunk Karvalits és Gyimesi tanár urakban és Sóska Zoliban, csapatunk fő szurkolójában. Ők minden alkalommal maximális erőfeszítésre készítették az országosra készülő társaságot.

A taktikai felkészülés után jöhetett az út szervezése. Mezőtúr nem a szomszédban van, közel 400 kilométer. A csapatvezetés úgy döntött, hogy a gyors és veszélyes autózás helyett, a megbízható és nagyon megfontolt MÁV-ot választja partneréül az utazáshoz. Ez jó ómennek is ígérkezett, hisz a bevezetőben említett egykori csapatunk első értmé egy debreceni vonatozást követően szerezte.

A hosszú útra időben el kellett indulnunk. A vonatozás egy vidám osztálykiránduláshoz hasonlított, szerencsére az ilyenkor szokásos „kellékek” nélkül. Sportszerű csapatunk csendes útját csak néha törte meg az egyszemélyes csapatvezetés halk énekszava ... (mivelhogy éppen Gábor névnapon utaztunk). Köszönet az ajándékért a Kovács-családnak!

Aztán Ukkon felszállt egy cowboy. Westernfilmekbe illő ruházattal, kalappal és egy oda nem illő Fradi-sállal. Megvető tekintettel mérte végig csapatunkat és a számunkra lefoglalt fülkét. Érezte, hogy neki nincs ott hely. Rövid ideig szem elől tévesztettük. Nemsokára újra előkerült, de most az ellenkező irányból, de hasonló gesztusokkal. Ezt már nagyszerű irányítóknak, Gabesz sem hagyhatta szó nélkül, filmes műveltségét fitogtatva, halkán elfütyülte hősünknek „A Jó, a Rossz és a Csúf” felejthetetlen főcímdalát. „Barátunk”, immár nekünk háttal, a westernkocsmák csapóajtájához hasonlító MÁV-os ajtó előtt rezenéstelen arccal állva, komótosan cigarettára gyújtott, és másik kezének középső ujját felemelve adta tudtunkra, hogy ő nem a mi szurkolónk. Természetesen ez a kis intermezzo kellő jókedvre hangolta csapatunkat, és néhány percen belül már az is

ismerte a népszerű dallamot, aki esetleg médiaórán még nem hallott róla. Végtelennek tűnő utunk azért nem volt hiábavaló, sokkal jobban összekovácsolódtunk, mintha egy szürke, rohanós autókonzóban haladtunk volna.

A helyiek lelkes főszervezője vezetett bennünket a sötét utcákon át a szállásunkra. Mi már akkor mondtuk neki, hogy hú de jók vagyunk! A szállás megtalálása mellett a legfontosabb az volt, hogy rátaláltunk az étkezésünk fő helyszínére. Ezúttal is köszönet a helyi, jó csengésű Nemzeti Szálloda egész kollektívájának, hisz az itt töltött három nap alatt nagyban hozzájárultak csapatunk tápanyag-utánpótlásához. A szálláson a tavalyról jól ismert soproni barátainkkal találkoztunk, akik egy évvel ezelőtt még jobbnak bizonyultak nálunk. Most nem voltunk egy csoportban, sőt ahogy később kiderült, egy súlycsoportban sem. Sportszerűen, nagy pihenővel készültünk a másnapi megmérettetésre.

Másnap első dolgunk volt, hogy felderítsük a mérkőzések helyszínét, és jó előre becélazzuk a gyűrűket. Szükség is volt rá. Mikor első ellenfelünk, a tatai Eötvös-gimnázium csapata belépett a terem ajtaján, kisebbségi érzésünk támadt. De hát kosárban sem mindig a méret a lényeg! Alapos bemelegítésünk és egészséges önbizalmunk azt eredményezte, hogy már az első negyedben jelentős előnyt szereztünk. Plazma örületbe kergette a palánk alatt az ellenfél lomha centereit, Barni hármasai újra „ültek”, Csabi pontjait meg alig győztük számolni. De nem csak mi, hanem a szabályokkal néha hadilábon álló jegyzőkönyvvezetők sem.

A 25 pontos győzelem tovább növelte az önbizalmunkat, és készültünk az újabb diadalra. A sajátos szabályok miatt nem volt elég szimplán győzni egy mérkőzésen, de a lehető legnagyobb különbséget kellett kiharcolni a jó helyezésekért. Ezért kezdő játékosainkra a szokásosnál is több teher hárult. Következett a balatonfüzfi Öveges-szakiskola csapata. Álmos, nehézkes kezdés után jó védekezésünknek, az újra összeálló emberszerű zónának és kiváló egyéni teljesítményeknek, a már megszokottak mellett például a lelkes Kovács Márknak köszönhetően, újra sima győzelmet arattunk. Már csak azon kellett izgulnunk, hogy ez mire lesz elég. Azért túl nagy meglepetés nem érhetett bennünket, éreztük, hogy ezek után be kell jutnunk a legjobb négy közé. Végül kiderült, hogy a csoportgyőztesek közül miénk a legjobb kosárárány, így a legjobb mutatóval jutottunk az elődöntőbe. Most már érmet akartunk nyerni!

Az esti elődöntőben a kissé elbizakodottnak tűnő váci Boronkay-gimnázium csapata volt az ellenfelünk. A játék helyett minden mással foglalkozó Pest megyeiek erejét a hajrára megtörtük, a legnagyobb eredményünk mégis az volt, hogy a szépszájú szurkolótábor egyértelműen a mi fiainkat kezdte buzdítani. A hajrábeli szép gyorsindításainkat követően zengett a „*Játszik a Zrínyi!*”. Jöhetett a nagy ünneplés, összeborulás, léggitározás és az egerszegi kosárszurkolóknak olyan sokat jelentő rígmus: „*Ha felveszed, ha felveszed, a Zrínyi-mezt ha felveszed, eszedbe ne jusson soha, hogy ezt a mecszet elveszted!*”

Újra az aranyéremért mérkőzhettünk, csakúgy, mint nemes elődeink. Nagy volt a várakozás és az izgalom. Régi barátaink (Szombathely, Sopron, Nyíregyháza...) és azok, akik most lettek szurkolóink, biztosítottak minket támogatásukról. Az ellenfelünk egy budapesti szerb gimnázium csapata volt, ők túlzottan agresszív harcmódorukról lettek ismertek és arról, hogy nem lehet őket legyőzni. Az amatőr mezőnyhöz képest technikailag és taktikailag is meghökkentően képzett ellenfél túl kemény diónak bizonyult

az eddig kitűnően teljesítő csapatunknak. A technikai forradalom legújabb vívmányként lelkes szurkolóink internetes online közvetítésben követhették azt, hogy az első percek 5 pontos előnye után, a rutin, a kilók és izgalmunk is megálljt parancsolt az eddigi szép menetelésnek. A mérkőzés végét még szorossá tudtuk tenni, de az áhított aranyat nem nyerhettük meg. Szurkolóink vigaszdíjzul, némi nemzeti felhanggal, úgy búcsúztak tőlünk, hogy a magyar bajnokságot mi nyertük. Természetesen ez abban a pillanatban cseppet sem vigasztalt bennünket, hisz mérhetetlenül szomorúak voltunk az „elveszett arany” miatt. Kevés embernek adatik meg a lehetőség, hogy valamiben az ország legjobbja legyen. Most már sokkal szebb visszagondolni ezekre a pillanatokra. Büszkék vagyunk, már nekünk is vannak olyan élményeink, amelyek örökké megmaradnak. A meccsek örömteli kiáltásai, az összeölelkezések, a pacsik, a „taktikai értekezlet”, a zsúfolt vonat hazafelé és a jutalom: a Levente-féle soproni kocka. És a mindig összetartó csapat emléke.

Kik is alkották a **CSAPATOT**? A sorrend csak a mezszám alapján sorrend. Bujtor Bence, aki három sportágban került a legjobbak közé zrinyis éveit alatt és még a döntőben is betalált. Wagner Csaba, akinek kosártudása előtt még neves névrokona is meghajolna, akinek egyesek már a bőrszínét is megkérdőjelezték, mondván, hogy így kosarazni csak feketék tudnak ☺. Kristóf Gabi, aki úgy irányította csapatunkat, hogy senki nem vette észre róla, hogy valójában nem csak kosaras. Rozs Joci, akinek szorgalma, kiismerhetetlen játéka is kellett, hogy idáig eljussunk. Egyed Máté, aki magabiztosságával, segítőkészségével és lelkesedésével tűnt ki. Pethő Samu, akinek az ereje és a fejlődése biztosíték lehet a centerposzt betöltésére. Tavasz Máté, az aranytorkú, aki ha kellett kemény csapattárs, amikor kellett akkor „kemény mag” volt. Ragán Dani, aki amatőrként az egyik legprofibb centrere vált az országos mezőnyben. Kiss Valentin, aki az uszoda után már a kosárpályák világában is feltalálta magát. Berecz Dani, aki fiatal kora ellenére a kezdő ötös tagja volt mindig, és bízunk benne, hogy régi centereink örökébe léphet. Vissi Barni, aki már nyolc éve él-hal a csapatért, és bebizonyította, hogy nem csak zongorázni tud. Kovács Márk, a rugólábú, a jószívú, akit közben örökbe is fogadott a csapatvezetés ☺. Molnár Gergő a csupa szív „kisember”, akinek az a legfontosabb, hogy a csapatnak minden sikerüljön. És ne feledkezzünk meg Sándor Tomiról, akit csak adminisztrációs tévedés foszthatott meg attól, hogy pályára lépjen az országoson.

A legendás Zrinyis kosaras csapatszellemet mi sem mutatja jobban, minthogy a Keleti pályaudvaron az a Dancs Tomi és Tucsni Laci köszöntötte csapatunkat, akik a legutóbbi zrinyis ezüstérem alkalmával még a pályán éltek át hasonló élményeket. És még mi maradt meg nekünk? Megmaradt az olló, amit Sossi barátunk küldött örök optimistaként, hogy azzal vágjuk le a győztesnek járó hálót. Megmaradt az NBA-s szivar, amit a győztesek szoktak elszívni és amelyet legfanatikusabb szurkolónk, Karvalits tanár úr hozott utánunk 700 kilométert vezetve a döntőre, az edző-barátnak. Bízunk benne, hogy lesz még alkalom, amikor ezeket a kosárlabdában kultikus tárgyakat használni fogjuk! Talán éppen jövőre?

JÓ, hogy mindez megtörténhetett velünk, **ROSSZ**, hogy nem maradhatunk így együtt és **CSÚF** lenne, ha nem tennénk meg mindent a hasonló folytatásért!

Szekér Gábor

Kerestük Nessie-t, de nem találtuk...

(...avagy ami a tavalyi évkönyvből lapzártá miatt kimaradt...)

Az idén nemcsak a vakáció miatt vártuk a nyarat, hanem azért is, mert a tanév végének közeledtével már csak pár nap választott el minket attól, hogy meghódítsuk Skócia zöldellő lankáit.

Mire eljött a várva várt nap, a lelkes diáksereg csomagokkal felpakolva gyülekezett a busznál. Ekkor még nem sejtettük, hogy milyen megpróbáltatások is várnak majd ránk a rövidnek egyáltalán nem mondható út során. A szeretteinktől vett búcsú után izgalommal telve indulunk útnak. Idegenvezetőnk kisebb DVD-gyűjteménnyel készült arra az esetre, ha a kis csapat esetleg unatkozna. Történetei és a történelmi filmek egyaránt segítettek megérteni a következő napokban látottak valódi jelentőségét. Az angol humor nagyágyúit segítettek elfeledni a hosszú út megpróbáltatásait.

Mivel az első éjszaka a buszon mindenkit megviselt, s a következő napot is utazással töltöttük, mindannyian alig vártuk már, hogy megérkezzünk franciaországi tranzitszállásunkra, Dunkerque-be. A pihentető éjszaka után újult erővel vágunk neki a még előttünk álló útnak. Bár többször tartottunk rövidebb pihenőt, mindannyian örültünk, amikor megálltunk Yorkban, ahol Észak-Európa legnagyobb gótikus katedrálisát tekintettük meg. A kisebb kitérő után ismét útra keltünk, és meg sem álltunk Skócia határáig, ahol a társaság lelkesen fotózkodott az országhatárokat jelző kötömb előtt. Bár a látvány gyönyörű volt, a szeles, borongós idő már előre jelezte, hogy az elkövetkező napokban ne számítsunk melegre.

Este értünk Perth-be, ahol már vártak ránk a szállást adó családok. Félelemmel vegyes izgalommal tekintettünk a találkozás elébe, de mindannyiunk nevében kijelenthetjük, hogy kellemesen csalódtunk. Vendéglátóink nagyon szívélyesnek és előzékenyek bizonyultak. A mi „házibácsink” például még a kissé hiányos magyartudását is megszillogtatta előttünk, ami Puskás Ferenc nevéből és a „kérek egy sört” kifejezésből állt ☺. Rövid ismerkedés után kicsit elcsigázottan, de annál boldogabban tértünk nyugovóra, hisz’ végre ágyban alhattunk.

Másnap reggel korán indultunk Dundee felé, ahol a híres Scott kapitány hajóját néztük meg, amellyel a Déli-sarkra vezetett expedíciót. Majd rövid buszozás után megérkeztünk St. Andrews-ba, ahol a tengerparton sétálgatva lélegzetelállító látványban volt részünk. A délután során ellátogattunk még Shakespeare Machbeth-jéből ismert mese-szép Glamis Castle-ba. A fényűzően berendezett termeken egy nagyon kedves helyi idegenvezető kalauzolt végig bennünket. Sok érdekességet mesélt a kastély történetéről, többek között azt is megtudtuk, hogy az épület messze földön híres a falai között tanyázó kísértetekről.

Másnap Edinburgh-ba mentünk, ahol a város nevezetességeinek bebarangolásán kívül szabad időt is kaptunk, amit igyekezett mindenki hasznosan eltölteni. A nap folyamán még ellátogattunk a királynő hivatalos skóciai rezidenciájába, a Palace of Holyroodhouse-ba is.

A következő napon is remek programok vártak ránk. Elsőként Atholl grófjának hófehér kastélyát, a Blair Castle-t, tekintettük meg, ahol már a bejáratnál skót dudaszó fogadott bennünket. Ezután a Skót-felföld felé vettük az irányt, ahol az álom szép táj

Edinburgh várában

megcsodálása mellett lehetőségünk nyílt a puha mohapárnákon is végigsétálni. Egészen furcsa érzés volt, mintha tényleg milliónyi apró párnácska lett volna a talpunk alatt. A nap hátralévő részét a Loch Ness melletti Urquart várromjának felderítésével és Nessie keresésével töltöttük. Hiába, ugyanis a kisasszony még a mi kedvünkért sem bújt elő rejtekéből. A kudarcotl kissé csüggedt társaságot vigasztalando, visszafelé megálltunk Skócia legrégebbi whiskyfőzdéjénél. A fiatalabbak „csupán” a whisky-készítés rejtelmével ismerkedhettek meg, de az idősebbek kóstolót is kaptak. Az eseménydús nap után mindannyian összehakoltunk és a következő reggel szomorúan búcsúztunk a nekünk négy napig otthont adó családoktól. Mire észbe kaptunk, már elindultunk dél felé, s a buszról intettünk búcsút Skócia fenséges tájainak.

A kirándulás azonban még korántsem ért véget. A határvidéken először a világhírű író, Sir Walter Scott birtokát, Abbotsfordot, tekintettük meg. Majd a romantikus regények kedvelőinek már ismerősen csengő Gretna Greenbe látogattunk el. Itt szemtanúi lehettünk egy rendhagyó, de annál emlékezetesebb esküvői szertartásnak is. Az éjszakát egy London melletti tranzitszálláson töltöttük, majd a nem túl kiadós reggeli után a canterbury katedrális kerestük fel. A nap további részét utazással töltöttük, átkeltünk a Csalagúton, majd két és fél órát buszos városnézéssel töltöttünk Párizs belvárosában, és úgy megcsúsztunk, hogy félő volt, már nem marad szállásunk, de végül sikerült egy párizsi tranzitszállón éjszakáztunk. A következő napon néhányan a kultúra városának látványosságai közt barangoltak, de a csapat nagy része Disneylandben szórakozott.

Hamar elteltek a napok, mindannyian szívesen maradtunk volna még, és élményeinket nem felejtjük el egyhamar. Ezúton szeretnénk megköszönni tanárainknak, hogy lehetővé tették számunkra a kiránduláson való részvételt. Hálásak vagyunk idegenvezetőnknek is, aki – annak ellenére, hogy ezt nem mindig díjaztuk – fáradhatatlanul próbálkozott velünk megismertetni Skócia kultúráját és történelmét. Hála nekik, életre szóló élményekkel gazdagodtunk, s szívünkbe zártuk a skót történelem hőseit. A táj szépsége azonnal magával ragadott minket. Mindenki megfogadta, hogy egyszer még visszatér erre a varázslatos helyre.

Bali Krisztina és Tóth Fanni 12. B

Jöttünk, láttunk, visszamennénk...

Mint minden évben, idén is a 10. N osztályra várt Marosvásárhely meghódítása. Ősszel még hanyag legyintéssel intéztük el osztályfőnökünk sürgetését a sok teendő miatt, mondván, „messze van az a május elseje”. Ám a nyakunkig érő tanulnivaló közepette az idő gyorsan szállt el, és mire észbe kaptunk, elérkezett az indulás napja.

Akár a gyakorlott csempészek, úgy rejtettük el a tokajit és a többi ajándékot a már csomagoláskor gyűrött ruháink közé, és idő előtt megtapasztaltuk, hogy az üveg bizony törik. Kezdeti nehézségeinket újabbak követték. Kisebb közlekedési dugót sikerült kialakítanunk Debrecen belvárosában, és a vadasparkbeli állatok sem lelkesedtek a jelenlétünkért. Majd lemondva a majmokról elfoglaltuk szállásunkat. Bár a házikóink kellemesek voltak, másnap mégsem látszott arcunkon a kipihenség jele. Nyilván a szülői „jőéjtpuszi” hiányzott...

Az, hogy minden utunkba eső templomot megnéztünk, csupán alaptalan vádaskodás volt, mert némelyik még egy kis kerülőt is megért. Körösfő, Kolozsvár és a nagyváradi galambinvázió után a heves tiltakozás ellenére egy közel két órás túrával jártuk be a Tordai-hasadékot, hogy azután az első benyomást kipirult arccal és zilált külsővel tegyük vásárhelyi vendéglátóinkra. A meleg vacsora és a családias fogadtatás visszaadta az életerőnket, így másnap frissen érkeztünk az Unirea Nemzeti Kollégium elé. Egy

Túra a Békás-szorosban

kedves műsor és körbevezetés után a város nevezetes épületeit is bejártuk. A délutáni szabad program és a közösen eltöltött este közelebb hozta egymáshoz a két csapatot.

A következő két nap sűrű programja lekötötte minden energiánkat. Korondon a taplógomba változatos felhasználási területeit ismertük meg, és nem idegen számunkra többé Barcza Pali bácsi neve sem. A beláthatatlan kanyarokban bővelkedő Békás-szoros tökéletes háttérként szolgált az osztályképekhez, és Pálovics Róbert tanár úr az életét kockáztatva adott számot fotóstudományáról. Majd a Gyilkos-tónál kürtőskaláccsal laktunk jól.

Az ezt követő napon Drakula szülőhelyére, Segesvárra látogattunk el, ahol szűk lépcsőkön kapaszkodtunk fel az óratorony tetejéig. Azután a törcsvári kastély egérlyuk nagyságú ajtóin átrpéselődv

A kolozsvári Mátyás-szobor árnyékában

megismertük azt a helyet, ahol a vámpírként elhíresült havasalföldi vajdáról forgattak filmet. Bár az ebédet nem a mi ízlésünk szerint fűszerezték (mondhatni egyáltalán nem), a játszótérbeli „hintaló-incidens” kárpótolt minket a csalódásért. Geri legyőzte a hintalóvat. A programot a brassói Fekete templom látogatásával koronáztuk volna meg, ám miután azt zárva találtuk, a galambok kergetésében leltünk örömet.

A családi nap mindenkinek mást tartogatott. Voltak, akik sóbányában gyönyörködtek, mások a plázákat fosztogatták, de a többség második gyermekkorát élhette a hatalmas játszótéren, ami a sütögetésnek is helyet adott. A péntek éjszaka mint a kirándulás csúcspontja méltóképpen zárta a hetet. A felkelő nap sugarai ébren találták a társaságot, egyben jelezték, hogy eljött a búcsú pillanata. Az utolsó templomokat már félálomban jártuk végig, viszont Aradot mindannyian hangulatosnak találtuk. Megtapasztaltuk, hogy bizony az erdélyi üveg is törik, és a kiömlő ajándékba küldött pálinka bódító illata ólomként nehezedett pilláinkra. Így a végtelennek tűnő utazás során a tanár úr alvókat bemutató fotósorozata is elkészült. Hajnali fél egy tájékán a buszunk begördült az egerszegi pláza parkolójába, ahol szüleink már vártak ránk. A rengeteg fénykép, ajándék és emlék között jöttünk csak rá igazán, milyen nehéz is lesz viszonzni új barátaink vendégszeretetét. Végül minden tőlünk telhetőt megtettünk, és reméljük, hogy ők is ugyanolyan felejthetetlen élményekkel tértek haza, mint mi.

Készülj 9. N, jövőre rajtatok a sor! „La revedere!”

Gyenes Vivien és Takács Zsanett 10. N

Brüsszel, London, Párizs

Míg a zrinyisek nagy része Csács felé túrázott, mi egy kisebb csoporttal Brüsszel belvárosában barangoltunk, hallgattuk az idegenvezetőt, és ettük a híres epres-tejszínhabos gofrit. A Szent Mihály-székesegyház, a főtér és a Maneken Pis megtekintése után franciaországi tranzitszállásunk felé vettük utunkat.

Másnap a kora hajnali ébredés után már egy Doverbe tartó kompról gyönyörködhetünk a napfelkeltében. Reggel 10-kor mi is csatlakoztunk a londoni turisták tömegéhez. Sétára indultunk Westminster városrészében. Megcsodáltuk a Big Bent, a parlamentet, a Westminster-apátságot, és elkészültek az első piros telefonfülkés képek. A kerítésen keresztül bekukkantottunk a híres Downing Streetre, majd a Whitehall-tól a lovas örök felvonulását követve a St. James's Parkhoz érkeztünk. A hatalmas fák árnyékában mindenkinnek volt helye egy kis pihenésre, ebédelésre, mókusetetésre. Persze voltak, akik inkább a napozást választották. Ezután a közelben lévő Buckingham-palotához sétáltunk, ahol már láthattuk Vilmos herceg és Kate Middleton esküvőjének előkészületeit, a felépített lelátókat és a még ki nem feszített zászlókat. Innen azon az úton haladtunk tovább, amelyen a királyi pár egy héttel később visszatért a palotába az esküvő után, aztán York hercegének szobránál elkanyarodtunk és meg sem álltunk a Piccadilly Circusig. London legforgalmasabb bevásárlóutcáinak találkozásánál kaptunk egy órácska szabadidőt, majd a Trafalgar tér felé vettük az irányt, ahol egy nagy kijelzőn már megkezdődött a visszaszámlálás a 2012-es nyári olimpiáig. Délután négy órakor már a British Museum falai között bámészkodtunk. Idő hiányában csak belekóstoltunk a kiállításokba, hiszen a busz nemsokára vitt is minket a találkozóhelyre, ahol a fogadócsaládok vártak ránk. Érdekes élmény volt, hogy mindannyian belepillanthattunk egy brit család életébe, megfigyelhettük szokásaikat, életmódjukat, akcentusukat, és megkóstolhattuk ételeiket.

Pénteki kalandjainkat Madame Tussaud panoptikumában kezdtük. Viaszból készült hírességekkel pózoltunk, majd a horrorkamrában tettük próbára idegrendszerünket. Ezután, akik akarták, a Chelsea-stadionba látogathattak el, a többiek pedig a Natural History Museumban néztek körül. Később, másodszori nekifutásra, sikerült feljutnunk a London Eye-ra is, ahol a húsvéti szünet miatt egész nap hosszan kígyózott a sor. Egy órát kellett sorban állnunk félórányi magaslati városnézésért, de végül is megérte.

Szombat reggel, a már szokásos müzli és pirítós után, Oxfordba buszoztunk. Látogatást tettünk a Christ Church College épületében, ahol a Harry Potter filmek néhány jelenetét forgatták. Jártunk az ebédlőteremben, ami alapján a filmbeli nagyterem díszletét építették, és voltunk a templomban is, ahova az ott tanuló diákok járnak. Kicsit sétáltunk a környéken, majd az Oxfordtól nem messze lévő Blenheim Palace-hoz, Winston Churchill szülőházához vitt minket a busz. Az idegenvezetés után egy órát a parkban töltöttünk. Voltak, akik a fák árnyékában hűsöltek, mások kisvasúttal eljutottak a labirintusig. Ezután következett a várva várt szabadidő Oxford belvárosában. A lányok tudatosan felépített terv szerint rohmozták meg az üzleteket, a fiúk pedig hagyták magukat sodorni az árral, de azért ők is csomagokkal tértek vissza a találkozóhelyre.

Húsvét vasárnap reggelén elbúcsúztunk a bennünket fogadó családotól, és megkezdtük utolsó napunkat Londonban. Megálltunk a Szent Pál-székesegyháznál, és átsé-

Háttérben a Tower hídja

táltunk a Temze fölött a Millennium Bridge-en, láttuk a Globe Színházat, közben találkoztunk néhány reggeli futóval, aztán visszaértünk a buszhoz, és már mentünk is tovább a Tower-hez. A Tower Bridge előtt elkészült az elmaradhatatlan csoportkép, majd jött a sorban állás, melynek következtében az elsők között jutottunk be a Towerbe. Mire a tömeg megnövekedett, mi már végigjártuk a kiállításokat, és összebarátkoztunk a hölökkel, akik egy legenda szerint a monarchia fennállását biztosítják. Több tucatnyi páncél és koronázási ékszer megtekintése után búcsút vettünk Londontól, a Csalagúton térünk vissza a kontinensre. Éjszaka ismét egy tranzitszálláson aludtunk.

A húsvét hétfőt Disneylandben töltöttük. A hatalmas tömeg és a rengeteg sorban állás ellenére számtalan kalandban volt részünk. A hajmeresztő hullámvasutaktól a Disney-figurák felvonulásáig minden maradandó élményt nyújtott. Néhányan itt sem tudták megállni a vásárlást, és engedtek a drágábbnál drágább üzletek csábításának. A nap végén fáradtan, de rengeteg élménnyel gazdagodva vágtunk neki a hosszú útnak hazafelé. Már hozzászoktunk a buszban alvás kényelmetlenségeihez, átvészeltük az utolsó éjszakát is. Meglepő volt, hogy itthon esett az eső, mivel az egész kirándulás alatt napsütés fogadott minket, amerre csak jártunk.

Óriási kaland volt számunkra ez az egy hét, melynek során kaptunk egy kis ízelítőt Brüsszeltől, Londonból és Párizsból. Elhatároztuk, hogy még visszatérünk, és mindenkinek bátran ajánljuk, hogy ha teheti, vegyen részt a következő ilyen kiránduláson.

Kónya Rebeka és Nagy Linda 12. B

Németországban és Ausztriában jártunk

2011. május 20-án hajnali 5 órakor indultunk el a Lőrincz István és Néz Károly tanár urak által szervezett kirándulásunkra. Gyors névsorolvasás után kigördült a buszunk a Zala Plaza parkolójából. Bár mindenkin látszott a kialvatlanság, az első megállónkra hamar összeszedtük magunkat.

Az idővel nagy szerencsénk volt, Berchtesgadenben végig sütött a nap. A Sasfészekhez vezető úton különbusz szállította a csapatot, mert a hosszú, meredek, szerpentint csak azzal tehetik meg a látogatók. Mikor megérkeztünk, gyönyörű kilátás fogadott bennünket. Keleti irányban Salzburg és a várost ölelő dombos vidék, míg nyugatra Németország második legmagasabb hegycsúcsa, a Watzmann és a lábánál fénylő tó, a Königssee. Az út végét lifttel tettük meg, és 1834 méteres magasságban megérkeztünk a Führer kedvelt tartózkodási helyére.

Egy kis szabadidő után megkezdtük gyalogtúránkat, mely nem ígérkezett könnyűnek a „Nur für Geübte” táblát olvasva. Igazi „téli” sziklamászásban volt részünk, a csapat alaposan elfáradt a hófoltok miatt keletkezett akadályok legyűrésében. A nagy megpróbáltatás után megtekintettük a II. világháborús emlékhelyet Obersalzbergben, majd elindultunk következő állomásunk felé, a Königssee-hez. A tóparti séta mindenkit új erővel töltött fel, még az eső sem szegte kedvünket. A sziklafalak által körbevett táj látványa lenyűgöző volt. Utolsó látnivalónk Bajorország jelképe, a ramsaui templom volt. A nap végén mindenki kimerülten szállt be a buszba, mely egyenesen a panzióba vitt. Miután elhelyezkedtünk szobáinkban, fenséges vacsorát fogyasztottunk el. Az asztaloknál élményeinkkel szórakoztattuk egymást, és nagy izgalommal vártuk a következő napot.

Kirándulásunk második szakasza is hasonlóan tartalmasan telt. Eugendorf-i szállásunkat hátunk mögött hagyva újabb 230 km-t tettünk meg, hogy felkereshessük II. Lajos bajor király mesés palotáját, a neuschwansteini kastélyt. A Hohenschwangauba vezető úton, a „Romantische Straße”-n megcsodálhattuk Bajorország pompás vidékeit, kis falvait.

A kastélyhoz vezető szerpentin megmászása mindnyájunkat megizzasztott, ezért jólesett a váratlan pihenő, mikor Néz tanár úr felolvasta az SMS-t, melyben az állt, hogy „megérkezett az új földlakó”. Zorn Aliz világrajóttét a csapat tapssal üdvözölte. Az álmvilágban élő király kiváló helyet választott új kastélyának felépítésére. Az Allgäu hegyei által ölelt táj és a mindig csillogó Alpsee magáért beszél. Az épületnek nemcsak a környezete, hanem a belső tere is elragadó. Kiválóan megmunkált, fából készült, faragott burkolat, díszes trónterem, mesterséges barlang az uralkodói hálószoba közelében. A rezidencia megtekintése után elsétáltunk a Marienbrückéhez, ahol a vállalkozó szellemű diákok – tériszonyukkal és a tolakodó japán turistákkal dacolva – fotózhatták az egész kastélyt.

A nap végén újabb megpróbáltatás várt a társaságra. a több mint három órás utat természetesen visszafelé is meg kellett tenni. Az éjszaka is tartogatott meglepetést az utazók és főként Lőrincz tanár úr számára. A kilencedikes fiúk úgy gondolták, hogy hajnali fél kettőkor a legjobb játék a szkander, de az erőpárbaj könyöktöréssel végződött. Így a salzburgi kórházban is tiszteletét tette egy kisebb delegáció.

A neuschwansteini kastély

Még csak fölülről csodáljuk a Hallstatti-tavat

Panorámafotók: **Baán Csenge, Pék Krisztina 11. A**

A kirándulásunk befejező napja lazábbnak ígérkezett a korábbiaknál. Utunk elsőként az ausztriai Bad Ischl-be vezetett, amely egykor I. Ferenc József császár kedvelt üdülőhelye volt. A városban tett séta alatt megismerhettük a nevezetességeket, többek között Lehár Ferenc magyar zeneszerző villáját. A Bad Ischl-ben töltött órácskát mindenki fotózással, nézelődéssel és beszélgetéssel töltötte a Traun partján.

Következő úti célunk Hallstatt volt, ez a település ma már a világörökség része. Először egy hosszabb sétát tettünk a városban. A hely érdekessége, hogy a házak nagyon közel épültek egymáshoz, szinte egymásra, ezért közöttük régen csak a tetőkön át közlekedhettek az emberek. Az egész városnak varázslatos hangulata van. A hajókázás a Hallstatti-tavon érdekes kiruccanásnak bizonyult, majd még egyszer körbejártuk a városkát, megkóstolhattuk a híres, házi készítésű fagyaltokat, és természetesen többen vásároltak kisebb-nagyobb ajándékokat. A pihenés és szórakozás után mindenki a megbeszélrt időben és a megadott helyre érkezett. Hamarosan a buszunk is megjelent, így kezdetét vehette a hazaút, amely fárasztóbbnak bizonyult minden addigi programnál.

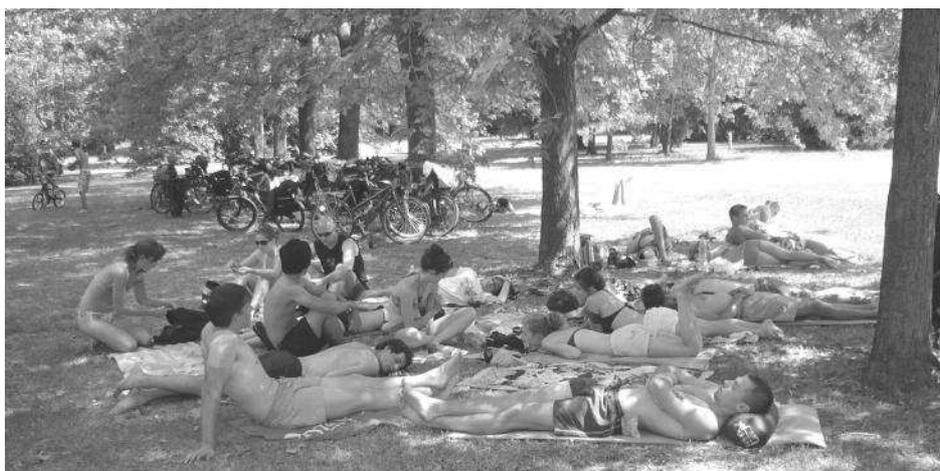
Ezért a hosszú hétvégéért köszönetet érdemelnek tanáraink: Néz Károly és Lőrincz István tanár úr, illetve a szüleink, akik anyagilag is támogatták az utazást. Reméljük, a résztvevők hasonlóan szép élményekkel lettek gazdagabbak az út során. A kirándulásnak köszönhetően megismerhettünk egy csodás vidéket, gyakorolhattuk a fantasztikus német nyelvtudásunkat, és új barátokra is szert tettünk. Kívánjuk, hogy minél több zrínyis diák tapasztalhasssa meg a hasonló utazások örömét, hogy milyen is egy jó kis csapattal bejárni az egész világot!

Pungor Dóra, Takács Aliz és Varga Bence 12. B

XII. Borbély György – Borbás György
kerékpáros honismereti vándortábor

A legszebb körforgalom

Balaton-party

Útközben

Konyhatündérek

Magyar nyelv és irodalom középszintű érettségi dolgozatok

Móricz Zsigmond: A világ végén már szép és jó című novellájának értelmezése

A két világháború közti instabil békét, a területek elcsatolását és a részleges talpra állást a magyar falvak és tanyák népe csak tompítva, szinte már a jelenben történelmi távlatból szemlélve élte át. A harmincas évek politikai feszültségét a magyar földművesek többsége nem is érzékelte, a gazdaság ingadozásai pedig maximum az amúgy is gyakori éhínségeket szaporították. A XX. század elejének talán legismertebb és legelismertebb novelláírója, Móricz Zsigmond 1938-ban írt művében az értelmiség által érzett fojtogató légkör helyett általánosabb, mindenki által mélyen átérezhető témához nyúlt: az árvasághoz és az elvagyódáshoz.

A világ végén már szép és jó című mű főszereplője Rozika, az „állami gyerek”, akit egy tíz gyermeket nevelő tanyasi család fogadott be az érte járó segélyért. A négyéves kislány nem a korának megfelelően viselkedik, árvasága mély nyomot hagyott személyiségén. Holott nincs tisztában „állami”, azaz árva voltával, mégis tudja, hogy másként kell viselkednie. Evés, fürdés közben megvárja, míg a többiek végeznek, nem cselekszik más engedélye nélkül, természetesen veszi az őt érő megaláztatásokat és a szenvedést. Megvan a magához való esze, hisz mikor éhes, lop magának kenyeret, s az öt megtalálókkal is ravaszul beszélget.

Hiába viselkedik a többi gyerektől eltérően, alárendelt szerepét elfogadva, nem tudja, hogy árva, s mikor új, lényegesen jobb helyre kerül, vissza akar szökni „kedves anyjához”. Az anya nemcsak hozzá, hanem többi gyerekéhez is kegyetlen, veri őket, keményen bánik velük. Kissé reménytelennek tűnik egy anya-gyermek viszonyban, hogy a legkisebb gyerekeknek nevük sincsen, ám a gyermekhalandóság nagy arányának tudatában a kötődés ilyen elkerülése érthetővé válik.

A novella cselekményideje két napot ölel fel, nagypénteket és nagyszombatot, a húsvéti készülődés idejét. A parasztság körében kiemelt fontossággal bírtak az egyházi ünnepek, Rozikának büntetés volt, hogy koszos lett húsvét napján.

A művet négy nagyobb egységre bonthatjuk, az első a helyzet bemutatása, a második Rozi lázadása, a harmadik szökése, a negyedik pedig hazatalálása. Rozi és a „világ” viszonya folyamatosan változik a mű folyamán. Az első mondat szerint a tanya a világ közepén van, legalábbis Rozi kicsiny világának ez a középpontja, s még ezen is „kívül” érzi magát. A kenyér-incidens után a szénába menekül, ahová azelőtt nap a részeges apa elől futott a család, tragikus és ugyanakkor ironikus módon itt érzi biztonságban magát. Mikor áthelyezik a falubeli nénihez, hirtelen a „megint kívül” érzi magát a világon. Haza nem talál, így elhatározza, hogy a világ végéig fog futni, s mikor felismerik, elintézi, hogy hazajusson. Otthon csodálkozva veszi észre, hogy a „világ közepén”, a tanyán is van világ vége. A tanya elhelyezkedésének „megváltozása” foglalja keretbe a novellát.

A mű kifejezésmódja Móriczhoz illően népies–realisztikus, sallangoktól mentes. Az autentikus tanyasi beszéd ízét remekül adják át az „amék”, „ötet”, „eregy”, „mégecer”, szavak, „zsibonganak, mint a méhkas” vagy „csiripolnak mint egy madár fészek”

jellegű kifejezések, hasonlatok. A népies íz azonban egyáltalán nem teszi közönségesé a művet. Móricz mesteri kifejezései, mint a pontos érzék a ninestelenség jogköre iránt, csak tovább fokozzák az olvasói élményt.

Különösen szembeszökő az író viszonyulása főhőséhez. Az anyával ellentétben – aki csak „állami kölyök”-nek nevezi – kis Rozinak hívja, a jelzővel is kifejezve kötődését a kisgyermekhez. Az anya neve a műben „kedves anyám”, mintha a szerző is Rozika helyében lenne. A novella látásmódja általában Roziét tükrözi – egyszerűbb szerkezetek, szerkesztetlen mondatok, népies szavak párbeszédén kívül, rácsodálkozás a madzaggal nyíló ajtóra – s csak néha bukkan fel Móricz saját kifinomult, gondosan formált prózája. A jelzők is mutatják, hogy az író Rozi pártján áll, csupa dicsérő, s csak elszórtan pejoratív tulajdonságokat ruház főhősére (pl. „zseniális”, „csalafinta”, „fifikus”, „ravasz”). Tisztában van karaktere érzéseivel, sőt, csak ő érti, mit gondol Rozi, mikor a világ végére mutogat. Szintén Rozi szemszögéből való szemlélést jelzi a felügyelő megszólításának nagybetűje („Néni”), olyan tiszteletet fejez ki, amit a kislány és nem az író érezne.

A mű témája általános érvényű, hisz még a nem magányos, családban élő emberek is érezték már árvának, elhagyottnak magukat. Könnyű párhuzamot vonni Rozi szenttelen beletörődése, ahogy a verést automatikusnak veszi, a Sorstalanság Köves Gyurijával, aki a légerek borzalmait látja ilyen természetesnek. A világgá menésen, ilyen-olyan megrázkódtatás után, a legtöbb négyéves elgondolkozik. A novella ereje tehát nem témájának eredetiségéből fakad, hanem a néha szenttelen, néha művészi mondatokból, amelyek épp egyszerűségük és természetességük miatt olyan őszinték, és ezért hatnak elemi erővel. Móricz Zsigmond egy négyéves tanyasi árva, a világ borzalmaiból sajnos túl sokat is felfogó, sorsával mutatja be a világ ridegségét és elutasítását. De hiába ilyen szörnyű a helyzet, az utolsó mondatokkal valamiképp mi is megkönnyebbülünk, hazaérünk, hiszen hiába az apró ütés a hátra, „kedves anyánk” furcsán nevetve pislog ránk. Mert mindenkinek kell egy otthon, ahová tartozhat, s ahogy Móricz mesteri művében bebizonyítja, jut is, ha nem a világ közepén, hát a világ végén örökre otthon érezhetjük magunkat. Csak az odajutás tart néha túl sokáig.

Farsang Zsófia 13. B

**Bagoly – ceruzarajz
Takács Anna 13. B**

Csokonai Vitéz Mihály: Az álom leírása és Petőfi Sándor: Az álom... című költeményének összehasonlító elemzése!

Az irodalomtörténetben való előrehaladás fő mozgatórugói a nagy paradigmaváltások, stílus- és korszakfordulók voltak. Ennek magyarázata az emberi természetben rejlik. Sigmund Freud, osztrák pszichológus self-other (oppozíció) elmélete szerint ugyanis a kisgyermeknek attól kezdve van identitása, kezdődő személyiségtudata, hogy meg tudja különböztetni magát a másik embertől. Jacques Lacan, francia nyelvtudós és pszichoanalitikus felismerte, hogy ez a modell kiválóan alkalmazható a nyelvre, továbbá az irodalomra is, leginkább a művészeti elkülönülés vágyának köszönhetően. Az egymást követő irodalmi korszakok viszonyára így elsősorban az ellenpontozás, elhatárolódás, gyakran ellentétes minőségek, merőben különböző stílus használata jellemző. Különösen érződnek a különbségek két eltérő korszak alkotójának stílusában azonos téma esetében. Remek példa erre *Csokonai Vitéz Mihály Az álom leírása* és *Petőfi Sándor Az álom...* című alkotása.

Csokonai a felvilágosodás korának elsősorban klasszicista szerzője, azonban pályájának korai szakaszára jellemző a barokk utóhatásának, a rokokónak a megjelenése, továbbá kései alkotásaiban a klasszicizmust követő, empirizmusból (melynek tapasztalás az alapja) kialakuló szentimentalizmus jegyei is fellelhetők. Ezzel szemben Petőfi Sándor a magyar romantika jelentős költője, aki a népiességet beemelte a szépirodalomba, a népies – realiztikus stílus művelője is volt. Alkotásaira – szemben a klasszicizmus fennkölt stílusával, meghatározott, konvencionális, antik formáival és a szentimentalizmus erőteljes érzelmi esztétikájával – elsősorban az egyszerűség, közérthetőség és egyben a realiztikus ábrázolás jellemző. Ennek megfelelően eltérően jelenik meg az álom-toposz a két szerző alkotásában, természetesen két különböző kor és költői nézőpont szűrőjén keresztül.

Az álom motívuma már a címben is megjelenik mindkét költemény esetében. Csokonai verscíme fontos, tárgyilagos információkat közöl: a mű leíró költemény, amely az álom rejtélyes, lebegő szférájának tematizálása. Ezzel szemben a Petőfi-vers címe egyszerűen maga a szó határozott névelős alakja a végén három ponttal, amely egyrészt értelmezhető a gondolat kifejtésére, kibontására való utalásként, de akár az álom körül lebegő enigmára, rejtélyre, mibenlétének meghatározhatatlanságára is.

A két versben eltérő jelentésmező rendelhető az álom toposzához. Az álom leírásában köztes állapotként jelenik meg, mely egyrészt az élet monoton körforgásából való kiszakadást, másrészt pedig a ciklikus folyamat összetartó erejét jelképezi. Az álom előbbi aspektusát figyelembe véve, a keleti, indiai kultúrák vallási gyökereihez térhetünk vissza, melynek alapja a reinkarnáció, valamint az élet állandó körforgása. Az indiai hitvilág eszmerendszere szerint az ember lelke újra és újra újjászületik a szanszárában. Azonban, ha az ember karmája (életének minősége, értékei) harmóniába kerül a dharmával (az élet örök törvényével), akkor megtörténik a móksa, a kihunyás, lélek beleolvad a dharmába, a teljes megsemmisülés által megtörténik az élet beteljesedése. Csokonai álomfelfogása tehát rokonítható a keleti vallások élet- és világlátásával, hiszen művében az álom a harmónia megteremtője, amely helyreállítja az ébrenlét és a halál disszonanciáját. A különbség csupán abban rejlik, hogy az álom a körforgás fenn tartója szemben a móksa átlényegülés-élményével.

Petőfi Sándor versében az álom a vágyak feltétlen beteljesülésének színtere, valamiféle varázsvilág, ahol a hétköznapi, evilági létszint általános jelenségei érvényüket veszítik, így például nincsen szegénység, nincsen hatalom, törvény, bíraskodás, vagyis nem működik a társadalmi hierarchia, megvalósul a teljes egyenlőség. Csokonai és Petőfi álomfelfogása azonban egy pontban hasonlatos: az álom mindkét esetben valami meghatározhatatlan, transzcendens (tapasztalaton túli) határátlépés utáni állapot.

Az álom-motívum eltérő értelmezése mellett a két vers költői eszköztárában, továbbá az álom-toposz megjelenítésének képi-stilisztikai megoldásaiban is mutat eltéréseket. Csokonai művében az álom a mű egészen végigvonuló metaforaként végül érzékeltes allegóriában bomlik ki, miközben a szerző az erőteljes metaforizáció és képiség eszközeit alkalmazva kibontja az álomallegória egyes aspektusait. Az álom leírása című versben megfigyelhető, hogy a szerző egyetlen gondolatrítmust, gondolati egységet vonultat fel a műben, kezdve egészen az „estvétől”, a transzcendens határátlépés archeszi-tuációjától: „Mindennél jobb hír vagy ok, édes estve/Nyugodalom képe melybe van lefestve.”; „álomszelével a bajt elmulasztja”. Ez alapján három nagy szerkezeti egységben teljeseedik ki az allegória. Az este archeszi-tuációjának bemutatása után, a második szerkezeti egységben, az álom mint harctér jelenik meg az „álom-vitézeivel”. A harmadik részben a szerző az orvos archetípusába bújtatja központi gondolatát a metafora eszközével („Oly orvos az álom, mely erőt tud adni.”).

Petőfi is érzékletesen szemlélteti az álom erejét, hatalmát („Megnyílik ekkor vágyaink tartománya.”). Az ő versében azonban több kisebb gondolategységről beszélhetünk. Az első részben a szerző definiálja, meghatározza műve tárgyát, majd egyfajta deduktív technikát alkalmazva az általánostól eljut a részekig, az élet egyes szeleteinek álomban tapasztalt változásáig. A második szerkezeti részben a szegénység, a társadalmi és egzisztenciális mélypont, a harmadikban ennek az ellentéte, a hatalom és vagyon jelenik meg. Az utolsó egységben a lírai én foglal állást: „Álmomban én/ Rabnemzetek bilincset tördelem!” Az utolsó sorban érződik a szerzőre jellemző, erőteljes nemzeti érzés, mely forradalmi költészetét idézi.

Mindkét versben megfigyelhető költői eszközök, valamint a három művészi panel (archeszi-tuáció, archetípus, toposz) alkalmazása, ám eltérő mértékben. A már említett stíluskülönbségeknek megfelelően Csokonai Vitéz Mihály alkotására inkább a fennkölt stílus, az emelkedettség, az ódai hangvétel jellemző (pl. „mindennél jobb hír vagy ok, te édes estve”), továbbá a túlzás stilisztikai alakzata (pl. „mindennél jobb vagy”) is. Ezzel szemben Petőfi romantikus művében az egyszerű, lényegre törő, realista kifejezőmód érvényesül (pl. „Álmában a szegény/Nem fázik és nem éhezik,”). Az archeszi-tuáció a két műben hasonló: határátlépés eredménye az álom, azonban még ez Csokonainál jelölt, hiszen elérkezik az este, addig Petőfinél már csupán az eredmény kerül megnevezésre („Az álom/A természetnek legszebb adománya./Megnyílik ekkor vágyaink tartománya,”).

Mindkét műben megjelennek archetípusok, metafora költői eszközével érzékeltetve. Csokonai művében az „estve” hírként, a nyugalom képeként jelenik meg. Gyakori jelzői az estének az „édes” kifejezés (pl. „édes szenderedés”), mely a puhaság, nyugalom és a harmónia képzetét keltik, hasonlóan a „mély álomszelével” jelzős szó szerkezethez, amely szintén idilli hangulatot teremt. Később a halál szimbólumával egybekötve meg-

jelenik a fáradtság motívuma. Ennek értelmében az ébrenlét a test gyötrelme, nyugtalanság, egyben valamiféle pusztulása is, s a halál szolgáit az „álmovitézei” űzik el. Az orvos alakja is feltűnik, azonban nem betegség gyógyításával kapcsolatban. A megszemélyesítés érzékelteti az álmó hódító hatását („Akire szunyasztó mákját bőven ejti/Fáradtsága terhét az könnyen felejtí.”). Az utolsó sor utal az álmó harmóniateremtő szerepére: „Csupán álmó által tér meg minden vére/Kívánt nyugvás után tér meg erejére.”.

Petőfi költeményében – a már említett módon – a szegény ember, a király, valamint a forradalmár, a nemzeti hős alakja jelenik meg, azonban az első kettő szerepe mintegy felcserélődik az álmó varázslatának hatására („Álmában a szegény/Nem fázik és nem éheznek./Bibor ruhába öltözik,” illetve „Álmában a király/Nem büntet, nem kegyelmez, nem bírál.../Nyugalmat élve.”). Az utolsó két sor pedig a lírai én szerepvállalása, nemzeti eszme előtt való hódolása: „Álmamban én/ Rabnemzetek bilincset tördelem!”.

Megfigyelhető, hogy Petőfi Sándor költeményében az egyszerűség a költői eszközök visszaszorulását eredményezi. Kevés metafora és megszemélyesítés jelenik meg (pl. „vágyaink tartománya”, „kiért epeszti tiltott szerelem”), míg a Csokonai-féle álmóábrázolás szóképek gyakori használatával valósul meg (pl. „mély álmószelével”, „álmóvitézi”... „szunyasztó mákját ejti az álmó”, „szíveket a bú általjárja”). Mindkét műben megfigyelhető azonban az ismétlés alakzatának alkalmazása. Petőfinél sor eleji ismétlések, anaforák láthatók (pl. „Álmában a király”, „Álmában az ifju”), Csokonainál szavak ismétlése gyakori (pl. „édes”, „testek”, „akire”, „akiknek”). Csokonai művére emellett jellemző a jelzők kifejező használata (pl. „édes szenderedést”, „szunyasztó mák”), míg ez Petőfinél ritkább („szép szobák lágy szőnyegén”).

Mindkét versben megfigyelhetünk hasonlóságokat és eltéréseket egyaránt. Különös, hogy egyazon téma, két különböző nézőpontból, eltérő eszközökkel, stilisztikai alakzatokkal és stílusjegyekkel tolmácsolva, ugyanúgy két nagyobb egység egészébe tagozódik be, hiszen a művész nem függetlenítheti magát a kor szellemétől, műveltségétől, ideológiájától, a kor stílusától. Így az irodalom lényegében a tematika variálódásának, valamint az eszközkészlet és stílus átformálásának kölcsönhatásaként halad előre. Minden mű önálló, megismételhetetlen alkotás: a környezet, az idő és a körülmények egymásra hatásának terméke, ahogyan azt láthattuk *Csokonai Vitéz Mihály Az álmó leírása* és *Petőfi Sándor Az álmó...* című költeményének szembeállításában is.

Benkő Claudia Ágota 13. B

Történelem érettségi dolgozatok – részletek

Emelt szintű írásbeli vizsga

Mutassa be a források és saját ismeretei alapján a magyar királyi jövedelmek alakulását a középkorban!

A magyar közigazgatás, azaz a királyi vármegyerendszer kialakítása I. István (997–1038) nevéhez fűződik, aki ily módon a magyarországi földek 2/3-ával rendelkezett. Az új társadalmi rend megszilárdítása érdekében kulcsfontosságú volt az erős királyi hatalom megteremtése, amelyet István törvényekkel (forrás), illetve a gazdaság megerősítésével próbált elérni.

Az ő korában a királyi bevételek alapját és többségét a királyi birtokokról származó terményszolgáltatások jelentették (természetbeni, azaz dominális jövedelmek). Ekkor még elenyésző volt a regálé, azaz a királyi felségjogon szedett jövedelmek aránya (István király korában pl. a vámok, illetve a sókereskedelemből származó jövedelmek). A szabadok adója, illetve a bírságpénzek szintén bevételt jelentettek, ezen kívül a keresztény egyház megszilárdítása érdekében kötelezte a népet a tized (dézsma) fizetésére.

II. András (1205–1235) birtokadományozó politikája következtében a királyi birtokok egyre kisebbek lettek, nem szolgáltak elég haszonnal, így már ő is megpróbálkozott a regálé jövedelmekre való áttérésre (pl. monopóliumok bérbeadása).

Ez utóbbi folyamat azonban csak Károly Róbert (1308–1342) uralkodása alatt ment végbe, aki Nekcsei Demeter tárnokmester segítségével új gazdaságpolitikát alakított ki, ennek hatására a királyi jövedelmek többségét a regálék adták. Az urbura (bányaregálé) révén érdekeltté tette a földbirtokosokat a nemesfémek (arany, ezüst) kitermelésében, a királyi jövedelmek 1/3-ának felajánlásával (forrás). 1325-ben értékálló pénzt veretett, ennek következtében a „kamara haszna” mint jövedelem megszűnt, ennek pótlására viszont bevezették a kapudót (az első állami adót), amelyet jobbágytelkenként kellett fizetni. Egyéb bevételeit képezte a harmincadvám, a nemesfém-monopólium, illetve a rendkívüli adó.

Mátyás uralkodására (1458–1490) ment végbe a királyi jövedelmek forrásának teljes szerkezeti változása, ugyanis a bevételek többségét elsősorban az adók adták (például rendkívüli hadiadó). A regálék továbbra is jelentős bevételt képeztek, pl. a kapudó helyett bevezetett füstpénz (jobbágycsaládonként fizetendő), valamint a koronavám. A királyi birtokok jövedelme, akárcsak maguk a birtokok, elenyészővé váltak. Mátyás bevételei között igazán nagy jelentőségű a rendkívüli adó lett, amit éves rendszerességgel szedett be az uralkodó, hivatkozva a megnövekedett török veszély miatti költségekre.

Doma Tamás 12. N

Középszintű írásbeli vizsga

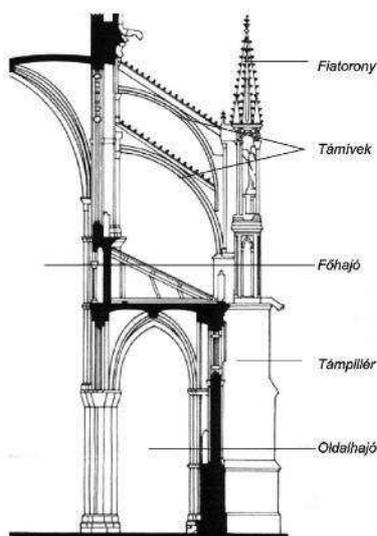
Mutassa be a források és saját ismeretei segítségével a gótikus építészet jellegzetességeit!

A XII–XIV. századi Európa uralkodó építészeti stílusa a gótika volt, leginkább a kontinens nyugati részében bontakozott ki.

A gótika építészete túlnyomórészt a templomépítészetben mutatkozott meg. Az akkori technika már lehetővé tette nagy távolságok boltívvel való áthidalását, a templomok belmagassága jelentősen megnövekedett a román stílusban tapasztalhatóhoz képest. A templomok hajói – fő-, mellék-, valamint kereszthajó(k) – tehát magasak, ámde keskenyek voltak, a főhajó boltívének nyomóerejét ún. támpillérekkel és támpillérekkel vezették le. A templom ablakai a főhajó falának felső részén nyíltak, hosszúak és keskenyek voltak, legtöbbször színes üveg volt az anyaguk. A gótikus templom jellegzetessége a különösebb funkcióval nem rendelkező fiatorony, valamint a templom bejárata fölött található, szintén színes üvegből készült, kör alakú rózsablak. A gótikus templomok kapuzata csúcsíves, kívülről gazdagon díszített, legtöbbször kőszobrokkal vagy faragott növényi, illetve geometriai motívumokkal.

A nagy magasságok elérésére való képesség ellenére a gótika korának technikája még elég fejletlen volt. A templomok építésén több ezer ember dolgozott, ám sokszor így is évtizedekbe telt, mire egy épület elkészült. A XII–XIV. század templomépítési technikája még elég kezdetleges volt. Az építőköveket egyenként húzták fel csigával a beépítés helyére, az állványok alacsony biztonsági szintje miatt pedig több haláleset is történt az építkezéseken. A templomépítészet térnyerésének pozitívuma, hogy fellendítette a kőbányászatot, ezen kívül rengeteg új munkahelyet teremtett.

A gótika először Franciaországban, majd Németországban és Angliában terjedt el. Híres „szülöttei” a párizsi Notre Dame, a strasbourgi és reimsi katedrális, a kölni dóm valamint a Westminster-apátság.

Részlet egy gótikus templom keresztmetszetéből

(Forrás: Történelem középszintű írásbeli vizsga, 2011)

Vissi Barnabás 12. N

Mutassa be a források és saját ismeretei segítségével a jobbágyfelszabadításra vonatkozó terveket a reformkorban!

A reformkor történelmi szempontból az 1825-ös országgyűléssel kezdődött és 1848-as forradalomban ért véget. A korszakban az egyik leggyakrabban tárgyalt téma a jobbágyfelszabadítás volt.

A reformkorban a cél az önrendelkezés elérése és az ország felzárkóztatása volt. Világossá vált, hogy ez a jobbágyi rendszerben nem lehetséges. Sokan, mint például Kölcsey Ferenc vagy Kossuth Lajos, kiálltak a jobbágyfelszabadítás mellett. Céljukat érdekegyesítéssel szerették volna elérni, a jobbágyok és a földesurak közti ellentét megszüntetésével erős nemzet jöhetett volna létre. A nagyobb szabadság és tulajdonjogok erősebben kötötték volna a jobbágyokat a hazához. Az egyik terv az önkéntes örökváltás volt, eszerint az a jobbágy, aki meg tudja váltani magát, megteheti, és örökre mentesül a jobbágyi kötelességei alól. Ez meg is valósult, de volt olyan, aki ezzel nem volt elégedett. Kossuth Lajos szerint ugyanis ez a jobbágyoknak csak egy kisebb részét érintette. Egy másik terv a kényszerítő örökváltás volt. Ebben az esetben az állam kárpótolta volna a földesurakat, ez már a jobbágyok többségének megfelelő lett volna, de a korszakban nem valósult meg. Az Ellenzéki Nyilatkozatban is szorgalmazták az örökváltás megvalósítását. Radikálisabb irányzatok a kárpótlás nélküli örökváltást megvalósítást tartották, mert úgy gondolták, a jobbágyfelszabadítás mindenképpen szükséges, de ők nem találtak széles körű támogatásra.

A reformkorban központi kérdés volt a jobbágyfelszabadítás, több törvényt is hoztak terheik könnyítésére, de a tényleges jobbágyfelszabadítás nem valósult meg. A reformkor pozitívuma, hogy változásokat indított el, amelyek a forradalom során felgyorsulhattak.

Balogh Beáta 12. N

Öreg ház – tollrajz

Dienes Gyula

Emelt szintű fizika érettségi dolgozat – részlet

Az atomreaktor

A tudomány, a technológia – ezt világosan és erősen akarom mondani – nem old meg minden problémát. De tudomány és technológia nélkül semmiféle problémát nem lehet megoldani.

Teller Ede (1908–2003)

Az atomerőmű korunk egyik legnagyobb vívmánya. Szilárd Leó szabadalmaztatta az atomreaktort, a fenntartható láncreakció elvét. Az első atomreaktort Chicagóban indították be. Az atomreaktorok azóta jelentős fejlődésen mentek keresztül, és fontos szerepet játszanak az energiatermelésben.

Az atomreaktor működéséhez olyan elemre van szükség, melynek hasadása következtében további elemek hasadása jön létre. Ennek a feltételnek az urán 235-ös izotópjá felel meg. A 238-as urán azért nem jó, mert előszeretettel elnyeli a neutronokat.

Egy 235-ös uránmag hasadásakor átlagosan 198 MeV energia szabadul fel, és a hasadási termékek között gyors neutronokat is találunk. Az atomreaktorban az uránmagok hasadását ilyen neutronok hozzák létre, de előbb ezeket le kell lassítani.

A gyors neutronok lassításához moderátorközegre van szükség. A moderátorközeg atomjaival történő ütközések során veszítik el a neutronok az energiájukat. A 235-ös urán már be tudja fogni a lassú neutronokat. A befogás következtében elhasad, ekkor újabb neutronok jönnek létre, ezek is lelassulnak, hasadásokat okoznak, és így tovább. Ezt a folyamatot nevezzük láncreakciónak.

A természetben a 235-ös urán csak nagyon kis százalékban található meg. A természetes urán 0,7%-a 235-ös izotóp. Az önfenntartó nukleáris láncreakció létrehozásához 3–5%-ra kell dúsítani a 235-ös magok arányát.

A paksi atomerőműben ilyen dúsított uránt használnak, a moderátorközeg szerepét a víz játssza. Ha természetes uránt szeretnénk fűtőanyagként használni, akkor nehésvízre lenne szükség moderátorközegként.

A dúsítás során urán-dioxidból álló, kicsi pasztillákat készítenek. Ezeket fűtőelemcsövek tartalmazzák, melyeket fűtőelem-kötegekké fognak össze. A fűtőelem-kötegeket helyezik a reaktorba.

Egy 235-ös uránmag bomlása során átlagosan 2,4 neutron keletkezik. Ennek egy része kiszökik a fűtőelemből, elnyelődik a moderátorközegen, csak egy kis része hoz létre további hasadást. A sokszorozási tényező mutatja meg, hogy az elhasadt magok számához viszonyítva hány újabb hasadás jön létre. A szabályozott, önfenntartó láncreakció feltétele, hogy a sokszorozási tényező pontosan 1 legyen. Ezért ezt az értéket kritikus állapotnak nevezzük. Ha a sokszorozási tényező nagyobb mint 1, akkor szuperkritikus, ha pedig kisebb mint 1, akkor szubkritikus állapotban van a reaktor. Ez utóbbi esetben leáll a láncreakció, míg a szuperkritikus állapot súlyos következményekkel jár, például túlmelegszik a reaktor.

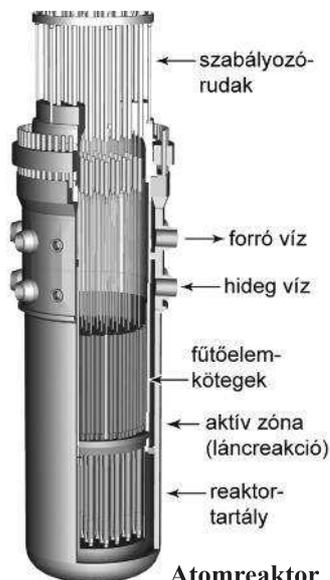
A kritikus állapotot különböző szabályozási módokkal tartják fenn. A legfontosabb módszer a szabályozórudak alkalmazása. Ezek jó neutronelnyelő anyagból, például kadmiumból készülnek. Minél beljebb toljuk a szabályozórudakat a reaktortérbe, annál több neutron nyelnek el. A reaktoron átfolyó bóros víz is hozzájárul a szabályozáshoz.

Az uránmagok bomlása során az energia hő formájában szabadul fel. A hőt el kell vezetni, különben a reaktortartály megolvad. Pakson a víz vezeti el a hőt, tehát nem csak a moderátor, hanem a hűtőközeg szerepét is betölti. Ez azért fontos, mert ha túl sok hő szabadul fel („megszalad” a reaktor), akkor a víz felforr, eltűnik a moderátorközeg, így leáll a láncreakció.

A reaktor a rajta átfolyó vízzel együtt alkotja a primer kört. A víz a hőcserélő tartályokon keresztül adja át a hőt a szekunder körnek. A szekunderköri víz elforr, s a keletkező nagy nyomású gőzt vezetik a turbinákra, melyek meghajtják a generátorokat. A primerköri víz a hőátadás folytán lehül, így kerül vissza a reaktorba.

Ha az urán mennyisége lecsökken, akkor a „kiégett” fűtőelemeket hosszú ideig a reaktor melletti vízmedencékben tárolják. Ezek még sok hasadási terméket tartalmaznak, melyek továbbra is hőt termelnek, és erősen radioaktívak.

Természetesen a reaktor környezetében szintén erős a sugárzás, ezért az atomerómű igen veszélyes üzem. Mégis így lehet a legolcsóbban előállítani a villamos energiát. A jól működő atomerómű nem termel mérgező gázokat, nem járul hozzá a légkör széndioxid-szintjének emeléséhez.

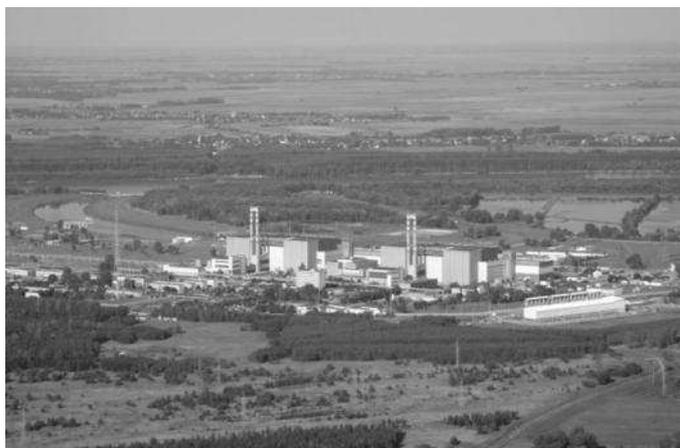
Atomreaktor szerkezete

(www.atomeromu.hu)

Kovács Márk 13. A

A paksi atomerómű a Mezőföld határán

(A képek forrása: www.atomeromu.hu)

Az első DSD-vizsga a Zrínyiben

2008 novemberében gimnáziumunk lehetőséget kapott arra, hogy csatlakozzon azokhoz az iskolákhoz, melyekben a németül tanuló diákok középiskolai tanulmányaik befejezése előtt DSD nyelvi diplomát szerezhetnek.

A DSD (Deutsches Sprachdiplom) a Német Szövetségi Köztársaság Művelődési Minisztereinek Konferenciája által támogatott felsőfokú, ill. középfokú nyelvi diploma. A többi nyelvvizsgával ellentétben ez a vizsga ingyenes, s Magyarországon államilag elismert C1/B2 nyelvvizsgának felel meg. A DSD nyelvvizsga-bizonyítvány lehetővé teszi a tanulók számára, hogy nyelvi felvételi vizsga nélkül folytassanak felsőfokú tanulmányokat Németországban, s a legeredményesebb tanulók DAAD ösztöndíjra is pályázhatnak felsőfokú tanulmányaik teljes időtartamára.

Ezeket az előnyöket figyelembe véve iskolánk élni kívánt a lehetőséggel: így 2009 januárjában igazgatónk meghívására a ZfA (Zentralstelle für Auslandsschulwesen) magyarországi megbízottja, Ursula Mähli asszony felkereste gimnáziumunkat. A látogatást követően az iskola német munkaközössége elkészítette pályázati anyagát, melynek elbírálása pozitív eredményt hozott: a Zrínyi Miklós Gimnázium hivatalosan is DSD-iskola lett, egyedülként Zala megyében.

Ezzel párhuzamosan a 10. N osztály haladó német nyelvi csoportjában 12 tanuló kezdte meg az intenzív felkészülést a DSD-vizsga tantervi követelményei szerint. A vizsgára történő felkészítés a programban részt vevő 3 nyelvtanár számára újabb tanulást, továbbképzéseken való részvételt jelentett. A tanulók motivációját erősítette, hogy németországi ösztöndíjra pályázhattak, ennek keretében a csoport két tanulója, Vissi Barnabás és Kovács Katalin Dóra 3 hetet tölthetett Németországban.

Az írásbeli vizsgát 2010. december 7-én, a szóbeli vizsgát 2011. január 19-én tették a tanulók.

Az írásbeli vizsga 3 részből állt: olvasott szöveg értése, hallott szöveg értése, írásbeli kommunikáció. Az utóbbi feladat jelentősen eltért a megszokott feladatoktól: egy publicisztikai szöveg és hozzá kapcsolódó grafikon alapján kellett értekező fogalmazást készíteniük a tanulóknak.

A szóbeli vizsga 3 tagú vizsgabizottság előtt, Ursula Mähli elnökletével zajlott: 20 perces felkészülést követően a tanulók egy ismeretlen témáról ún. „Cluster” (megadott szempontok) segítségével rövid előadást tartottak. Ezt követően prezentálták az általuk választott és feldolgozott problémaorientált témát (pl. Partydrogen: Ist es möglich, wieder ohne Rausch zu leben) Power Point segítségével. Mindkét vizsgarészt a vizsgáztatóval történő beszélgetés zárta az adott témáról.

A dolgozatokat Németországban javították, március végén érkeztek meg az eredmények. Az ünnepélyes diplomaátadásra május 26-án került sor: 8 tanuló vehette át a C1/B2 nyelvi diplomát, a többiek a teljesített vizsgarészekről tanúsítványt kaptak. Remélhetőleg a tanulók élnek majd a nyelvvizsga-bizonyítvány nyújtotta lehetőséggel. Sok sikert a németországi tanulmányokhoz.

Marosiné Kohut Gyöngyi

A DSD bizonyítványok átadásának ünnepélyes pillanata

A gimnázium tantestületének javaslatára
a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány Kuratóriuma
a 2010/2011-es tanévben

a Móra János-emlékgyűrűt

az iskolában végzett 35 évi
eredményes szaktanári tevékenysége
és a sporttehetségek nevelése terén
végzett munkája elismeréseként

Halász Istvánné tanárnőnek adományozza.

Kitüntetéséhez őszinte szívvel gratulálunk!
További munkájához jó egészséget kívánunk!

A zene végtelen változatossága

Néhány évvel ezelőtt kezembe került Leonard Bernstein: A muzsika öröme című könyvecskéje [1]. Bernstein nem csak nagy zeneszerző és híres karmester volt, de sokat tett a komolyzene népszerűsítéséért is. Az 1950-es években tévésorozatot vezetett, melyben egy zenekar élén állva, élő példákkal illusztrálta mondanivalóját. Könyvében a tévésorozat adásainak forgatókönyvét olvashatjuk.

A könyv egyik fejezetében Bernstein olyan zeneműveket mutat be, melyek ugyanazzal a négy kis hanggal kezdődnek. Ezzel azt szeretné szemléltetni, hogy a zeneszerzők ugyanabból a négy hangból kiindulva mennyire változatos zeneműveket bontottak ki. Ezért ennek a fejezetnek *A zene végtelen változatossága* címet adta.

Nekem annyira megtetszett ez az ötlet, hogy magam is elkezdtem gyűjteni ilyen műveket. S ma már – büszkén mondhatom – jóval több darabból áll a gyűjteményem, mint amennyit Bernstein megemléített ebben a fejezetben. Persze neki a könyvben csak korlátozott oldalszám állt a rendelkezésére. ☺

Az alábbiakban egy kis válogatás következik a gyűjteményemből. **Az említésre kerülő részletek megtekinthetők, meghallgathatók a gimnázium könyvtárában.** A kottapéldákat transzponáltam, hogy ugyanabban a hangmagasságban mutassák be a dalamokat.

Az alapdallam

Itt az ideje elárulnom, melyik négy hangról van szó. Bernstein nyomán válasszuk a *dó-ré-mi-szó* hangokat! Vagy – ugyancsak Bernstein javaslatára – a *szó-t* vigyük egy oktávval lejjebb: *szó-dó-ré-mi*. Ezzel – mint majd látni fogjuk, – nagymértékben kibővítjük lehetőségeinket.

Első példánk pontosan így kezdődik. Wolfgang Amadeus Mozart Kis éji zenéjének (1787) Menüett tétele egyenletes, tá-tá ütemben indul a *szó-ról* fölfelé, s csak a *mi-t* követő hangon, a *fá-n* időzik egy kicsit tovább:

Maga a tétel egy 2 perces csoda! A négy hang az elején hatszor, majd – a menüettekben szokásos, kissé eltérő hangulatú, úgynevezett trió rész után – még háromszor, azaz összesen kilencszer ismétlődik meg! Szinte az egész zseniális tétel erre a négy hangra épül.

Második példánk Händel Vízzenéje. A D-dúr szvit Alla Hornpipe tétele szinte pontosan ugyanúgy kezdődik, mint a Kis éji zene, de a folytatás egészen más:

A tételben nagyon sokszor ismétlődik meg ez a motívum. Kedvenc részletem, amikor a trombiták és a kürtök játsszák a négy hangot.

A Vízzenét 1717. július 17-én mutatták be. I. György, angol király gályája után úszott a Temzén a zenészek hajója. 2006-ban néhány londoni muzsikusz elhatározta, hogy korabeli öltözetben, korabeli gályán, korabeli viszonyok között adják elő a koncertet.

Érdekes változtatva, egymás után meghallgatni a Menüett és az Alla Hornpipe kezdetét. Egészen fantasztikus a hasonlóság és az, hogy mennyire eltérő hangulatú tételek bontakoznak ki ugyanazokból a kezdőhangokból. A hasonlóság az egymás alá helyezett kottákon szinte elképesztő. Az első 9 hangból csak a középső tér el, Mozartnál fölfelé, Händelnél lefelé hajlik.

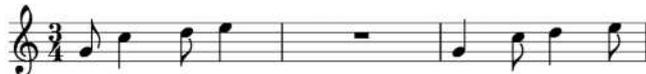
A ritmus variációi

Az első trükk, amit a változatosság kibontakoztatásához bevetünk, a ritmus variálása lesz. Eddig lényegében egyenletes, tá-tá-tá ritmusban szólalt meg a négy hang. Smetana: Moldva (1874) című szimfonikus költeményében ti-tá-ti-tá ritmust hallunk:

A dallam érdekessége, hogy a *mi* vagy a *fá* után nem fordul vissza – mint az eddigiek, hanem továbbhalad a *szó*-ig. Ezzel a *szó-dó-ré-mi-fá-szó* ívvel még sokszor fogunk találkozni.

Most fordítsuk meg a ritmust ti-tá-ti-tá helyett tá-ti-tá-ti-ra:

Pontosan így szólal meg Lehár Ferenc: Víg özvegy (1905) című operettjének híres keringője, Danilo és Hanna kettőse, a 3. felvonásban. Ugyanúgy indul, mint a Moldva, csak éppen fordított ritmusban!

Hall - gat aj - kam, hív e dal - lam: jöjj, sze - ress!

A tempó variációi

Térjünk vissza a tá-tá-tá ritmushoz, de vessünk be újabb eszközt a változatosság fokozásához! Módosítsuk a dallam tempóját! A következő három példában pontosan ugyanazt a ritmust halljuk, csak egyre lassabban.

Mozart és Händel viszonylag gyors tempót írt elő. Johannes Brahms d-moll zongoraversenyének (1859) első tételében az egyik téma ugyanígy kezdődik, de közepes tempóval. A motívum érdekessége, hogy a zeneszerző kvartigrással, némileg módosítja megismétli a hangokat. A tételben először zongorán, majd a zenekaron szólal meg a *szó-dó-ré-mi*:

Beethoven 2. szimfóniájának (1802) 2. tétele szinte pontosan ugyanígy kezdődik, alig egy árnyalattal lassabban (largetto):

Brahms művével ellentétben itt a hegedűk nem ismétlik meg kvartugrással a motívumot, hanem 8 ütemen keresztül haladnak tovább. Az utánuk megszólaló fűvósok térnek vissza az ismétléshez.

Harmadik példám a tempó variációira egy egészen lassú feldolgozás, Schubert gyönyörű Arpeggione (1824) csellószonátájában a 2. tétel főtémája:

Némi magyarázatot igényel a szonáta elnevezése. Az arpeggio kifejezés hárfaszerűen felbontott akkordot jelent a zenében. Itt azonban nem erről van szó. Az arpeggione a XIX. század kedvelt hangszere volt. Cselló formájú vonós-gitárnak nevezhetnénk. A zenész a lábai közé fogta, és úgy játszott rajta. Manapság már kiment a divatból, ezért Schubert művét gyakran csellón adják elő, de mélyhegedűn is hallható.

Arpeggione (Wikipedia)

A tempó variációit zárjuk Richard Strauss: Halál és megdicsőülés (1889) című szimfonikus költeményével. A mű vége, a megdicsőülés, az apoteózis szinte teljes egészében a négy kis hangból álló motívum ismételtetése. A legkülönbözőbb tempóban és a legkülönbözőbb hangszereken szólal meg. Hallhatjuk vonósokon, hárfán, fa- és rézfűvósokon, harsonákon, kürtökön. Bernsteint így ír a műről (i.m. 238–239. oldal):

E négy hang valamennyi közül legnagyobb mértékben Richard Strauss híres szimfonikus költeményében, a Halál és megdicsőülés végén diadalmaskodik. Az egész végső apoteózis épp ezzel a négy hanggal kezdődő témára épít. ... [majd] egyre újabb variációk jönnek létre. És mindez befejeződik e négy hang ragyogó, misztikus átélkesültségével – felkapaszkodva a legalsó regisztertől a mennyei magasságig.

A hangok variációi – Hangismétlés

A következő trükk, amit nagyon gyakran alkalmaznak a zeneszerzők, a hangok ismétlése:

Vagy egy kicsit gyorsabb ritmusban:

Így kezdődik Rossini: A sevillai borbély (1816) című operájában az 1. felvonás fináléja. Bartolo, Figaro, Basilio, végül a gróf egymás után megismétli a dallamot (mindig a „Si signor” után jön a következő szereplő). Vegyük észre, hogy a dallam a *mi*-ről visszaindul, de nem hagyja ki a felfelé haladó ívből hiányzó *ti*-t, illetve *lá*-t.

Rossini nem kíméli sem az énekeseket, sem a zenekart, a tempó örületesen gyors. Szinte csak úgy tudjuk felismerni négy kis hangunkat, ha a modern technika lehetőségeit kihasználva először lassítva hallgatjuk meg.

Egy kicsit változatosabb ritmussal, s az első ütemet megismételve a népszerű kánonra ismerünk rá: *Ég a város, ég a ház is, Nem is egy ház, hanem száz is, Tűz, tűz...*

Általában azt hiszik, hogy a dalocska az 1666-os nagy londoni tűzvész emlékét örökíti meg. De ráakadtak egy 1580-ból származó, skót lant-kéziratban a Kings College könyvtárában, a Cambridge University-n. Ennek szövege szerint természetesen Skócia ég. © Szövege és dallama megtalálható a weben:

<http://www.pbm.com/~lindahl/ravenscroft/songbook/scotland.html>

Számtalan további példát említhetnék, ha nem is minden hangot ismételnék meg a négyből. Egy kellemes meglepetés a következő dallam. Mielőtt tovább olvasnánk, próbáljuk meg eldúdolni, s kitalálni, honnan származik. Tudjuk, úgy kezdődik, hogy *szó-dó-dó-ré-ré-mi...* ☺

Remélem, sikerült. Papageno híres áriáját idéztük Mozart: A varázsfuvola (1791) című operájának 2. felvonásból: *Egy tűzről pattant lányka, Ki hetyke, fürge, friss...*

Az opera bájos előadását láthattuk a HoppArt társulattól. A társulatot a Színház- és Filmművészeti Egyetem 2007-ben végzett hallgatói alkotják, akik elhatározták, hogy a diploma megszerzése után is együtt maradnak.

Gershwin: Porgy és Bess (1935) című daljátékában a 2. felvonás elején hangzik el Porgy híres dala, amely pontosan ugyanúgy kezdődik, mint Papageno áriája. A *dó*-t és a *ré*-t ismétli, csak a két *ré* közé beilleszt egy kis díszítést. Így a *dó*-t háromszor halljuk:

Papageno: Vári-Kovács Péter és Papagena: Roszik Hella (2008, MTV)

Az ín-ség ná-lam a va-gyon, A sem-mi leg-nagyobb kincs
Marc Antoine Charpentier Te Deumjának (1690) Prélude-je csak a *dó*-t ismétli meg kétszer, aztán továbbhalad:

Az eredeti előadásmód szerint feltűnően harsányan szólaltatják meg ahhoz képest, hogy miséről van szó. A dallam ismerős lehet a számunkra, mert az Eurovision szignáljában is elhangzik.

A következő zenemű pontosan ugyanúgy kezdődik, mint a Prelude (az első hat hang megegyezik vele!), de a *dó* ismétlése után egy nagyon változatos dallamot indít, mire felér a *szó*-ra:

Aaron Copland: Appalache-i tavasz (1944) című művét Martha Graham balettjére komponálta. Ha meghallgatjuk, tapasztalhatjuk, mennyire sokféle hangulatot tud elővarázsolni a zeneszerző ugyanarra a dallamra.

Copland valójában a shaker szekta egyik dalát, a Simple Gifts-et idézte. A shakerek sok ezer dalt írtak. A híres Simple Gifts-et Joseph Brackett komponálta 1848-ban. Bár néha munkadalként vagy himnuszként említik, valószínűleg táncdal volt. Eredetileg egyetlen versszakból állt: *'Tis the gift to be*

Vadászkar, Stuttgart, 1981 (NVC Arts)

simple, 'tis the gift to be free, ... Később azonban több versszakkal egészítették ki, és sok zeneszerző felhasználta a témát. A King's Singers együttes előadásában vált világszerte népszerűvé. Barack Obama elnöki beiktatásán is elhangzott.

Gershwin, Charpentier és Copland dallama felment a *szó*-ra, csak némi kitérőket iktattak közbe. A következő mű szintén a *dó*-t ismétli, először elidőzik egy kicsit rajta, de utána nyílegyenesen megy tovább a *szó*-ig:

Carl Maria von Weber: A bűvös vadász (1821) című operájából halljuk a híres vadászkart:

*Be jó künn az erdőn, ha áll a vadászat,
Ha pirkad a hajnal és fölkel a nap!
A kürt szava harsan, a sok lovas vágat,
És csörtetve űzi a fürge vadat.*

*Ez fölséges élet, ez férfihez illik,
Ez edzi az izmot és jókedvet ad,
Ha visszhangot vernek az erdők, a sziklák,
Hej, szebben és vigabban cseng a pohár.*

A bűvös vadászt a stuttgarti operaház bűbájós DVD-felvételén csodálhatjuk meg.

Nos, a *dó* ismétlésénél tartunk, kimeríthetetlen lehetőségek közepette. Háromszor hangzik el egymás után egy kedves magyar népdalban, amely megismétli magát az első ütemet is:

Nem ka-pá-lok, nem ka-szá-lok, Fa-ze - kas-i - nas - nak ál - lok

Énekeljük tovább: *Apró csuprokat csinállok, Abból kávéznak a lányok.*

Már eddig is szerettem volna magyar népdalt idézni, de sajnos még kollégáim segítségével sem találtam olyat, ami *szó-dó-ré-mi*-vel kezdődött volna (ismétlések nélkül). Úgy látszik, ez a kezdet távol áll a magyar dallamvilágtól, inkább a nyugat-európaire jellemző hangsor.

A népdalhoz hasonlóan, szintén háromszor ismétli meg a *dó*-t egy világhírű dallam:

Vivien Leigh és Robert Taylor feledhetetlen alakítása a Waterloo Bridge-ben sokak számára emlékezetes maradt. Bár 1940-ben mutatták be (ráadásul egy 1931-es film átdolgozása volt), azóta gyakran látható, még a magyar tévécsatornákon is.

A dalt Búcsú keringő (Farewell Waltz) címmel konferálják be a filmben. Nálunk inkább ballagási nótaként ismeretes (*Jut még eszedbe kedvesem A boldog ifjúság...*). Magyarországon egyébként a II. világháború után terjedt el Gyertyafény keringő címmel (*A hold benéz az ablakon, A szobámban gyertya ég...*). Rákosi János szövegét Kelly Anna énekelte.

*Robert Taylor és Vivien Leigh
a Waterloo Bridge-ben*

Az eredeti forrás azonban egy régi skót dal, az Auld Lang Syne (~ „régés-régen”). Robert Burns versének tartják, mert 1788-ban ő küldte el egy könyvtárnak. Burns azonban sosem állította, hogy ő írta volna. Annál is inkább, mert James Watson már 1711-ben kinyomtatta. A szöveget Weöres Sándor műfordításában olvashatjuk (Haj-hajdanán) a Burns-köteteken.

A dal tradicionálisnak számít az angolszász nyelvterületen. Gyakran éneklük újkor, illetve valamilyen búcsúzásakor. Rengeteg filmben, albumban, sőt operában idézik.

Ugyancsak háromszor ismétli meg a dó-t, majd némi átvezetésekkel a másik három hangot Wolfgang Amadeus Mozart a G-dúr hegedűversenyben (1775). Motívumunk a Rondó tétel egyik közjátéka:

Érdeemes meghallgatni Isabelle Faust előadásában, mert egy igazi, 1704-ben készült Stradivari-hegedűn játszik.

Lehet-e még az ismétléseket fokozni, négyszer, ötször vagy még többször megismételni a dó-t? Bizony lehet. A „nagy” Mozart édesapja, Leopold Mozart D-dúr trombitaversenyének (1762) 2. tételében hatszor ismételi! Ráadásul nem csak a dó-t, hanem a mi-t is:

Figyeljük meg, hogy némi díszítésekkel, de a dallam felmegy a szó-ig, ahogy azt már sokszor tapasztaltuk.

A versenyben ismét a fiú jön. Ha a papa hatszor, akkor Wolfgang hétszer ismétli a dó-t, majd a ré-t! Esz-dúr kürtversenyében (1787) így szól a 3. tétel rondó-témája:

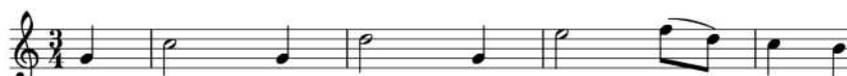
A dó-t hétszer sikerült megismételni, a szó viszont nyolcszor szerepel egymás után Rossini Tell Vilmosában (1829), a nyitány közismert Galoppjában:

Rossini utolsó operáját, a Tell Vilmost mindössze 37 éves korában írta, s utána még 39 évig élt. „Jobbat nem tudok, rosszabbat pedig nem akarok írni” – mondta a zeneszerző.

Kicsit fogjuk vissza magunkat, maradjunk csak három ismétlésnél. Wolfgang Amadeus Mozart nem egymás után, hanem a többi hanggal felelgetve ismétli meg a szó-t A varázsfuvolában (1791) és a Figaro házasságában (1786). Érdekes összehasonlítani egymással a két kottát!

Sarastro így énekel A varázsfuvola 2. felvonásában:

Ó Í - zisz és O - zi - risz, jár - jon

Most tegyük át az első szó-t a dó mögé, és felhangzik Cherubino áriája a Figaro házassága 2. felvonásából:

Asz - szo-nyok, lá - nyok, kér - dez - lek én

Cherubinót, a minden nőbe szerelmes fiatal fiút – aki most éppen a grófnénak teszi a szépet – a kor szokása szerint énekesnő játszotta a színpadon. Az ilyen, úgynevezett nadrágszerep nem csak az operákban, hanem a prózai darabokban is gyakori megoldás volt.

Búcsúzzunk az ismétlésektől egy mese-szép dallammal, amelyben a két *szó* előre jön a *dó* elé! Idézzük fel Mendelssohn: Szentivánéji álom balettzenéjéből (1842) a Nocturne-t.

Látogassunk el a bűvös erdőbe, ahol Titánia éppen alszik. Jön Oberon, virágjának csodatévő nedvét Titánia szemébe csöppenti, hogy beleszeressen az első lénybe, akit ébredés után meglát. A csintalan Puck odavezeti Zubolyt, akinek szamárféjet varázsoltak. Nézzük a balettet, és gyönyörködjünk Mendelssohn csodálatos muzsikájában!

*Cherubino és a grófné
Le Théâtre des Champs-Élysées, 2004
(TV Mezzo)*

A hangok variációi – fordított sorrend

Ha azt hinnénk, hogy lehetőségeink végére értünk, akkor nagyot tévedünk. Inkább csak elkezdünk a különböző feldolgozásmódok vizsgálatát. Hallgassunk csak bele Händel: A messiás (1742) című oratóriumában a 3. rész 1. áriájába, amely éppen a 2. részt záró Halleluja-kórus után hangzik el. A vonósok többször megisméltik a következő dallamot:

Ez bizony a jól ismert motívum, csak éppen fordítva, a *mi*-től halad lefelé a *szó*-ra. Méghozzá kétszer egymás után, egy oktáv hangközzel. Nem véletlenül emeltem ki a műből. A hagyomány szerint innen ered a londoni Westminster harangjának negyed órás ütése, illetve a háromnegyed órás ütés végén is elhangzik. Először egyébként Cambridge-ben az egyetemi templom harangja zengett így, és csak a XIX. században szólalt meg Londonban.

A harangok persze Isten dicsőségét zengik, mert a fenti motívum többek között éppen a „tudom, hogy a megváltóm él” szöveget illusztrálja az áriában (Jób 19: 25-26). Károli Gáspár fordítása szerint [2]:

*Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.
És miután ezt a bőrömet megrágnak [a férgek], testem nélkül látom meg az Istent.*

A sorrend variációi

De térjünk vissza a Westminster harangjaihoz. A harangok által játszott ötféle variációból négy elhangzik az egész órás ütéskor (a fordított sorrend éppen nem):

2 - 4 - 3 - 1 2 - 3 - 4 - (1) 4 - 2 - 3 - 1 1 - 3 - 4 - 2

Akármennyire is hihetetlen, még a harangzúgásból is született zenemű. Louis Vierne Westminsteri harangok (1927) című orgonaműve a harangütéseket idézi. A zenetörténészek szerint a zeneszerző sohasem járt Londonban, egy ismerőse dúdolta el neki a dalmot. A történetben mindig megemlítik, hogy a barát valószínűleg hamisan dúdolt, hiszen a 2. ütem utolsó hangja Vierne-nél nem *dó*, hanem éppen a motívumból hiányzó *szó*. Mi persze tudjuk, a zeneszerző csak kiigazította a harangok hamis játékát! ☺

A harangok újabb ötletet adnak. Variáljuk a hangok sorrendjét! Első példám tulajdonképpen nem változtat a sorrenden, csak a *szó*-t teszi a motívum végére. Ez éppen az eredetileg „hamis” ütem, csak *szó*-val. Így kezdődik a Kacagódal Johann Strauss Denevérjének (1874) 2. felvonásában:

Ej, már - ki úr

A refrén pedig visszahozza a fordított sorrendet:

Ne-ve-tek csak, ha - ha - ha, Ne cso-dál - ja ha - ha - ha

Prokofjev 5. szimfóniájának (1944) zárótételében újabb variációt idéz, a *mi-ré-szó-dó* után visszamegy a *mi*-re. Ez a sorrend már nem szerepel a harangszóban. A hangszerek szinte egymással versenyre kelve adják elő a motívumot a műben:

Variációk és hangisméltés

Az eredeti sorrendnél elég sok példát mutattam a hangisméltésre. Most csak két dalmat következik:

Ha nyíl - nak a völgy-ben a kék i - bo - lyák

A vidám földműves eredetileg sváb népdal volt (*Jaggele, Jaggele, Bira Schüttla*), majd némi kerülővel jutott el hozzánk. Jól ismert szövegét Rossa Ernőnek (1909–1972) köszönhetjük, aki rengeteg mozgalmi és egyéb dalt írt, illetve fordított. Ő alkotta meg a *Hull a pelyhes fehér hó* magyar szövegét is.

Nem véletlenül idéztem ezt a sváb népdalt. Wolfgang Amadeus Mozart Haffner-szerenádjának (1776) Menüett tétele ugyanis éppen ennek a népdalnak a paródiája. Érdeemes meghallgatni!

Zárjuk a hangok variációit és az ismétléseket Dvořák Új világ szimfóniájának (1893) közismert dallamával, a 2. tétel főtémájával. **Az első 22 hang a mi 4 kis hangunk ismétlődése** különböző sorrendben, csak a szó-t emeli meg egy oktávval feljebb:

Moll dallamok

De még mindig nincs vége négy kis hangunk titkainak. A következő trükkre Richard Strauss mutat példát Till Eulenspiegel (1895) című szimfonikus költeményében. A motívum a gézengúz felbukkanását jelzi, sejteti, hogy már megint valami mókán töri a fejét:

Till Eulenspiegel motívuma

moll-skála

Lám csak, visszatértünk az eredeti sorrendhez (*szó-dó-ré-mi*), de a *ré* és a *mi* közé befurakodott egy kis hang. Váltuk le ezzel a félhanggal a *mi*-t, így az úgynevezett moll skálához jutunk! Itt jönnek csak az igazi meglepetések.

Egyelőre térjünk vissza az eredeti sorrendhez. Első példám a mollra – pihentető a ránk váró nagyszerű zeneművek előtt – egy olasz partizándal a II. világháborúból:

Ha partizán vagy, vigyél el innen, Ó, bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao

A dal Tom Torriglia és Nicoletta Umili hangulatos előadásában nézhetjük meg a Youtube-on: <http://www.youtube.com/watch?v=C-bI5-eCh68>

Ugyanez a moll kezdet hangzik fel Ambroise Thomas francia zeneszerző Raymond (1851) című operájának nyitányában:

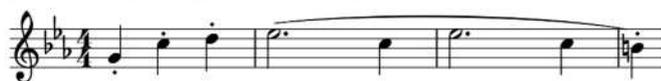
A dallam eléggé közismert, az opera már nem annyira. Thomastól inkább a Mignont és a Hamletet szokták előadni.

Beethoven megrézfál bennünket Pathetique (1798) zongoraszonátájában, amelynek így kezdi 3. tételét:

Ez bizony nem más, mint a négy kis hangunk, eredeti sorrendben, moll változatban.

De a zeneszerző ki akarta próbálni, hogy mennyire figyeltünk rá. Az 1. tétel egy eldugottabb helyén ugyanis már megszólaltatta a motívumot, kissé módosított formában:

Zenei kirándulásunk csúcspontjai következnek, pontosabban a csúcspont alatti csúcok! ☺ Verdi Requiemjében (1874) a Lacrimosa kezdete mi más lehetne, mint a szó-dó-ré-mi moll változata:

Lacrimosa dies illa, Qua resurget ex favilla, Judicandus homo reus.

Könnyel árad ama nagy nap, Hamvukból ha föltámadnak A bűnösök, s számot adnak.

Bevallom, haragszom Verdire. Számomra a zeneirodalom egyik csúcspontja Mozart Lacrimosája. Ha nem lennék elfogult Mozart irányában, akkor el kéne ismernem, hogy Verdi (majdnem) ugyanolyan jót írt. De mivel elfogult vagyok, Mozartét sokkal jobbnak tartom. ☺

Egy másik bensőséges moll dallam Solveig dala, Edvard Grieg Peer Gyntjéből (1875). Solveig Peer Gyntnek éneklé, aki réges-régen elhagyta őt, és messze jár:

Már búcsúzik a tél, majd elmúlik a tavasz, Majd elmúlik a tavasz.

Érdemes odafigyelni a felvétel helyszínére. A berlini Waldbühne völgyét egy jégkorszaki folyó alakította ki. Az erdei színházat a fasiszták építették meg, és Hitlernek is volt itt páholya. A 30 méter mély völgyben 23 ezren férnek el. A Mezzo TV nagyon jó hangulatú koncertekről szokott közvetíteni, amelyek a végén általában eléneklik a tradicionális dalt, a Berliner luftot.

A sorrend variációi, ismétlések

Az idézeteket mollban szintén folytathatnák a sorrend variációival, a hangismétlésekkel. Csak néhány részlet következik.

Bizet Carmenjében (1874) a 2. felvonás nyitánya (pontosabban a közjáték a két felvonás között) a variációkra és az ismétlésekre is mutat példát:

Először a fagotton szólal meg a motívum, majd némi zenekari rész után a klarinéton és a fuvalán ismétlődik. A végén egymásnak felelgetnek a fúvósok.

Carmen áriája, a Cigánydal viszont – amely szinte azonnal az előző közjáték után hangzik el – visszatér az eredeti sorrendhez:

Wagner operáiból, különösen a Nibelung-tetralógiából számtalan részletet idézhettem volna, már az előzőekben is. Szándékosan fogtam vissza magam, s csak egyetlen példát hagytam meg. ☺ Kétszer ismétli a *dó*-t a sorrend variációjával Brünnhilde, a walkür, amikor A walkür (1870) című operában közli Sieglindével, hogy terhes. Sieglinde születendő fiát el is nevezi Siegfriednek. „*A földön nem volt oly hős*” – énekli Brünnhilde, amikor az összetört kard darabjait átadja Sieglindének, amivel majd a tetralógia következő részében Siegfried megöli a sárkányt:

Carmen szerepében: Marina Domashenko
Berlini Állami Opera, 2006 (TV Mezzo)

Ez a nevezetes Siegfried-motívum többször is elhangzik a tetralógiában. De idézhetnénk a halálhír-motívumot ugyancsak A walkürből, a szerelmi lemondás motívumát A Rajna kincséből, a kürt- vagy az erdei madár motívumot a Siegfriedből stb.

Háromszor ismétli meg a *mi*-t Erkel Ferenc: Bátori Mária (1840) című operájának címszereplője, amikor vőlegényére, István hercegre vár, aki éppen messze földön háborúzik:

Vi - har dü - höng a hon sí - vén

Az ismétlések kedvéért térjünk vissza még egyszer az eredeti sorrendhez. Beethoven mormotás fiúja (~1790) négyszer ismétli meg a *dó*-t, amikor így dalol:

Sok szép or-szág-ban lak-tam én, a - vec que la mar - mo - tte...

A befejező részlet előtt még egy zenemű, amelyben kis motívumunk nagyon változatos formákban ismétlődik meg, szinte az eredeti sorrendben. Csak eléje illesztett egy *dó*-t Bizet: Az arlesi lány (1872) című szvitjében (eredetileg színpadi zenéjében), annak is utolsó, Farandole tételében:

A tétel első részében hatféle feldolgozásban hangzik el a motívum!

Befejezés

Most következik zenei kirándulásunk csúcspontja! ☺ Visszatérünk az eredeti sorrendhez, először mollban. Rossini: Mózes Egyiptomban (1818) című operájában Mózes így imádkozik az Úrhoz (nyers fordítás):

Csillagövezte trónodról, Uram, fordulj felénk!

Összesen hétszer hangzik fel a motívum, tulajdonképpen ebből áll az egész ima. De az utolsó ismétlésnél hirtelen eltűnnek a módosítók a kotta elejéről, a dallam átmegy dúrba:

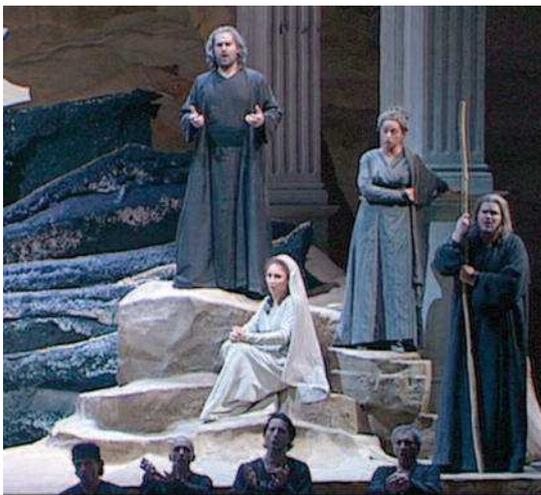

A zenetörténet közismert anekdotája fűződik ehhez a jelenethez. Remélem, az eredeti forrásból, Stendhal: Rossini élete és kora [4] című könyvéből idézem, melyet a szerző 1825-ben írt, Rossini 33 éves korában! A zeneszerző utolsó operája, a Tell Vilmos alig 4 évvel később készült el, így Stendhal majdnem a teljes Rossini-életművet áttekintette!

Nos, Stendhalnál ezt olvashatjuk:

A harmadik felvonásban a Vörös-tengeren való átkelés színpadilag korántsem oldható meg olyan könnyen, mint az egyiptomi sötétség. A tengert az előtérbe kell hozni, hiszen átkelnek rajta. A színház gépésze hihetetlenül nevetséges dolgokat művelt. A földszinti nézők a tengert a saját partjánál öt-hat méterrel magasabbnak látták; a páholyokból pedig remekül megfigyelhették a kis gyerkőcöket, ahogy Mózes szavára szétválasztják a tengert. A közönség harsányan kacagva fogadta a jelenetet. Olyan őszintén mulattak, hogy elfelejtettek bosszankodni és füttyülni.

A fölüjítás előtti napon délben egy barátom – írja Stendhal – ellátogatott Rossinihez, aki szokása szerint ágyban fogadta vagy hűsz barátját. Egyszer csak a társaság nagy örömeire betoppant Totola, a Mózes szövegírója. Köszönés nélkül így kiáltott: „Mester! Mester! Megmentettem a harmadik felvonást.” – „Ej, hát mi az ördögöt tudtál csinálni, szegény barátom?” – kérdezte Rossini. – „Megint a képünkbe fognak nevetni, mint rendszeren.” – „Mester! Írtam egy imádságot a zsidóknak, mielőtt

*Mózes, Anaisz, Mirjam és Eliézer.
Balra a Vörös-tenger hullámai. ☺
Teatro alla Scala, Milano, 2005 (TDK)*

átkelnének a tengeren.” Azzal a nyomorult költő átnyújtja a sorokat Rossininek. Közben hajlong, és váltig ismételteti: „Mester, mester, egy óra alatt írtam meg.” – „No, ha neked egy óra kellett hozzá, akkor én egy negyed óra alatt megkomponálom a zenéjét.” – válaszolta Rossini. Azzal kiugrott az ágyból, csak úgy hálóingben asztalhoz ült, s legfőljebb nyolc vagy tíz perc alatt papírra vetette Mózes imájának dallamát zongora nélkül, miközben barátai tovább társalogtak, a vidék szokása szerint jó hangosan.

Másnap, az előadás harmadik felvonásában, amikor elérkezik a Vörös-tengeren való átkelés híres pillanata, a földszinten már szinte előre általánossá lett a vidám hangulat. Amikor azonban Mózes belekezdett az új áriába, egészen megszűnt a nevetgélés. El sem lehet képzelni azt a mennydörgést, ami a teremben felharsant az ima után; szinte összedőlt a színház. A páholybeli nézők fölálltak, kihajoltak páholyukból, úgy tapsoltak, és teli torokból kiabálták: bello! bello! Soha életemben nem láttam ilyen tombolást, ekkora sikert. Ha erre az imádságra gondolok, majdnem kibuggyan a szememből a könny. – fejezi be Stendhal.

Az áriában Mózes és testvérei, Eliézer, illetve Mirjam éneklük a szólót. Egy-egy versszak után Anaisz, Mirjam lánya a menekülő néppel együtt kórusban könyörög az Úrhoz. Tulajdonképpen miatta van a sok bonyodalom, mert a fáraó fia szerelmes belé, ezért nem akarják hazaengedni a zsidókat. ☺

Louis Engel, angol zenekritikus írta le [5], hogy egyszer, amikor Rossinivel beszélgetett hallhatatlan műveiről, megkérdezte a zeneszerzőt, hogyan jutott eszébe a transzponálás mollból dúrba.

– Elmondjam? – kérdezte Rossini. – Egy kis baleset ért. Éppen vendégségben voltam egy bizonyos B. hercegnőnél, a föld legszenvedélyesebb asszonyánál. Egész éjjel szóval tartott, duókat énekeltünk és így tovább... Nem sokkal e **kimerítő** élmény után bevettem az élénkítőből, amely ott állt az íróasztalon, amikor az imát írtam. Amikor az utolsó kórusrészhez értem, véletlenül a tintatartó helyett az élénkítő üvegcséjébe mártottam a tollam, és pacát ejtettem a kottapapírra. Gyorsan beszórtam homokkal [akkoriban még nem volt itatóspapír], és amikor felszáradt, egy feloldójel állt a szemem előtt. Ez adta az ötletet, hogy átmenjek mollból dúrba. Így e megoldás, ha köszönhető bárminek, akkor az a paca.

Hozzá kell tennünk a történehez: Rossini mindig készen állt egy kis huncutságra, arra, hogy megtréfálja barátait, így e történet valóságtartalma némileg kétséges.

Akárhogy is történt, Leonard Bernstein szavait idézve [6]: *talán jónéhányunknak úgy tetszik, hogy ez a dallam mindig is a sajátunk volt. Érezzük a csodát, az emberi agy kimeríthetetlen tevékenységének, az emberi alkotószellem határtalanságának csodáját. E történelmi négy hangra úgy emlékezhetünk, mint a határtalan emberi változatosság és változékonyság mottójára. Szegezzük íróasztalunk fölé, hiszen hatásosabb mottó, mint a MOSOLYOGJ vagy a GONDOLKOZZ. Ezt sugallja: ÖRVENDJ!*

Joggal állíthatjuk, hogy igazoltuk a címet. Ugyanabból a négy kis hangból kiindulva nagyon változatos műveket ismertünk meg. Meggyőződhattünk a zene végtelen változatosságáról.

Juhász Tibor

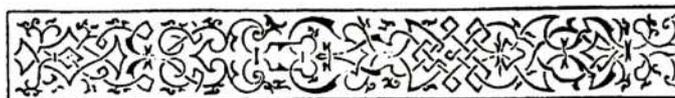
Elhangzott két részben, 2011. március 7-én és május 9-én a Zenebarátok Klubjában (Városi Hangversenyterem, Zalaegerszeg)

Hivatkozások

- [1] Leonard Bernstein: A muzsika öröme (Gondolat Kiadó, 1976, 229–248. old.)
- [2] Szent Biblia (Bibliatársulat, évszám nélkül, 492. old.)
- [3] Biblia (Szent István Társulat, 2006, 590–591. old.)
- [4] Stendhal: Rossini élete és kora (Bibliotheca Kiadó, 1958, 286–289. old.), némileg rövidítve
- [5] Norman Lebrecht: A komolyzene anekdotakincse (Európa Kiadó, 2002, 109. old.), némileg rövidítve
- [6] Bernstein, i.m. 247–248. old. Bevallom, Bernstein Sosztakovics 5. szimfóniájával kapcsolatban írja le ezeket a mondatokat, ezzel fejezi be A zene végtelen változatossága című fejezetet. De Sosztakovics művét éppen azért említi, mert abban is először mollban, majd dúrban szólal meg a négy hang.

Hölgy kalapban
Radics Dorottya (11. N) felvétele

A 2010/2011-es iskolaév krónikája

2010. augusztus

23. Az iskola tantestülete megtartotta alakuló értekezletét. A tanévkezdés legfontosabb teendőinek megbeszélése után Horváth Attila igazgató úr köszöntötte a tanári kar tagjait és az újonnan érkező dr. Beckné Sallay Anikó történelem szakos, illetve Dienes Gyula rajz szakos kollégánkat. Ezt követően a nappali és levelező tagozatos tanulók javító-, különbözeti és osztályozóvizsgáira került sor.
- 24–27. Munkaközösségi, vezetőségi értekezletek.
30. A tanévnyitó értekezleten a tanári kar megvitatta, majd elfogadta az új tanév munkatervét.
31. Rendkívüli körülmények között, az iskola első emeleti folyosóján, megtartottuk tanévnyitó ünnepségünket. A műsort iskolánk vegyeskara adta, Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő vezényletével. Elkészítettünk a nyugdíjba vonuló Szényi Zoltán tanár úrtól, aki munkája elismeréseként átvehette a Móra János-émlékgyűrűt. „A Gimnázium Legsikeresebb Tanára” címet Néz Károly tanár úr nyerte el.

2010. szeptember

1. Első tanítási nap. Az osztályfőnökök kiosztották a tankönyveket, ismertették a tanév feladatait, a tanulók meghallgatták a baleset- és tűzvédelmi tájékoztatót.
Délután került sor Jasmin Dellal rendező „Kanyarog az út – egy cigánykaraván meséi” című filmjének vetítésére. A majdnem kétórás dokumentumfilmet a 14. Titanic Nemzetközi Filmfesztiválon mutatták be először. A film indiai, macedón, román és spanyol roma zenekarok, táncosok amerikai koncertturnéját kíséri végig. Utána beszélgetés zajlott a roma kultúráról és a toleranciáról.
2. Szülői értekezlet az 5. osztályban.
3. A Fotoausstellung von Stefan Koppelkamm c. kiállítás megnyitója a Folyosógalérián.
7. Keresztury-ünnepség Zalaegerszegen, iskolánkat a 9. A osztály képviselte.
- 9–11. Horváth Attila igazgató úr, Németh László programfelelős igazgatóhelyettes úr és Pethő Attila programfelelős-helyettes tanár úr az AJTP tanévnyitó konferenciáján vett részt Veszprémben.
11. A Makovecz Imre által tervezett Millenniumi emlékmű avatása Zalaváron. Fellépett a gimnázium vegyeskara, vezényelt Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő.

Borsos Anna (11. B) gitározik a TÁMOP-pályázatok nyitórendezvényén

21. TÁMOP programok nyitórendezvénye, sajtótájékoztató és fogadás.

1. Tehetséggondozás a Zrínyi Miklós Gimnáziumban.
2. Pedagógusképzések a Zrínyi Miklós Gimnáziumban.
3. Audiovizuális emlékgyűjtés, szemtanúk és krónikások.

A projektek az Európai Unió támogatásával és az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósulnak meg.

2010. október

1. Elindult az európai uniós támogatást élvező, a Göcsej Múzeummal közösen megszervezett „Varázslatos ezer év” című program. A szakkörökön, témnapokon a diákok megismerhetik környezetük történelmét, kultúráját, hagyományait. Játékos időutazás keretében betekintést nyernek a középkor világába, a fazekasság több száz éves történetébe. Az iskolai oktatást egészíti ki a történelmi események vizsgálatához kapcsolódó régészeti források megismertetése és a vizsgálati módszerek bemutatása. A gyerekek kirándulást tesznek egy-egy ásatás helyszínére is. Felfedezik a különböző történelmi korok megyei építészeti- és képzőművészeti alkotásait. Az egyik témnapon „A kályhától a derűtséget sugárzó domborművekig” címmel Németh János keramikusművész munkásságát mutatják be, egy másikon a régmúlt idők történelméhez kapcsolódó hagyományokat.
5. Szülői értekezletet tartottak az osztályfőnökök.
6. A Folyosógalérián megemlékeztünk 1849. október 6-ról. A tornateremben az iskola tanulói és tanárai egyszerre szavalták el Tompa Mihály „A madár fiahoz” című versét. A mártírok előtti tisztelgésnek ezt a formáját Bokányi Tiborné, az iskola könyvtárosa találta ki és szervezte meg.
8. Kürschák József matematikaverseny.

Október 6. – A tanulók és a tanárok Tompa Mihály versét szavalják

- 8–9. 19. Izsák Imre Gyula természettudományi verseny.
 1. helyezett: Havlik Tamás (Zrínyi Miklós Gimnázium, Zalaegerszeg)
 2. helyezett: Marussy Kristóf (Szent István Gimnázium, Budapest)
 3. helyezett: Morapitiye Sunil (Táncsics Mihály Gimnázium, Kaposvár)
 Különdíjak:
 Matematika: Ván Bálint (Radnóti Miklós Gimnázium, Budapest)
 Fizika: Nagy Miklós (Révai Miklós Gimnázium, Győr)
 Informatika: Takács Péter (Zrínyi Miklós Gimnázium, Zalaegerszeg)
- 11–13. A hagyományos Lang Mária-kosárlabdatornát rendeztük meg iskolánkban.
 14. A matematika OKTV első fordulója.
 14–15. Tantestületi kirándulás. Az úti cél Villány és Pécs volt. Többek közt megnéztük a Munkácsy-kiállítást, a felújított Széchenyi teret, a sétálóutcát és a pal-konyai kerektemplomot.
- 15-ig Különbözeti- és javítóvizsgák a levelező tagozaton.
 18. A városi Deák-ünnepségen tisztelegtünk iskolánk egykori névadója előtt. Gimnáziumunkat a 9. B és a 9. N osztály képviselte.
 19. Az iskolai szülői munkaközösségének választmányi ülése.
- 18–28. Az őszi érettségi vizsgák írásbeli része.
 22. Megemlékezés október 23-áról a 11. B osztály közreműködésével. A műsor összeállításában Szűcsné Jóna Ágota tanárnő és Pethő Attila osztályfőnök úr segített. A Folyosógalérián kiállítással tisztelegtünk 1956 hősei és mártírjai előtt. A délutáni gólyaavatót a 10. A osztály szervezte, és a 9. A osztály nyerte meg. Így jövőre ők állíthatják össze a „golyák” számára a feladatokat. Este golyabál zárta a napot.
26. A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriumi ülésen döntött az oktatást segítő pénzügyi támogatások odaitéléséről.

Az Izsák-verseny győztesei a zsűrivel

27–29. Monok Zoltán irányításával a 10. B osztály tanulói rendbe tették egykori tanáraink sírját, és az iskola nevében koszorút helyeztek el.

2010. november

8. Az őszi szünet utáni első tanítási nap.
A történelem OKTV első fordulója.
9. Tantestületi megbeszélés.
A földrajz OKTV első fordulója
Fogadónap 5., 7., 9., 11., 13. évfolyamon tanuló diákok szülei számára.
10. A magyar nyelvi OKTV első fordulója.
- 10–15. Emelt szintű szóbeli érettségi vizsgák.
10. A Nemes Tihamér OKSZTV (programozás) első fordulója (5–8. évfolyam).
11. Orsós Zsolt, a „Szolidaritás nagykövete”, előadást tartott a 7. osztályban. A 30 éves vak sportlót a Nemzeti Erőforrás Minisztériuma Szociális, Család- és Ifjúságügyért Felelős Államtitkársága bízta meg azzal, hogy a szolidaritás nagyköveteként járja a hazai iskolákat.
A Nemes Tihamér OKSZTV (programozás) első fordulója (9–10. évfolyam).
Az informatika II. kategória OKTV első fordulója.
Fogadónap a 6., 8., 10. és a 12. évfolyamon tanuló diákok szülei számára.
- 11–12. Pályaválasztási kiállítás a Városi Sportszarnokban.
12. A 12. B osztályos Némethy Anna osztálytársai és Néz Károly, illetve Pethő Attila tanár urak segítségével jótékonyági koncertet szervezett. Az 500 forintos belépőjegyek bevételéből az iszapkatasztrófa károsultjait támogatták

Tanári kirándulás Pécsre

a diákok. Fellépett Vissi Barnabás, Pánczél Kristóf, Karát Eszter, a Soldier Side, a Téglagyári Megálló, a RADIOWAVES, a P-HILL, a Kill-Roy, Kovács Anikó és Takács Anna.

15. A magyar irodalom OKTV első fordulójá.
Megyei matematikaverseny.
Az Országos angol nyelvi verseny iskolai fordulójá (7–8. évfolyam).
16. Az angol nyelvi OKTV első fordulójá.
A Varga Tamás matematikaverseny első fordulójá.
18. A fizika OKTV első fordulójá.
A Nemes Tihamér OKSZTV (alkalmazói) első fordulójá.
Az Országos német nyelvi verseny iskolai fordulójá (7–8. évfolyam).
- 18–19. Pályaválasztási napokon tájékoztattuk a gimnáziumunkba készülő gyerekeket és szüleiket az iskola indítandó osztályairól, a felvételi feltételekről és az itt folyó nevelési, oktatási munkáról.
- 19–20. Középszintű szóbeli érettségi vizsga.
AJTP labdarúgó torna Székesfehérváron.
22. A kémia OKTV első fordulójá.
23. A francia nyelvi OKTV első fordulójá.
A Zalaegerszeg Megyei Jogú Város KEF által szervezett Veszélyváltán vett részt a 9. A, a 9. B és a 9. N osztály. A városi iskolák versenyét a 9. A osztály nyerte meg.

Október 23-i ünnepség a 11. B előadásában

24. Néz Károly tanár úr és a 12. B osztály küldöttsége Kolontárra utazott, ahol egy iszapkárosult család számára átadták a jótékonyági koncert bevételeit. Az informatika I. kategória OKTV első fordulója. Pilot-vizsga keretében a 12. N osztályos tanulók kipróbálhatták az iskolánkban idén elindított német nyelvű DSD-vizsgát. A DSD-vizsga két nyelvi szinten szerezhető meg: B1 és C1. A C1-es szint elérésével külön nyelvi felvételi nélkül lehet bejutni a német egyetemekre, főiskolákra, illetve 50 plusz pont jár érte a hazai felvételi eljárásban a felsőoktatásban.
25. A biológia OKTV első fordulója. A nyolc évfolyamos gimnáziumi osztályba készülő tanulók és szüleik számára tájékoztatót tartottunk.
29. A német nyelvi OKTV első fordulója.

2010. december

7. Tantestületi megbeszélés.
DSD írásbeli vizsga.
A THE (Tudományos, hasznos, emberi) 25 középiskolát felkereső országjáró, tudománynépszerűsítő körútja, a Tudománynépszerűsítő Roadshow, iskolánkba is elérkezett. Látványos, érdekes, sok újdonságot felvonultató előadásokat és kísérleteket tekinthettünk meg.
9. Az Arany Dániel matematikaverseny első fordulója.
10. Az írásbeli felvételi vizsgára való jelentkezés és az AJTP pályázatok benyújtási határideje
11. Munkanap december 24. helyett.

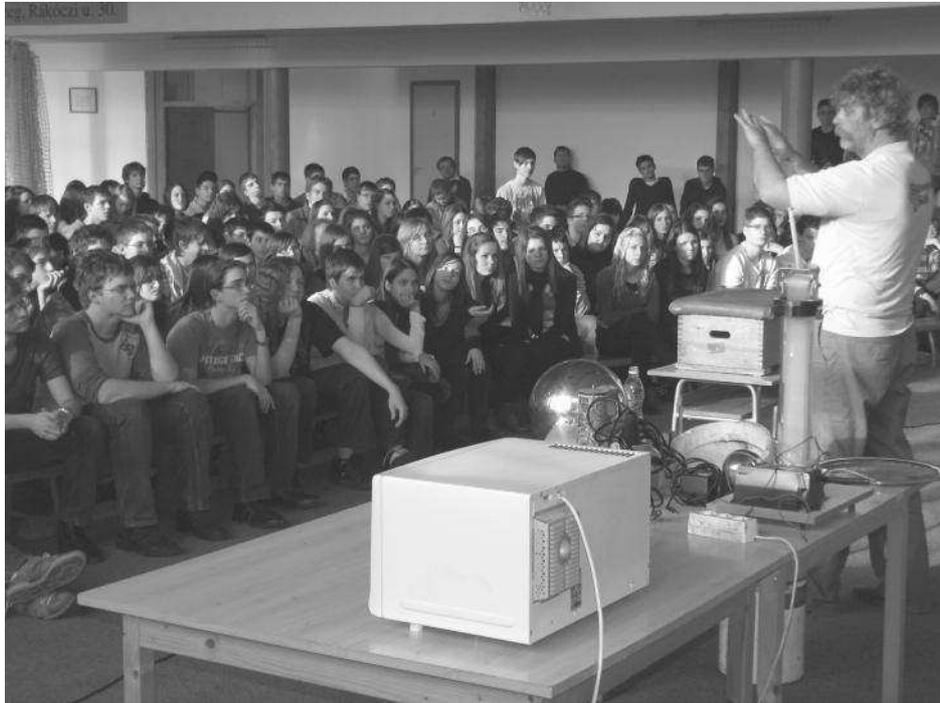

Fogadalmat tesznek a gólyák

- 14–16. Írásbeli beszámolók a levelező tagozaton.
17. Ifjúsági zenei bérlet – a Savaria Szimfonikus Zenekar Erkel Ferenc műveiből összeállított hangversenye a tornateremben.
19. A gimnázium szülői munkaközösségének vezetője, Gyuk Zsolt, a tanári kar képviselőjében Gyimesi Márton tanár úr és a diákságot képviselő 3 tanuló látogatást tett Csáktornyára, ahol koszorút helyeztek el Zrínyi Miklós szobránál. A költő és hadvezér halálának évfordulóján így emlékeztünk meg iskolánk névadójáról.
20. Karácsonyi koncert a zsinagógában. A koncerten közreműködött a gimnázium vegyeskara, a kiscsángisták kórusa, a 6. osztályosok betlehemező csoportja. Felléptek iskolánk hangszeres- és énekes szólistái, szavalói. A műsor szerkesztésében és elkészítésében Gyutainé Kiss Gabriella, Hajduné Szabó Ágnes és Szücsné Jóna Ágota tanárnők vettek részt.
21. A szeretet ünnepére készült az iskola. A 11. N osztályos diákok, Juhász Ildikó tanárnő segítségével, szívhez szóló műsorral ajándékozták meg társaikat és tanáraikat.

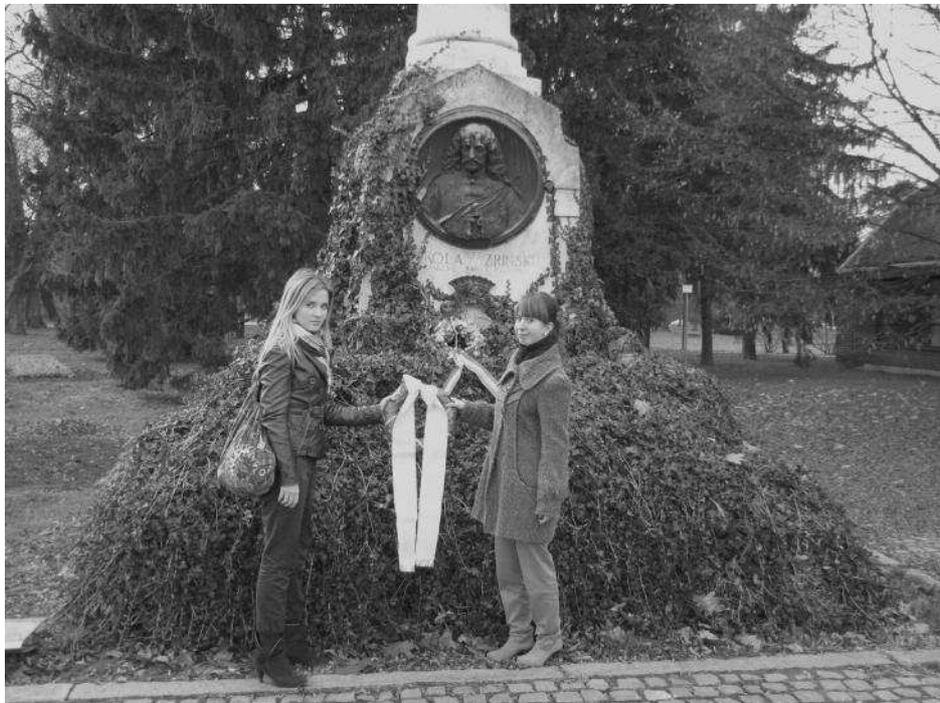
2011. január

3. A téli szünet utáni első tanítási nap.
4. Tantestületi megbeszélés.

Kísérleti bemutató a Roadshow-n

6. A matematika OKTV második fordulója.
7. A félévi magatartás- és szorgalom jegyek lezárása.
8. Az informatika II. kategória OKTV második fordulója.
- 10–13. Szóbeli beszámoló a levelező tagozaton.
10. A mozgóképkultúra és médiaismeret OKTV első fordulója.
A földrajz OKTV második fordulója.
11. Zrínyis Fotó Szalon 2011. címmel fotókiállításon mutatkoztak be iskolánk tehetségesen fényképező, izgalmas látásmóddal rendelkező tanulói.
A Varga Tamás matematikaverseny második fordulója.
12. A „Szép magyar beszéd” verseny területi fordulója (5–8. évf.).
A Kitaibel Pál-verseny iskolai fordulója.
14. Osztályozó konferencia a 13. A, 13. B, 12. N, 9. A, 9. B és az 5. osztályos tanulók félévi munkájáról.
19. DSD nyelvvizsga szóbeli része.
Az Implom József helyesírási verseny megyei fordulója.
A Kozma László Országos Informatika Alkalmazói Tanulmányi Verseny első fordulója.
20. Géniusz Tehetségnap. A diákok délelőtt az építészettől az ügyészi munkán át az intelligens járművekig sokféle előadást hallhattak. Az előadásokat többségében régi tanítványok, illetve jelenlegi tanárok és tanítványok tartották. A

Koszorúzás Csáktornyan

város oktatási intézményeiből érkezett érdeklődők konferencián vettek részt. A megyeszékhelyen működő felsőoktatási intézmények vezetői ismertetőt tartottak képzéseikről. A Magyar Génius Program projektmenedzsere, Bajor Péter pedig a tehetségügy aktuális kérdéseiről, valamint a hazai és az uniós források felhasználásával megvalósul és egyre gyarapodó tehetségpontokról szólt. A diákok az előadásokat követő fesztiválon művészeti produkciókkal léptek fel.

21. Írásbeli felvételi a nyolc évfolyamos gimnáziumba.
22. Egységes írásbeli felvételi a 8. osztályosoknak.
- 21–22. Találkozás az AJTP-ba jelentkezett tanulókkal.
25. Tantestületi értekezlet, témája az első félév értékelése.
Az Országos angol nyelvi verseny megyei fordulója (7–8. évfolyam).
- 27–28. A Szépirodalmi Műhely a „virágos aulában” nagy sikerrel mutatta be Shakespeare „Szentivánéji álom” című művét.
Pótfelvételi a nyolc évfolyamos és a 8. osztályos tanulók számára.
29. Tehetséggondozó írásbeli felvételi a 8. osztályosoknak.
31. Ifjúsági zenei bérlet – a Budapest Saxophon Quartet fellépése a tornateremben.

A 11. N karácsonyi műsora

2011. február

1. Borbás György-émlékiállítás megnyitója. Tanári, alkotói és emberi nagyságát Németh János keramikumművész méltatta. A Folyosógaléria neve Borbás György Galériára változott.
A német nyelvi (I. kategória) OKTV második fordulója.
Az Öveges József fizikaverseny iskolai fordulója.
2. A német nyelvi (II. kategória) OKTV második fordulója.
3. Pótló tehetséggondozó felvételi vizsga.
Az angol nyelvi OKTV második fordulója.
4. Találkozás P. Szabó Ferencsel. A 80. születésnapját ünneplő jezsuita szerzetest, teológust, tanárt Péntek Imre, a Pannon Tükör főszerkesztője és Bertók Éva tanárnő köszöntötte. Iskolánk tanulói műsorral kedveskedtek a vendégnek.
A francia nyelvi OKTV második fordulója.
5. A gimnázium tanszervelete és a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány 19. alapítványi bálját Gyutai Csaba polgármester úr, a bál egyik fővédnöke nyitotta meg. A vendégek szórakoztatására összeállított műsorban a Gála Táncegyüttes, a Speed Kötélugró Klub szerepelt. Borsos Anna (11. B), Karát Eszter (11. B) és Kajos Dorka (11. B) énekelt. Zongorán kísérte őket Pánczél Kristóf és Geiger Bianka (11. B). A műsor legnagyobb tapsot arató része a

Karácsonyi koncert a zsinagógában

tanári kórus szereplése volt. A nyitótáncot a Gála Táncegyüttes táncolta. Az alapítvány bevételeinek jelentős részét a Dienes Gyula művésztanár, Németh János művész úr, Págyi Zsóka kerámiaművész, Szabolcs Péter művész úr és Szényi Zoltán művész úr által felajánlott 1-1 műalkotás kisorsolásának köszönhető. Az est házigazdái Horváth Gyula és Plesz Márta voltak, a rendezvény főszervezője Pethő Attila tanár úr.

Az informatika (I. kategória) OKTV második fordulója.

8. A kémia OKTV második fordulója.
9. A „Szép magyar beszéd” verseny megyei fordulója (5–8. évf.).
Az Irinyi János kémiaverseny iskolai fordulója.
10. Szülői értekezlet.
A fizika OKTV második fordulója.
14. A biológia OKTV második fordulója.
A megyei angol nyelvi verseny írásbeli fordulója.
15. Az érettségi vizsgára és a továbbtanulásra való jelentkezés határideje.
A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaverseny iskolai fordulója
16. A Simonyi Zsigmond helyesírási verseny iskolai válogatója (5–8. évf.).
A tehetséggondozó iskolák közül iskolánk az Akkreditált Kiváló Tehetségpont címben részesült.
- 17 Az Arany Dániel matematikaverseny második fordulója.
Megyei fizikaverseny iskolai fordulója (7 évfolyam).

**Péntek Imre és vendégei a tehetségnapon
a Pannon Tükör című folyóiratról beszélgetnek a diákokkal**

18. Szalagavató ünnepség és bál. A Városi Kiállító- és Hangversenyteremben tartotta 4 végzős osztályunk a szalagavató ünnepséget. A tanárok nevében Orbán Edit tanárnő, a 13. A osztály osztályfőnöke mondott köszöntő beszédet. A diákok nevében Benkő Claudia Ágota, 13. B osztályos tanuló szólt. A műsorban közreműködtek a Szépirodalmi Műhely végzős tagjai (Balogh Tamás, Benkő Claudia, Farsang Zsófia, Tóth Tamás), Hegyi Anett, Gyutai Csenge, Takács Orsolya, Gróf Szabina és Vissi Barnabás. Az est házigazdája Németh Andrea és Bíró Bálint volt. A műsort Bajnóczy Zoltán, Bertók Éva, Bokányi Tiborné és Gyutainé Kiss Gabriella állította össze. 19 órakor a gimnáziumban folytatódott az ünnepség. A végzős osztályok táncbemutatóját vacsora, majd szalagavatói bál követte.
A Zrínyi Ilona és Gordiusz matematikaverseny megyei fordulója.
19. Curie környezetvédelmi emléktverseny területi fordulója.
21. Az Országos Szilárd Leó fizikaverseny első fordulója.
23. A „Tiszán innen – Dunán túl” országos népdaléneklési minősítő verseny megyei fordulója Gyenesdiáson.
24. Megyei történelemverseny.
25. A kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapja alkalmából kiállítás nyílt a Borbás György Galérián.
28. A megyei német nyelvi verseny írásbeli fordulója.

A Borbás György-emlékkiállítás megnyitója

2011. március

1. A matematika II. kategória OKTV döntője.
2. A mozgókép és médiaismeret OKTV döntője.
3. A Zala megyei számítástechnikai alkalmazói verseny területi fordulója.
5. Az informatika (II. kategória) OKTV döntője.
Curie kémia emlékverseny területi fordulója.
7. A „Szép magyar beszéd” verseny megyei fordulója.
9. Megyei fizikaverseny.
Simonyi Zsigmond Kárpát-medencei helyesírási verseny megyei fordulója.
10. Az Országos német nyelvi verseny megyei fordulója.
- 11–14. Halász Istvánné tanárnő, Karvalits Levente tanár úr és Székér Gábor tanár úr vezetésével a zrinyisek ismét meghódították Roglát a már hagyományossá váló sítáborban.
11. Az első három tanóra megtartása után ünnepi műsoron vettek részt a tanulók. A 12. A osztály diákjai, a korabeli Bánk bán előadást felidézve, nagy sikerű előadásban emlékeztek meg a nemzeti ünnepről. Felkészülésüket magyartanáruk, Juhász Ildikó és osztályfőnökük, Szőke Károly segítette.
12. „Örökségünk '48” és az „EU komplex állampolgári vetélkedő” országos döntője Budapesten.
16. A mozgókép és médiaismeret OKTV döntője.
Az Irinyi János Országos kémia verseny megyei fordulója Keszthelyen.
17. Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny.

Ruhák – így öltöztek eleink

19. Szakmai nap.
A megyei angol nyelvi verseny szóbeli fordulója.
22. A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaverseny megyei fordulója.
23. Az angol nyelvi I. kategória OKTV döntője.
23. Az angol nyelvi II. kategória OKTV döntője.
25. K&H Csoport „Vigyázz! Kész! Pénz!” országos tudásverseny regionális döntője Pécssett.
26. Az informatika I. kategória OKTV döntője.
A Hermann Ottó országos biológiverseny megyei fordulója.
A Hevesy György országos kémiaverseny megyei fordulója.
- 25–27. Amatőr Kosárlabda Diákolimpia döntője Mezőtúron.
28. Ifjúsági zenei bérlet a Söndörgő együttes fellépésével. A zenekar 1995-ben alakult Szentendrén. Részben a családi hagyományok, részben pedig a délszláv népzenehez való személyes vonzódásuk miatt tűzték ki célul e különösen gazdag és értékes hagyomány ápolását. A zenekar jellegzetes hangszerösszeállítása a tamburazenekar, mely alkalmanként harmonikával, fuvolyával egészül ki.
Lóczy Lajos országos földrajzverseny első fordulója.
29. A Varga Tamás matematikaverseny döntője.
31. Horváth Attila igazgató úr és Pethő Attila tanár úr AJTP konferencián vettek részt Szegeden.

2011. április

2. A soproni Szent Orsolya Római Katolikus Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium által „Magyarország története a kalandozásoktól az Árpád-ház kihalásáig” témakörben meghirdetett regionális történelmi verseny döntője.
3. Úszás Diákolimpia döntője Hódmezővásárhelyen.
4. Az „Édes anyanyelvünk” országos nyelvhasználati verseny megyei fordulója.
Arany János Tehetségfejlesztő Program matematikaversenye.
5. „Ruhák” címet viselte az a kiállítás, amelyben Iványi Ildikó tanárnő a hagyományos népi öltözködést felidézõ viseletet mutatta be a Borbás György Galérián.
Az Öveges József fizikaverseny megyei fordulója.
A megyei fizikaverseny (7. évf.) megyei fordulója.
Megyei biológaverseny III. kategóriában.
Tantestületi megbeszélés: a ballagás, az érettségi előkészítése.
6. A Zala megyei számítástechnikai alkalmazói verseny megyei döntője.
- 8–9. Savaria országos történelem tanulmányi verseny döntője Szombathelyen.
- 8–10. A Szilárd Leó fizikaverseny döntője Pakson.
- 8–10. Amatőr Röplabda Diákolimpia döntője Debrecenben.
9. A kémia OKTV döntője.
Logo Országos Számítástechnikai Tanulmányi Verseny döntője Budapesten.
- 10–16. Európai Természettudományos Diákolimpia (EUSO) Csehországban.
11. Országos angol nyelvi középiskolai verseny döntője Barcsen.
A földrajz OKTV döntője.
13. A megyei biológaverseny II. kategória.
14. „Focus on Britain” regionális angol nyelvi versenyen döntője Zánkán.
Fogadónap (a végzős osztályok kivételével).
Az Arany Dániel matematikaverseny döntője.
15. Szőkefalvi-Nagy Gyula matematikai emlékverseny.
- 15–17. Curie környezetvédelmi emlékverseny döntője Szolnokon.
15. A megyei német nyelvi verseny szóbeli fordulója.
16. A Holokauszt áldozatainak emléknapja.
A fizika OKTV döntője.
18. Megyei biológaverseny I. kategóriában.
22. A Zrínyi Ilona és a Gordiusz matematikaverseny döntője Kecskeméten.
27. A tavaszi szünet utáni első tanítási nap. Tantestületi megbeszélés és döntés a ballagó diákok részére kiosztható díjakról, a Zrínyi-emlékéremről.
28. Végzős diákjaink polgárvetõ ünnepségen vettek részt, utána pedig Gyutai Csaba polgármester úrtól vehették át jutalmukat az országos versenyeken kiváló eredményeket elért zrínyis ballagók.
- 27–29. Szóbeli osztályozó vizsga a levelezõ tagozat 12. osztályának.
29. A végzős osztályok osztályozó konferenciája.
Utolsó tanítási nap a végzősöknek.

Dienes Gyula megnyitja Nagy Linda fotókiállítását

30. Ballagási ünnepség. A tanév szokatlanul indult, szokatlanul fejeződött be a végzősök számára. Megtapasztalhatták az esős ballagás nehézségeit. Horváth Attila igazgató úr után a virágdíszben pompázó iskolától Pácsonyi Imre (13.A) tanuló búcsúzott el. Az alsóbb évesek nevében Radics Dorottya (11. N) fogalmazta meg gondolatait. A műsorban közreműködött Bertók Fanni (10. B) és az iskola kórusa.
A „Tiszán innen – Dunán túl” országos népdaléneklési minősítő verseny döntője Budapesten.

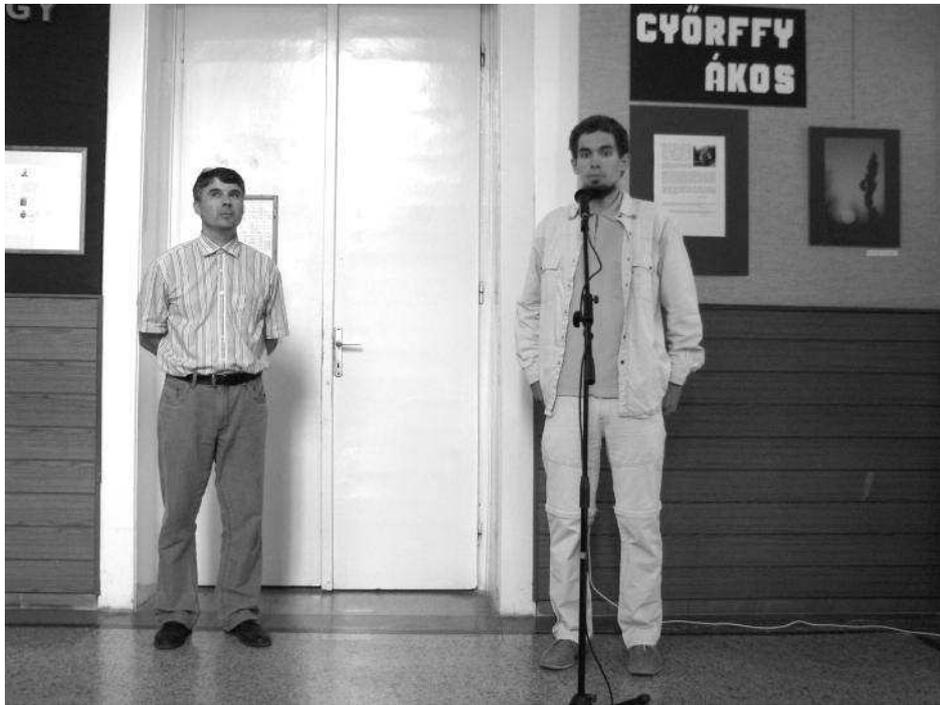
2011. május

- 1–7. A 10. N osztály erdélyi kiránduláson vett részt Pálovicsné Tusnány Katalin, Pálovics Róbert és Kollaricsné Soós Erika kíséretében.
- 2–4. A Lóczy Lajos országos földrajzverseny döntője Kaposváron.
- 2–5. A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaverseny döntője Gyöngyösön, illetve Sopronban.
- 2–23. Írásbeli érettségi vizsgák.
- 2–6. Tanítási szünet.
- 6–8. Az Irinyi János országos kémiaaverseny döntője Szegeden.
- 6. Az osztályok kirándulási napja.
- 13. K&H Csoport „Vigyázz! Kész! Pénz!” országos tudásverseny döntője Budapesten.

Vendégünk dr. Andor László

- Nagy Linda (12. B) fotóiból nyílt kiállítás a Borbás György Galérián.
- 13–15. Curie kémia emlékverseny döntője Szolnokon.
- 16–21. A marosvásárhelyi diákok látogatása iskolánkban.
- 19–24. Londonban jártak a zrínyisek. A kis csapatot Kocsisné Németh Erika tanárnő vezette.
20. Diáknap. Iskolánk diákjai Zrínyi-túrán vettek részt, amelynek végállomása a csácsi arborétum volt. Az oda vezető utat Szekér Gábor tanár úr 12. N-es csapata tette nehezzé és érdekessé.
- Az Országos német nyelvi verseny döntője Szolnokon.
- 20–22. Kirándulás Ausztriában és Németországban. A zrínyis diákokat Horváth Attila igazgató úr, Lőrincz István tanár úr és Néz Károly tanár úr kísérte.
25. Országos kompetenciamérés a 6., 8. és a 10. évfolyamon.
27. Dr. Andor László, iskolánk egykori diákja, a Magyar Köztársaság Európai Unió biztosa látogatott el hozzánk. Az Európai Bizottságban a szociálisügyi és foglalkoztatáspolitikai tárcát vezeti. Rendkívüli történelem órát tartott diákjainknak, amit egy óras beszélgetés követett az iskolai könyvtárban. A Szépirodalmi Műhely tagjai Bajnóczy Zoltán tanár úr szervezésében jutalomkiránduláson vettek részt Budapesten. Megnézték a Láthatatlan Kiállítást és a Bárka Színházban Háy János: Nehéz című darabját.
- 27–29. Az Öveges József fizikaverseny döntője Győrben.
- 28–29. Atlétika Diákolimpia döntője Budapesten.
28. A Kozma László Országos Informatika Alkalmazói Tanulmányi verseny döntője Százhalombattán.

Györffy Ákos fotóiról beszél

30. „Büszkeségeink” kirándulás – az elmúlt tanév országos versenyének legsikeresebb tanulói egy tanítási napot tölthettek el Szentgyörgyvölgyön, a GONNA Őrségi Szabadidőközpontban. A szórakoztató programot Karvalits Levente tanár úr szervezte számukra.
31. Györffy Ákos, iskolánk volt tanulója, izgalmas természetfotói kerültek ki a Borbás György Galéria kiállítóterébe.

2011. június

- 30–2. Tenisz Diákolimpia döntője Balatonbogláron.
 1. A Zala megyei Pedagógiai Intézet szervezésében jutalomátadó ünnepség volt a Hevesi Sándor Színházban azoknak a tanulóknak, akik kiemelkedő eredményt értek el a megyei versenyeken.
 2. A Hevesi Sándor Színház művészei segítségével a 9. A és 9. B osztály tanulói megismerkedhettek az olvasópróba mikéntjével. A színészek Salinger: Zabhegyező című művéből adaptált színházi előadás kezdeti munkafázisát mutatták meg a klubban.
- 3–7. A „Világfa művészeti, hagyományőrző és természetvédelmi programok” támogatásával harcművészettel, korongozással, gyöngyfűzéssel és számos hagyományőrző programmal töltöttek el egy-egy napot az 5–7. osztályos diákok. Kipróbálhatták magukat vívásban és íjászatban is. A közös kikapcsoló-

dás nemcsak összekovácsolta, de értékes tudással is gazdagította a tanulókat. A gyerekeket a botfai Mindszenty Ifjúsági Ház fogadta, a magyar nép hagyományainak és történelmének felidézésével töltötték a délutánt. Megismerkedhettek olyan ősi mesterséggel mint a fazekasság. Kipróbálhatták a legismertebb hagyományos eljárást, a korongozást. A lányok kedvenc elfoglaltsága a gyöngyfűzés volt, színes karkötőket és nyakláncokat készítettek maguknak és társaiknak. A fiúkat leginkább az íjászat és középkori harcművészeti bemutató nyűgözte le.

- 2–8. Emelt szintű érettségi vizsga szóbeli része.
12. Triatlon Diákolimpia döntője Martfűn.
15. Utolsó tanítási nap. Az első három óra megtartása után sor került az „Éneklő osztály” versenyre. Az induló osztályok számára kötelező feladat volt egy zalai népdalsokor előadása, utána következhetett a szabadon választott produkció. A vetélkedőt a 11. B és a 11. A osztály nyerte holtversenyben. A zsűri tagjai – Bajnóczy Zoltán tanár úr, Horváth Károly és Pánczél Kristóf, a Pálóczi Horváth Ádám Zeneiskola tanárai – a döntéskor előálló nehéz helyzetet így oldották meg.
A rendőrség „Szuperbringa Program”-ja keretében átvizsgálták azoknak a tanulóknak a kerékpárjait, akik igényt tartottak rá. A bringa állapotáról tanúsítványt adtak át.
A tanárok konferencián döntöttek a diákok év végi magatartás- és szorgalomjegyéről.
- 14–17. A Vermes Miklós Nemzetközi Fizikaverseny döntője Sopronban.
- 15–17. LADIK-program országos döntője Bonyhádon.
 17. Bizonyítványosztás osztály szintű ünnepek keretében.
- 16–24. Középszintű érettségi vizsgák szóbeli része.
- 22–24. Kalmár László Országos Matematikai Verseny döntője Vácott.
 27. Beiratkozás.
Audiovizuális emlékgyűjtés, szemtanúk és krónikások. című TÁMOP-pályázat programzáró rendezvénye.
28. Tanévzáró értekezlet. 8–12 óráig a tantestület az iskolában értékelt az egész évi munkát, majd nem pedagógus dolgozókkal és nyugdíjasokkal kiegészülve, a barlahidai vadászházban búcsúztatták el a 2010/11-es tanévet.

2011. július

- 5–11. A 11. Borbély György–Borbás György kerékpáros honismereti vándortábor Karvalits Levente, Gyimesi Márton és Szekér Gábor tanár urak vezetésével.
Útvonal: Zalaegerszeg – Keszthely – Siófok – Zánka – Keszthely – Zalaegerszeg. A résztvevőket napi 40–70 km kerekezés, evezés, tábornúz, éjszakai gyalogtúra és sok-sok élmény várta.
11. Ügyeleti nap az iskolában.
25. Ügyeleti nap az iskolában.

2011. július – augusztus

A város támogatásával felújítják a külső épületek tetőszerkezetét.

2011. augusztus

8. Ügyeleti nap az iskolában.
- 15–19. Vándortábor a Balaton-felvidéken. A 6. és 7. osztályos tanulók osztályfőnökeik vezetésével (Hajduné Szabó Ágnes és Kovács Tibor) felfedezték a Tapolcai-medence legfontosabb földtani értékeit, a vulkáni utóműködés eredményeként kialakult ún. Tanúhegyeket. Szállásuk Zalaszántón, illetve Tapolcán volt, innen kiindulva gyalogtúrákat tettek a környéken.
- 15–19. Kosár- és röplabdatabor Zánkán. Kísérőtanárok: Gyimesi Márton, Karvalits Levente és Szekér Gábor.
- 16–21. Az AJTP 9. C osztályának tanulói zánkai táborozáson ismerkedtek meg egymással és leendő osztályfőnökükkel, Szekér Gáborral.
22. Alakuló értekezlet, pótvizsgák, különbözeti vizsgák, osztályozó vizsgák.
31. Tanévnyitó ünnepély.

Összeállította: **Kollaricsné Soós Erika**

Arc – ceruzarajz

Gellén Veronika 11. N

Akikre büszkék vagyunk

A 2010–2011-es tanévben a következő tanulók kapták az alapítványi díjakat:

Zrínyi-emlékérem:	Pácsonyi Imre 13. A
Keresztury Dezső Irodalmi Díj:	Benkő Claudia Ágota 13. B
Keresztury Mária Zenei Díj:	Vissi Barnabás 12. N
Dr. Boleratzky Gyula Történelmi Díj:	Beck Laura Júlia 12. B
Dr. Vida Sándor Filozófiai Díj:	Sághegyi Diána 12. B
Suszter Oszkár Irodalmi Díj:	Balogh Tamás 13. A
Izsák Imre Gyula Természettudományi Díj:	Havlik Tamás 13. A
Dr. Buzády Tibor Közösségvezetői Díj:	Pácsonyi Imre 13. A
Rozsnyói Sándor Sportdíj:	Kiss Gergő 12. N
Farkas Gyula Idegen Nyelvi Díj	Farsang Zsófia 13. B
A Zrínyi Miklós Gimnázium nyelvvizsgabajnoka:	Bíró Bálint 13. B
Dr. Kovács Lajos Ösztöndíj Alapítvány Díja:	Németh Andrea 13. C
	Zaicz Boglárka 13. C
	Szabó József 13. C
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány Díja:	Bakony Alexa 12. N
	Gróf Szabina 13. B
	Haléder Zsuzsanna 12. N
	Kovács Katalin Dóra 12. N
	Horváth Gábor 13. A
	Stancsics Martin 13. A
	Tóth Tamás 13. A

Tanulmányi versenyek

1. Az országos középiskolai tanulmányi versenyek eredményei

A verseny döntőjén:

mozgóképkultúra és
médiaismeretből:

1. helyezett: Radics Dorottya 11. N
(tanára: Karvalits Levente)

Balogh Tamás
13. A

Horváth Gábor
13. A

Havlik Tamás
13. A

angol nyelvből (II. kat.):	2. helyezett: Farsang Zsófia 13. B (tanára: Kocsisné Németh Erika) 30. helyezett: Stancsics Martin 13. A (tanára: Halász Mária)
angol nyelvből (I. kat.):	16. helyezett: Takács Péter 11.N (tanára: Csík Enikő)
fizikából (II. kat.)	12. helyezett: Havlik Tamás 13.A 19. helyezett: Pácsonyi Imre 13. A (tanáruk: Pálovics Róbert)
informatikából (II. kat.):	13. helyezett: Takács Péter 11. N 14. helyezett: Havlik Tamás 13. A (tanáruk: Juhász Tibor)
informatika (I. kat.):	23. helyezett: Takács Péter 11. N (tanárai: Juhász Tibor, Kiss Zsolt) 34. helyezett: Gáspár Balázs 13. A (tanáruk: Juhász Tibor) 29. helyezett: Lendvai Petra 12. B 45. helyezett: Simon Klaudia 12. B (tanáraik: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)
német nyelvből (I. kat.):	25. helyezett: Kovács Katalin Dóra 12. N 28. helyezett: Balogh Beáta 12. N (tanáruk: Marosiné Kohut Gyöngyi) 34. helyezett: Herbert Evelyn 11. N (tanára: Hóbár Hajnalka)
matematikából (II. kat.)	31. helyezett: Filinger Zsófia 12. A (tanárai: Németh László, Pálovics Róbert) 41. helyezett: Takács Péter 11. N (tanára: Orbán Edit)

Pácsónyi Imre
13. A

Farsang Zsófia
13. B

Stancsics Martin
13. A

Az OKTV II. fordulójába jutottak:

- matematikából (II. kat.): Balogh Beáta 12.N
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)
Havlik Tamás, Pácsónyi Imre 13. A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
- fizikából (II. kat.): Balogh Beáta, Szabolcs Márton 12. N
(tanáruk: Orbán Edit)
Kiss Csaba, Kovács Márk 13. A
(tanáruk: Pálovics Róbert)
- kémiából (I. kat.): Varga Bence 12. B
(tanára: Halmi László)
- biológiából (I. kat.): Dormán Péter 11. N, Horváth Domonkos 12. A
(tanáruk: Szőke Károly)
Némethy Anna 12. B
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)
- földrajzból: Góth Roland 12. A, Simon Bertalan 13. A
(tanáruk: Oláhné Szigyártó Mária)
- angol nyelvből (I. kat.): Radics Dorottya 11. N
(tanára: Csík Enikő)
- német nyelvből (I. kat.): Haléder Zsuzsanna, Vissi Barnabás 12. N
(tanáruk: Marosiné Kohut Gyöngyi)
Balogh Eszter, Kaszás Gergely,
Smalekker Vivien 12. B
(tanáruk: Néz Károly)
Radics Dorottya 11. N
(tanára: Hóbár Hajnalka)
- német nyelvből (II. kat.): Gyöngy Sára, Ragán Dániel 13. B
(tanáruk: Lőrincz István)

Németh Andrea
13. C

Szabó József
13. C

Zaicz Boglárka
13. C

Kovács Anikó 13. B
(tanárai: Beviz Zsófia, Lőrincz István)

francia nyelvből (I. kat.): Tóth-Péter Ágnes 12. B
(tanára: Gombás Szilvia)

informatikából (I. kat.): Kovács Lídia 11. A, Deé Flórián 12. A,
Dávid Gergely 12. N, Pácsonyi Imre,
Stancsics Martin, Szekér Imre, Tóth Tamás 13. A
(tanáruk: Juhász Tibor)

informatikából (II. kat.): Deé Flórián 12. A, Havlik Marcell,
Horváth Gábor 13. A,
(tanáruk: Juhász Tibor)

Az Európai Unió Természettudományi Olimpián

a magyar csapat tagjaként aranyérmet kapott: Kollarics Sándor 10. N
(tanára : Pálovics Róbert)

2. A 9. és 10. évfolyamos tanulók országos versenyei

Az Arany Dániel matematikaversenyen

döntőbe jutott: Jung Dániel 11. A (20–22. hely)
(tanárai: Kiss Zsolt, Péteri Szabolcs)

A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaversenyen

döntőbe került: Dávid Bence, Kollarics Sándor 10. N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

Az Irinyi János középiskolai kémiaaversenyen

I/A kategóriában 1. helyezett: Egyed Bálint 10. A
8. helyezett: Havlik Károly 10. A

Vissi Barnabás
12. N

II/A kategóriában

Benkő Claudia Ágota
13. B

14. helyezett: Pácsonyi Márton 11. A
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

Bíró Bálint
13. B

A Lóczy Lajos országos földrajzi tanulmányi versenyen

6. helyezett: Bakos Bence Gellért 10. B
(tanára: Oláhné Szigyártó Mária)

Az Országos angol nyelvi versenyen

10. évfolyamon

11–17. helyezett: Szablics Roland 10. A
(tanára: Németh Szilvia)

A Nemes Tihamér országos középiskolai alkalmazói tanulmányi versenyen

3. helyezett

Egyed Bálint 10. A

5. helyezett

Gáspár Vilmos 10. A

11. helyezett

Kerese Lilla 11. B

12. helyezett

Lóránt Zoltán 10. A

döntőbe jutott:

Horváth Patrik, Gyurkó Máté 9. A, Tokár Dóra,
Gyurkó Eszter 9. B, Takács Amarilla,
Győrffy Ádám 10. A, Horváth Zsófia 10. B
(tanáruk: Ipcsics Csilla)
Gombocz Eszter 9. A
(tanára: Juhász Tibor)

3. A kisgimnazisták országos versenyei

A Zrínyi Ilona matematikaversenyen

9. helyezett:

Németh Gábor 6. osztály
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)

Kovács Katalin Dóra
12. N

18. helyezett:

döntőbe került:

Kiss Gergő
12. N

Gergály Szabolcs 5. osztály
(tanára: Kiss Zsolt)

Tóth Márk (33. hely) 6. osztály,
Czett Antal (20. hely) 8. osztály
(tanáruk: Pálovicsné Tusnádý Katalin)

Balogh Beáta
12. N

A Varga Tamás matematikaversenyen

4–7. helyezett:

döntőbe került:

Kintli Zsuzsanna 7. osztály
Marogna Péter Renzo (18–20. hely),
Vaski Virág (21–27. hely),
Marx János (35–37. hely), Varga Flórián, 7. osztály
(tanáruk: Kovács Tibor)
Jáklí Aida Karolína, Verebélyi Miklós 8. osztály
(tanáruk: Pálovicsné Tusnádý Katalin)

A Curie országos matematikaversenyen

10. helyezett

Kustán Bertalan 6. osztály
(tanárai: Kustánné Gerencsér Edit,
Pálovicsné Tusnádý Katalin)

A Kalmár László matematikaversenyen

9. helyezett:

Kovács Péter Tamás 6. osztály
(tanára: Pálovicsné Tusnádý Katalin)

A Jedlik Ányos fizikaversenyen

döntőbe jutott:

Czett Antal (8–21. hely),
Jáklí Aida Karolína (22–29. hely),
Verebélyi Miklós (30–40. hely) 8. osztály
(tanáruk: Pálovics Róbert)

Varga Bence
12. B

Lendvai Petra
12. B

Sághegyi Diána
12. B

Az Abacus matematikai lapok 2010/2011. tanévi eredményei

5. évfolyamon ezüsthfokozatú dicséretet kapott:

Dávid Dorián (17–19. hely),
Gergály Szabolcs (37. hely),
Mázsa Ábel, Kovács Kristóf, Hencsei Bence,
Rumi Anna Sára

bronzfokozatú dicséretet kapott:

Szakonyi Anna, Szekér Bonita, Jakab Dávid,
Szekeres Kornél
(tanáruk: Kiss Zsolt)

6. évfolyamon ezüsthfokozatú dicséretet kapott:

Tóth Virág (29–32. hely),
Horváth Marcell (32–34. hely), Vadvári Judit,
Csapó Dániel

bronzfokozatú dicséretet kapott:

Németh Gábor, Dávid Dominik, Kustán Bertalan
(tanáruk: Pálovicsné Tusnádý Katalin)

7. évfolyamon bronzfokozatú dicséretet kapott:

Marogna Péter Renzo, Fehér Márk, Rosta Evelin
(tanáruk: Kovács Tibor)

8. évfolyamon ezüsthfokozatú dicséretet kapott:

Jákli Aida Karolina (21–22. hely)

bronzfokozatú dicséretet kapott:

Szabó Réka Eszter
(tanáruk: Pálovicsné Tusnádý Katalin)

A fizika feladatmegoldó versenyen:

7. évfolyamon
dicséretet kapott: 5. helyezett: Marogna Péter Renzo
Tóth Emese (24–25. hely)
(tanára: Kovács Tibor)

Radics Dorottya
11. N

8. évfolyamon

dicséretet kapott:

Takács Péter
11. N

1–9. helyezett: Jákli Aida Karolina

10–13. helyezett: Pethő Marcell

14–15. helyezett: Szabó Réka Eszter

16–17. helyezett: Bicsák Flóra

Bui Dávid (19. hely), Kovács Réka Eszter (24. hely),
Demeter Adrienn Katalin (28–29. hely)
(tanáruk: Pálovics Róbert)

Beck Laura Júlia
12. B

A Nemes Tihamér országos középiskolai számítástechnikai tanulmányi versenyen

10. helyezett:

döntőbe került:

Jákli Aida Karolina 8. osztály

Szabó Réka Eszter 8. osztály (22. hely)

(tanáruk: Juhász Tibor)

A Kozma László országos informatikai alkalmazói versenyen

3. helyezett:

Virrasztó Márton 8. osztály

(tanára: Ipsics Csilla)

Az országos német nyelvi tanulmányi versenyen

8. helyezett:

Simon Bálint 8. osztály

(tanára: Lőrincz István)

Az Ábel Jenő országos latin nyelvi versenyen

12. helyezett:

13. helyezett:

kiemelt dicséretet kapott:

dicséretet kapott:

Szabó Réka Eszter 8. osztály

Simon Bálint 8. osztály

Tóth Rita (23. hely), Czett Antal (34. hely),

Molnár Anna Lujza (38. hely) 8. osztály

Virrasztó Márton 8. osztály,

(tanáruk: Bertók Éva)

Kollarics Sándor
10. N

Dávid Bence
10. N

Horváth Bálint
10. A

4. Egyéb országos, területi tanulmányi és kulturális versenyek eredményei

Az „Örökségünk ‘48” történelmi és állampolgári vetélkedő döntőjén

8. helyezést a 12. N osztály csapata: Kiss Gergő, Németh Attila, Szabolcs Márton
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

Az Európa – komplex állampolgári ismeretek verseny döntőjén

3. helyezést ért el a 10. N osztály csapata: Kovács Judit Veronika és Cseh Kristóf Balázs
(tanáruk: Monok Zoltán)

„Korona és kard - az Árpád-házi királyok” regionális történelmi versenyen

1. helyezést ért el a 10. N osztály csapata: Cseh Kristóf Balázs, Gerencsér Milán, Hajdu Dániel

7. helyen végzett a 9. B osztály csapata: Molnár Marcell, Mikó-Baráth Szilveszter, Madarász Boglárka
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A Nemzetközi kenguru matematikaversenyen

8. évfolyamon 8. helyezést. Jákli Aida Karolina
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)

9. előkészítő évfolyamon 1. helyezést: Szabó Tímea 9. A
(tanára: Horváth Attila)

12. évfolyamon 8. helyezést: Havlik Tamás 13. A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)

A Gordiusz matematikai tesztversenyen

döntőbe került: Kollarics Sándor (28. hely) 10. N
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)

Gáspár Vilmos
10. A

Havlik Károly
10. A

Egyed Bálint
10. A

Az Izsák Imre Gyula természettudományi versenyen

1. helyezett: Havlik Tamás 13. A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert, Juhász Tibor)
- különdíjat kapott
informatikából: Takács Péter 11. N
(tanára: Juhász Tibor)

Az Arany János Tehetséggondozó Program matematikaversenyén

13. évfolyamon 4. helyezett: Szabó József 13. C
(tanára: Péteri Szabolcs)

A „Négy megye matematikaversenyén”

11. évfolyamon 3. helyezett: Filinger Zsófia Klára 12. A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)
12. évfolyamon 3. helyezett: Havlik Tamás 13. A
(tanárai Orbán Edit, Pálovics Róbert)

Az Eötvös fizikaversenyen

- 6–16. helyezett: Pácsonyi Imre 13. A
(tanára: Pálovics Róbert)

Az Országos Szilárd Leó fizikaversenyen

- I. kategóriában (11–12. évf.)
2. helyezett: Horváth Gábor 13. A
16. helyezett: Havlik Tamás 13. A
18. helyezett: Kovács Márk 13. A
- I. kategóriában (9–10. évf.)
6. helyezett: Kollarics Sándor 10. N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

Szabó Tímea
9. A

Bakos Bence Gellért
10. B

Jákli Aida Karolina
8. osztály

A Vermes Miklós nemzetközi fizikaversenyen

4. helyezett: Dávid Bence 10. N
(tanára: Pálovics Róbert)

A tatai Eötvös József Gimnázium által rendezett Öveges József emlékversenyen

matematikából és fizikából csapatunk (Tóth András 9. N, Gáspár Vilmos 10. A, Dávid Bence, Kollarics Sándor 10. N,) a 12. helyet szerezte meg.
(tanáraik: Pálovicsné Tusnádny Katalin, Pálovics Róbert, Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

Egyéni összetettben 18–19. helyezett: Kollarics Sándor 10. N

A 2009/2010. tanévi Matematika és Fizika Lapok versenye eredményei

A matematikarovat versenyén

A B-jelű feladatokban
10. helyezett: Mihálka Éva Zsuzsanna 12. N
(tanára: dr. Vajda István)

A C-jelű feladatokban
3. díj: Filinger Zsófia Klára 11. A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

A fizikarovat versenyén

4–7. díj: Pálovics Péter 12. N
(tanára: Orbán Edit)

dicséretet kapott: Kollarics Sándor (11–12. hely),
Dávid Bence (11–12. hely) 9. N
Pácsonyi Imre 12. A (23–24. hely)
(tanáruk: Pálovics Róbert)

Kovács Réka Eszter
8. osztály

Verebélyi Miklós
8. osztály

Fehér Zsófia
8. osztály

A Logo Országos Számítástechnikai tanulmányi versenyen

- 1–2. helyezett:
döntőbe jutott: Németh Gábor 6. osztály
Vaski Virág 7. osztály (28. hely)
(tanáruk: Ipcsics Csilla)
12. helyezett: Horváth Bálint 10. A
(tanára: Juhász Tibor)

A Curie kémia emlékverseny döntőjén

2. helyezett: Egyed Bálint 10. A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
11. helyezett: Dávid Bence 10. N
11. helyezett: Bui Dávid 8. osztály
12. helyezett: Kollarics Sándor 10. N
(tanáruk: Halmi László)

Hlavay József környezettudományi és kémia országos versenyen

2. díjat kapott: Pácsonyi Márton 10.A
- különdíjas: Papp Tibor 11. N
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Szegedi Tudományegyetem Vegyészturna feladatmegoldó versenyén

4. helyezett: Varga Bence 12. B
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

Az MTV Delta műsorának „Atomok itt, molekulák ott – kémia az egész világ!” című kémia vetélkedőjén

7. helyezést ért el a 10. A osztály csapata: Egyed Bálint, Gáspár Vilmos,
Havlik Károly
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

Bui Dávid
8. osztály

Virrasztó Márton
8. osztály

Kintli Zsuzsanna
7. osztály

A Curie környezetvédelmi emléktverseny döntőjén

- 2. helyezést ért el a 8. osztály egyik csapata: Fehér Zsófia, Kovács Réka Eszter, Máhr Anna
- 3. helyezett a 8. osztály másik csapata: Bui Dávid, Simon Bálint, Verebélyi Miklós
- 6. helyezett: Jákli Aida Karolina 8. osztály
- 13. helyezett a 12. B osztály csapata: Bali Krisztina, Czigli Vivien, Tóth Fanni
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)
- 12. helyezett a 9. A csapata: Paulovics Zoltán, Dudar Tamás, Fábíán Kristóf
(tanáruk: Szőke Károly)

A Pannon Egyetem által szervezett Georgikon biológia tanulmányi versenyen

- 2. helyezett: Haléder Zsuzsanna 12. N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

Focus on Britain regionális angol nyelvi versenyen

- 3. helyezést ért el a gimnázium csapata: Boronyák Evelin, Kiss Anna, Salamon Miranda, Purger Nóra 10. B
(tanáruk : Kocsisné Németh Erika)

Kenguru idegennyelvi és országismereti versenyen

- francia nyelvből (4. kat.) 9. helyezett: Gergály Gyula 11. N
- 11. helyezett: Kristóf Gábor 11. N
- eredményesen szerepelt: Nagy Máté (14. hely), Radics Dorottya (14. hely), Vas Viktória (19. hely), Herbert Evelyn 11. N (20. hely)
(tanáruk: Gombás Szilvia)

Kovács Péter Tamás
6. osztály

Kustán Bertalan
6. osztály

Németh Gábor
6. osztály

Országos nyelvviszga versenyen

angol nyelv (még nincs nyelvviszga kategória)

10. helyezett: Böröcz Borbála 11. N
(tanára: Németh Szilvia)

angol nyelv (van nyelvviszga kategória)

2. helyezett: Takács Péter 11. N
5. helyezett: Wagner Péter Csaba 11. N
8. helyezett: Vas Viktória 11. N

(tanáruk: Csík Enikő)

10. helyezett: Mónok Júlia 13. B
(tanára: Kocsisné Németh Erika)

német nyelv (még nincs nyelvviszga kategória)

5. helyezett: Kovács Judit Veronika 10. N
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)

német nyelv (van nyelvviszga kategória)

2. helyezett: Herbert Evelyn 11. N
4. helyezett: Böröcz Borbála 11. N
9. helyezett: Radics Dorottya 11. N
(tanáruk: Hóbár Hajnalka)

A XI. Diákbiológus és -környezetvédő Napokon

a zsűri különdíját kapta Papp Tibor 11. N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

A pécsi Kaleidoszkóp Versfesztiválon

küöldíjat kapott: Bakony Alexa 12. N és Benkő Claudia 13. B
(felkészítő tanáruk: Bajnóczy Zoltán)

**Az EU komplex állampolgári vetélkedő 3. helyezett csapata
(Kovács Judit Veronika, Cseh Kristóf Balázs 10. N) és tanáruk, Monok Zoltán**

Az országos népdaléneklő versenyen

ezüst minősítést kapott: Boronyák Evelin, Kiss Anna és Purger Dóra 10. B
(tanáruk: Gyutainé Kiss Gabriella)

A K&H Bank Vigyázz, Kész, Pénz! országos tudásversenyén

1. helyen végzett a 6. osztály csapata: Boncz Barnabás, Horváth Péter László,
Kocsis Endre Kende, Kovács Péter Tamás és Tóth Márk Andor
(tanáruk: Dienes Gyula)

5. Megyei szintű tanulmányi versenyek eredményei

A „Szép magyar beszéd” verseny megyei fordulóján

3. helyezett: Benkő Claudia Ágota 13. B
(tanára: Bertók Éva)

Az „Édes anyanyelvünk” országos nyelvhasználati verseny megyei fordulóján

1. helyezett: Szép Barbara 11. N
(tanára: Juhász Ildikó)

Az Örökségünk '48 vetélkedő 8. helyezett csapata (Kiss Gergő, Németh Attila, Szabolcs Márton 12. N) és tanáruk, dr. Beckné Sallay Anikó

A megyei matematikaversenyen

10. évfolyam anyagából	3. helyezett: Andrasek Evelin Júlia 11. A
(tanárai: Kiss Zsolt, Péteri Szabolcs)
11. évfolyam anyagából	2. helyezett: Filinger Zsófia Klára 12. A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)
12. évfolyam anyagából	2. helyezett: Havlik Tamás 13. A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)

A Zrínyi Ilona matematikaverseny megyei fordulóján

5. évfolyamon	1. helyezett: Gergály Szabolcs
(tanára: Kiss Zsolt)
6. évfolyamon	1. helyezett: Németh Gábor
2. helyezett: Tóth Márk Andor
3. helyezett: Kovács Péter Tamás
(tanáruk: Pálovicsné Tusnádý katalin)
7. évfolyamon	2. helyezett: Gyuk Ábrahám
(tanára: Kovács Tibor)
8. évfolyamon	1. helyezett: Czett Antal
(tanára: Pálovicsné Tusnádý Katalin)

A Gordiusz matematikai tesztverseny megyei fordulóján

10. évfolyamon
1. helyezett: Kollarics Sándor
2. helyezett: Dávid Bence
(tanáruk: Pálovicsné Tusnádý Katalin)

A Varga Tamás matematikaverseny megyei fordulóján

7. évfolyamon
1. helyezett: Marx János
3. helyezett: Kintli Zsuzsanna
3. helyezett: Marogna Péter Renzo
(tanáruk: Kovács Tibor)
8. évfolyamon
2. helyezett: Jákli Aida Karolina
(tanára: Pálovicsné Tusnádý Katalin)

A Kalmár László matematikaverseny megyei fordulóján

5. évfolyamon
2. helyezett: Mózsá Ábel
3–8. helyezett: Gergály Szabolcs, Németh Ciprián,
Szakonyi Anna
(tanáruk: Kiss Zsolt)
6. évfolyamon
1. helyezett: Kovács Péter Tamás
2. helyezett: Tóth Márk Andor
3–4. helyezett: Németh Gábor
(tanáruk: Pálovicsné Tusnádý Katalin)
7. évfolyamon
2–3. helyezett: Gyuk Ábrahám
(tanára: Kovács Tibor)
8. évfolyamon
2–3. helyezett: Verebélyi Miklós
(tanára: Pálovicsné Tusnádý Katalin)

A 7. osztályos tanulók megyei fizikaversenyén

2–3. helyezett:
Rosta Evelin
(tanára: Kovács Tibor)

A megyei fizikaversenyen

9. évfolyam anyagából
1. helyezett: Tóth András 9. N
(tanára: Kovács Tibor)
2. helyezett: Gáspár Vilmos 10. A
(tanára: Péteri Szabolcs)
10. évfolyam anyagából:
1. helyezett: Dávid Bence 10. N
(tanára: Pálovics Róbert)
12. évfolyam anyagából
1. helyezett: Havlik Tamás 13. A
2. helyezett: Kovács Márk 13. A
(tanáruk: Pálovics Róbert)
3. helyezett: Balogh Beáta 12. N
(tanára: Orbán Edit)

Az Irinyi János középiskolai kémiaverseny megyei fordulóján

I. A kategóriában	1. helyezett: Egyed Bálint 10. A
2. helyezett: Havlik Károly 10. A
II. A kategóriában	1. helyezett: Pácsonyi Márton 11. A
2. helyezett: Dávid Bence 10. N
3. helyezett: Kollarics Sándor 10. N
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Winkler Lajos kémiaversenyen

11. évfolyamon	1. helyezett: Varga Bence 12. B
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
2. helyezett: Filinger Zsófia Klára 12. A
(tanárai: Szőke Károly, Halmi László)
12. évfolyamon	3. helyezett: Gróssinger Olivér 12. N
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Kémia nemzetközi éve alkalmából meghirdetett megyei kémiaversenyen

1. helyezett:	Szabó Réka Eszter 8. osztály
(tanára: Halmi László)
1. helyezett:	Tömpe Eszter 9. B
3. helyezett:	Paulovics Zoltán 9. A
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

A megyei biológia versenyen

III. kategória	3. helyezett: Horváth Renáta 13. B
(tanárai: Egyedné Krizmanics Ildikó, Tölgyesné Kovács Katalin) |
|----------------|--|

A megyei német nyelvi versenyen

9. évfolyam (I. kat.)	3. helyezett: Farsang Luca 9. N
(tanára: Hóbár Hajnalka)
10. évfolyam (I. kat.)	2. helyezett: Kovács Judit Veronika 10. N
3. helyezett: Müller Eszter 10. N
(tanáruk: Marosiné Kohut Gyöngyi)

Az országos angol nyelvi verseny megyei fordulóján

8. évfolyamon	1–2. helyezett: Rozmann Dorina
1–2. helyezett: Tompa Mátyás
(tanáruk: Szilvás Izabella)
3. helyezett: Bakony Barbara
(tanára: Hóbár Hajnalka) |
|---------------|---|

Az országos német nyelvi verseny megyei fordulóján

8. évfolyamon 1–2. helyezett: Simon Bálint
(tanára: Lőrincz István)

Az országos népdaléneklő verseny megyei fordulóján

kiemelt arany minősítést kapott:

Molnár Martina 6. osztály

Gróf Szabina 13. B

a 10. B osztály együttese: Kiss Anna Sára, Boronyák Evelin, Purger Nóra,
Salamon Miranda

arany minősítést kapott:

Rumi Anna Sára 5. osztály

Varga Domonkos 5. osztály

ezüst minősítést kapott:

Cserjési Dóra Márta 7. osztály

a 7. osztály együttese: Cserjési Dóra Márta, Tóth Emese, Vaski Virág
(felkészítő tanáruk: Gyutainé Kiss Gabriella)

A Pannon Lapok által szervezett LADIK elnevezésű megyei versenyen

1. helyezést ér el a 7. osztály csapata: Bocskor Beáta, Cserjési Dóra Márta,
Gönczöl Csenge, Kiss Kira Regina, Szabados Flóra
(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

A „Zala megye jó tanuló – jó sportoló diákja 2010” elismerést kapta

Némethy Zsófia 11. B, Kiss Gergely 12. N és Szűcs Valdó 9. B osztályos tanuló

6. Sportversenyek eredményei

A diákolimpiai versenyek országos döntőjén

400 m gát	1. helyezett: Némethy Zsófia 11. B
400 m	1. helyezett: Némethy Zsófia 11. B
200 m	7. helyezett: Némethy Zsófia 11. B
110 m gát	1. helyezett: Szűcs Valdó 9. B
200 m	7. helyezett: Szűcs Valdó 9. B
100 m	11. helyezett: Gerencsér Ádám 11. A

2. helyezést ért el a 4x100 m-es váltófutásban fiúcsapatunk, amelynek tagjai:
Szűcs Valdó 9. B, Salamon Dániel 10. N, Gerencsér Ádám, Pácsonyi Márton 11. A
(edzőjük: Kámán Feren; tanáruk: Halász Istvánné)

9. helyezést ért el leány távolugró csapatunk, amelynek tagjai: Kustán Réka 10. N,
Némethy Zsófia, Rosta Bianka 11. B, Mózer Kitti 12. A, Lengyel Nóra 12. B
(felkészítő tanár: Halász Istvánné)

A diákolimpián érmet szerzett atlétáink

A kosárlabda amatőr diákolimpia országos döntőjén

2. helyezést ért el fiúcsapatunk, amelynek tagjai: Berecz Dániel, Molnár Gergő 10. B, Kiss Valentin 10. N, Kristóf Gábor, Wágner Csaba, Pethő Samu 11. N, Rozs József 11. A, Egyed Máté, Tavasz Máté 12. A, Kovács Márk 12. B, Bujtor Bence, Vissi Barnabás 12. N, Ragán Dániel 13. B
(edző: Szekér Gábor)

A röplabda amatőr diákolimpia országos döntőjén

9. helyezést ért el fiúcsapatunk: Cserjési Kristóf 9. N, Rozs József 11. A, Bakos Gábor, Horváth Bence 12. A, Bujtor Bence 12. N, Bíró Bálint 13. B, Kovács Márk, Pácsonyi Imre, Papp Dávid, Salamon Sándor, Sándor Tamás, Szekér Imre, Szőke Péter 13. A
(edző: Karvalits Levente)

A triatlon diákolimpia döntőjén

1. helyezett: Bicsák Bence 9. N
6. helyezett: Bicsák Flóra 8. osztály

Az országos 2. helyezett kosárcsapat

A tenisz diákolimpia döntőjén

3. helyezést ért el a Jámbor Erzsébet, Simon Klaudia 11. N összetételű leánycsapatunk.

5. helyezett a Gombocz Eszter 9. A, Tóth Lilla 9. B összetételű leánycsapatunk.

Az úszó diákolimpia döntőjén

100 m hátúszás	3. helyezett: Szabados Réka 9. B
	5. helyezett: Kovács Anna Livia 10. B (amatőr)
100 m gyors	8. helyezett: Kovács Anna Livia 10. B (amatőr)

Sportlövő diákolimpia országos döntőjén

16. helyezett: Paulovics Zoltán 9. A

Megyei versenyek

A diákolimpiai versenyek megyei döntőjén

eredmények atlétikából:

100 m (VI. kcs.)	1. helyezett: Némethy Zsófia 11. B
200 m	1. helyezett: Némethy Zsófia 11. B
400 m	1. helyezett: Némethy Zsófia 11. B
110 m gát (V. kcs.)	1. helyezett: Szűcs Valdó 9. B
200 m	1. helyezett: Szűcs Valdó 9. B
100 m (VI. kcs.)	2. helyezett: Gerencsér Ádám 11. A
	3. helyezett: Pácsonyi Márton 11. A

A sakk diákolimpia megyei döntőjén

A fiúk csapatversenyén (II–IV kcs.) 3. helyezést ért el Kocsis Endre Kende, Szabó Krisztián 6. osztály, Gyuk Ábrahám 7. osztály, Gyuk Izabella 8. osztály

A tenisz diákolimpia megyei döntőjén

1. helyezést ért el a Jámbor Erzsébet, Simon Klaudia 11. N összetételű leánycsapatunk

2. helyezett a Gombocz Eszter 9. A, Tóth Lilla 9. B összetételű leánycsapatunk

Az úszó diákolimpia megyei döntőjén

2. helyezést ért el a 4x50 m-es gyorsváltó csapatunk (III. kcs.), amelynek tagjai: Horváth Bánk 6. osztály, Csizsár Dávid, Szabó Rajmund, Földesi Tamás 5. osztály

100 m gyors (V–VI. kcs.) 1. helyezett: Kovács Anna Livia 10. B

100 m hát 1. helyezett: Kovács Anna Livia 10. B

100 m hát (IV. kcs.) 1. helyezett: Szabados Réka 9. B

100 m hát (V–VI. kcs.) 2. helyezett: Szabó Ramóna 9. N

100 m mell (IV. kcs.) 1. helyezett: Szabados Flóra 7. osztály

100 m pillangó 2. helyezett: Szabados Flóra 7. osztály

100 m gyors 3. helyezett: Szabó Rebeka 7. osztály

100 m gyors (III. kcs.) 1. helyezett: Horváth Bánk 6. osztály

100 m pillangó (IV. kcs.) 2. helyezett: Bicsák Bence 9. N

100 m gyors 3. helyezett: Bicsák Bence 9. N

100 m mell (III. kcs.) 1. helyezett: Horváth Bánk 6. osztály

100 m hát 2. helyezett: Szabó Rajmund 5. osztály

100 m pillangó 2. helyezett: Szabó Rajmund 5. osztály

A sportlövő diákolimpia megyei döntőjén

1. helyezett: Paulovics Zoltán 9. A

Összeállította: **Németh László**

A diákok szavazata és az iskolaszék döntése alapján
a 2010/2011. tanévben

A Gimnázium Legsikeresebb Tanára

elismerést eredményes versenyfelkészítő
és szakmai munkájáért

Kocsisné Németh Erika tanárnő kapja.

Kitüntetéséhez szívből gratulálunk,
és további sikeres alkotómunkát kívánunk!

A tantestület névjegyzéke és iskolai munkaköre a 2010/2011-es tanévben

Sor- szám	A tanár neve, beosztása, szaktárgyai	Szolgálati év		Mely osztályban (csoportban) tanított	Heti óraszám
		összesen	ennél az intézménynél		
1.	Horváth Attila igazgató mat.–fiz.–szám.technika	30	30	matematika 9. A	3
2.	Kollaricsné Soós Erika igazgatóhelyettes 8. osztály osztályfőnöke magyar–történelem	27	22	magyar 8. történelem 8.	6,5
3.	Németh László igazgatóhelyettes mat.–fiz.–ábr.geometria	36	36	matematika 12. A fizika 12. A, 11. N–12. AB	8
4.	Adroviczné Tüske Ágnes angol	7	7		– jelenleg gyesen
5.	Bajnóczy Zoltán magyar–angol	5	5	angol 9. N, 10. B, 11. A, 11. N–12. AB magyar 10. B, 13. A, 12. N–13. BC	24
6.	dr. Beckné Sallay Anikó történelem–oros	24	1	történelem 5., 9. A, 9. B, 10. N, 12. N, 13. C, 12. N–13. ABC társ. ism. 12. N, 13. C	15
7.	Bertók Éva 13. C osztályfőnöke magyar–latin–német	20	20	magyar 13. B, 13. C német 9. A, 13. C latin 8.	18
8.	Beviz Zsófia német	8	4	német 5., 9. A, 11. B, 12. A, 12. N, 13. A, 12. N–13. BC	23
9.	Bokányi Tiborné matematika–könyvtár	18	8	könyvtáros	–

10.	Csik Enikő 9. A osztályfőnöke angol	8	7	angol 9. A, 10. N., 11. N, 12. N	22
11.	Dienes Gyula rajz és művészeti önképzőkör vez. rajz	16	1	rajz 5., 6., 7., 8., 9. A, 9. B, 9. N, 10. A, 10. B, 10. N, 11. A, 11. B; művészetek 11. N, 12. A, 12. B, 12. N, 13. A, 13. B, 13. C	16,5
12.	Egyedné Krizmanics Ildikó biológia–kémia	27	23	biológia 11. B, 10. N, 13. B, 12. N–13. ABC kémia 10. B természet világa 8.; technika 5.	11
13.	Gombás Szilvia 9. N osztályfőnöke a II. félévtől magyar–francia	20	20	magyar 9. N, 10. A, 11. N–12. AB francia 9. N, 10. N, 11. N, 11. N–12. A	részmunkaidős 20
14.	Gyimesi Márton 11. A osztályfőnöke történelem	8	7	történelem 9. N, 10. A, 11. A, 11. B, 11. N, 12. A, 13. B, 11. N-12.AB, 12. N-13. ABC társ. ism 13. B	24
15.	Gyutainé Kiss Gabriella énekarvezető ének	1	2	ének 5., 6., 7., 8., 9.A, 9.B, 9. N, 10. A, 10. B, 10. N, 11. A, 11. B művészetek 11. N, 12. A, 12. B, 12. C, 12. N, 13. A, 13. B, 13. C	17,5
16.	Hajduné Szabó Ágnes humán munkaköz. vez. 6. osztály osztályfőnöke magyar–latin–társadalom és állampolgári ismeretek	26	26	magyar 6., 7. filozófia 12. N, 13. A, 13. B, 13. C etika 7., 11.N, 12. A, 12. B	részmunkaidős 17
17.	Halász Istvánné az atlétikai szakosztály vezetője testnevelés	36	35	testnevelés 5., 7., 9. AB., 10. AB, 10. N, 11. AB, 11. N, 12. AB, 13. A, 13. C	22
18.	Halász Mária orosz–angol	29	26	angol 7., 11. B, 12. A, 13. A, 13. B, 13. C, 12. N–13. AB	25 19.

19.	Halmi László tagozatvezető matematika–kémia	39	34	kémia 8., 10. N, 11. N–12. AB term. világa 8.	6 részmunkaidős
20.	Hóbár Hajnalka 10. A osztályfőnöke angol–német	8	5	angol 6., 8. német 9. N., 10. A, 11. N, 12. A	26
21.	Horváthné Bak Döníz angol–német	13	13	angol 6., 10. A német 10. N, 12. A	13 részmunkaidős
22.	Ipcsics Csilla szám. technika-mat.-fiz.	23	3	informatika 5., 6., 7., 8., 9. A, 9. B, 9. N, 10. A, 10. B, 11. N–12. AB	22,5
23.	Juhász Ildikó 11. N osztályfőnöke magyar–könyvtár	28	9	magyar 9. A, 11. N, 12. A, 12. N	19
24.	Juhász Tibor mat.–fiz.–informatika, csillagász	30	26	fizika 11. N; informatika 5., 6., 8., 9. A, 9. B, 10. A, 10. B, 12. N–13. ABC; term. ism. 6.	22,5
25.	Karáth Anita 9. N osztályfőnöke az I. félévben magyar	7	7	magyar 8., 9. N, 10. A, 11. B média 8., 12. N, 13. A, 13. C szabadidőszervező	20
26.	Karvalits Levente kosárlabda-szakoszt. vez. testnevelés–művelődésszervező	19	14	testnevelés 6., 9. N, 11. A, 11. N, 13. AB médiaismeret 13. A, 13. B szabadidőszervező	18
27.	Kocsisné Németh Erika idegen nyelvi munkaköz. vez. angol–történelem	23	8	angol 9. A, 9. B, 10. B, 12. B, 11. N–12. AB, 13. A, 13. B, 12. N–13. ABC	25
28.	Kovács Tibor 7. osztály osztályfőnöke matematika–fizika	17	5	matematika 7., 10. A, 11. A, 13. B fizika 8., 9. N	23

29.	Lőrincz István 13. B osztályfőnöke német–orosz	29	21	német 6., 8., 9. B, 13. B	22
30.	Marosiné Kohut Gyöngyi idegen nyelvi munkaköz. vez. magyar–német	33	33	német 10. B, 10. N, 11. B, 12. N	22
31.	Monok Zoltán 10. B osztályfőnöke történelem–angol	20	18	történelem 6., 7., 10. B, 10. N, 12. B, 13. A, 11. N–12. AB, 12. N–13. ABC társ. ism. 13. A	20
32.	Németh Szilvia angol–német	3	3	angol 7., 9. N, 10. A, 11. A, 11. N német 9. A	22
33.	Néz Károly 12. B osztályfőnöke matematika–orosz–német	35	23	német 9. N, 11. A, 11. N, 12. B, 13. A 11. N–12. AB	24,5
34.	Oláhné Szigyártó Mária 5. osztály osztályfőnöke orosz–földrajz–angol	31	24	angol 5., 11. B földrajz 5., 6., 7., 8., 9. N, 10. B, 11. A, 12. A–13. C term. világa 8.	24,5
35.	Orbán Edit 13. A osztályfőnöke matematika–fizika	34	34	matematika 12. A, 12. N, 13. A, 11. N–12. B fizika 9. A, 9. B, 12. N–13. BC	24
36.	Pálovicsné Tusnady Katalin 10. N osztály osztályfőnöke mat.–fiz.–szám.technika	25	22	matematika 6., 8., 9. N, 10. N, 12. N informatika 7.	24,5
37.	Pálovics Róbert mat.–fiz.–inf. munkaköz. vez. matematika–fizika	25	25	matematika 12. A, 13. A fizika 8., 10. N, 13. A term. világa 8.	18
38.	Pethő Attila 11. B osztályfőnöke ifj. védelmi felelős matematika–fizika	22	21	matematika 11. B, 12. B, 13. C fizika 11. A, 11. B, 12. B	17,5

39.	Péteri Szabolcs matematika–fizika	14	2	matematika 10. A, 10. N, 11. A, 13. BC fizika 10. A, 10. B	24
40.	Rinfel Mónika magyar–német	15	15		–
41.	Szekér Gábor 12. N osztályfőnöke kosárlabda-szakoszt. vez. testnevelés–matematika	18	18	testnevelés 8., 9. AB, 9. N, 10. AB, 10. N, 11. B 12. AB, 12. N, 13. B, 12. N–13. C	21,5
42.	Szilvás Izabella magyar–orosz–angol–könyvtár	33	22	angol 8., 9. B, 10. B, 10. N, 9. N, 12. B	24
43.	Szőke Károly 12. A osztályfőnöke biológia–kémia	8	8	biológia 7., 9. A, 11. A, 11. N, 12. A, 12. N, 13. A, 11. N–12. AB kémia 7., 9. N, 11. B term. ism. 5.; technika 5.	23
44.	Szűcsné Jóna Ágota magyar–német	29	29	magyar 5., 9. N, 11. B, 13. B német 7., 9. B, 11. A	23,5
45.	Tóth Mária matematika–földrajz	34	27	matematika 9. B, 9. N, 10. B, 11. N, 12. A földrajz 9. A, 9. B, 10. A, 11. B	23
46.	Tölgyesné Kovács Katalin 9. B osztályfőnöke biol.–kémia–testnev. munkaköz. vez. biológia–kémia	31	31	biológia 8., 9. B, 10. N, 12. B, 13. C, 11. N–12. AB, 12. N–13. ABC kémia 9. A, 9. B, 10. A, 11. A, 12. N–13. ABC term. ism. 6.	22,5
47.	Vesztróczy Judit angol	12	6		– jelenleg gyesen

Óraadóink

Kiss Zsolt (matematika 5., 11. A; informatika 9. N, 9 óra)

Hittanár: Kovácsné Iványi Judit (6. osztály), Kardos Csongor (7., 8. osztály), Ocsovai Grácián (5. osztály)

Az iskola pszichológusa: dr. Harkány Éva

**Köszöntjük azokat a tanárainkat, akik folyamatosan,
hosszú ideig végezték oktató-nevelő munkájukat gimnáziumunkban:**

20 év szolgálat: Bertók Éva, Gombás Szilvia

25 év szolgálat: Pálovics Róbert

30 év szolgálat: Horváth Attila

35 év szolgálat: Halász Istvánné

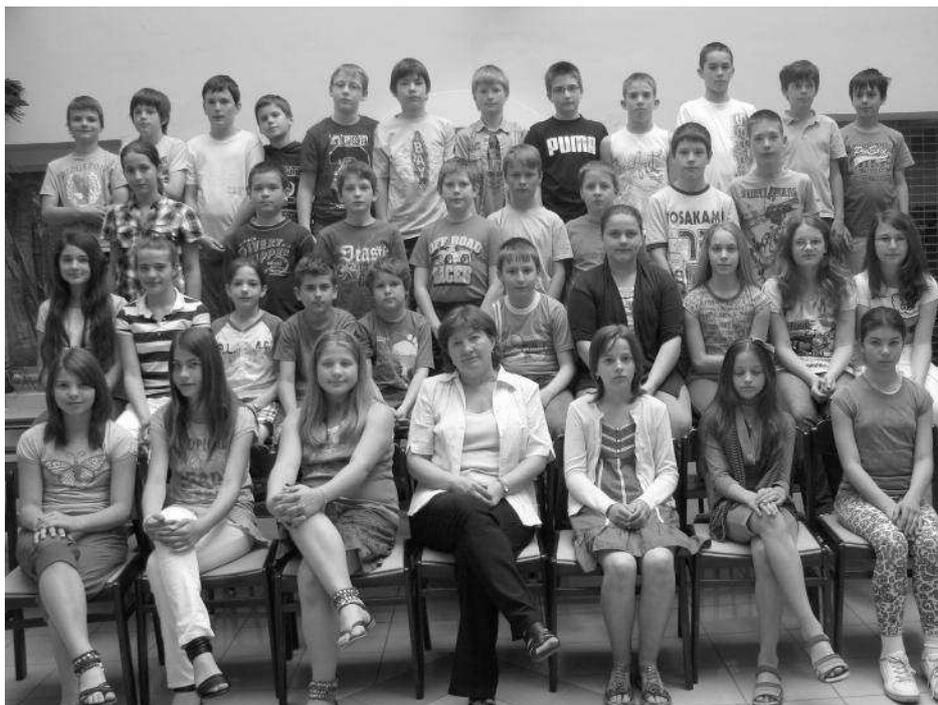
A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői

Az iskolaszék elnöke:	dr. Kocsis Gyula
elnökhelyettes:	dr. Vajda István
tagjai:	Horváth Attila Kiss Gábor Néz Károly Péter Márta Rác Sándor
A közalkalmazotti tanács elnöke:	Orbán Edit
tagjai:	Juhász Tibor Kocsisné Németh Erika
A szülői munkaközösség elnöke:	Gyuk Zsolt
A diákbizottság elnöke:	Radics Dorottya 11. N

Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói

	<i>Név</i>	<i>Munkakör</i>	<i>Évek száma</i>	
			<i>össz.</i>	<i>itt</i>
1.	Kondor Zsuzsanna	gazdasági vezető	26	19
2.	Czigány Katalin	iskolatitkár	37	22
3.	Fercsák Tamásné	gazdasági ügyintéző	40	23
4.	Szakácsné Csalló Tünde	gazdasági ügyintéző	18	7
5.	Beczőkné Molnár Ildikó	adminisztrátor	15	15
6.	Horváth Tiborné	laboráns (részmunkaidős)	25	13
7.	Simon Endre	oktatástechnikus	13	13
8.	Majkuth Péter	portás-karbantartó	31	1
9.	Szeghy József	karbantartó	43	18
10.	Kámánné Horváth Csilla	takarító	12	1
11.	Lőrincz Istvánné	takarító	32	9
12.	Magyar Zoltánné	takarító	37	5
13.	Molnár Bálint Józsefné	takarító	34	3
14.	Takács Lászlóné	takarító	39	11

A tanulók névjegyzéke

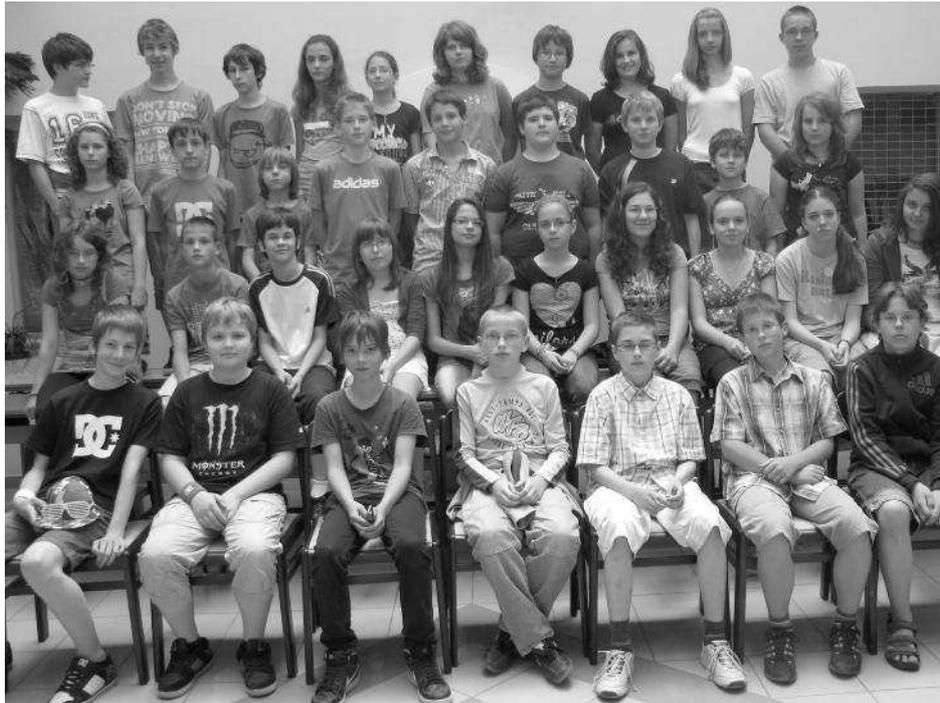
5. osztály

Osztályfőnök: Oláhné Szigyártó Mária

Csiszár Barnabás
Csiszár Dávid
Dávid Dorián
Farsang Bálint Mátyás
Fekete Míra Panna
Földesi Tamás
Gergály Szabolcs
Gyöngyösi Márton Zsolt
Hencsei Bence
Holányi Ákos
Jakab Dávid
Kálmán Bálint

Kiss Márk Zsolt
Koczka Zsóka Mária
Kondákor Márk
Kondor Borbála
Kovács Kristóf
Kovács Petra
Mózsa Ábel
Nagy Márton Tamás
Németh Ciprián
Németh Csaba Valentin
Rákóczi Anna
Rumi Anna Sára
Schmidt Benedek

Schrettner Anna
Szabó Bence
Szabó Rajmund Zsolt
Szakonyi Anna
Szekér Bonita
Szekeres Kornél
Szili Dóra
Tóth Gabriella
Trömböczki Julianna Sára
Varga Domonkos
Varga Dóra
Vincze Virág

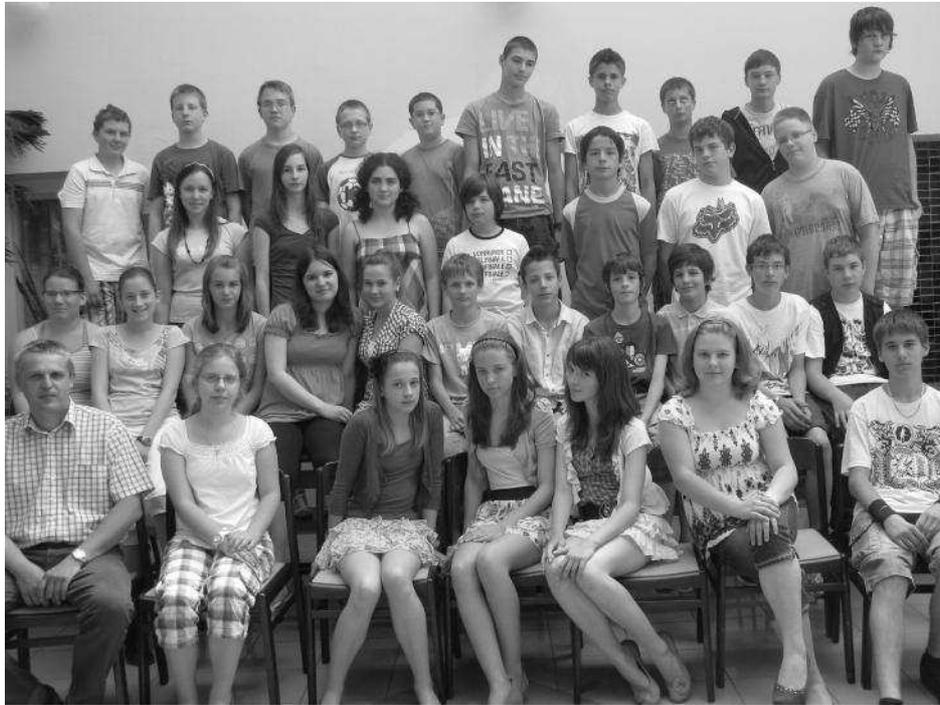

6. osztály
Osztályfőnök: Hajduné Szabó Ágnes

Bakos Barbara
 Berta Bernadett
 Bogár Bence Péter
 Boncz Barnabás
 Csapó Dániel
 Dávid Dominik
Doffkay Réka
 Filinger Rozanna Mária
 Harmath Lilla Édua
 Horváth Bánk Bendegúz
Horváth Marcell Dániel
 Horváth Mirabel Virág

Horváth Péter László
 Kocsis Endre Kende
 Koltai Balázs
 Kovács Adél
Kovács Péter Tamás
 Kovács Szilárd Lóránd
 Kovács Ábel
 Krizsán Janka Boglárka
 Kulcsár Milán
 Kustán Bertalan
 Molnár Martina
 Nagy Bianka

Németh Fanni
 Németh Gábor
 Rózsa Ruben
 Szabó Krisztián
 Szalczer Szilárd Lajos
 Szekér Boglárka
 Tibola Dániel
 Tóth Márk Andor
 Tóth Virág
 Ujj Péter
 Vadvári Judit
 Varga Virág

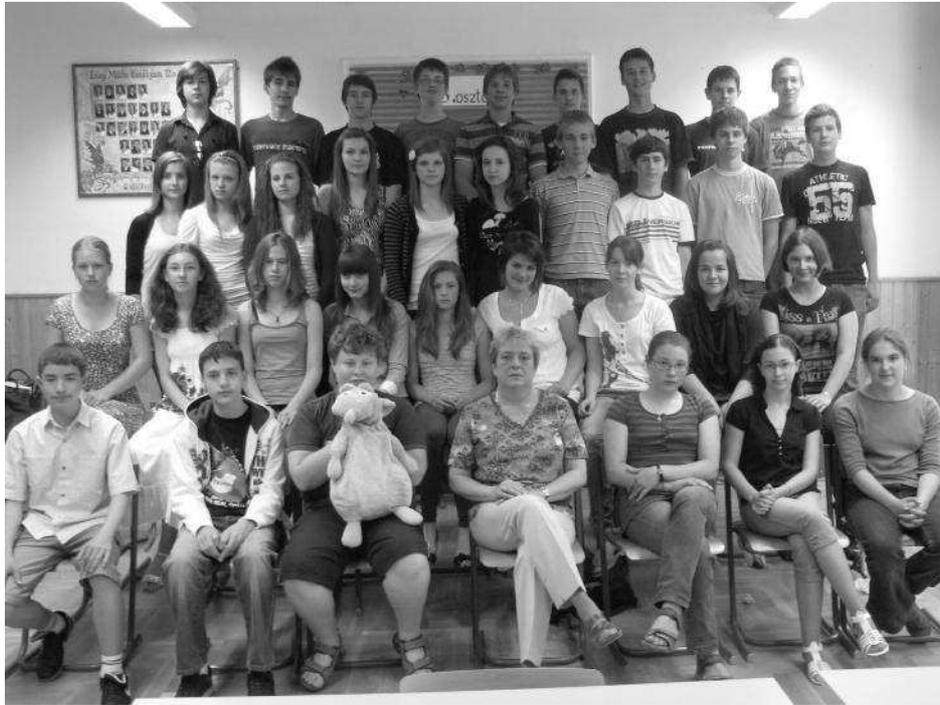
7. osztály

Osztályfőnök: Kovács Tibor

Bocskor Beáta
 Boda Mihály Levente
 Cserjési Dóra Márta
 Doszpoth Sándor Dávid
 Egyed Tamás Barbanás
 Farkas Márton
 Fehér Márk
 Gönczöl Csenge
 Gönczöl Zoltán
 Gyuk Ábrahám
 Gyutai Zalán
 Herbert Martin

Horváth Ádám
 Kintli Zsuzsanna
 Kiss Kira Regina
 Máhr András
 Marogna Péter Renzo
Marx János
 Marx Tamás
 Molnár Gábor Kevin
Nagy Eszter
 Prófusz Robin Patrik
 Ronga Adrienn
 Rosta Evelin

Sáfár László
 Szabados Flóra
 Szabó Ákos Márton
 Szabó Rebeka Aletta
 Tornyos Kornél
 Tóth Adrienn
Tóth Emese
 Varga Flórián
 Vaski Virág
 Völgyes Flórián
 Vörös Máté
 Zsupanek Bence

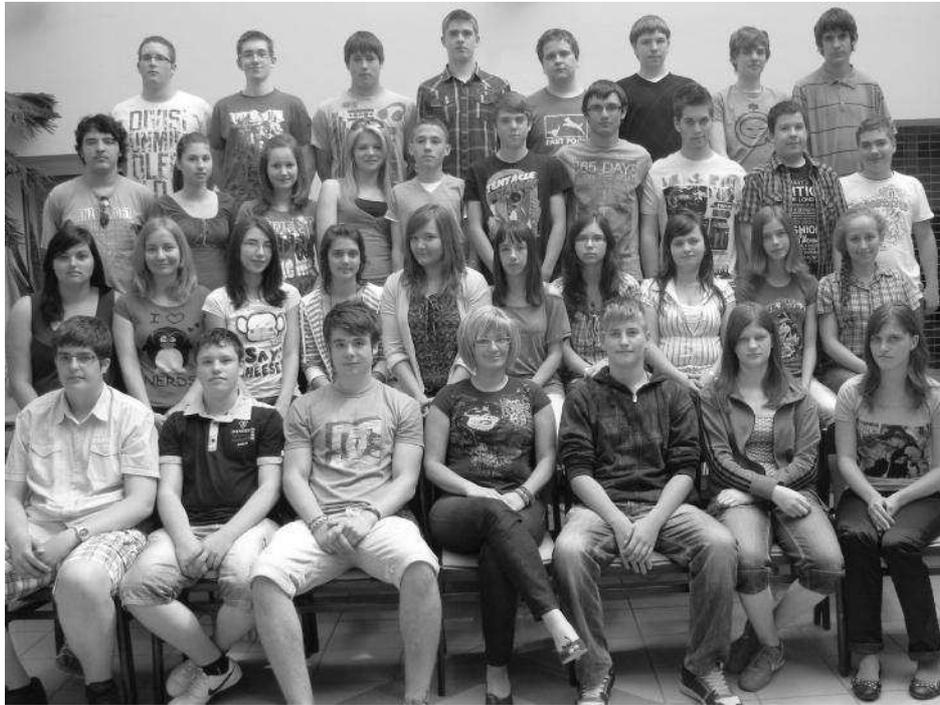

8. osztály
Osztályfőnök: Kollaricsné Soós Erika
Pótosztályfőnök: Halmi László

Bakony Barbara
 Bicsák Flóra
 Bui Dávid
 Czett Antal
 Demeter Adrienn Katalin
 Fehér Zsófia
 Fejes Petra
 Fitos Kinga Brigitta
 Gyuk Izabella
 Horváth Ádám
 Jáger Bence
 Jákli Aida Karolina

Kovács Réka Eszter
 László Mátyás
 Máhr Anna
 Marosvári Kristóf
 Molnár Anna Lujza
 Nagy Mihály
 Oroszlán Máté
 Péterfi Csaba
 Pethő Marcell
 Rozmann Dorina
 Simon Bálint
Szabó Réka Eszter

Szili Panna
 Takács Artúr
 Tompa Mátyás
 Tószegi Judit Réka
 Tóth Rita
 Ujj Krisztina
 Varga Levente
 Vass Luca
Verebélyi Miklós
 Verebes Mihály
 Virrasztó Márton
 Zsók Adrienn

9. A osztály

Nyelvi előkészítő osztály

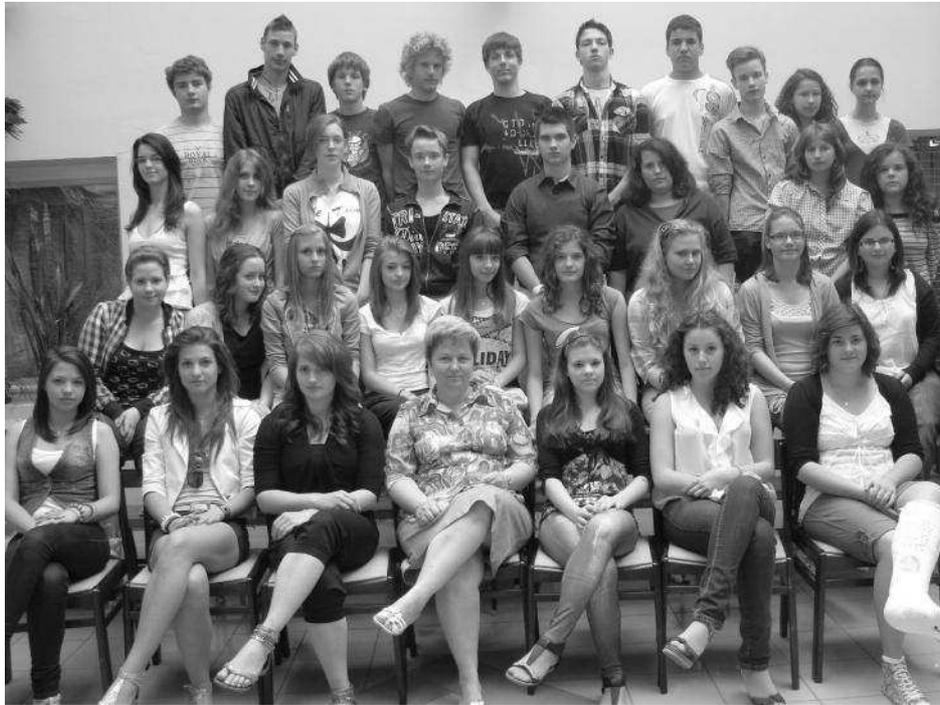
Osztályfőnök: Csík Enikő

Pótosztályfőnök: Székér Gábor

Albert Kristóf
 Bokor Roland
 Boronyák Márton
 Császár Viola Krisztina
 Déri Huba
 Dudar Tamás
Fábián Kristóf
 Filinger Marcell Ferenc
Gombocz Eszter
 Gyurkó Gábor
Gyurkó Máté
 Handrik László

Hörcsög Zoltán
 Horváth Patrik
 Illés Tamás
 Kenyeres Zoltán
Kulcsár Ildikó
 Kutai Nimród Dávid
 Marx Pál Fülöp
 Molnár Inez
 Nagy Judit
 Nagy Máté
 Olasz Vivien
 Paksa Péter

Paulovics Zoltán
 Pintér Petra
 Schranecz Natália Éva
 Simon Alexandra
 Simon Nikolett
 Söre Hanna
 Szabó Tímea
 Szekeres Kinga
 Sziva Dániel
Tóth Zsombor
 Varga Kata Dorina
Wappler Abigél

9. B osztály

Nyelvi előkészítő osztály

Osztályfőnök: Tölgyesné Kovács Katalin

Bakó Borbála
 Bertók Fruzsina
 Böröcz Réka
Bujtor Alex
 Czigány Fanni
 Czirkli Benita
 Cseh Németh Rafael
 Domonkos Lilla
 Farkas Flóra
 Ferenczy Júlia Anna
 Fraller Richárd
 Gál János

Geráth Anna
 Gortvai Eszter Sára
 Gyurkó Eszter
 Halász Annamária
Hantos Réka
 Kovács Bianka
 Körhöcz Anett
 Lendvai Petricia
 Lovonyák Klaudia
 Lukács Dávid
 Lukács Levente
 Madarász Boglárka
 Mikó-Baráth Szilveszter

Molnár Kitti
 Molnár Marcell
 Paksa Eszter
 Szabados Réka
 Szakács Benjamin
 Szalay Ráchel Katalin
 Szücs Valdó
 Tokár Dóra
 Tóth Lilla
Tömpe Eszter
 Török Claudia
 Vass Georgina

9. N osztály

Osztályfőnök: Karáth Anita, Gombás Szilvia

Pótosztályfőnök: Németh Szilvia

Ács Kornél	Füzi Gergő	Pais Petra
Baki Melinda	Gerencsér Eszter	Pajor Péter
Bali Luca	Gombás Tivadar Gábor	Papp Viktória
Bereczk Fruzsina	Halassy Gabriella	Papp Zsófia
Bicsák Bence	Halász Viktor Olivér	Pénzes Roland
Borbély László Benedek	Horváth Ákos	Pinczés Réka
Bocskor Petra	Horváth Júlia	Porkoláb Ágnes Rebeka
Csalló János	Horváth Máté	Szabó Ramóna Andrea
Cserjési Kristóf Jenő	Horváth Szandra Viktória	Takács Bence
Egyed Áron	Kuti Barnabás	Takács Dávid
Elekes Júlia	Lovonyák Adrián	Tóth András
Farsang Luca Orsolya	Molnár Dóra	Vaski Violetta
	Molnár-Dala Dalma	

10. A osztály

Nyelvi előkészítő osztály

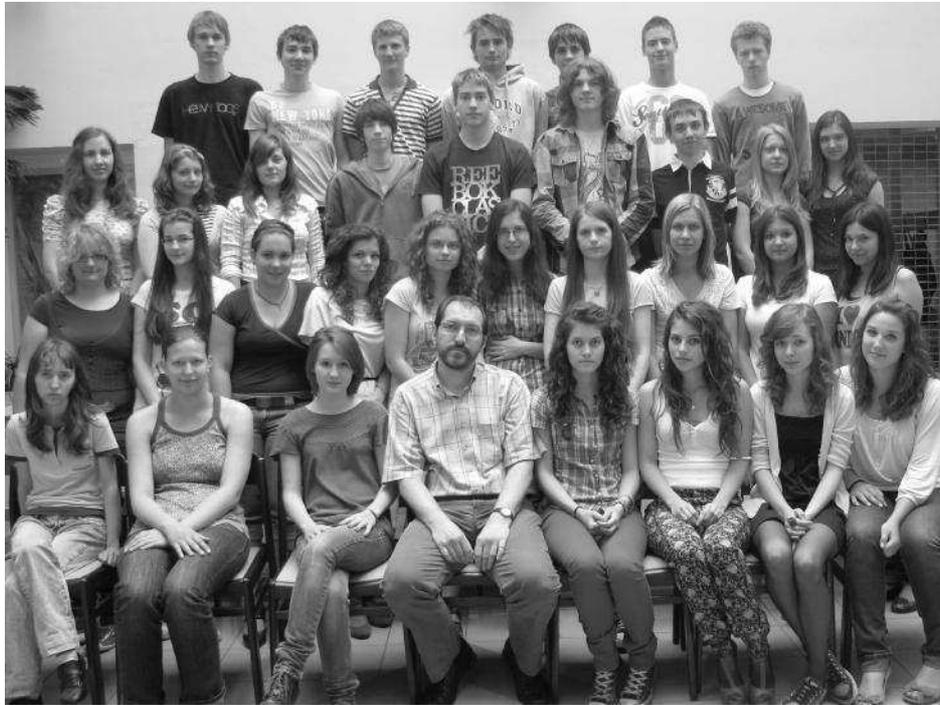
Osztályfőnök: Hóbár Hajnalka

Pótosztályfőnök: Péteri Szabolcs

Ánik Gergő
 Balázs Bence
 Bertók Ádám
 Dóra Gábor
 Egyed Bálint
Gáspár Vilmos
 Gazdag Fanni
 Győrffy Ádám
 Havlik Károly
 Héder Zoltán

Horváth Bálint
 Hunyadi Valter
 Kaisz Dominik
 Kámán Balázs
 Koplár Petra
 Lóránt Zoltán
 Lovas Viktória Zsuzsanna
 Lőrincz Bernadett Petra
 Lukács Bálint
 Marton Dániel

Miszori Dávid
 Oláh Patrícia
 Orbán Dávid
 Ott Erzsébet
 Schrettner Attila
 Szablics Roland
 Sente Tamás
 Takács Piroska
 Vizsy Violetta
 Zalavári Bálint

10. B osztály*Nyelvi előkészítő osztály***Osztályfőnök: Monok Zoltán**

Ágh Nikolett
Antal Dóra
Bakos Bence Gellért
Balla Júlia
Barna Erika
Berecz Dániel
Bertók Fanni
Boronyák Evelin
Czigány Máté
Czirkl Zsófia
Déri Luca

Farkas Viktor András
Farsang Máté
Horváth Brigitta
Horváth Zsófia
Kintli Dóra
Kiss Anna Sára
Kiss Regina
Kostyál Gergely
Kovács Anna Lívia
Lupkovics Bálint
Major Gellért

Márton Laura
Molnár Gergő
Mónok Eszter
Paál Barnabás
Purger Nóra
Salamon Miranda
Szakony Dorina
Takács Amarilla
Takács Anita
Vörös Éva
Zubor Ármin Béla

10. N osztály
Osztályfőnök: Pálovicsné Tuszányi Katalin
Pótosztályfőnök: Pálovics Róbert

Bocskor Barnabás
 Boronyák Péter
 Büki Bettina
 Csaba Viktor
 Cseh Kristóf Balázs
 Csordás Gergely Tamás
Dávid Bence
 Deák Ferenc Gergely
 Domján Júlia
 Domokos Fanni
 Gelencsér Milán

Gyenese Vivien
 Hadnagy Virág Vivien
 Hajdu Dániel
 Horváth Benedek
 Horváth Dániel
 Kiss Valentin Péter
Kollarics Sándor
 Kondákor Anna
 Kovács Judit Veronika
 Kustán Réka
 Molnár Bálint
 Molnár Sára

Müller Eszter Mercédesz
 Nagy Bálint
 Pesti Laura
 Rech Attila Ádám
 Salamon Dániel
 Sebestyén Zsombor
 Séfer Alexandra Adél
 Szép Gergely
 Szöllös Éva
 Takács Zsanett
 Tornynos Szilárd

11. A osztály
Osztályfőnök: Gyimesi Márton
Pótosztályfőnök: Karvalits Levente

Andrasek Evelin Júlia
 Baán Csenge
 Borsodi Balázs
 Borsos Dávid
 Epelley Nóra
 Farkas Anita
 Füredi Balázs
 Gazsi Bence
 Gerencsér Ádám
 Haszilló Máté
 Horváth Bence

Horváth Dóra
 Józsa Tamás
Jung Dániel
 Kiss András
 Kiss Barnabás
 Kovács Diána
 Kovács Lídia
 Kovács Patrik
 Ledneczki Lilla
 Lugosi Bence
 Mikolay Réka
 Pácsonyi Márton

Pék Krisztina
 Péter Bence
 Rischt Attila
 Rozs József
 Száraz Mihály
 Tóth Rebeka
 Tótván Ádám
 Varga Alexandra
 Vértes Viola
 Vincze Martin
 Zelenka Júlia

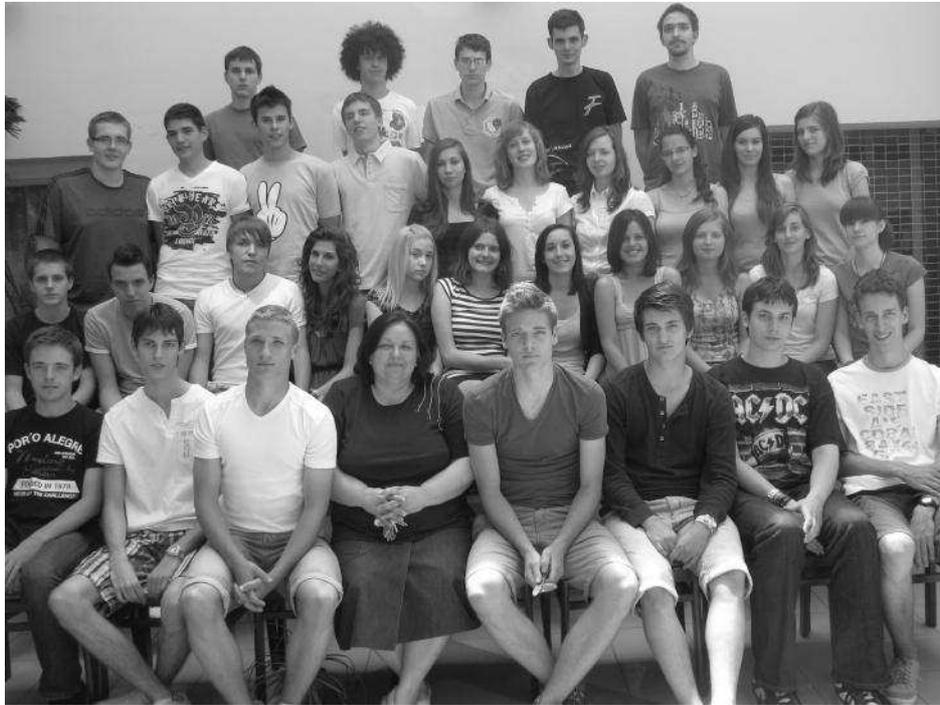

11. B osztály
Osztályfőnök: Pethő Attila
Pótosztályfőnök: Beviz Zsófia

Bálint Anita
 Bicsérdi Katalin
 Bogatin Bence
 Borsos Anna
 Bubics Benedek
 Csanádi Bettina
Csordás Anna Rita
 Farkas Dzsenifer
 Gazsi Zsófia
 Geiger Bianka
 Hajdu Anna
 Harcz Viktória

Horváth Dávid
 Horváth Júlia
 Horváth Réka
 Hujber Lilla
 Jagicza Eszter
 Juhász Noémi
 Kajos Dorka
 Karát Eszter
 Kerese Lilla
 Kertész Nikolett
 Király Barnabás

Kovács Boglárka
 Némethy Zsófia
 Osbáth Evelin
 Pais Kálmán
 Porpáczy Gergő
 Rosta Bianka
 Salamon Szilvia
 Szekeres Dániel
 Szilágyi Dániel
 Tompos Gréta
 Varga Bence
 Varga Petra

11. N osztály**Osztályfőnök: Juhász Ildikó**

Aladi Zóra
Bakó Júlia
Beledi Balázs
Bende Lilla
Böröcz Borbála
Czett Gergely
Dormán Péter
Füzi Bence
Gellén Veronika
Gergály Gyula
Gombos Eszter
Gombos Kinga

Herbert Evelyn
Horváth Réka
Jámbor Erzsébet
Király Kristóf
Kollár Olivér
Komáromi Adrián
Kovács Kristóf
Kristóf Gábor
Merényi Mercédesz
Nagy Máté Miklós
Németh Szilárd

Orbán Dániel
Papp Tamás
Papp Tibor
Pelikán Dániel
Pethő Samu Attila
Radics Dorottya
Regényi Fanni Anna
Szép Barbara
Takács Péter
Vas Viktória
Vissi Borbála
Wagner Péter Csaba

12. A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Szőke Károly

Pótosztályfőnök: Gyimesi Márton, Németh László

Bakos Gábor
 Boros László
 Czilli Richard
 Csiszár László Richárd
 Csondor Bálint
 Deé Flórián
 Dobos Fruzsina
 Egyed Máté
 Ferkócza János
Filinger Zsófia Klára
 Gáspár Gábor
 Góth Roland

Gulyás Balázs
 Horváth Bence
 Horváth Bianka
 Horváth Dániel
 Horváth Domokos
 Horváth Eszter
 Horváth Vivien
 Kertész István
 Kónya Máté
 Kovács Ádám
 Ledneczki Márton
 Makk Csilla
 Mózer Kitti

Paksa Tamás
 Pereszlai Csongor
 Sárközi Álmos Előd
 Simon Zsófia
 Szabó Zoltán
 Szekercés Ivett
 Széll Norbert
 Szlávecz Tamás
 Tavasz Máté László
 Tóth Bálint
 Tóth Péter
 Varga János

12. B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Néz Károly

Pótosztályfőnök: Kocsisné Németh Erika

Bali Krisztina

Balogh Eszter

Beck Laura Júlia

Borsós Kata

Czigli Vivien

Csóka Zita Melinda

Domonkos Tamás

Gaál Anna Erzsébet

Gróssinger Judit

Horváth Kristóf

Kaszás Gergely

Kámán Petra Anna

Kintli Borbála

Kocsis Nikoletta

Kónya Rebeka Regina

Kovács Márk

Lendvai Petra

Lengyel Nóra Katalin

Nagy Linda Josephine

Némethy Anna

Orbán Nikolett

Pete Kinga

Petróczi Alexandra

Pungor Dóra Kornélia

Rákos Eszter

Sághegyi Diána

Simon Klaudia

Smalekker Vivien

Sőre Virág

Sreit Nóra Natália

Takács Alíz Ilona

Tornyos Dániel

Tóth Fanni

Tóth-Péter Ágnes

Varga Bence

Vinkovics Dávid

12. N osztály
Osztályfőnök: Szekér Gábor
Pótosztályfőnök: Csík Enikő

Bakony Alexa

Balogh Beáta

Battancs Márton Tamás

Borsos Zsófia

Bujtor Bence Márk

Csiszár Bálint

Dávid Gergely

Doma Péter

Doma Tamás

Ferencz Boglárka

Gróssinger Olivér

Haléder Zsuzsanna

Ivánkovich Márk

Jakab Edina

Kiss Gergő

Kovács Katalin Dóra

Makovecz Ádám

Molnár Petra Laura

Nagy Bernadett

Nagy Boglárka

Nagy Tamás

Németh Attila

Németh Júlia Nóra

Novák Krisztina Csilla

Panász Andrea

Paulovics Ágnes

Rác Tamás

Rátosi Eszter

Sándor Sarolta

Simon Kata Luca

Szabolcs Márton

Takács Dóra

Töröcsik Krisztina

Vissi Barnabás

Zorn Antal

13. A osztály
Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Orbán Edit
Pótosztályfőnök: Bajnóczy Zoltán

Balogh Tamás
 Berei József
 Fazekas Anett
 Gáspár Balázs
 Geráth Júlia
 Hajdu István
 Havlik Marcell
 Havlik Tamás
Hegy Anett
 Horváth Gábor

Istenes Márk
 Kiss Csaba
 Kiss Gergely
 Kodela Péter
 Kovács Márk
 Molnár Mónika
 Ölvedi Balázs
Pácsnyi Imre
 Papp Dávid
 Salamon Sándor
 Sándor Tamás

Simon Bertalan
 Stancsics Martin
 Szalai Kitti
 Szekér Imre
 Szőke Péter
 Takács Orsolya
 Tarsoly Gergely
 Tóth Adrienn
 Tóth Tamás
 Tüske Zsolt

13. B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Lőrincz István

Pótosztályfőnök: Gyimesi Márton

Benkő Claudia Ágota

Bíró Bálint

Borbély Bianka

Büki Alexandra

Farsang Zsófia

Foga Cecília

Gécsek Marcell Dávid

Gróf Szabina

Gyöngy Sára

Gyuricska Bernadett

Gyutai Csenge Erzsébet

Hári Bettina

Heiner Vivien

Horváth Renáta

Horváth Zsófia

Istenes Melinda

Kerkai Vivien

Kiss Petra

Kovács Anikó

Könyves Nikolett

Kucséber Violetta

Mónok Júlia

Németh Klára

Orosz Péter

Pais Patrícia Lilla

Porpáczy Laura

Ragán Dániel

Reidinger Nikolett

Seruga Kármén

Sipos Mária

Soós Gergő

Szalay Borbála

Takács Anna

Vajda Sára

Zalai Eszter

13. C osztály
AJTP

Osztályfőnök: Simonné Bertók Éva

Bedő István
Horváth Noémi
Horváth Viktória
Kulcsár László
Nagy Kármén Fruzsina
Németh Andrea

Németh Katalin
Pálfi Dániel
Raduly Zsaklin
Rónai Roland
Szabó József

Szánti József
Szloszjár Valéria
Szűcs József
Vig Szabina
Volner Andrea
Zaicz Boglárka

A 2011/2012. tanévre felvett nyolcévfolyamos gimnáziumi tanulóink

5. osztály	Osztályfőnök: dr. Beckné Sallay Anikó	
Badacsonyi Nikolett	Laki Gergely Bernát	Somogyi Laura
Boronyák Nóra	Langer Ákos	Soós Áron Roland
Darabos Vince	Mészáros Péter	Spilák Lili Edit
Farkas Márton	Molnár Dániel László	Takács Enikő
Gergály Anna	Molnár Nóra	Takács Liza
Henics Blanka Regina	Nagy Tamás Levente	Trombitás Péter
Horváth Bálint Attila	Nagy Vivien	Varga Tünde Dorka
Horváth Fanni Nikolett	Németh Zalán Barnabás	Varga Vencel
Horváth Martin	Nérel Leonarda	Vas Ákos Domonkos
Kiss Kira	Novák Marcell	Vigh Dorottya Zsanett
Kocsis Kira Mirjam	Peresztegi Míra Zsófia	Vissi Nóra Zsófia
Kovács Szilárd	Pesti Szabolcs	Zimborás Márk
	Seres Gergő	

A nyelvi előkészítő évfolyamra felvett tanulóink

9. A osztály	Osztályfőnök: Beviz Zsófia	
<i>Nyelvi előkészítő osztály (emelt szintű matematika)</i>		
Balogh Lilla Szilvia	Kondor-Vietorisz Gábor	Salamon Bence
Büki Máté István	Kovács Gergő	Schulcz Ferenc
Dominkó Dániel	Kustány Kálmán	Seres Bendegúz
Epelley Mátyás	Mánfai Milán	Szabó Dániel
Gál Dorottya	Mile Dávid Bence	Szabó Míra Dorina
Góth Máté	Nérel Eleonóra	Szabó Viktória
György-Mild Loránd	Parragi István	Szekeres Mátyás Pál
Horváth Bálint	Péter Anna	Szijártó Rozália
Horváth Cintia	Péter Krisztina	Szűcs Márton Tamás
Jámbor András	Pilise Nikolett	Tar Dávid
Jung Martin	Putics Bence	Timár János
Kiss Kornél		Zalavári Márton

9. B osztály **Osztályfőnök: Lőrincz István***Nyelvi előkészítő osztály (emelt szintű angol–német)*

Ajlan Esmail Wahbi Ahmed	Kámán Fruzsina	Orsós Bettina
Andalics Petra	Kerese Zsófia	Peresztegi Dóra
Anti Renáta	Koller Virág	Porpáczy Fanni
Baldauf Sarolt	Kőrös Titanilla Anna	Pungor Márk Tamás
Dankó Anna	Kulcsár Evelin	Rohonczy Dóra
Dienes Márton	Lillik Veronika	Sebestyén Laura
Fehér Csenge	Major Rita	Szabados Dóra
Hegedüs Fanni	Méhes Vivien	Szlávecz Réka
Horváth Eszter Zsuzsanna	Molnár Kristóf	Takács Attila László
Horváth Petra	Nagy Dávid	Takács Ildikó
Ihász Dorottya	Nagy Philipp Krisztián	Varga Stefánia
Joós Nikolett	Nyári Laura	Vissi Veronika

9. C osztály **Osztályfőnök: Szekér Gábor***AJTP*

Bazsika Norman	Kaszás Gábor Bence	Sári Klaudia
Bedő Milán Tibor	Kelemen Éva	Szakály Krisztián
Bogdán Csilla	Kósa Rita Zsófia	Szakony Márió
Dezső Katalin	Kovács Bianka	Szakony Martina
Fagyal Márk	Kráncz Vivien	Szeles Benjámin
Fordán Adolf	Léglér Imre	Tóth Csilla
Halász Alexandra	Lukács Izabella	Tóth Lídia Liliána
Horváth Balázs László	Pataki Attila	Tóth Péter
Horváth Judit	Pető Dóra	Végh Tamara
Kalamár Judit	Rákos Dóra	Zsgánecz Dzszenifer

A dohányzás halált okoz
Radics Dorottya (11. N) fevétele

Statisztikai adatok

1. Létszámalakulás

<i>Évfolyam:</i>	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	<i>összesen:</i>
Beiratkozott:	37	36	36	36	109	98	104	108	84	648
Kimaradt/Érkezett:	–	–	–	–	-1	-1	–	–	-1	-3
Tanév végi létszám:	37	36	36	36	108	97	104	108	83	645
Ebből fiú:	24	21	23	17	47	53	48	51	36	320
leány:	13	15	13	19	61	44	56	57	47	325

2. Tanulmányi eredmények:

Az iskola tanulmányi átlaga: 4,40

Az egyes tantárgyak eredményei

Magyar irodalom (dráma):	4,43	Földrajz:	4,19
Magyar nyelv:	4,46	Természetismeret (egészségtan):	4,51
Emberismeret és etika:	4,53	Ének-zene:	4,78
Bevezetés a filozófiába:	3,94	Rajz és vizuális kultúra:	4,89
Tört. és állampolg. ismeretek:	4,58	Testnevelés és sport:	4,72
Angol nyelv:	4,56	Informatika:	4,51
Német nyelv:	4,29	Technika és életvitel:	4,78
Francia nyelv:	4,39	Etika:	4,53
Matematika:	3,92	Médiaismeret:	4,99
Fizika:	3,87	Művészetek:	4,64
Kémia:	3,75	Humán blokk	4,79
Biológia és egészségtan:	3,86	Reál blokk	4,03
Bukások: 1–2 tárgyból:	2		
több tárgyból:	–		
összesen:	2		

Az érettségi vizsga eredményei 2011

<i>Tantárgy</i>	<i>jeles</i>	<i>jó</i>	<i>közepes</i>	<i>elégséges</i>	<i>elégtelen</i>	<i>összesen</i>
Magyar nyelv és irodalom	87	22	8	1	–	118
Történelem	93	19	5	1	–	118
Angol nyelv	75	8	3	1	–	87
Német nyelv	53	6	4	–	–	63
Francia nyelv	–	–	1	–	–	1
Matematika	81	22	13	2	–	118

<i>Tantárgy</i>	<i>jeles</i>	<i>jó</i>	<i>közepes</i>	<i>elégséges</i>	<i>elégtelen</i>	<i>összesen</i>
Fizika	29	1	–	–	–	30
Kémia	11	1	–	–	–	12
Biológia	24	4	–	–	–	28
Földrajz	4	5	3	2	–	14
Informatika	25	2	–	–	–	27
Ének-zene	1	–	–	–	–	1
Testnevelés	4	1	–	–	–	5

Az érettségizők százalékos teljesítménye tantárgyanként

	12.N		13.A		13.B		13.C	
	teljesítmény (%)							
	emelt szint (létszám)	középszint						
Magyar nyelv és irodalom		83		82		89		61
Matematika	90 (4)	86	92 (13)	92		80	92 (1)	55
Történelem	82 (5)	83	80 (3)	88	72 (12)	91		67
Angol nyelv	85 (1)	92	90 (1)	89	81 (6)	94		66
Német nyelv	86 (1)	86		84	89 (6)	89	66 (1)	44
Francia nyelv		50						
Biológia		86		87	80 (6)	87		81
Fizika	78 (4)	91	94 (4)	90		81		89
Informatika		91	87 (5)	92		89		88
Kémia	91 (7)				82 (1)	75		
Földrajz			89 (1)	92				58
Ének zene						94		
Testnevelés		87				95		87
Összesen	85 (22)	86	90 (27)	87	79 (31)	88	79 (2)	63

Kitűnően érettségizett tanulóink:

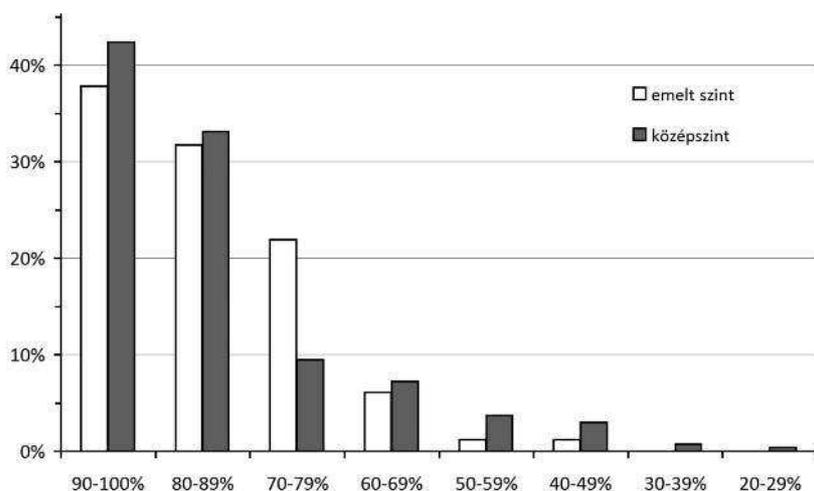
Balogh Tamás 13. A, Berei József 13. A, Gáspár Balázs 13. A, Hajdu István 13. A, Havlik Tamás 13. A, Hegyi Anett 13. A, Horváth Gábor 13. A, Istenes Márk 13. A, Kiss Csaba 13. A, Molnár Mónika 13. A, Ölvedi Balázs 13. A, Pácsonyi Imre 13. A, Papp Dávid 13. A, Stancsics Martin 13. A, Szalai Kitti 13. A, Takács Orsolya 13. A, Tarsoly Gergely 13. A, Tóth Adrienn 13. A, Tóth Tamás 13. A, Tüske Zsolt 13. A, Benkő Claudia Ágota 13. B, Bíró Bálint 13. B, Borbély Bianka 13. B, Büki Alexandra 13. B,

Farsang Zsófia 13. B, Gyöngy Sára 13. B, Heiner Vivien 13. B, Horváth Renáta 13. B, Kiss Petra 13. B, Könyves Nikolett 13. B, Kucséber Nikoletta 13. B, Mónok Júlia 13. B, Németh Klára 13. B, Ragán Dániel 13. B, Seruga Kármén 13. B, Soós Gergő 13. B, Szalay Borbála 13. B, Takács Anna 13. B, Zalai Eszter 13. B, Németh Andrea 13. C, Szabó József 13. C, Balogh Beáta 12. N, Dávid Gergely 12. N, Ferencz Boglárka 12. N, Haléder Zsuzsanna 12. N, Kiss Gergő 12. N, Kovács Katalin Dóra 12. N, Nagy Bernadett 12. N, Németh Júlia Nóra 12. N, Paulovics Ágnes 12. N, Rátosi Eszter 12. N, Sándor Sarolta Eszter 12. N, Simon Kata Luca 12. N, Szabolcs Márton 12. N, Takács Dóra 12. N, Törőcsik Krisztina 12. N, Vissi Barnabás 12. N, Zorn Antal 12. N

Németh László

Összesített eredmények az érettségien

	emelt szint % (fő)	középszint %		emelt szint % (fő)	középszint %
Magyar nyelv és irodalom	–	81	Fizika	86 (8)	89
Matematika	92 (18)	80	Informatika	86 (5)	91
Történelem	76 (20)	84	Kémia	87 (8)	75
Angol nyelv	82 (8)	88	Földrajz	89 (1)	68
Német nyelv	86 (8)	84	Ének-zene	–	94
Francia nyelv	–	50	Testnevelés	–	88
Biológia	80 (6)	86	Iskola összesen	84 (82)	83

Az érettségi eredmények eloszlása emelt- és középszinten

Felnőttoktatás

A 2010/2011-es tanévben a Zrínyi Miklós Gimnáziumban több mint 50 éve működő levelező tagozatának utolsó osztálya kezdte meg tanulmányait 25 fővel.

A tanév során jelentősen megemelkedett a hiányzások száma, s emiatt 5 fő már az első félév során lemorzsolódott. Tovább nehezítette a helyzetet, hogy 3 fő az őszi folyamán született, és ezért bizonytalanná vált számukra, be tudják-e fejezni a tanévet.

A félévi vizsgáknak húszan vágtak neki, s az eddigiekhez képes sok volt az elégtelen érdemjegy, akadt olyan is köztük, aki 2-3 tárgyból nem tudta a félévi követelményeket teljesíteni. További nehézséget jelentett sokak számára, hogy a második félévi térítési díj mellé még az érettségi térítési díj is hozzáadódott, ami átlagban kb. 40000 Ft-ot jelentett fejenként, s ezt az összeget 2011. február 15-ig be kellett fizetni. Végül mindenki teljesítette ezt a kötelezettségét, és véglegesítette az érettségire való jelentkezést. Az osztályból 3 fő adott be továbbtanulási jelentkezési lapot felsőfokú, térítési díjas, levelező tagozatú képzésre.

Minden felsorolt probléma ellenére mégis sikeres évet tudhat maga mögött a levelező tagozat végzős osztálya. Az év végi vizsgákat 20 fő kezdte meg, közülük 3 főt utasított a konferencia javítóvizsgára, 17 fő teljes érettségijét kezdhette meg 2011. május 2-án, a három fő csak előrehozott érettségi vizsgát tehetett.

Az írásbelik alapján 1 fő matematikából javítóvizsgára kényszerült, a többiek szóbeli vizsgát tehettek. Az érettségi vizsgatárgyak között meglepő módon idén nem szerepelt a biológia. Többen tettek érettségit angol nyelvből, mint német nyelvből. A kísérletezést igénylő tantárgyak (fizika és kémia) szerepe egyre csökken az érettségire jelentkezők körében, idén 3 fő választotta a kémiát, a fizikát senki. Az érettségire való felkészülésben a legfőbb gondot azok a tantárgyak jelentették, amelyeket a 12. osztályban már nem tanítunk, ilyen pl. a földrajz és a kémia. Ezekből a tantárgyakból az idei évben is csak tanórákon kívüli munkával lehetett segíteni a tanulók felkészítését.

Az új érettségi rendszer adta lehetőséget, az előre hozott érettségit, az idei 12. osztályos tanulók közül 5 fő használta ki egy-egy tantárgyból. Azok a tanulók is megkezdhettek érettségi vizsgáikat, akik valamely tantárgyból nem feleltek meg az év végi követelményeknek.

Tantárgyi bukások száma:	5
Beiratkozottak száma:	25 fő
Év végén vizsgát tett:	20 fő
Javítóvizsgát tehet:	3 fő

Az év során lemorzsolódott: 5 fő, az összes tanuló 25,0%-a.

A lemorzsolódás mértéke közel azonos az előző tanév értékével. Az anyagi problémákon túl a családi és egészségügyi okok is hozzájárultak lemorzsolódáshoz. A kimaradások legfőbb oka azonban egyértelműen a vizsgákról történt igazolatlan távollmaradás, továbbá a térítési díj befizetésének elmaradása. Az évi kétszeri beszámoltatási rendszerhez könnyen alkalmazkodtak a tanulók és tanárok egyaránt. A beszámolókat 3 napos írásbeli és 4 napos szóbeli vizsgarend kialakításával tartottuk, és az egyes beszámolók között elegendő idő (2 hét) állt a tanulók rendelkezésére, hogy az írásbeli eredmények ismeretében felkészüljenek a szóbeli vizsgáikra. Az osztályfőnöki és szaktanári admi-

nisztráció terhei az idei tanévben a tavalyihoz képest nem változtak. Az év végi konferenciák és a bizonyítványosztás között megfelelő idő állt a rendelkezésére az osztályfőnöknek az adminisztráció elvégzéséhez.

A levelező tagozaton tanítók száma ebben a tanévben 8 fő, valamennyien az iskola főállású alkalmazottjai. Továbbra is A – B heti megosztásban tanítottunk, ez a heti félórás tantárgyak miatt szükséges. Jól bevált a több éve alkalmazott éves menetrend alkalmazása.

A tanév zárására 2011. augusztus 22-én sorra kerülő javítóvizsgák befejeztével nyílik lehetőség.

A levelező tagozaton tanító tanárok névsora

Név	Tantárgy(ak)	Heti óraszám
Dr. Beckné Sallay Anikó	történelem, filozófia	1,5
Bertók Éva	német nyelv	2,5
Csík Enikő	angol nyelv	2,5
Dienes Gyula	művészeti ismeretek	0,5
Halmi László	osztályfőnök, tagozatvezető	0,5
Juhász Ildikó	magyar nyelv és irodalom	2,5
Juhász Tibor	informatika	0,5
Tóth Mária	matematika	2,0

A levelező tagozatos tanulók névsora

12. osztály	osztályfőnök: Halmi László	
Babainé Szőke Mónika	Farkas Ildikó	Kámán Viktória
Bécs Adrienn	Gódorné Horváth Anita	Lugosi Györgyi
Bíró László	Hajgató Nikoletta	Nagy Krisztina
Bodnár Csaba	Halász Mária	Németh Katalin
Bogdán Barbara	Hegedűs Csaba	Szilágyi Emőke
Bonczó Andrea	Józsa Edina	Varga Katalin
Dervalics Anita	Kámán Judit	

2011. június 23-24-én sikeres érettségi vizsgát tett valamennyi szóbeli érettségire bocsájtott tanuló. Az érettségit jó hangulatú bankett követte, és ezzel a levelező oktatás jelenleg megszűnt a Zrínyi Miklós Gimnáziumban.

Halmi László
tagozatvezető

„... illúziók nélkül, de élő reménységgel ...”

A 91 éves dr. Boleratzky Lóránd, evangélikus egyházjogász köszöntése

1920-ban született a Zalaegerszeg melletti Neszelén. Édesapja gimnáziumunk egykori történelem-latin szakos tanára volt. Eminens diákként végezte a középiskolát. Érettségi után 1938-ban a miskolci evangélikus jogakadémia hallgatója lett, majd a debreceni egyetemen szerzett jogi doktorátust 1942-ben. Külföldi ösztöndíja során tanulmányozta a finn evangélikus egyház életét, ebből írta első jelentős művét, *Állam és az evangélikus egyház Finnországban* címmel (Budapest 1947).

A II. világháború végén egy évig amerikai fogságba került, majd a miskolci jogakadémia nemzetközi jogi tanszékén tanított 1947–49 között. Ennek megszűnte után egy rövid ideig a budapesti jogi karon egyházjogot oktatott. 1950-ben a Rákosi rendszer megszüntette az egyházjogi tanszékeket, és sok társához hasonlóan őt is politikai okokból elbocsájtották. Ezt követően fizikai munkát végzett, csak 1956-ban térhetett vissza az egyházi közéletbe, amikor Ordass Lajos püspök egyházkerülete ügyészének kérte fel. Amikor Ordass püspököt végleg eltávolították, ő is lemondott tisztségéről. Barátsága a püspökkel annak haláláig tartott (1978). Az 1988-ban megalakult Ordass Lajos Baráti Kör elnöke lett.

1958-tól Mezőkövesden és Gödöllőn polgári peres ügyvédként praktizált. Közben – bár tudta, hogy az íróasztal fiókjában maradnak írásai – szívós következetességgel kutatta az evangélikus egyházjogot. Írásai azonban csak a rendszerváltás után jelenhettek meg. Így *A magyar evangélikus egyház jog alapjai és jogforrásai* (Budapest 1991) és *a Magyar evangélikus egyház jog II.* (Budapest 1998). Szeretve tisztelt püspöke, Ordass Lajos szellemi hagyatékát is összegyűjtötte: *Ordass Lajos Válogatott írások I-II. Életútját Aki mindvégig állhatatos maradt – Ordass Lajos, a mártírsorsú evangélikus püspök* (Budapest 2001) című művében összegezte.

Dr. Boleratzky Lóránd 1983-ban vonult nyugdíjba, rehabilitálására 1990-ben került sor. 1991 és 1996 között a Hittudományi Egyetemen tartott előadásokat. Ezt követően – a mai napig – minden energiáját írásai összegzésére, kiadására fordította.

Gimnáziumunkkal a kapcsolatot 1985-ben vette fel. Ekkor bátyjával közösen egy alapítványt hoztak létre édesapjuk emlékére. A dr. Boleratzky Gyula történelmi pályázat helytörténeti témáit évente írja ki a humán munkaközösség, ez a díj elnyerésének feltétele. Sokszor ő maga is javaslatot tett a kiírandó témára. Lakásában őrzí a felkültött pályaműveket és a gimnázium évkönyveit. Hasznos észrevételei, elismerései további ösztönzést adtak tanárnak és diáknak egyaránt.

A mindig szerény, nagyon intelligens, több nyelven beszélő, halk szavú egyházjogászt jól jellemzik írásai. Köztük a visszaemlékezése az alma materre: „a humanista tudás mellett forró hazaszeretet, hivatástudat és komoly szaktudás is jellemezte a tanári kart”. Lényeges útravalónak tartotta a „kötelességteljesítést”, melyet szintén tanáraitól kapott. Erről ezt írta: „A kötelességtudat átfogja az ember egész életét”. Gondolatok az értelmiségi hivatásról című írásában fejtette ki: „Az értelmiségi hivatás kötelez, az emberiség nagy eszményeinek: a humánumnak szellemiséget kell képviselnie... Az értelmiségnek kell a sok egymást keresztező törekvések között a helyes utat megtalálnia.”.

Életformálók című kötetében (Budapest 2007) azokról emlékezett meg, akik nagy hatással voltak életútjára. Ebben a művében erkölcsileg feddhetetlen személyekkel találkozunk. A sort édesapjával kezdte, majd az evangélikus egyház képviselőivel folytatta, így a zalaegerszegi Nagy Miklós mellett Zsedényi Béla államfővel, Bibó István és Pehm József (későbbi esztergomi érsekként Mindszenty József) életére is kitért. A szerző nagy tisztelettel, szeretettel beszélt róluk, s mindvégig alázattal mutatta be életútjukat, emberi nagyságukat. Ez a „hattyúdalnak” szánt műve is magánkiadásban jelent meg.

Dr. Boleratzky Lóránd 2007-ben Károlyi Gáspár-díjban részesült, 2010-ben pedig a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje (polgári tagozat) kitüntetéssel ismerték el „elméleti munkásságát, példaértékű, következetes és nagyra becsült életútját”. Ugyanebben az évben felekezete Prónay Sándor-díjjal honorálta szakmai és példamutató életútját. Ma is aktív, lankadatlan szorgalommal alkot, 91 évesen is egyházzogi kérdésekkel foglalkozik. Hitvallása – „...illúziók nélkül, de élő reménységgel...” – kifejezi szerény, tiszteletreméltó egyéniségét. Feleségével, akivel 62 éve kötötte össze életét, 2 gyermeket neveltek fel, és nyaranta várják haza Amerikából a 3 unokát. S mi adott neki erőt e hosszú, küzdelmes út elviseléséhez? Ahogy a róla készült filmben is megfogalmazta: „Isten kegyelme mindig velem volt”. Merítsünk mi is erőt életútjából és kitartásából!

Vajda Lászlóné

Törökországi emlék – tollrajz

Dienes Gyula

Megtudtuk...

Szalai Gabriella (1987, IV. B) 2011. június 7-én a Magyar Tudományos Akadémia doktora lett

1969-ben születtem Zalaegerszegen. 1987-ben kitűnő eredménnyel érettségiztem a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium IV. B osztályában, osztályfőnököm Tóth Mária tanárnő volt, biológiatanárom Tölgyesné Kovács Katalin, kémia tanárom Halmi László. E két tárgy meghatározta továbbtanulási irányomat.

Egyetemi tanulmányaimat Szegeden, a József Attila Tudományegyetem Természettudományi Karának biológus szakán végeztem. 1993-ban molekuláris biológiai és biotechnológiai ágazatú biológusi diplomát szereztem, s azóta az MTA Mezőgazdasági Kutatóintézet Növényélettani Osztályán dolgozom, jelenleg tudományos főmunkatársként.

A PhD fokozatot 1998-ban szereztem meg, summa cum laude minősítéssel, az ELTE Kísérleti Növénybiológia Doktori Iskolájában. Kezdetektől a kedvezőtlen környezeti tényezők gazdasági növényekre gyakorolt hatását vizsgáltam, ezen belül is elsősorban a hideghatást, de foglalkoztam só-, szárazság- és nehézfém-stresszel is. Tanulmányoztam – főleg biokémiai, analitikai módszerekkel –, hogy milyen élettani folyamatok játszódnak le a növényekben, s ez mennyiben járul hozzá ahhoz, hogy a növény alkalmazkodjon a megváltozott feltételekhez. Mindezek mellett az analitikai laboratórium munkájának irányításáért is felelős voltam. Fő kutatási területem a szalicilsav hatása és anyagcseréje kedvezőtlen környezeti körülmények között. Az elsők között voltam, aki kimutatta, hogy a külsőleg adagolt szalicilsav védelmet nyújt a hideg ellen, fokozza a növények védekező folyamatait, továbbá vizsgáltam hatásait szárazság- és nehézfém-stressz esetében is. Nemcsak a külsőleg adagolt szalicilsav szerepét tanulmányoztam, hanem a növények által termelt szalicilsavban bekövetkező változásokat, a gyakorlat számára is használható szalicilsavas magáztatás hatását a növény ellenállóságára, fokozódó termésmennyiségére.

Számos külföldi tanulmányúton vettem részt. 1998-ban 3 hónapot töltöttem Párizsban, ahol a hidegedzés lipidekre gyakorolt hatását vizsgáltam búzában. 2001-ben 7 hónapot dolgoztam a Negev-sivatagban, ahol a fitoremediáció szempontjából szóba jöhető növényeken tanulmányoztam a hidegedzést, majd 2004-ben 1 hónapos vendégkutatói meghívást kaptam ugyanoda. 2008-ban 3 hónapot tartózkodtam vendégkutatóként a Volcani Centerben, Izraelben. Emellett bolgár, cseh, spanyol kutatócsoportokkal is rendszeresen együttműködtem.

Közel 60 publikációm jelent meg nemzetközi, preferált folyóiratokban, munkásságomra eddig több mint 900 független hivatkozás történt. 2011. június 7-én védtem meg a MTA-n doktori címemet „A szalicilsav szerepe gazdasági növények stressztűrő képességében” címmel.

Munkahelyem továbbra is az MTA Mezőgazdasági Kutatóintézete Martonvásáron. Középiskolai évemre szívesen emlékszem vissza, és hálával gondolok az ott töltött időre és a megszerzett tudásra. Nagy örömmre szolgál, hogy az évkönyvben beszámolhatok eddigi pályafutásomról.

Szalai Gabriella

Üzenet az egykori zrínyistól a mai zrínyiseknek

Megtisztelő a felkérés, hogy a gimnáziumi évekre visszaemlékezve mutassam be, hogy mit adott nekem a „Zrínyi”. Sok év óta rendszeresen felteszem magamnak a kérdést, hogy az életem során melyek voltak az igazán meghatározó pillanatok, és kik voltak a személyiségemet leginkább formáló emberek, mégis most újra, ezen írás miatt is, kicsit másképp gondolok vissza a gimnáziumi évekre. Az biztos, hogy az életem első meghatározó időszaka ez volt. Ma is büszkeséggel tölt el, hogy „zrínyis” voltam. Minden évben várom már a gimnáziumok országos rangsorát, hogy örülhessek és büszke lehessenek arra, hogy az ország egyik legjobb gimnáziumába jártam. Biztos vagyok benne, hogy a mai diákok többsége ezt nem érti. 14–18 évesen még túl fiatalok vagyunk ahhoz, hogy a valódi helyén kezeljük életünk eseményeit, élményeit. Ebben a korban az iskolát, azt hogy folyik a víz a csapból, ég a villany, hogy minden reggel felébredünk, természetesen vesszük, ezért nem is gondolkodunk rajta. Pedig fontos tudnunk, hogy kik a meghatározó emberek az életünkben, hogy egyszer köszönetet mondjunk nekik. Ha átéljük, hogy valaki fontos volt számunkra, talán mi is fontos szereplők lehetünk mások életében.

A gimnáziumi éveim a problémamegoldó gondolkodás, a munkához és annak eredményéhez való viszonyulás megtanulásáról szóltak. Akkor nem létezett még Facebook, Twitter, sem internet, sem mobiltelefon, de még számítógép sem. Volt viszont egy nyugodtabb, őszintébb, talán tisztességesebb, felhőtlenebb világ, mint ami ma körülvesz. Első éves gimnazista koromtól a matematika és a fizika állt gondolkodásom középpontjában. Talán azért is, mert szüleim mérnökök voltak, így a reáltantárgyak iránti fogékonyságot már hazulról hoztam. De talán azért is, mert akkor mindkét tantárgyat különleges oktatók tanították. A fizikát egy pályája elején álló tanár úr, aki lendülettel, biztatóssal és rendkívül sok segítséggel ösztönzött néhányunkat az akkori KöMaL feladatainak rendszeres megoldására, a megyei és országos fizika versenyeken való részvételre. „Lacika”, ahogy akkor a szülők hívták, ma a gimnázium egyik vezetője, és ma is ugyanolyan szerénységgel és alázattal nyilatkozik a múltjáról, az iskola jelenéről, mint amilyenre minket nevelt. A matematikát egy olyan tanárnő tanította kiemelt óraszámában, aki a város akkori főiskoláján is oktatott. Talán ez adta meg azt a színvonalat, a minőség

folyamatos megkövetelését, amit mi akkor úgy éltünk meg, hogy túl magasan van a léc, amit át kell ugranunk. Nekem a matematika és a fizika jegyében telt el mind a négy gimnáziumi évem. Németh tanár úr segítsége és ösztönzése, valamint édesapám rendszeres konzultációja, az általa közvetített étékrend, meghozták az eredményt. Fizikából mind a négy éven át Bocsák Andrissal elhoztuk a KöMaL országos versenyének első három helyéből kettőt, fizikából megyei és országos szinten is megnyertünk szinte minden versenyt, amit lehetett. A sikerek és az alkotás öröme kárpótolt minden befektetett időért. Mint minden kiugró teljesítmény, ez is áldozatokat követelt, elsősorban tőlünk, de tanárainktól, a környezetünktől is. Lassan megtanultam, hogy a kezeim közül kikerülő munkának hibátlanul kell lennie, hogy nem elég kitalálni a megoldást, azt le is kell tudni írni úgy, hogy azt mások is értsék, és a produktum jobb legyen, mint másé. A sablonos megoldáson (már amennyiben egy akkori KöMaL feladatra lehetett sablonos megoldást adni) kívül érdemes és a legtöbb esetben lehetséges is második megoldást kidolgozni, amely plusz pontokat és az év végén az 1. helyezést eredményezi. Azt is megtanultam, bár ez is csak később tudatosult bennem, hogy ha a könyörtelen szakmaiság mellé folyamatos ambíció társul, akkor az eredmény is mindig meglesz.

A gimnázium után villamosmérnöki diplomát szereztem Budapesten, de csak egy évet töltöttem a mérnöki szaktudásomhoz legközelebb álló munkával. Az akkori munkaadóm lett az egyik amerikai infokommunikációs cég hazai képviselője, és keresett valakit, aki kézbe veszi ezt a tevékenységet. Ajánlkoztam, lehetőséget kaptam, ezt csináltam 3 éven át. Komoly sikereket értünk el, a mai napig is Budapesten számos helyen még mindig azok a hálózatok működnek, amelyeket akkor építettünk ki. Eközben találkoztam egy amerikai munkatárssal, aki a cégen belül már meglévő magas műszaki hozzáértést az üzleti tudással akarta kiegészíteni. Stratégiai menedzsment, piacépítés, stratégiai marketing... új fogalmak kerültek az életembe. Jelenléte számomra egy új világot nyitott meg, nemcsak szakmailag, de kulturálisan is. Elkezdtem megismerni egy alapvetően más, 1991-ben számunkra még ismeretlen világ gondolkodását, szervezettségét, összetartását, értékrendjét. Mindez megkövetelte, hogy napi szinten angol nyelven dolgozzak, angolul is ugyanúgy írjak, mint magyarul. Ennek később rendkívül nagy hasznát vettem, amikor külföldön vagy itthon külföldi vezetőikkel dolgoztam. A gimnáziumi évek alatt megszokott folyamatos megoldáskeresés itt is komoly értéket jelentett. Ezt az új irányt annyira magamévá tettem, hogy munka mellett üzleti iskolába kezdtem, és 1993-ban, „a munkás éveim” alatt először, szakmát váltottam. Vezetési tanácsadó lettem az egyik nemzetközi tanácsadó cég budapesti irodájában.

Ha valami, akkor a vezetési tanácsadás a problémamegoldó gondolkodásban kiváló szakemberek gyűjtőhelye, hiszen ez segít abban, hogy kreatív módon a gyakorlatban is működő megoldást találjunk ügyfeleink problémáira. Az iskolaévek alatt tanult ambíció és következetesség, az új megoldások iránti nyitottság most számított csak igazán. Ennek köszönhetően, a nemzetközi cégekben eltöltött 9 évnél többi vezetési tanácsadás során, a hétköznapiakban minket körülvevő tárgyak szinte mindegyikét láttam készülni, számos iparágat sikerült megismernem, rengeteg vállalattal és azok vezetőivel, munkatársaival találkozhattam. Dolgozhattam több külföldi országban, irányíthattam az országban egyedülálló projekteket, megismerhettem új szakmákat, rendkívüli embereket.

Mai fejemmel visszagondolva nem tudtam volna sikeres lenni sem ebben, sem később a saját vezetési tanácsadó cégem felépítésében, internetes vállalkozásaim kigondolásában és életre hívásában, ha nem azt az értékrendet és szakmai hitvallást tanultam volna a gimnáziumi évek alatt.

A matematika és fizika feladatok kidolgozása sokszor lemondást követelt, kitartást igényelt akkor is, amikor nem látszott, hogy merre van az előre, lesz-e megoldás egy adott feladatra. Ha meg kellene neveznem azt az egy emberi tulajdonságot, amely a legtöbbet segített eddigi életem során, akkor az biztosan a kitartás, a saját magamba és a jövőbe vetett hitem lenne. A nehéz, megterhelő környezetben végzett alkotó munka mindig kitartást és gondolkodás fegyelmét igényli, de ez előbb vagy utóbb meghozza a gyümölcsöt. Jim Collins, Brian Tracy, Anthony Robbins interjúi, könyvei mind ezt bizonyítják. A gimnáziumi évek alatt tanult munkamorál, amely idővel életfilozófiává vált, felbecsülhetetlen értéket jelentett. Persze ezt akkor nem tudtam. Visszagondolva ma már tudom, hogy az akkori tanárain többsége hivatástudattal, lelkesedéssel végezte munkáját, ami számunkra is motiválóan hatott. Szerettem azt, amit akkor csináltam, vártam az új feladatsort, élveztem a megoldáskeresés izgalmát, az alkotó versenyt. Ebben kaptam motivációt, bátorítást, szakmai segítséget tanáraimtól és édesapámtól. Ez segített megtartani a saját lelkesedésemet, kitartásomat. Eddigi életemben már többször volt szükségem ezekre a képességekre. Volt súlyos betegségem, amelyből felgyógyultam, egy évtizede elváltam, az üzleti sikert hanyatlás és mélypont is követte. Ma már tudom, hogy a gimnáziumi évek meghatározóak voltak abban is, hogy később ezeket a nehézségeket hogyan tudtam kezelni.

Erre a lelkesedésre, céltudatosságra és kitartásra nevelem gyermekeimet is. Sándor fiam éppen most fejezte be a középiskolát, és tudja, hogy azzal szeretne foglalkozni, ami valóban érdekli őt. Péter fiam óvodás, de látszik rajta a lendület és a céltudatosság. Ők jelentik a jövőt, de hogy nekik milyen életük lesz, megtalálják-e a boldogságukat és lelki békéjüket, az sok szempontból tőlünk és a tanáraiktól függ. Mi adjuk a mintát, amit látnak, amit követnek vagy éppen elutasítanak. Én szerencsés voltam, jó mintát kaptam, igyekszem ezt átadni a gyermekeimnek is.

Végezetül mit is üzenhetnék nektek, a mai végzősöknek? Hadd idézzem az általam tisztelt és nagyra becsült Steve Jobs-ot, az Apple világhírű alapítóját és vezetőjét. Egy 2005-ös, a Stanford Egyetem végzőseinek tartott beszédének végén útravalóul egy korábbi publikációt idézve ezt kívánta: „Stay hungry, stay foolish”, azaz „Maradjatok éhesek, maradjatok bolondosak!”. Éhesek az élet szépségeire, éhesek arra, hogy mindig a szívetek által diktált utat kövessétek, és ne mások életét élve, az ő elvárásaik szerint éljete. Éhesek a saját céljaitok minden korlátokon át történő elérésére, azaz önmagatok folyamatos legyőzésére. Ehhez viszont a mai világban kell egy talán nem is kis adag bolondság. Ezt persze sokan nem szeretik, és sokszor nem is értik, de ez nem számít. Aki így él, az a saját útját járja, és ez kárpótol mindenért.

Seregdy Tamás

(1982. IV. C)

Clarté Consulting Üzleti Tanácsadó Kft.
ügyvezető igazgatója

Búcsúzunk Döníztől

**Horváthné Bak Döníz
(1975–2011)**

Elment a Napsugár-lány. Az utolsó előtti tanítási napon kaptuk a megrázó hírt. Kolléganőnk, barátunk alulmaradt a nagy küzdelemben.

Kicsi volt, törékeny, de szája szegletében még a legnehezebb napokban is ott bujkált a mosoly. Még most is előttem van a kép, ahogy tétován álldogál a tanáriban, azon tűnődve, hogy minden munkáját elvégezte-e, előkészítette-e a következő napot. Így szeretett hazamenni. Nem akarta megcsalni egyik otthonát sem, a tökéletesre törekedett az iskolában és a családi életében egyaránt. Kedves volt és következetes, szelíd és erős akaratú. Ezért gondoltuk, hogy ezt a csatát is megnyeri. Nagyon akarta, nagyon ígérte. A félév végén mindent alaposan végiggondolt, minden naplót lezárt, minden csoportot személyes jó tanácsokkal ellátva adott át utódjának. A karácsonyi műsor keretében még fellépett a tanári kórusban. Azt ígérte, hogy minden rendben lesz.

„Már rájöttem, hogy ezt csak belülről lehet rendbe hozni. Önmagamból kell az erőt kisajtolni.” – mondta és mi megerősítettük. Tudtuk, hogy nagyon sok dolga van még itt a Földön. Várja az iskola, a tanítványok, de legfőképp két kicsi gyermeke és családja, akik mindent megtettek érte. Vissza akarták, akartuk kapni, és még az erőtlenségben is annyi erőt sugárzott, hogy hittünk ígéretének. Megcsalattattunk.

Temetésén Török Zoltán református lelkész így idézte fel rövid életútját.

„Horváthné Bak Döníz Szentendrén született 1975. június 20-án. Az általános iskolát szülővárosában végezte, majd Békásmegyeren érettségizett. 1998-ban a veszprémi egyetemen szerzett angol-német szakos bölcsészdiplomát. A fegyelmezett, pontos és mindenben megbízható gyermek tanárnak készült. 1996 júliusában látogatott a szép zalai tájra. Az Isten szeretete által összegyűjtött közösségben ismerhette meg jövőendő férjét. 1998. augusztus 1-jén kötöttek házasságot. Házasságukból két gyermek született. Otthon érezte magát férje családjában. Még ennek az évnek szeptemberében tanítani kezdett a Zrínyi Miklós Gimnáziumban. Pontos, hivatását példásan betöltő tanár volt. A diákokat tanította, nevelte, tanártársait becsülte, velük szép emberi kapcsolatot ápol.

Betegségének tünetei 3 éve jelentkeztek. Az első sikeres műtét után felépült, és újra tanítani kezdett. Egy éve ismét szembe kellett néznie a kéretlenül jött bajjal. A félévi jegyeket még lezárta. Rendben akarta befejezni megkezdett munkáját. Az újabb műtét után a szülői házban ápolták, gondozták. Élő, éltető kapcsolatban élt férjével, gyermekeivel. Június 11-én a láng ellobbant. Elment a minden élőknek útján a megváltó kegyelem által készített mennyei hazába. Horváthné Bak Döníz középiskolai tanárnő »sub specie aeternitatis«, az örökkévalóság jegyében és reményében magasabb osztályba lépett.»

Majd Pál apostol Korinthusbeliekhez írt II. leveléből idézett gondolatokkal próbált vigaszt nyújtani a gyászolóknak. „...Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-

igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk; ...Mivelhogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.”

Döníz született, szeretett, életet adott, dolgozott, nyomot és irt hagyott maga után a látható világban.

Kollaricsné Soós Erika

Akinek az ereiben is matematika folyt...

**Géher László
(1929–2011)**

Elhunyt Géher László, az SZTE TTIK Bolyai Intézete Geometriai Tanszékének címzetes egyetemi docense, aki gimnáziumunk tanulói közül elsőként nyerte meg az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyt matematikából.

Géher László szülővárosában, Zalaegerszegen végezte alap- és középfokú tanulmányait. Gimnáziumunk diákjaként részt vett az 1947-ben indított Országos Középiskolai Matematika Versenyen. Az első évben a kezdők versenyén (V–VI. osztály, ma 9–10. évfolyam) I. díjat nyert. Érdekes, hogy ebben az évben lett II. díjas a haladók (VII–VIII. osztály) versenyén Izsák Imre Gyula, VIII. osztályos tanulónk. A következő évben már Géher László is a haladók versenyén indulhatott, és VII. osztályosként (mai 11. évfolyam) I. díjat nyert. Kiváló matematikai tehetsége más versenyeken is megmutakozott. Azon kevesek közé tartozott, akik az 1949 óta évente megrendezett nemzetközi rangú Schweitzer Miklós Emlékversenyen többször is jól szerepeltek. Előbb az 1951/52-es évben ért el II. helyezést, azután az 1952/53-as fordulóban megszerzett I. díja igazolta rendkívüli adottságait. A gimnáziumban Kóbor Vilmos volt a matematikatanára. Érettségi után az ELTE Természettudományi Karán folytatta tanulmányait. 1953-ban szerzett matematika szakos tanári diplomát.

Az egyetem után egy miskolci középiskolában kezdett tanítani, de tehetsége a Szegedi Tudományegyetem (akkor József Attila Tudományegyetem) Természettudományi Karának Bolyai Intézetébe vitte, ahol 1958-ban Szőkefalvi-Nagy Béla vezetésével fejezte be doktori dolgozatát. Ezekben az években négy tudományos cikket is publikált, majd 1959-ben megkapta a doktori fokozatot és a Bolyai Matematikai Társulat Grünwald Géza-díját.

Érdeklődése az 1970-es évek után a tudomány területéről mindinkább az oktatás felé fordult. Dolgos életét és oktatói sikereit a Bolyai Matematikai Társulat 1987-ben a Beke Manó-díjjal, majd a Magyar Állam 1989-ben a Kiváló Munkáért kitüntetéssel ismerte el.

Géher László szeptember 5-én lett volna 82 éves. Barátai, iskolatársai, kollégái és tanítványai örökké őrízni fogják az emlékét.

Horváth Attila igazgató

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány közhasznúsági jelentése a 2010. évről

Az alapítvány a törvényi előírásoknak megfelelően a közhasznúsági jelentéskészítési kötelezettségének az alábbiak szerint tesz eleget.

Az alapítvány célja, hogy a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban támogassa és finanszírozza:

- az iskola oktatástechnikai feltételeinek javítását
- az iskola diákjainak és tanárainak önképzését, díjakkal való jutalmazását, oktatói és tudományos tevékenységét
- ösztöndíjak odaítélésével diákok és tanárok hazai és külföldi képzését
- iskolai évkönyvek és egyéb kiadványok megjelentetését.

Az alapítvány a 2009. évben 2 327 945 Ft összegű szja 1% támogatásban részesült, amelyből a 2009. évben 181 510 Ft összeg felhasználásáról már elszámolt. A fennmaradó 2 146 435 Ft összeget 2010. évben az alábbiak szerint használta fel:

<i>Ösztöndíjakra</i>	485 000 Ft
Diákok táborozási kiadásaira	
nyári matematikai tábor	90 000 Ft
bicikli tábor	224 000 Ft
összesen	314 000 Ft
<i>Diákcsere programokra</i>	
erdélyi út útiköltség támogatás	140 000 Ft
holland út útiköltség támogatás	151 795 Ft
összesen	291 795 Ft
<i>Helikoni részvételi díjra</i>	222 000 Ft
<i>Erdei iskolára</i>	100 000 Ft
<i>Eszközbeszerzésre</i>	
Számítógépre a Zrínyi Miklós Gimnázium részére	300 000 Ft
<i>Zrínyis füzetek</i>	
– Szoboravató ünnep a Zrínyi Miklós Gimnáziumban kiadványra	407 925 Ft
<i>Szépirodalmi Műhely részére</i>	25 715 Ft
egyéb összesen	1 055 640 Ft
mindösszesen	2 146 435 Ft

Az elszámolást az APEH felé lejelentettük.

Az alapítvány a 2010. évben az szja 1%-ából 2 129 306 Ft támogatásban részesült, amelyből a 2010. évben az alábbi kiadásokat valósította meg:

Ösztöndíjak	220 000 Ft
Filharmónia bérletre	199 800 Ft
Ostoros könyv kiadásához	100 000 Ft
Eszközbeszerzésre	146 470 Ft
– sportszerekre 45 570 Ft	
– fizikai eszközre 92 000 Ft	
– DÖK társasjáték 8 900 Ft	
Bajnóczy Zoltán felsőoktatási tanulmányaira	45 000 Ft
összesen	711 270 Ft

A fennmaradó 1 418 036 Ft-ot az alapítvány a 2011. évben kívánja elkölteni.

Az alapítványnak a korábbi évekből származó szja 1%-ából maradványa nem volt.

Az alapítvány a vásárolt eszközöket nyilvántartásba vétel céljából jegyzőkönyvileg átadta a Zrínyi Miklós Gimnázium részére.

Az szja 1%-os támogatás felhasználásán kívül a 2010. évben a következő kiadások történtek összesen 1 779 596 Ft összegben:

gazdasági ügyintéző megbízási díjára 293 044 Ft, ennek járulékára 73 000 Ft, bankköltségre 59 454 Ft, alapítványi bál kiadásra 867 755 Ft, Szépirodalmi Műhelyre 30 860 Ft, Magyar Kultúra Napjára 3 200 Ft, versfesztivál útiköltség, részvételi díjra 22 000 Ft, Zrínyis emlékérem díszdobozzal 114 613 Ft, Móra-gyűrűre, Legjobb Tanár díjra 84 040 Ft, diákönkormányzat részére 99 225 Ft, kártyanaptárra 12 500 Ft, Péteri Szabolcs továbbképzésére 10 000 Ft, tanársírokra koszorú vásárlás 30 175 Ft, Zalai Kanapé rendezvényre 35 000 Ft, pályázati díjra 8 730 Ft, sítáborra 36 000 Ft.

Az alapítvány kuratóriumának és felügyelő bizottságának tagjai részére semmiféle juttatást nem nyújtott.

Az alapítvány nem végez vállalkozási tevékenységet.

Az alapítvány az alapító okiratban meghatározott cél szerinti tevékenységét a 2010. évben maradéktalanul ellátta.

A 2010. január 1-jei egyenleg **34 545 689 Ft**

A közhasznú tevékenység bevétele **7 284 287 Ft**

szja 1%-a	2 129 306 Ft
támogatás cégektől, magánszemélyektől	1 592 900 Ft
Szobrokért Alapítvány Közhasznú Szervezet vagyonátvétel	349 978 Ft
alapítványi bál belépő díjai	816 000 Ft
kamatbevétel, árfolyamnyereség	2 396 103 Ft

A közhasznú tevékenység ráfordításai **4 637 301 Ft**

személyi jellegű ráfordításokra	293 044 Ft
járulékra	73 000 Ft
bankköltségre	59 454 Ft
alapítványi bállal kapcsolatos kiadásokra	867 755 Ft
közcélú anyagjellegű kiadásokra	788 073 Ft
közcélú támogatásokra	2 555 975 Ft

Egyenleg 2010. december 31-én **37 192 675 Ft**

Ezen jelentés melléklete még a 224/2000. (XII. 19.) Korm. rendelet szerinti egyéb szervezetek 2010. évről készült közhasznú, egyszerűsített beszámolója.

Ezen közhasznúsági jelentést a felügyelő bizottsági és kuratóriumi elfogadás után teljes terjedelmében a Zrínyi Miklós Gimnázium honlapján a www.zmgzeg.sulinet.hu címen közzétesszük.

Zalaegerszeg, 2011. március 4.

Dr. Lukács Zoltán
a kuratórium elnöke

A dr. Vida Sándor filozófiai díj pályatételei a 2011/12-es tanévre

A pénz- vagy értékes könyvjutalommal járó díj elnyeréséhez körülbelül 10 oldal terjedelmű pályamunkát kell készíteni a következő két téma valamelyikéből:

1. „Minden a mások jogaiból ered, és abból a mindenkori kötelességből, hogy tiszteletben tartsam azokat.” (Emmanuel Lévinas) – Demokrácia a családban, az iskolában és a társadalomban
2. „A felnőtté válás útja tele van stigmával és lelkiismeret-furdalással.” (Olja Savicevic Ivancevic) – Gondolatok a felnőtté válás nehézségeiről

A pályaművek készítői törekedjenek arra, hogy munkáikban ötvözzék a filozófia, az etika, az irodalom vagy egyéb művészeti ágak gondolatait saját tapasztalataikkal, önálló véleményükkel.

A pályázat benyújtási határideje: 2012. április 30.

További információért forduljatok magyar- vagy történelemtanárotokhoz, illetve a munkaközösség vezetőjéhez.

A humán tárgyak munkaközössége

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány 2010. éves beszámolójának nyilvánosságra hozatala

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány közhasznú szervezeti jogállását 1999. október 20-án állapította meg a Zala megyei Bíróság a 60.083/1995/10. számú végzéssel.

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány 2010. éves bevétele a banki kamatokból és magánszemélyek általi (szakköri díj) befizetésekből származott.

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány 2010. évben sem a központi költségvetéstől, sem az elkülönített állami pénzalapokból, sem a helyi önkormányzattól támogatást nem kapott.

Az OKM „Új tudás – műveltséget mindenkinek” program keretében meghirdetett „Színházi technikai fejlesztés – az amatőr színjátszás feltételeinek javítása technikai eszközök beszerzésével pályázat keretében 500 e forint összegű támogatást nyertünk el, amelyet saját erővel is kiegészítettünk, és beszereztük a pályázathoz kapcsolódó technikai eszközöket.

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány a személyi jövedelemadóból az APEH által folyósított 1 %-nak megfelelő jóváírást nem kapott.

A megfontolt gazdálkodást mi sem bizonyítja jobban, hogy a jelképes szakköri díjakat teljes mértékben nem használta fel az Alapítvány a szakkörök megtartásának ellenértékének kifizetésére. A befizetett összegekből és a banki kamatokból jutott a tehetséges gyermekek támogatására is. Több tehetséges gyermeknek lehetővé tettük, hogy szakköri díj befizetése nélkül látogassa a csúcshoz vezetőket.

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány tisztségviselői (a kuratórium elnöke és tagjai) ezen munka ellátásáért 2010. évben juttatást nem kaptak.

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány 2010. éves mérlegének részletezése a következő:

Pénzeszközök:	4.488 ezer forint
Eszközök összesen:	4.488 ezer forint
Közhasznú tevékenység bevétele:	2.993 ezer forint
A szervezet által nyújtott támogatások	240 ezer forint
Anyag jellegű egyéb ráfordítás	787 ezer forint
Egyéb ráfordítások	69 ezer forint
Szakkörök tartásáért fizetett megbízási díj	717 ezer forint
Bérfeladások	150 ezer forint
2010. évi eredmény	1.030 ezer forint.

A közhasznú szervezet a létesítő okiratában kitűzött célt teljes mértékben teljesítette, ugyanis annak ellenére, hogy a szakkörökért csupán jelképes díjat kér, a diákok magas színvonalú oktatásban részesülnek.

A hátrányos helyzetű gyermekek mentesülnek a szakköri díjak fizetése alól.

Zalaegerszeg, 2011. május 16.

Héder Anna
a kuratórium elnöke

A Dr. Kovács Lajos Ösztöndíj Alapítvány közhasznúsági jelentése a 2010. évről

Az alapítvány a törvényi előírásoknak megfelelően a közhasznúsági jelentéskészítési kötelezettségének az alábbiak szerint tesz eleget.

Az alapítvány célja a jó képességű, falun élő szegény fiatalok számára anyagi támogatás biztosítása.

Ezen cél érdekében az alapítvány a 2010. évben 2 fő (a Deák Ferenc és Széchenyi István Szakközép- és Szakiskola, Sportiskolában tanuló Dezse Krisztina és Károly Dorina) tanuló részére biztosított egyszeri ösztöndíjat 10.000 Ft/fő összegben.

Az alapítvány 2010. évben a 2008. évben az szja 1% támogatásból tartalékolt összeget, 24 913 Ft-ot elköltötte, ebből 20 000 Ft-ot a fenti ösztöndíjra, a fennmaradó 4 913 Ft-ot bankköltségre fordította. Az alapítvány 2010. évben a 2009. évben az szja 1% támogatásból befolyt 43 240 Ft összegből az APEH felé való elszámolás benyújtásának határidejéig 3 867 Ft-ot költött el működési célra (bankköltség). A bevallás szerint ezen szja 1%-ból 2 évre tartalékolt összeg 39373 Ft.

Az alapítvány 2010-ben 44 923 Ft szja 1% támogatásban részesült, amely összeget a későbbiekben kívánja elkölteni.

Az alapítvány a 2010. évben központi költségvetési szervtől, elkülönített állami pénzalaptól, helyi önkormányzattól, kisebbségi települési önkormányzattól, települési önkormányzatok társulásától és mindezek szerveitől támogatásban nem részesült.

Az alapítvány tisztségviselőinek semmiféle juttatást nem nyújtott.

Az alapítvány vállalkozási tevékenységet nem végez.

Egyenleg 2010. január 1-jén	409 663 Ft
Közhasznú tevékenység bevétele	52 427 Ft
szja 1%	44 923 Ft
Kamatjövőírás	7 504 Ft
Közhasznúsági tevékenység kiadásai	31 320 Ft
Bankköltség	11 320 Ft
A szervezet által nyújtott támogatás	20 000 Ft
Egyenleg 2010. december 31-én	430 770 Ft

Ezen jelentés melléklete még a 224/2000 (XII.19) Korm. rendelet szerinti egyéb szervezetek közhasznú egyszerűsített beszámolója.

Ezen közhasznúsági jelentés kuratóriumi elfogadás után teljes terjedelmében a Zrínyi Miklós Gimnázium honlapján a www.zmgzeg.sulinet.hu címen közzétételre kerül.

Zalaegerszeg, 2011. március 29.

Bogár Imre
a kuratórium elnöke

Pályázati kiírás

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma pályázatot hirdet a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai számára, a tehetséges, továbbtanulni szándékozó tanulók támogatására.

A pályázat célja: az egyetemet, főiskolát kezdő, a gimnáziumban érettségizett diák anyagi támogatása, egyetemi, főiskolai tanulmánya első félévében.

A pályázat díja: 10 000 (tízezer) Ft/fő/hó öt hónapon keresztül.

A pályázat elnyerésének feltételei

A pályázatot azoknak a 11. N, illetve 12. A-B-C osztályos tanulóknak hirdetjük meg, akik közül az alapítvány a mindenkorai lehetőségeinek figyelembevételével legalább három fő nyerheti el az anyagi támogatást. Pályázhatnak azok az előző évfolyamot legalább 4,5-es átlageredménnyel végzett tanulók, akiknek eltökélt szándéka a továbbtanulás. Rendkívüli esetben az osztályfőnök támogató javaslata mellett végzős tanuló pályázatát is elfogadja a kuratórium.

A pályázat elnyerésének a fentiekén kívül alapvető feltétele az érvényes egyetemi vagy főiskolai felvételi igazolás.

Az azonos teljesítményű pályázók közül a kuratórium az anyagilag hátrányosabb helyzetű pályázók javára dönt. Ezt a döntést a kuratórium a tanári kar és a diákönkormányzat véleménye alapján hozza meg. E két testület egymástól függetlenül teheti meg javaslatát a kuratóriumnak.

A pályázat beadásának módja és ideje

A pályázat a tanuló saját kezűleg írt önéletrajzából álljon, amely térjen ki a diák addigi tanulmányi, sport, kulturális vagy egyéb tevékenységére, szülei anyagi helyzetére, és vázolja a választott felsőfokú szakterületről alkotott elképzeléseit, terveit.

A pályázatot minden tanév október 31-ig kell benyújtani a gimnázium igazgatójához, a kuratórium elnökének címezve.

Az a pályázó, aki időközben a pályázat beadása után egyéb anyagi támogatást biztosító ösztöndíjat is szerez felsőfokú tanulmányaihoz (pl. vállalati, intézményi, minisztériumi, más alapítványi stb.), a kuratórium igazságos szándéka szerint nem kaphatja meg alapítványunk ösztöndíját. Ezen kitévelt azért tesszük, hogy az azonosan jó képességű diákok közül minél többen juthassanak anyagi támogatáshoz. A kuratórium illendőnek tartaná, ha az ilyen pályázó visszalépési szándékát bejelentené.

A kuratórium fenntartja azt a jogát, hogy az alapítvány anyagi helyzetétől függően háromnál több pályadíjat is kiadjon, illetve a pályázati összeg emeléséről döntsön.

A kuratórium tagjai szívből remélik, hogy pályázatukkal is folyamatos és jó teljesítményre serkentik a gimnázium tanulóit, s szándékaik szerint hozzájárulnak az alma mater tehetséges diákjai eredményes munkájához, elismerésükhöz.

Dr. Lukács Zoltán
a kuratórium elnöke

A 2010/2011. tanévben tizenegy tanuló pályázatát értékelte a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma.

Hegy Anett, Kovács Márk 13. A, Gyöngy Sára, Mónok Júlia, Rogán Dániel 13. B, Németh Andrea 13. C, Balogh Beáta és Vissi Barnabás 12. N osztályos tanulónak sikeres felvételi vizsgája esetén havi 10 000 Ft-os ösztöndíjat adományoz egyetemi-főiskolai tanulmányai első félévére.

Egyetemi tanulmányai megkezdéséhez egyszeri 35 000 Ft-os ösztöndíjat adományoz Pácsonyi Imre 13. A osztályos tanulónak, aki kiemelkedő tanulmányi, közösségi munkája és versenyeredményei alapján megérdemelten kapta a Zrínyi-emlékérem elismerést. Az alapítvány kuratóriuma egyszeri 15 000 Ft-os ösztöndíjat adományozott kiemelkedő tanulmányi munkája, versenyeredménye elismeréseképpen Farsang Zsófia 13. B osztályos tanulónak.

Dr. Boleratzky Gyula történelmi pályázat a 2011/12-es tanévre

Téma: **Gróf Széchenyi István és Zala**

2011. szeptember 21-én lesz 220 éve annak, hogy megszületett a „legnagyobb magyar”, gróf Széchenyi István. Megyénkhez több szállal is kötődött: uradalmainak egy része Zala megyében helyezkedett el és a reformkori Zala nemeseivel – köztük Deák Ferencsel is – személyes kapcsolatban állt.

Emléke előtti tisztelgés lenne, ha a pályázat készítője összegezné ezzel kapcsolatos ismereteit, gazdagítaná az erről szóló szakirodalmat.

A forrásokkal és képekkel illusztrált pályaművet két példányban (minimum 15 gépelt oldal) kell elkészíteni.

Beadási határidő: 2012. április 25.

Javasolt szakirodalom:

1. Molnár András: Széchenyi és Zala. Levéltári Szemle 1991/3
2. Tilkovszky Lóránt: Széchenyi István Zala megyei uradalmi. Zalai Gyűjtemény 34. kötet (115–164. o.)
3. Tilkovszky Lóránt: A tagosítás és legelölkülönözés Széchenyi István pölöskei uradalmában. A Göcseji Múzeum Jubileumi Évkönyve 1950-1960. Zalaegerszeg, 1960. (239–256. o.)
4. „Előre lelkese” Széchenyi István és Zala megye kapcsolatának dokumentumai. Zalaegerszeg, 1991
5. Zala megye Történelmi Olvasókönyve. Helytörténeti Szöveggyűjtemény Zalaegerszeg, 1996. (163. o., 188. o., 193. o., 235. o., 237. o.)
6. „Zalánk büszkesége” helyszínek, arcok, események Deák Ferenc életéből. Zalaegerszeg, 2003. (képek: 34. o., 94–96.o., 148. o.)

A humán munkaközösség

Pályázat

A Zrínyi Miklós Gimnázium az intézményben működő ECL Nyelvvizsgahellyel közösen a 2011/2012-es iskolai tanévben pályázatot hirdet a gimnázium végzős diákjai részére a

„Zrínyi Miklós Gimnázium Nyelvvizsgabajnoka 2012”
cím elnyerésére.

Pályázati feltételek

- A pályázaton a Zrínyi Miklós Gimnázium végzős diákjai vehetnek részt.
- Pályázni a Zrínyi Miklós Gimnázium ECL Nyelvvizsgahelyén szerzett (nyelvvizsgaeredményt tartalmazó) nemzetközi nyelvvizsgabizonyítványok fénymásolatával lehet.
- Pályázni minimum 3. maximum 4 komplex nyelvvizsgabizonyítvánnyal lehet; angol és német nyelv B2 és C1 szintű bizonyítványokkal. (A külön megszerzett írásbeli és szóbeli bizonyítvány is együtt komplex nyelvvizsgabizonyítványnak számít.)
- Kivételes esetben - ha a pályázó az egyk nyelvből (angol vagy német) a B2 szintet átugorva egyből C1 szintű nyelvvizsgabizonyítványt szerez - a B2 középfokú bizonyítványt helyettesíteni lehet C1 felsőfokú eredménnyel, ebben az esetben az adott nyelvből a C1 eredmény kerül duplázásra.
- A pályázaton (automatikusan) az a résztvevő nyer, aki a nyelvvizsgákon szerzett és összeadott legmagasabb százalékpontos eredményt érte el (maximum 400 százalékpont).
- A pályázat nyertese oklevelet és egyszeri teljes vizsgadíj visszatérítést kap (25.000 Ft).
- A díjat a ballagás alkalmával az iskola igazgatója adja át.
- A pályázatot (nyelvvizsga bizonyítványok fénymásolatait) a nyelvvizsgahelyen lehet benyújtani. (Lőrincz István, Néz Károly)
- A pályázat benyújtásának határideje: 2012. április 25.

Horváth Attila
igazgató

ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
ECL NYELVVIZSGAHELY

8900 Zalaezerszeg, Rákóczi u. 30. Telefon/Fax: 92/313-490
Internet: www.zmgzeg.sulinet.hu/ecl/
E-mail: ecl-zmgzeg@freemail.hu

Nyelvi útlevel az Európai Unióba

Végzős osztályaink tablói

Zrínyi Miklós Gimnázium 13. C 2006-2011

Horváth Attila
igazgató

Bertók Éva
osztályfőnök

Németh László
igazgató-helyettes

Zsolt Boglárka

Szőcsger Valéria

Horváth Beáta

Vig Szabina

Szánti József

Horváth Viktória

Kulcsár László

Szabó József

Páji Dániel

Rónai Roland

Bedő István

Szűcs József

Nagy Kálmán-Fruzsina

Németh Andrea

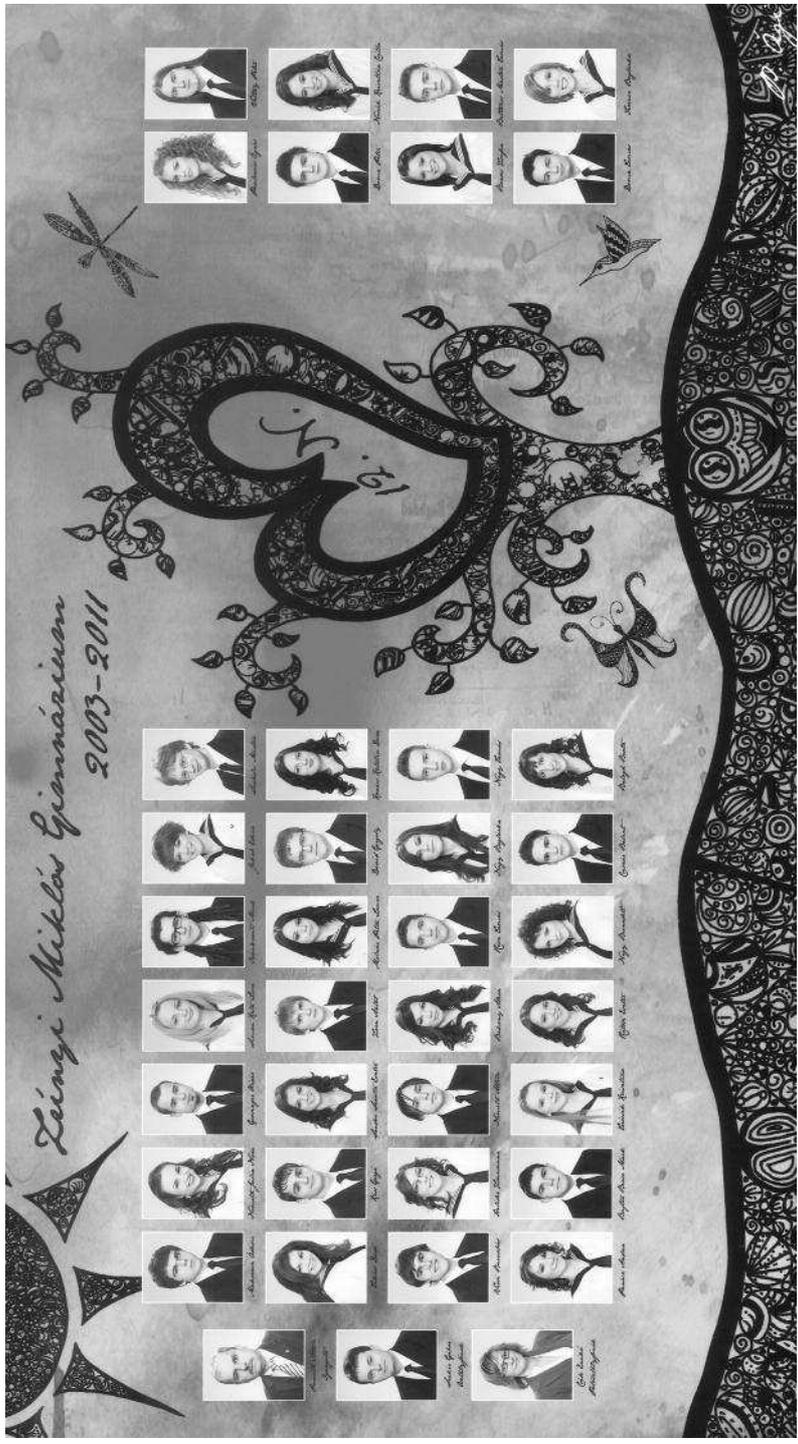
Volner Andrea

Németh Katalin

Raduly Zsolt

*Léinyi Miklós Gimnázium
2003-2011*

Árpád Árkai
Péter Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai
Zoltán Árkai |
Zoltán Árkai |
Zoltán Árkai |
Zoltán Árkai |

**Nemzetközi, Magyarországon államilag
elismert akkreditált nyelvvizsga**

2011

ECL nyelvvizsga időpontok
a Zrínyi Miklós Gimnáziumban
angol és német nyelvből

2011

Október:

október 07.
október 08.

Jelentkezési határidő:

B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)
B2 szint (államilag elismert középfok)

szeptember 08.

December:

december 09.
december 10.

Jelentkezési határidő:

B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)
B2 szint (államilag elismert középfok)

november 10.

Vizsgadíjak 2011. októbertől:

Teljes vizsga: **25.000 Ft** - Írásbeli vizsga: **15.000 Ft** - Szóbeli vizsga: **15.000 Ft**

ONLINE JELENTKEZÉS: www.ecl.hu

Vizsgadíjfizetés:

készpénzzel a Zrínyi Miklós Gimnázium gazdasági irodájában,
banki befizetéssel vagy átutalással a gimnáziumnak az
OTP Banknál vezetett számlaszámára: **11749008-15434359**

ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
ECL NYELVVIZSGAHELY

8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30. Telefon/Fax: 92/313-490
Internet: www.zmgzeg.sulinet.hu/ecl/
E-mail: ecl-zmgzeg@freemail.hu

Nyelvi útlevel az Európai Unióba

Tartalomjegyzék

Szalagavató – 2011 (Orbán Edit, Benkő Claudia Ágota)	5
Ballagás – 2011 (Horváth Attila, Pácsonyi Imre, Radics Dorottya)	8
Hová tűntél, édes grund? (Rumi Anna Sára)	15
Nagy Linda képeit nézegetve – etika órai gondolatok	16
Nagy Linda önálló kiállítása (Gelencsér Milán)	19
Megérteni az absztraktot (Kintli Borbála)	21
A Szépirodalmi Műhely 2010/11-es emlékei (Gyenesei Vivien)	22
Elveszített szavak (Büki Bettina)	24
Liszt Ferenc – egy diáktársunk szemével (Hajdu Anna)	26
Liszt Ferenc – linómetszet (Verebes Mihály)	29
50 éves az űrhajózás (Pethő Samu)	30
„... jó szóval oktasd, játszani is engedd szép, komoly fiadat!” (dr. Beckné Sallay Anikó)	34
Az én városom Zalaegerszeg (Kovács Réka Eszter)	37
Rendhagyó látogatás a Parlamentben (Kovács Judit Veronika)	38
Esőben – egyes technika (Paulovics Ágnes)	39
Irány Botfa! (Csapó Dániel)	40
K&H pályázat (Tóth Márk Andor)	42
Logo-varázs (Kovács Péter Tamás)	44
Makettek és csodák (Kovács Péter Tamás)	45
EUSO 2011 Pardubice (Kollarics Sándor)	46
Stefan Koppelkamm: Ortszeit, Local Time – kiállítás a Folyosógalérián (Marosiné Kohut Gyöngyi)	48
A Jó, a Rossz és a Csúf, avagy aki vonattal megy kosarazni, az éremmel jön haza (Szekér Gábor)	50
Kerestük Nessie-t, de nem találtuk... (Bali Krisztina és Tóth Fanni)	54
Jöttünk, láttunk, visszamennénk... (Gyenesei Vivien és Takács Zsanett)	56
Brüsszel, London, Párizs (Kónya Rebeka és Nagy Linda)	58
Németországban és Ausztriában jártunk (Pungor Dóra, Takács Aliz, Varga Bence)	60
XII. Borbély György – Borbás György kerékpáros honismereti vándortábor	62

Magyar nyelv és irodalom középszintű érettségi dolgozatok (Farsang Zsófia, Benkő Claudia Ágota)	64
Bagoly – ceruzarajz (Takács Anna)	65
Történelem érettségi dolgozatok – részletek (Doma Tamás, Vissi Barnabás, Balogh Beáta)	69
Öreg ház – tollrajz (Dienes Gyula)	71
Emelt szintű fizika érettségi dolgozat – részlet (Kovács Márk)	72
Az első DSD-vizsga a Zrínyiben (Marosiné Kohut Gyöngyi)	74
A zene végtelen változatossága (Juhász Tibor)	76
Hölgy kalapban (Radics Dorottya felvétele)	91
A 2010/11-es iskolai év krónikája (Kollaricsné Soós Erika)	92
Arc – ceruzarajz (Gellén Vera)	111
Akikre büszkék vagyunk (Németh László)	112
A tantestület névjegyzéke	135
A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői	141
Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói	141
A tanulók névjegyzéke	142
A 2011/12. tanévre felvett tanulóink	161
A dohányzás halált okoz (Radics Dorottya felvétele)	162
Statisztikai adatok (Németh László)	163
Felnőttoktatás (Halmi László)	166
„... illúziók nélkül, de élő reménységgel ...” (Vajda Lászlóné)	169
Törökországi emlék – tollrajz (Dienes Gyula)	169
Megtudtuk... – Beszámoló (Szalai Gabriella)	170
Üzenet az egykori zrínyistől a mai zrínyiseknek (Seregdy Tamás)	171
Búcsúunk Döniztől (Kollaricsné Soós Erika)	174
Akinek az ereiben is matematika folyt... (Horváth Attila)	175
Az alapítványok közhasznúsági jelentései	176
Pályázati kiírások	178, 181–183
Végzős osztályaink tablói	184
ECL nyelvvizsga időpontok	188

